

ספר

מאורעות צבי

סיפור הלוטות קץ הפלאות

אשר נלכס כן כפרו הנבי דורות הראשונים. שהמח
אגרת דרב סוהר"ר יעקב ששפורטי שהיה
בימי משיח השקר שכתאי צבי יס"ש. ומן ספר
הנאון חכם צבי ג"י ומן ספר דרב סוהר"ר משה
חאגיז חולתם שהיו בוסניה וגם מקצת כן רוב כותבי
הכמי הדור שהיו בימי שכתאי זה באסיא אשר הרצו
אגרותיהם או לתכמי הדור שבארופא והיו רודפים אחד
צבי שבנד אשר היו כמסים בתדריהם. בברו להחזיק
לב אתבי שלא יחזו אפילו זה כל שהיא סן מצותיט
וחקתיט ותורתינו ואל ישעו בדברו שקר סגנדה לתה"ק
בכתוב לסען ישמעו ייראו ולא יידון עוד והשומע
לדבר ת"ל יונעם ותעב"ז :

שנת ת"ש ל"ב לפ"ק

בעיה"ק ירושלים תוכב"א

לעילוי נשמת

הר"ר ברוך ב"ר יהודה אריה דייטש זצ"ל

לעילוי נשמת

הר"ר אברהם אביש מרדכי ב"ר יהושע השיל הלוי אייזין זצ"ל

לעילוי נשמת

הצנחן סגן חנן גולדצווייג הי"ד

בסיוע משה שבת וראובן אליהו

הוצאת ספרים גמ"ח חסדי ברוך וקרן לצנחן ירושלים

אופסט הקטוגרף רח' מאה שערים 9 טל. 87343 ירושלים

ת ש ל " ב

סיפור חלמות

בשנת תרבעה אלפים שלש מאות שמונה וחשעים ליצירם עלה פטר זבא מחמד מעקטווי' על ארץ מצרים וילחם עליה ויזר על מצריה וילכדם ויבית את כל ממלכות מצרים תחת ממלכתו ותחי עם ממלכת ארצבים לממלכה וללמונה תחת היא למונה מחמד רק מסביבות היאור ובבקעת אלקירה נשארו יהודים אשר עודנו שמשו בסחר כמעשה ארץ מצרים ובפרהסיא הכינו בלמונה מחמד והיא היא בקעת אלקיירה אשר בנהה קלואסטרס מלכת מצרים בימי הורדוס מלך ישראל מגדול גדול בחוף הבקעה בחוף רב מגדלים אשר בנו גם אחרים והוא אחד מהגדולים שבטלן ואשר סביבתו מהלך שני החומי שנה וראש המגדל עשרה אמות על עשרה אמות בלחם איש וכאשר יעמוד איש מחתה המגדל יראה בעיניו מרוב גובהו את ראש המגדול כחודש דמספס ועסקו בבנין שני אמות רבוא נפשות עשרים שנה עד כלותו וההולאות שהוציאה המלכה קלואסטר' בבנין המגדל הן בכסף והבן וכן בזמן אין מספר וארבעה פרסאות מהמגדול בנוו בארץ כיסוף לקברי' רבי' ואין מספר מהלך שנים עשר מיל סגורים ומסוגרים קבר לפנים מקבר אשר שם נקברו מלכי ושרי מצרים לאחר שהגו אחרת בהולאות מרובות או חמש עשרה חדשים או השעה חדשים וחיונו ע"ז חדשים קראו אותו חינות גדול וחינוט ס' חדשים חינוט קטן והחינוט נעשה בזמן אפרסמון של עשנים וכל איננות אשר שחיהו גדלו בארץ ישראל ועשו כותן בזמן שביח המקדש היה קיים ואחר החורבן נאבד כותן ואותו אפרסמון קראו שמן המור ואל המור זרפו החונטים כמה מיני מרקחות שעשו מבשמים וגם מלה סדומית וספה סדומית דומיתן וכאשר כלו ימי החנוטי' כרכו וקשרו את המחים בחרט ושמו אותן בארון וכורידו אותם בלחות קברים מתחת לארץ אשר הכסוי מלמעלה וכאשר נחו המחים בהשקות זה כמה מאות שנה בקבריהם נתמעט גדלם תחת לחת וגמדו עד גידול תמה ונעשו שחורים כעורב וקשי' כאבן ואחן מת c נקראים במצרים מומיע ועשו הרופאים מהם לרי טריאק לרפואה. סמוך למגדל הזה היה כפר תחת שנה מיסלה אשר יהודים דרו בה ויהי שם איש אחד שמו נפתלי שהיה בקי בעשנים וילך האיט יום ביומו ואשתו ושני בנותיו בבקעת אלקיירה וילקטו עשבים שונים לתיביתם עד שעלה למשקל איזה ככרים חשאת גמל אחד ויביאו אותה לאלקיירה ולאכסנדרים של מצרים וימכרו אותן לרופאים ולסוחרים ויהי ביום י"ז לחודש תמוז שנת ה' אלפים ש"ע ילדה לו אשהו בן ויקרא שמו שמואל וכמוך לבית נפתלי היה איש חוגר שמו מוסרה והיה בקי בכל מעשה מצרים ושם אמו חגלה וירדו האיט מוסרה ואמו אל אותן הקברים ויזיאו מתוכם כמה אלבעות ידי ורגלי המהים הנקראים מומיעה כנ"ל ועשו בהם סגולות רבות וינבאו וירפאו לחולים כמעשה ארץ מצרים. ויהי כאשר הגדיל הנער שמואל והיה בן שמונה שנים ואביו ואמו ואחיותיו הלכו לשדה ללקוט עשבים הלך הנער לפעמים לבית מוסרה שכיבם וכאשר ראה הנער את משפט האיט ומעשהו חשק ללמוד מעשיו ויעש האיט מוסרה בן ובתולאי שלא יגלה לשום אדם מתחת סכנה כי אסור לחוגרמים לעשות בן ויהי כי ארכו הימים נחלה בת נפתלי ירח ימים בחולי קשה ויחלבלו אביה ואמה עבורה כי השתמשו בעשבים לרפואתה ולא עלתה בידם ויהי כראות הנער ככה עלה לעליית בית אביו בסחר והשתמש באלבעות וירד ואמר לאחיותו לא תמות כי ביום פלוני תקום מחליך וכאשר פטר בן היה. אחר זה נגנב לאיש בכטר מוסלה כים מלך מעות וכשמוע הנער מהנגנב הזאת אמר לא נגנב הכים כי אם אבד במקום פלוני ויבקשו במקום שאמר וימלאו את הכים ויהי לגם בכל הכפר והיהודים שבחוף הכפר פחדו שידבק בהנער רוח קדושה אשר דבר מגרון הנער. ויהי כשמעם אבי ואם הנער כדברים האלה יענו יחד לשלתו אל בית דוד אביו שבעיר אלקיירה ללמוד שם תורה ויעש בן: ויביאו אותו שם בן ס' שנה אל בית דודים ויחן אותו אל בית הספר וילמד שם וילך הנער הלך וגדול בהורה שחי ימות על כל חביריו וישמח רבו בו וישלכבו ויהי ביום אחרון של חג הסוכות שנת גמ"ד נלכטו כל חביריו אצו בבית אחד אכלו ותמו

ושמחו ורקדו יחד ויהי צעת אלכלם חתך אחד מחביריו בסכין שנינו הימנית אל חוץ ידו השמאלית בשוגג והיה למכה גדולה ולא יוכלו לעזור בדמו אשר שטף : ויהי כראות הבחור שמואל את התרדה הגדולה הזאת רץ לביטו ויביא חתיכה אחת קטנה שמורה כעורב אהו ויעבור על המכה ויעמוד הדם וליום השלישי נחרפף וישחממו כל חביריו ויהי למופת בקרבם ויהי כשמוע רבו המעשה הזאת הצביע ארזו להודות האמת מאין יאחא רפואה הנפלאה ויודה לו הבחור שמואל ומיד אסף רבו את ה"ד שצאלקיירה וישביעו אותו בשם ה' ובחר"ס גדול של לעסוק עוד במעשים האלה כל ימי חייו כי מעשה מזרים המה וכל העוסק בהם אין לו חלק בעוה"ב : וישמע הבחור שמואל אליהם וירף מהם ובשנת שפ"ז נשא אשה ויהי האיש שמואל הולך וגדול בחכמה עד שבשנת של"ג נעשה לחדן גדול בנגלה ובנסתר בקי ברוב חכמות ואשר חכמת אלפגנינות ומאגני בחוכם ובאותו זמן היה גביר א' בק"ק אלכסנדרי של מזריז ששמו רפאל יוסף אשר מפני רוב השיבחו גדלו הנאשי אשר משל בכל מלכות מזרים בפקודת החוגר וישם את הגביר ה"ל לפקיד על הנמל שקורין בלשון עברי מס בכל ארץ מזרים ויהי כשמוע הגביר רפאל יוסף מרוב חכמת הרב מוה' שמואל מיטלה ה"ל שצאלקיירה שלח אחריו ויביאחו לביטו וישם כסא שולחן ומנורה לפניו ללמוד עם בניו ויעש כן .

בשנת ה' אלפים שע"ב היה איש אחד בבירת קוסטנטינא שמו פחאי' ייזי הגמל הנער נתן אהו אביו אל בית הספר ויגדל הנער ויחכם במקרא במשנה ובגמרא עד שהיה להפארת בין חביריו ובהיותו בן י"ג שנה השיאו אביו אשה ובשנת לפני חתונתו דרש ברבי' בזה"כ ותהום כל העיר על רוב חכמתו וחריפותו ובקיותו ובשנת ש"ן מינוהו חכמי וגבירי קוסטנטינא לדרשן מפורסם ואמרו עליו שלח קם כמוהו מימים ימימה להיות דורש כמוהו ויחפש אחר מקובל אחד שילבישנו ויביאנו למבוא קבלה וימלא איש אשכנזי מוה' מרדכי אשר היה שם באותו זמן דרך נשיעהו לירושלים מקובל גדול ויביאחו אל ביתו וילבישוהו בתענית בטבילות ובאזכרות זמן מה ויהי ביום כ"ב חמוז שנת של"א ישב ועסק בקבלה עם רבי מ' מרדכי ויבט רבו ממעל לראש מ' אברהם תלמידו וירא והנה זורת נזר על ראש תלמידו אשר כמעט לא היה באפשרי להביט על ראשו ואשר בו נקשר ארבעה חבלים מארגמן שנים מהם גדולים ושנים קטנים ראש חבל א' מהגדולים נקשר בתפסח וראש חבל שני נקשר בעזה וראש חבל א' מהקטנים נקשר בארץ הודו וראש חבל שני נקשר בארץ כוש וב"ד ימנית הנזר ישבה הנשמת אחת וב"ד שמאלית ישבה הנשמת אחת ומיד ראה רבו שיאל השמש בגבורתו ואחריו לו עוד שני שמיים קטנים באורם ומאזור הגדול חרדה ונפלה התנשמת לאחורה לארץ ומקול הכפילה חרד ונלל גם התנשמת השני' לארץ ויחפור התנשמת בארץ ויעש גל וישב תחתיו וגם התנשמה עלתה ברגלה על ראש הגל לפרוח ממנה השמימה ותפול הגל ותחכם ויהי שניהם אחדים בגל ומיד פתח ר' מרדכי את עיניו ותהי למראה ויבפר לתלמידו את המראה אשר ראה ויפתור אותה לאמר את הנזר אשר ראיתי מורה על ראות עצמי כי יכול אוכל לראות מלפני מראה וחדע בני שאבן שוהם מסוגל לחזק וכתר מורה על גדולה ושני קשרים גדולים מזרים על מלכי ישראל ושני קשרים קטנים מזרים על מלכי אומות העולם ודע לך שבאחרית הימים תעשה ויהיה לך גדולה הן בישראל והן באומות העולם ואת התנשמת והתנשמה לא ידעתי לפרשו ולאפשר גם המה יורו לנו מזל וקודם שנמות מרוב זקן בהנה עינינו מראות רק אחת התעורר במקלע וישמה מוה"ר אברהם מאיר והתפעם רוחו בקרבנו :

בשנת תשפת אלפים ת"א היה איש יהודי סוחר בארץ גאסאלי (אסי) מינאר במקום חיזמר (סאמירני) ששמו ר' מרדכי נ"י בן אליהו בן שבחאי למשה יהודה ושם אשתו אסתר ויהי ביום השמיני לחודש מנחה בליל ליליזמר גלשה אנשיהם יאקניזים ה"ל ה"ס מהורי' מרדכי ומ' שמואל ומ' אפרים ויחארוהו גבית

ר' מרדכי צ"י פג"ל ויהי צילי חשפה באב כרעה אשחו אסחר ללדת ויהי
 בהקטנה בלדה נענז ר' מרדכי צ"י בעלה ויירא מאוד פן תמות בלידה ויבך
 וינחמו אותו שלשה ח"ח האלה ויאחרו אליו אל תירא כי זה הבן אשר חלד לך
 אשך צילי זה הוא אשר ינחמו ממעשינו ומעצבון ידינו ואוא יהיה לנו לפנים
 ואף יבדל שמו בארץ ויהי בחצי הלילה וחלד אשחו בן בכורו ומיד בלאתו מרחם אמו
 לאויר העולם שחק הנער ויפרסם בידו ורגליו ויאמר צפ"ו (בא בא) כמה פעמים
 וישחוממו המילדות והנשים הזקנות אשר היו שמה על השחנות הילד בדיבורו
 ובשחקו חמור בכיה ויפתח הנשים הזקנות כאשר ניבאו עליו השלשה חכמים והוא
 ששחיקת הילד ושחחמו יורה על רב טוב אשר יעלה בימיו ואפשר שיבא משיח
 בימיו וישמח לכל ישראל ויהי ביום השמיני הכנים אחו אביו לבריה וימל הדיין מ'
 יוסף איסקאף אח בשר ערלתו ויקרא אביו שם הילד שחחאי צ"י ויעש אביו משחה
 גדול ויקראו להרב אב"ד מ' אהרן לאספא וב"ד ולכל אוהביו ולשלשה ח"ח האחרים
 הג"ל על הסעודה מזה ויהי בהיותם אוכלים ופוחים ושחחים לפה הרב מהו'
 אהרן לאספא והנה אוחן האחרים לא שמו מאכלם בפיהם כי גוע המאכל בכפיהם
 פרט בא לפיהם וישחומם הרב ויהי למופת ויהי למחרת הלכו השלשה אנשים
 לדרכם וביזם שנה של אחריו סיפר הרב אח המעשה לחכמי איזמר ויאמרו
 החכמים אליו אפשר שהיו מלאכים משכלים הגדלים אשר לא יאכלו ולא ישאו ויען
 הרב ויאמר למלאך אין לו עצבון יד ואין צריך לתנחומין ומה זה אמרו כי הוא
 ינחמו וכו' וגם מבני אדם לא היו על שלבן אדם צריך אכילה ושחיה ועד שנמנו
 וגמרו שהיו רק דמות דיוקנם של אותן אנשים אשר יתאוו לאחר זמן עם הנער
 הזה: ותהר אשחו אסחר עוד בשנת ח"ב ותלד בן שי ויקרא שמו אליהו ותהר עוד
 וחלד לו בן שלישי בשנת ח"ג ויקרא שמו יוסף ותהר עוד וחלד בה בשנת ח"ד
 ויקרא אח שמה בכל ותעמוד מלדת ויהי אחרי הגמל הנער שחחאי שכר אביו מלמד
 ויתנהו אל בית הספר וילמוד שם עד היוהו בן שבע שנה בשנת ח"ח לפ"ק:

בשנת חמשה אלפים ח"א היה איש א' במלכות פולניא במדינת אוקריינא במקום
 בראקל"א ששמו ישי בן יהודה וחלד לו אשחו בה ביום פורים ויקרא
 שמה שרה ויהי בשנת ח"ח היו גזירות והריגות עצומות בפולין אשר נקרא גזירות
 חמ"ל וכהרגו באותן גזירות יוחר ממאחיים אלף יהודים וששה מאות אלף בית
 הלחמים (טו"רים) וגם אביו ואם הילדה שרה הג"ל נהרגו בתוכם וכמה אנשים
 נמלטו מהגזירה והמליטו גם הילדה שרה עמם ובאו לקהיל"ק אמשטרדם אשר
 במדינת האלג'ניא ותגדלה עם הנערה שרה בחסד בני ישראל רחמנים בני
 רחמנים ועד כה העידו האנשים הנמלטים שם ובשנת ח"ט בא בחור אחד אשר
 נמלט גם הוא מאותן גזירות לק"ק אמשטרדם ויהי כאשר ראה הבהור את הילדה
 שרה אמר עליה שהיא אחותו והוא אחיה אברהם בני אב אחד אשר נקרא הרב
 מהו' מאיר שמה בשנת ח"ה על מטתו ויספר לחשבני אמשטרדם שאחותו שרה
 זאת נמלטה עם בחוק עם והוא שנקין ח"ד כשהיתה ילדה שני שנים וחצי נאבדה
 מביית אביה וחקרו ודרשו אחרי' עד שנשמע שהיא טמונה בביית חסידי בחג"א בית
 הלחמים אשר לא ינשאו כל ימי חייהם לאיש ויושבתי עמם בסתר ועד שהילד'
 שחכה שם אביו ואמה ומקום מולדתה ויהי בחצי לילה אחת שנת ח"ח עת החחלת
 גזירות חמ"ל נאחזה פחאום בגופה מאיש אחד ויוולא אותה ערומה ממסחה
 שחחדר בית החסידות הג"ל ויאחז אותה בזיצי' ראשה ושפט עמה בהישון
 לילה באויר השמים ויביא אותה על קברות יהודים ושם הי' מקום שלא הגיע
 הגזירה ויאמר אליה בחי יהודית אחת ואני אביך מאיר היהודי ולעת מחר יטיבו
 יאודים עמך ונעלם האישה מאחיה ויהי באשמות הבקר באו יהודים לקבור איזה
 מה וימצאו אותה ערומה בכחונתה שמה וישאלה בלשון פולין ותאמר איש א' ששמו
 מאיר אביו הביאני עד הלום ולמקצת הימים באו אנשים ונשים וספן כמון עם
 לרע בורחים לנפשות מהגזירה לטעם למדינות אחרות ויקחו את הילדה הלוועית
 הלו' משום סנה צלזול ויוליכו אותה ממקום למקום עד בואם לאמשטרדם הבירה

סיפור חרומות

ורבים אשר באו למדינתנו ולד' רוחות העולם וסיפרו מהניסים ונפלאות אשר נעשו להנמלטים מפולין באותו זמן להלכות נפסם ונפשות נשיהם וזניהם וגם למדינות אחרות ועד שהרוב לא האמינו לקול שמועתם באמרו כי ידמו שרק נכלו צורחים אלה המה להראות לפני ההמון למלמד ניסים ע"כ צודים דברים האלה מלבם. ויהי בשנת תי"ד ביום פורים החאספסו כל משפחות בני פולין הנמלטים מארץ גזירה אל בית אחד באמשטרדם לאכול ולשתות ולשמחה והנערה שרה בהוכס וידברו איש אל רעהו לאמר אם היחה הנערה הזאת בפולין כבר הכניסוה לחופה ושמע הנערה דבריהם והשקע בלבה חשק נישואין ויהי בחצי ליל שושן פורים רעיונה על משכב' סליקו וחרס בחלומה והנה יושבת בשולחן ערוך מכל מאכלים ומשקים טובים בבית גדול ובחדר מאויר ומשמיים לרוב והנה בחור יפה עניוים עד מאוד ישב משמלה וישבו המסובין ויאמרו איש אל רעהו לחיי אדונינו זה ולחיי אשתו הזאת היושבת ימינו ומיד נפתח דלת החדר ויבואו ב' אנשים החדרה ויאמרו אל הבחור משולחי פולין אנחנו אליך משיח בן דוד וסיקן והנה חלום ובשנת תע"ז באו שלתי א"י לקבץ מעות לאמשטרדם ויבואו השולחים לבית הרב אצ"ד דעס והנערה שרה היחה שם בחדר א' וילאשו המשולחי' להרב אצ"ד ושרה שומעת לאמר שיש איש א' בארץ חוגר שמגלה עלמו בסתר לאמר שאם משיח ג' דוד ותאמר הנערה שרה נשחר חלומי ומאופו היום והלאה כשבאו לה שדכ"ס לעוררה לנשואין כי יפת תואר ויפת מראה היחה ענתה ואמרה שלא תנשא כ"א למשיח בן יוד ויהי בשמע' בחורי אמשטרדם כדברים האלה דנו אותה למסורפת דעת ועל דבר זה איש אחד מליורני' שלא היו לו בנים לקחה אותה לו לבת ויבוא אותה מאמשטרדם לליורני' לביתו וגם שם דיברה כזאת עד שנשמע הדבר למרחקים ועד ארץ מזרים וישנאו אותה בחורי ליורני' על שבקשו לקחה אותה ולא השיגו וידברו וכחבו עליה לאמר הנערה שרה הזאת מופקרת לכל נושאי עיר ליורני' :

בשנת חמשה אלפים ת"ד היה איש א' בארץ פלשתיים במקום עזה (מנהג היהודים דעס לקרוה לערי ארץ פלשתיים שנבנו בזמנים האלה מחדש במקומות פלשתיים בשם עזה אשקלון עקרון כו' כי אותן ערי פלשתיים שהיו בימי בית ראשון אפילו מקום שנבנה עליו נשכח מזכרון מהם כי נחרבו המה בימי מלחמת כשדים) ששמו מהור"ד בנימין ושם אשתו רחל ותלד לו אשה בן ביום פשרה לחדש טבת ויקרא שמו נתן ויהי אחרי הגמל הנער למד אתו תורה עד שנת ה"ע ובאותו השל' נפל הגורל בקרב חסידי ירושלים לשלח את מ' בנימין למדי' בארצבארי לקבץ מעות א"י ויקח מ' בנימין את בנו הקטן נתן אתו ויביאהו לירושלים ושם היה ת"ח גדול ושמו מ' יעקב חגיז ויגמול חסד עם הנער נתן וישאפהו אל ביתו וילמדהו תורה ומ' יעקב חגיז היה רבו מובהק של הנער נתן הזה :

בשנת חמשה אלפים ת"ח בליל תשעה באב והנער שבתי לבי היה בן שבע שנה היה עם אחיו אליהו ויוסף בבה"כ שבאיזמר ובבואם מבה"כ ראו אביו את בני שבתי וזעף ודמעוהו על לחיו ולמחרתו בנהרים ראה אותו דואג ומשחומם וישאלהו אביו ע"ז ויאמר הלום קלמתי ופותר אין אותו ויאמר לו אביו ספר נא לי ולאקיים פטרונים ויפתח הנער שבתי את פיו ויאמר אמש לעת ערב בעת קורא הש"ץ מגילת איכה שחקתי אתי עם שני אחי באגוזים ויהי כראות רבינו משה שאנחנו שוחקין אסף אותנו אליו לישב לפני ומיד התחיל ר' משה עם עוד איזה חבדים לבכות בכיה גדולה יללו וקננו וכראותי את זאת גם אני הרבייתי לבכות עמהם כי לא אוכל לראות בכיות רבים ושלמים עד שהלכתי סיף ויגע בחר רוחי ובלב חמרמר לביתי ובואוהו יגן שכבתי ואיכסה ואישן עד סמוך לעלות השחר ואיקן ואישן שנית ואחלום הלום וראיתי מראה והוא כי הלכתי מחוץ לשער איזמר לנד מזרחית דרומית עד שבאחי לעמוד בחצי הר קטן של שלג ומראה יפסיגל) בידי ועור צבר חלוי צי והייתי הולך וגדול עד שעלס גדלי שלג אמר וחזי

יחזי והשמש קול מצד צפון קורא אלי בני צבי ראה תראה' הו' אשר ארצהך ואשקוף
 בתראה אשר בידי והנה צרה ראשי מעלי ובמקום הזהה נראה רשע הדש ואח"כ
 יצחו גם רמ"ה חב"ה ושם"ה גידי זא"ו מעלי ויגדלו ברגע כמימרא חדשים
 שונים להיניהם במקומם ומיד נסדה עורי מעל עצמיהו ונפל ממני וכסחתי בשרי
 בעור בני הקלוי בני ואחכם והשמש יאל לארץ בנצרותו וימוה את ההר ויהי ליה
 שוטף בכל ד' קלוי קבל ולא זחתי ממקומי ועמדתי חסורתי בחתי הר שכולי שחור
 כעצב אלמתי ודשאו חילוני וכל זמחיו והנה בראש ההר עומד איש ממעל לי
 אמה על אמה וזקנו אמה פרמשתו אמה וזרתי ועקר הר של ס' ריבוא פיירות
 ומיד נפל האיש בשוחה גדולה מנעה עד חסום רבה ויעל מיד עומד על ראש
 ההר ברנל ימינו וברנל שמאלו עומד על הר אחר מלא דם ועליו נבנה סוללה
 וישקף על הר שלישי בעיני' סרוכות וכחר אור צהר זה מנעה שמימה וזכר
 משפחה עליו והנה דגל אדום בימינו ושרביט מלך בשמאלו ודמות ציורו עגל
 בדגל ברי' בפ"ע וקרן ס' במחשו ועלפיו ועלפיו כעלפי צבי והנה בראש הקרן ממעל לו
 נמלא כחוב ג' יודין ומלפניו נמלא כחוב אשמדי ומלאחריו נמלא כחוב עגל ולמעט
 בין עלפיו נמלא כחוב צבי ועל השרביט כחוב (קסיר קסיר ושרי סבא ועבר על
 כל הדש חדש ואין כל חדש חסח השמש) והנה אימה חשיכה גדולה נפלה עלי
 וחרדמה על כל הארץ ומיד ענן כבד נשאתי מהר זה וישמידני בצקעה ויהי
 בעמדי משחומם על המראה והנה איש מסכן עמד אחי בצנדים כלוים וכספר קטן
 בחיקו ושאלתי אותו מאין באת ויען ויאמר מדורות הראשונים הוספתי לשאל לון
 אהה הולך ויען לאחריה הימים ואשאל מה זה מעשיך ומלאכתך ויאמר אחד
 מהרופאים אנכי שאלהיו צאיז קמיע ויאמר בקמיע אחרונה המרפאה כס המוח
 ומה שתרך ויאמר מלאכי ויען ויאמר השמר לך מהביע אחרך מזה סן אהיה
 נליב מלה ובמה ישראל ישקו את אציהן יין ויוילכני האיש עד בואני לפני מערה
 ויוצא האיש את ספרו ויגע לפני ולפני ונבאלתי עד מאוד ועמדתי עיור בעימי
 שעה חמימה ומששתי באפלה ויהי כאשר שב רוחי אל נדנה פחמתי עיני השמאלית
 והנה כחם קטן בעין ימיני לשקוף דרך עקלתון והלכתי למערה הולך ומשחומם
 למלא מרובע לנפשי העיפה והנה מעה אחת מהכסדיום יקרים ערוך לפני ומונה
 לו סביב ועליתי על המטה להנפש זמן מה ואישן ואחלוף שנית והנה חורים וצבי
 יונה עם כל עוף ובהמות מהורים באים סביב למחתי ויקראו יחי אדונינו המלך
 לעולם וישתחווי לי ויהי בהרימוחי ידי לברכס נפוזו מעלי ושקפתי להביע אחריהם
 באהפקלריא המאירה שבראש מחתי והנה חור קטן בחובו ושחתי עין שמאלי עליו
 וראיתי בחובו והנה שלשה הרים גדולים עמדו ברנל אחד וכדור גדול עליהם
 וזימין כדור עומד חזן ועל ימינו משורר גדול ומשמאלו משורר קטן והחזן כולו
 ביער באש ולמשורר הגדול נקף דם מוארו ולמשורר הקטן משא כבדה על שכמו
 וכלי זמר ביד שלשמן והנה סדק ס' בדלה הכדור ואשקוף בחובו הרחק מאוד
 מאוד והנה ראיתי שני יענים גדולים ומטילוח ברזל בפייהם מעופפים באויר
 השמים וכמספר הכוכבים לרוב חיות יער עמדו תחום ובריות קטנות שבדלם
 רבע וחתי באמה הנק' אים (ליליפוטיו) גדודים גדודים לאלפי אלפים בחוכם
 כהייה פני אדם בלתי ידים ובחוכם גם ארבעים בריות גדולות בגלי קומה
 ואורה כצבי ענק ושמלם גדולה ביד כ"א עם סולם ס' וכאשר שררו ונגנו החזן
 עם שני המשוררים נחו היענים והחיות וכאשר עפפו היענים ראו החיות רוא
 ואזב וירמסו רבים מהקמעים מהם שרפו כבכל פיהם מהם קראו בצפריניהם
 מהם חלו בשעריהם מהם נגחו בקרניה' מהם שספו בימי רגליהם מהם שקעו
 ויגונו בצוחיהם וכאשר עלו הקמעים להנלל בצולמיהם נשכו בהם בשעריהם מכל
 סביבותיהם ויהי בחזתי לראות בהסדק ובחור מלאחי כחוב על עין ימיני
 באחריה הימים ואיש אחד עמד ממעל למחתי מועף ביעף כמלאך השמים ויאמר
 אלי הנה הראשית עלאות ואודיפך מדע השכל ודע שההר הנאשון כשגל וכאמר
 שראיה הוא סר סיני וסעראם (אפינגל) שהיה צידך מורה על מורה מואה מוקים
 ומשפטים

סיפור חלומות

ומאפסיס שנתנו זהר הזה ועור הגרי הוא ארץ הנבי שגמדה מכת בלתי סהור
ואם אשר יקרה לך באחרית הימים בשיבות בגבור שבגבורים והאיש שראיה הוא
פמונה על ארץ ידוע מכת שממעל לו לפעמים יפול וכאשר ירד עקר הר המלך
וסהר השני שמורה כעורב אשר ראיה הוא הר שער ואשר הרנו כבודולר
ומיסוס והר השלישי הוא הר פארן וזכה בלרה ובשרביט אשר בשמאלו ידריך בני
הדם והקרן הוא רעה א' שהקרה לעמך ע"ג' ו' יודין ינם יימכרום בימי משה
בעלוהם מארץ מלרים וככה ירבעם בחלחל בית ראשון בעשותו עגלות לשיחוף .
ואחיות אשמדי המה מעשה עבודות אחר :בטים מיכה מנשה דלילה יהונתן בבית
ראשון ואחיות ב' בקדשות ואחיות עגל הן הנה עריות גזל לשון הרע שלשה
קשטי ישראל אשר השחיתו אחרי הגלות טיפוס והרופא אשר היה אהן בבקעה
הוא מלאכי הנביא והקמיע הוא רק התיבה זכרו המרפא והמילה פן שממיה
והשמר לך מלשקוף בעין ימין ושלשה המנגנים והמאוררים המה אברהם יצחק
יעקב כשעומדין בזכות אלילים ככבשן אש ובהר המוריה ובמלרים ושחי העינים
המה שחי כחות גדולים שצטקלהון וחיותו יער המה רב ממשפחות האדמה
והקפטים המה מספרין במאמר ה' והגדולים הן המה שאתה כאהד מהם . עד
אחרית הימים חקקה כל האלמות בדמים יקרים ויעלו בשלום ויהי ככלוהו לדבר
כל אלה שחק ואמרתיו אליו כי אדני דבר נא עוד לעבדך דברים כאלה ויען ויאמר
את אשר החילתי לך לעשות כי שמי אחי והסבה לראות אם חשמו כל אשר
ראות לפני ולא תלך חוצה ויפן האיש מעלי ויעל ובזו הרגע דפק רביו משה
על פסח חדרי לעלות לבי"ב ואיקן והנה חלום בחוך חלום שמרית באספקלריא
מאירה והוא כללות הנער לספר חלומו ומראהו לאביו וישאמו' אביו כי לא שמע
חלום כזה כל ימי חייו ויהי למופת בעיניו ויזו להנער לשחוק לכל ידבר דבר
לראות מה יהיה אחרית סלומותיו ואחר הימים כאשר הזר הנער שבהאי מביח
האמר בא בריב עם א' מחבירו מי הוא נשגב וחריף יוהר בלימוד ויאמר שבחי
לחבירו אם אפשר שאתה משכיל בלימוד יותר ממני בכל זאת אני גדול ממך על
פצחו כבשים ועזים הורים ובני יונה וישתחוו לי כלמלך בגדוד וגם המרתי ראשי
בדאש אחר שחריף יותר מכולכם ולמדתי רפואות ממלאכי רופא לכל אברים וגידים
מן דורות ראשונות ועד אחרית הימים ע"י קמיע קטנה ושרו לפני חזן ומאוררים
אשר לא שרו לפניכם ודברתי עם ממונה כל הארץ אשר דגל בידו וראיתי אנשים
קמיעים הרבה באצבע קמיעה שלי וגם בני ענק ראיתי שם מה שאחס לא ראיתם כל
ימיכם ועוד רבים דברי הערובות כזאת דבר שבחי ויהי בשמעם זאת דימו
הגיריו בלכם שדבריו כזבים וכי בדה אוחס מלבו למטן ספר שמו ולמען יחגדל על
הכל וירננו אחריו בשווקים וברחובות כל עת לאחס מביח הספר אח"כ שכן ל
אביו רב מיוחד איש זקן ושמו ר' עקיבא ולמד אהו שנה המימה עד שהעיד עליו
רבו מנחות שכלו ואמר אם יבא בשנים יהיה חריף ועל דבר זה נחמו אביו ללמוד
אלל מ' יוחנן חריף ולמד אהו בשלש שנים וחזי רופים כל הש"ס וספרים השייכים
להם וכל עת זמן מהיר במלכתו היה וכרוב חזי הלילות עמד ולמד ובמעוטן
קודם עלות השחר וביום למד אלל רבו החריף הג"ל ויהי שמעו סוף באיזמיר
ובכל הסביבות שאין כמוהו בכל בחורי איזמיר הן בהתמדתו והן בחריפותו . ויהי
בהיותו בן י"ב שנה חשקו נפשו ללמוד פוסקים ואח"כ קבלה וקבלה מעשיות ויהי
ס"ח דיין א' באיזמיר ושמו מ' יוסף איספקא שהיה מקובל גדול שאין כמוהו בכל
ארץ האס"יה ויבקש שבחי אליו ללמוד אהו ויעש כן וילמוד אהו שני שנים וחזי
בפוסקים ואח"כ חשק הבחור שבתאי ללמוד גם קבלה וישמע אליו רבו על שלא
שמע ולא ראה ערות דבר ממנו ומאשר היה אהו בהתחדתו ותומו כאשר היה עם
רבו מ' יוחנן ויהי בהיותו בן ס"ו שנה הלבישו רבו בחנינית וסבילות ובשאר
ענינים הנרצים לו ועד שמסר לו רחמי פרקי קבלה ובאזהו זמן חלה רבי מרדכי
בני אביו ואם היה בריא לא היה מניח לבנו ללמוד ולעסוק במיעוט שנים אלא
בשבעות ויהי בהסמרו טור רב לישא אשה ויעש ק וישא נערה בת נביר

וקצין באיזמיר ששמו ר' אהרן לו לאשה והיא היחה בה י"ד שנה ושמה רחל וקודם שנשא אותה על שראה צו רבי מעשי הכבודות ופרישות חסידות ועבדה והחמדה בעורה יום ולילה מחר לו אח ששם הנכבד והגורל עד מאוד השם המפורש עם כל חלואי ופרטיו וע"כ השתחויו ויוזו עליו רבו לאחורו אשריך ומה טוב חלקך אם השמרני בטהרה כי יכול הכול לחקן או להחריב ח"י העולם על ידו וישם רבו אח ידיו עליו ויזכרו ויאמר לא יקרא עוד שמך ר' שבתי כ"א חכם שבתי וישי לתקופת השנה והנה בא הגביר ר' אהרן בפתע פתאום לבית מוהר"י איסקפא הג"ל וחמחו בעדה צו ויאמר אליו מה זאת עשית לי אדוני שנחת את צחי למרות אשר והנה צחי יושבת ומבכה ומיללת נערה בה י"ד שנה ולא ידעתי מה היה זאת לשבתי חתני שלא נגע בה וישלח הדיין אחר שבתי חלמידו ויבא אליו וישאלהו על הרב ר' יען ויאמר בנדק וביושר עשיתי זאת וילחוש לרבו באזנו כי עליתי ע"י השט הנכבד והגורל קודם חתונתו למקום גבוה וירדתי בעלום והי כשמוע רבו את זאת חרד מאוד וכמעט נפל לארץ מהחדה ויען ויאמר אליו הוי ואצוי לאחוז שלום כי בזודאי כאשר ירדה נדבק כך איזה דבר שאינו הגון שאינו מניחך לדבק באשתך כי כה דרך המחשילים בקבלה בשאינם משמרים את השם הנורא בטהרה וצוח בני ואציק ענין עליות שמים שלא הכשל עוד כי העליה ע"י שם המפורש יפרד לכה ר' אש"ש קאחס עולים רק למקצה שמים וקאחס עולים לכל ז' ריקיעים וקאחס עולים למחיבתא דרקייע וקאחס עולים עד המרכבה הקדושה וקאחס עולים לפרדם ורבו כמו רבו העליות בהשחמת' כי אין סוף למלכות ויקר של הקב"ה עילת כל העליות וסיבת כל הסיבות את אשר ברא ויאר ועשה ואת אשר האליל ומה שעליהם וגבוה מעל גבוה שומר עליהם ו-א"ל עולה כפי שורש ומדרגת נשמתו ושם יראו וישמעו במהרי צורא' ואהרי יורדם מזהרים לכל יגלו דבר כי סוד ה' ליריאו וזריתו להודיעם כחיד והם יגלה דבר עמוס יעגש מן השמים וישמור עלמו מאוד מאוד שלא יעלה ויבא בשבע ריקיעי סמאל ובמרכבה עמאה שלו כי את זה לעומת זה עשה אלקים ויטעהו אוחו כוחות הסומאה לעשות מן הקדש חול ומחול קודש מן העשה לא העשה ומן ה"ה עשה ועד שימשכו אחרים חסם וקודם עלותן נריך לחקור מאוד מאוד אחר שורש נשמתו מאין יאחה שלא יעלה חוץ למדרגות נשמתו כי הנשמות יהפרכו לחמשה הפרשים או בנפש או צרוח או בנשמה או ביחידה או בחיה ואח"כ יעלה והגוף קיים בארץ כאשר הוא ואם יאח חוץ למדרגת נשמתו למעלה הימנה עליות דומה לחדם הולך מן הארץ עד שנת מעקה גגו ואם יחשוק לילך ממעקה גגו ולמעלה חמתו לאויר השמים נוכל בפסיעה אחת בארץ ושובר כל עצמותיו ומת או שובר גולגלת ונשחגע כן עליות אלה כשהולך למעלה חוץ למדרגתו הפל מיד בגלוי עינים ובחזירתו כמה רבוא מלאכי הצלה מליין סופו דרך עקלתון ומסמאין נשמתו ומבלבלין מהשבתו ונעשה כפרח הנקצן משורשו אשר נעשה לין נוכל נבי חסארתו ולזה קראו רז"ל קצץ בנטיעות שפירושו נשמתו נקצץ משרשה ולא יעצו אותו עד שימות או ישחגע או ימיר דחו צדק אחר וכופר ברמ"ח עשין וש"ס"ה ל"ה על שזיבל מחשבתו ונדמה לו שאיך רבים עולים מן הארץ עובד לחלח קישורין דמסאבותא שהמה סיבה שניה לעומת' והי ככלות רבו לדבר ענה החכם שבתי ויאמר צטוח אני כי שאני מדובק בקדושה ולא נכשלתי כאשר פתחת ויאמר מ' יוסף רבו אליו שמע נא בני ועוב לך כל הימים והוא שהשבע לי שבעה חמורה שאין לה מחילה והפירה שלא תעבוק עוד כל ימי חיך בעסקי קב"ה ואני הנה אשביע את אשר של שכחה שיטבת ממך השם הנכבד והגורל ותשכ נקי ותלמוד ותהיה כשר וישר לפני ה' אלקיך כל הימים ולאחר מותו אני ואחה נסיון בג"ע עם משיח בן דוד כי אחת חלמידי מונבס ומסרתה לך מה שלא מסרתי לשום אדם מימי ולך לך אל ציתך והדבק באשתך הכשרם לך כאשר נחה הסורה במזוה ראשונה ויקצוף החכם שבתי ויען ויאמר נשמתו רעה והשגבה משבר לא טוב לראות אפי' כקוסא דמחטא משלי שהוא בגלגל

חמה וינטע רבו את ראשו ודמעוהו על לחיו ויאמר אליו לו יהיה כדברך וילך
 הבחור שבהאי מהחם בחרי אף ויהי אחרי הולכו וישאל ר' אהרן הנביר למ'
 יוסף ויאמר מה לעשות באיש הזה אשר עד כה עומד בעקבות ערבו ובתי שונאה
 אוחו שנאה כבשה מחמול שלשום ויען ויאמר כבר ראיתי את הנוול במה שמוכזב
 בביתך והוא בן ס"ו שנה והוא בן י"ד שנה שמוך שניהם להכשל באשה איש לכן
 את אשר הדבר בעיניך נשחל שיגרשנה ויאמר הנביר אעשה כדברך וישלמו
 אחריי שליח עמי ויאמר אעשה כדבריכם ולמחרתו כתב גיסקה וימסור אותו
 לשליח ויגרש אותה :

בשנת החמש אלפים תפ"ח ר"ח טבה חזר המשולח מ' צימין לעיר עזה אל
 ביתו לאחר שסיבב את כל ארץ בארצירא' ואיסיל' עם כל ארצות מערב
 וישמע נחן בנו כי בא אביו עזתה וישאל לרבו מ' יעקב חגיז לאמר האלך להקביל
 פני אבי עזתה ויאמר רבו הלא אביך יבא הנה בקרב הימים עם המעוה אשר
 קיבץ ויסגר בו הגער ויתן לו רשות לילך ויאמר עד חודש ימים חשב אוחו ולא
 יוהר ואח"כ תחזור כי את ההמהמה יוחר ואביך יבא מהדרך ולא יוכל ללמוד
 אתך השכח משנתך וילך הגער עזתה אל בית אביו וישק הגער לאביו ולאמו
 וישב אהם חודש ימים וישב לירושלים כאשר פקד עליו רבו ויהי אחרי החזרו
 שאלו רבו אותו השלוש לאביך ויאמר שלום ומה חידוש בעוה. ויען הגער לא
 נעשה בה דבר רק אני שהייתי שמה ראיתי מראה ונפלאה היא בעיני. ויאמר
 רבו ספר נא לי ויפתח הגער את פיו ויאמר בהייתי בית אבי בעזה עליה ביום
 יוד להודש טבה בעליות בית אבי ולמחתי בכפר מעומד והנה תרדמה גדולה נפלה
 עלי והנחתי שני עיני וראיתי והנה ראש א' עומד מאחורי ולו ארבע פרטופים
 פני הדור. פני שחור. פני ירוק. פני לבן. ויפתח ההדור מפיו רוח עזה
 ויונחי הרוח אל הבקעה והנה לקחתי רקיע שמים בשתי ידי ואעש ממנו שופר
 ארוך כאריכות עולם ואשמע קול מדבר אלי בן אדם האם תחקק בשופר גדול
 הזה ואען ואומר בי אדוני אתה ידעה ועד שלקחתי קנה השופר צפי ואחקק
 רק תרועה אחת קטנה בו שממנו נחשורו כל עשבי בקעה ומיד נהפך השופר
 לרקיע בידי ויעל השמימה ויהי בהעלוהו ראיתי שבעה עניים זה למעלה מזה
 עומדים ממעל לי ויקחני יד ימינה בלימה ראשי ויעלני בעטן העליון השביעי
 ויפתח בטי ויונא לבי מהרבי ויקבצו חור בארבעו מעברי ימיני לעבר שמאלי
 ויהיו לרלחות ויקח הראש אוח א' משמו ויקרא את שמו ראש סיני וישס אותו
 בחרט ויהן אותו אלי ויאמר אלי בן אדם שים החרט הזה בחיקך והשמר מלאבד
 אותו פן הנקש וישס הראש את שתי ידיו על שתי עיני ויהמ' השמר לך ושמוד
 בפך מאוד מלהביט בעיניך כי לא יראה בן האדם והי ואשקוף גדלתי לבי למעל'
 ממנו וראיתי אכן ברקת אחת מרובע שש מאות אלף פרכאות ארכו ושש מאות
 אלף פרסאות רחבו והלפים פרכאות גבהו מצריק מסוף העולם ועד סופו כנאה
 השמש בגבורתו ובאמנע האבן ברקת ראיתי פרדם וכו' קלות הפרדם ד' עמודים
 קומה כל עמוד ששה אלפים פרכאות וארכו ששים ורחבו ג' פרכאות וממעל לכל
 עמוד כתר מאבן כדכוד ועמוד מזרחית מאבן אודם ועמוד מערבית מאבן נופק
 יעמוד לפניה מאבן ספיר ועמוד דרומית מאבן אהלמה ואור הקדמון ואור
 השכינה מופיעו' אל הפרדם ובפרדם כל מיני פרחים אילנות ורוח חיים בקרבם
 ואשר ידברו זה לזה ויהעדו גם ונהיין מאוד הקדמון ומזיו השכינה ונהר הפרסמון
 יונא מעדן וישק את הפרדם ואת הגן ויהי אחרי ראותי כל אלה והנה עמדה
 לפני מרכבה גדולה אחת ואשקוף בה מעט ויאמר הראש אלי השמר מהביט בה
 ולא למעלה ממנה כי לא תראה לאיש מזה פן האבד את אשר העקדתך ואשקוף
 למטה הימנה והנה ככר גדול לפני ובאמנע הככר עיר גדולה מאוד ומסביבה ג'
 חומות ולהס י"ב שערים ובעיר ששים ריבוא בסיס ושבעים ואחד מגדלות והחומות
 מאס נוגה והבתיים מעני אלמוגים והמגדלות מזהב והי"ב שערים מאבן יקר ושני
 בסיס גדולים בעיר אשר לא אוכל סקר הדרם והנה מכל ד' קנאות עוליים פרחים

מסוויים צהוארם וצבצבם וצחוכם חננלות לצנוה לעלה לעיר הזאה ובראשם ראש א' יפה עד מאוד וכחר לו על ראשו רוכב על חיה אחת ששמה ידוע ושבעה כפאורים ופרחים בראש החיה ושאלתי להראש אשר עמדי בי אדוני מה אלה המה אשר אני רואה הגדל חסדך עמדי להחכימי ויען ויאמר אעשה כדברך על שיש בשמך ב' וזמן המורג ללילה לפעמים ולקימה לפעמים וחיו שבאמצע שמך מורה על החיים ועל המוח השופר שחקעת בו מעט הוא השופר הגדול האומר כנבואתי ועשבי הבקעה הם בני עמך וז' עניים המה ז' רקיעים ואכן ברקת ומה שבחוכה היא שחילת החחייה אשר יתעדנו בו נשמה לדיקים ולדקניות עד בא מועד קץ הפלאות והכחר הוא ארץ ישראל ועיר החדש הגדולה היא ירושלים החדשה וב' בתים גדולים אשר בחוכה הא' הוא בית המקדש השלישי אשר יבנה על הר גבוה מאוד בגבול ירושלים והשני הוא בית מטיה בן דוד אשר יבנה באמצע בירת ירושלים והסרחים המה כהנים ועדת ה' המפורזים וחננלות לבנות המה חסידי אומות העולם אשר יעלו אחס להשתחות לה' בירושלים האיש שבראשם הוא הבן האללל דוד ואשוב אומר כי אדוני מי אחת ומה שמך אם יבא דברך אלי ואכבדך ומה מעשיך אשר שמה דלחות לבני ויען ויאמר שמי רוח נבואות נביאים אשר בפני הכדור שבארבע פנים נבאו כפלים כיוצאי מזרים מאבותיך נהייתם נאראם ונאחרית הימים כשיעל חסידי הכושים הדרים אחת השמש והירוקים הקרובים לשמש והלבנים הרחוקים מהשמש עם כל בני אל בירת ירושלים המעטירה להשתחות לה' ישפוך ה' את רוחו על כל בשר וינבאו באמת כמו בני כי אז יעביר ה' את רוח הקומאס מהארץ ולא יפיל דבר ה' ארצה והשחר שלא חלא חוץ למדרגותיך ואם חלא חוזה האבד אוח אחד משמי אשר הפקדתיך ואשר נאמר בה אנכי ה' אלהיך ומנבא ברוח נבואות נביאים והיה לשיקר ולחטול השם בקרב הארץ ולכן שמי דלחות בלבך שחס תראה השכלים הגדלים והמאורות האפלאים בשגם בשר השור אשר לבך ועיניך והעשה עין בלבך ויעשה לבעל ואף חעשה שינוח לחליהך ויפיתו בני זמנים שהמה בני לילית ונעמה בקרבך ויעשו כחס לבנה בחוץ לבבך ובאותו כחס הנבא לשיקר ויכשלו כך רבים . והשחר והזכר לשמור את אשר ארחתך והמים שהיה עם ה' אלהיך ולא השתחוה לאל אחר כי אתם לה' לבדו וביחוד שאין יחיד זולת דומה לו . והיה ככל חו לדבר טרת מעלי ויעל ופחתתי שני עיני והגה אני עומד בעליות בית אבי כבדאשונה והכי למראה ויהי כשמוע רבו מ' יעקב חגיז מחלמתי ועד בן י"ב שנה כדברים אלה שמה ורקד בחוץ חדרו ויאמר ברוך ה' אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו אשר לא עוז חסדו ואמיתו מאתי לזכני לזקנתי צחלמתי הגון המים ומחומם ואשר איננו יודע לעשות רע ומלאחיהו בכל דרכיו נאמן לפני וירקד וישמה עוד בחדרו כמנהג חסידים כשיושפע להם דבר השקה נפשו לנבואת מיד רק לא עלתה לו וישאל הנער נתן לרבו ויאמר כי אדוני רבי האף יוכל להיות שיכול לדבר היום מה שחבירו יעשה לאחר זמן וחברו עמנו אינו יודע עדיין כי העה והזמן יקרה אואו ואף הכרירה בידו באותו זמן והברי יאחק חמר לי שהקב"ה שולח גר בפה אוחו אדם והנר מדבר בפיו ופעם אחת הייתי עמך בחדר חסידים בבית מ' זכריהו לביל שבעות : האמר אלי מה שעשיתי בערב שבעות בחדרי בביתו לבדי ואין איש אחי ואפיתי אל פיק ולא ראיתי גר דלוק בחוש כאשר ידלק על ראש נער בביתו במעי אמו שזופה בו מסוף העולם ועד סופו . ויען ויאמר לו רבו שופה וחס עד מתי העמוד בחמוסיך ויבא לך שכל אנושי ויאמר הנער הלא לא שאלתי לך רק האף יוכל להיות ואם שגיחי אני ויאחק חבירי ילמדנו רבנו האף יוכל להיות ויפתה רבו את פיו ויאמר דע בני שהקב"ה ברא לכל חי בלתי הפרש חמשה כלי חוש שבהם מפעלות רוח חיייה וזה המה הראות . השמע . הריו . הסעס . החישוש . וכשם שחוכל לראות המרחק בעיניך והשמע קול מרחוק באזניך ומריח ריח מרחוק בחוסיך ורק באותן הכרים המיוחדין ולא בזולתן ככה ברא הקב"ה הנשמה שאם שכל נבדל פרטי באדם אשר באיכותה חוס הגדול הנפלא מכולם ואשר על ידה יודע האדם העמיד כאשר יודע העבר את אשר כבר עשה וזהו חוש נפלא שבאדם אשר לא חלק ה' לשום בעל חי זולתו ודי שעיני נראים

ענמה הפרד לשלשה ראשים הא' שנבאו זה כל הנביאים שהיו בקרבנו תימחה משם רביו עד חגי זכריה ומלאכי זכה לאמר ה' אלי (או זכה לאמר ה') או בוייה דבר ה' אלי לאמר בחזון או במשא ביד במראה צהייה בחלום ובזולתו היא הנבואה הנאמנה והישרה שכל הנבואות אשר נאמר עליה לא יכול מדבר ה' ארצה על שהיה מפי הקב"ה עמו שכל דבריו קיימים ונאמנים ואין זה כוזב ונפתל כמו שנאמר לא אִישׁ אֶל ויכזב וכו' ואותן נביאים מהנבאים באמה לדורות וכל דבריהם אמת ודרך על שידועים דעה עליון ואין שקר בנבואתם השני היא מלך הטומאה הנבואה מכה לוייה נמשך בריח או בכח לוייה נמשך עקלתון או בכח ההניח אשר בים הנקרא בלשון צבל. קרס. כל. נבו. שלפעמים יחלמה דברי נבואתם אם אין הקב"ה משנה עמים ומחליף הזמנים וכאשר הקב"ה משנה ומחליפם כוזב יכזבו נביאותם על שלל אותם הנבואות כל להם דרך עקלתון ולשתי אלה מיני נביאות אין נביאותם לריבין החלפתו מוחש בהנבואה כי הנבואה נשפחה בשכל נשמתם כאשר נשרשו החושים בתיני חיים וכאשר חודע לרוח חיים והגוף את אשר נעשה מכבר ככה חודע לנבואה עם הנשמה את אשר יעשה השלישייה זה י"י ההלכות רוח קדושה או רוח טומאה אשר מתלבש באדם ובעת שיתלבש רוח קדושה בו יתעקף כאשר יתעלפו הבעלי נפשין בגופם בחיסור שכלם והכבד עליו כמשא כבד ואחר ההלכות ידבר הרוח מקרבו קדמות ועמידות בדרך נבואות ואינו נבואה ורק בדבר פשוט יתאמתו דבריו על דבר שהוא רוחני וכל רוחני יודע קדמות ועמידות דבר פשוט רק אם קדמות ועמידות מדבר גדול אין להמוך עליו כי לפעמים משקר ולפעמים אמת על שהוא ממונע בין מלאך ואדם כי אינו משלים הנבדלים וגם אינו אדם וכל ידיעו בדבר גדול הוא רק שמוטט באויר השמים וזומע מה שנגזר למעלה ואם שומע כהלכה ידבר כהלכה ואם אינו שומע כהלכה או שהקב"ה משנה ומחליף דבר משקר בדבר ואסור לסמוך עליו בדבר גדול ורוח טומאה אין לסמוך על דבריו אפי' בדבר פשוט שבין אדם לחבירו כי טבעו לשקר בבני אדם ועוד ענין א' אשר נקרא הופעה (ערלייכטונג) בעת שאדם סוגר עיניו רואה הנשמה שבקרבו מדרך כלל אור א' ויראה את כל היעשה בסתר ואח כל היעשה לפני עם כל מה שיעשה בזמן מתוחר כאלו נעשה בפניו בפתיחת עיניו ואותה הופעה נפרדת לב' ראשים האח' נקראת הופעה רוח הקודש ע"ד שזכה בה ממרכבה קדושה וכל מה שנראית לו הוא אמת ובה זכה דוד המלך ע"ה ורבים לאלפים ורבבות מעדת ישראל מיום נאחם מארץ מלרים בכל דור ודור עד היום הזה. השניה היא מלך מרכבה טמאה ובה שמשו כהני ע"ז שבדורות ראשונים עבדו לכה עקלתון בדבר קסן יחאותו לפעמים ובדבר גדול ישקרו לגמרי ובה קול ששימשו בו חכמי החלמוד הוא שמלאך אחד או כח אחד מגדולי עליונים שבקדושה מפשר בקרבם או שמגלה להם דבר מה בקולו ולא יראה דבר כ"א שמיעת קול ועליו אמרו לפעמים אין משניהין בנ"ק בארצות גוים כי יש לחוש מרמאות כהי הטומאה. ועוד יש כאן ענין אשר יקרא בפה המון עם מעשה ניסים ואינו ניסים כי באו רק בהמלאות אדם אשר יודע בשמעות עליונים ואיכס ומשביע אותם שיעשו לו פעולה בארץ וגם המה יתפרדו לשני ראשים. הראשונה היא מלך קדושה שמשביע כח קדושה א' שיעשה לו פעולה בארץ לכבוד כח קדושה שלגולה ממנו ואשר נשהלשל הימנו. השניה היא מלך הטומאה שמשביע שד או ליל או מזיק או רוח טמא שיעשה לו פעולה בארץ בשם א' מן רי"ם אלפים פקודי טומאה אשר פוקד אותו או שמשביע פקיד א' שיעשה לו פעולה בארץ בשם אחד משלשה שרי טומאה אשר מזה אווה וכל אותן השבעות הן ע"י השבעה קדושה והן ע"י השבעה טומאה מכבידין בכחות ולא ברזנס יעשו ורק בהכרח יולד אשה מחויבים לעשות פעולתם ושומר נפשו ירחק מהם מחמת הסכנה ופוק מזי מה עלתה לר' יוסף דולריינה ושמועין בן שפת כסם על חוגי המעגל על שהפסיד בכבודו לבוראו ע"י שם המפורש להמסיר על פני האדמה אע"פ שהגיל כמה אלפים מישראל שלא ימוחו ברעב ובלחם. ועוד יש דמיון א' שמהדמה להשבעות אשר נקרא בלשון מחגי ואשר יולא פעולה א' מתערכת השמים והמה השמש וירא

סיפור חלומות

הכוכבים ומזלות ודומיהן וכו' מותר להשתמש בכל וכל ואפי' לנקיבות. ויותר להשתמש
עו ובמידות מערב נשמות צדיקה ח' הנקרא אללס סומפאטי' ואפי' פירושם
שמירת הטעם והתעבות הטעם רק חכמי היהודים אינם מחירים להשתמש בהן
יען שהשמות צעמים אינם יודעים מליזה כח תמאל הפעו ה אשר גורמים .
ויהי כאשר ללה רבו לדבר אמר יהי רצון שאזכה ליום ששאל אשה ואח"כ אלבישך
במבוא קבלה ואראה מה שיעלה לך :

וירדף אחרי הגירושין שגירש החכם שבתי את אשתו רחל באיזמיר בהיותו בן
ט"ז שנה פירש את עלמו מרצו ומכל קהל דאיזמיר וישב צדד בלא רב
ובלא אשה בבית אביו בחדר לפוני כי גם אביו לא הסכים להחגוד לרצו ולישב
בלא אשה ואמו ושני אחיו פרכשו אותו וגם אספו אליו עשרה להחלל במיין
בחדרו אז קצן חלמידים הרבה אשר המה בערך שניו וילמד אותם בנגלה ובנסתר
יום וליל לפעמים בחדרו ולפעמים בשדה והאסיף פרישה על פרישתו ועובל עלמו
בחורף במים קרים וקרה ביום וההענה יוס ביום ולהעמים הפסקה ב' או ג' ימים
רזופים ולפעמים כל ששה ימי המעשה רזופים וההמיד כך עד שנה הי"ז והיה
ביום ר"ח תמוז הי"ז עמד בהפלה שמרית בחוך איזמיר בבה"כ וקרא את שם הוי"ה
באותיותיו ובנקודותיו בכל ברכה בקול רם כאשר הגה רק הכהן הגדול ביו"כ
בזבוא בקדש קדשים לפני ולפנים ואזני כל ישראל שומעים רק לא
יהי שם אחד בבה"כ שפער פיו ונגדו וביום השני עשה ג"כ ככה והיה
ביום השלישי כאשר קרא ג"כ ככה בבה"כ בערה"ס והיה שם ג"כ רבו מ'
יוסף אסקפא והרב אב"ד מ' אהרן לפפא ויריבו עמו ויאמרו אליו מה המעשה הרע
הזה אשר אתה עושה ואמר לא זכו בזה אפינו מלכי יהודה וישראל וכל הנובאים
ואשר החויב על דבר זה מיתה ויען ויאמר אל שאני ראוי מהם יותר שאני
משיח אלהי יעקב האמתי ואעשה בקרוב מה באעשה וינער בו רבו
עד צום ויוכחו על פניו בבה"כ לעין כל ויאמר אליו מובטח אני שמרה
חביה באחרונה אם לא תשוב אל ה' בכל לבבך ובכל נפשך על החטאה הגדולה
הזאת שחטאת זה שלש רגלים בבה"כ ואנכי רבך ידעתי שזה שלשה שנים שפחתה
לך רק תלון אתה בנסתר ורק כפי ערך שנוחך על שפחתה לך השם הגדול
והגורא שלא היית עדיין ראוי לקר חסותי לאלהים מאוד בע"י עליה למקום שאינו
הגון וירדה בעומאחך בשולך ושם כבזב נכזבת לאמר שמו זרע בית דוד אתה
ואם לא תחזור סופך לקצן בנטישות ותחטית את הרבים באלמונה הדשה ותהקרו
משני עולמות תעולס הזה הגשם ומעולס הבא הגשם ה' לבדו יודע מקור פרטו
של עולס הבא בנשם ולא לזולתו כמו שנאמר סחוס אתי חחוס . ירוחי אשר יגלה
בזמני ע"י הקב"ה עתה ולא ע"י השבעותך אשר עסקת בזה זה שלש שנים יוס
ליל ובשר הסערה אחרת מלין ביניהם ויענו ויאמרו חלמידי המושעה אליו
לו יהיה אחריתנו כמותו ומה זה חידוש היום הלל הוא הגט את השט בבית אביו
בהיותו במיין אחו חידו יוס ביום בכל ברכה וההילה זה ג' שנים רזופים ועלה
לשמים כשרה ומסר לנו נהרות גוראים מאוד שאפילו מלאכי השרה אינם
יודעים זה . ויען ויאמר הזקן מ' יוסף אסקפא אליהם אזי לכם כי כולכם עם
רבכם אפילו בנגלות לא ידעכם מאומה ומכש"כ בנסתר ואני מכיר בזהוהן נהרות
שהחריבו ב' מקדשים ואבחינו עבדו בם כל אלהי העמים אשר סביבותיה ע"י
נביאים שעלו לרקיע שוח ומרכבה סמאה. ויהי כאשר שמע המזיח המוטעה כדברים
האלה קאף מאוד וירב עם רבו והיה הריב בכל בה"כ ומתקמה גדולה ועד החי
לחלמיו מה לכם בזה זקן ושוטה הלזה אשר שכת חלמודו ומסחריו מזק
ואשר אינו יודע בין ימינו לשמאלו וירב עמו על לא דבר ואני במעלה עליונה
שבצלוניס עוד נשגבה יותר מלפנים הפנוד אשר ילד אחי שמה מאין ראשי
עד הין הכלית ור' מרדכי כוחר ושני בניו אינם לי כ" : לחימן אב. ואהיה הנה
ואולה בלא בקרב שנים מועמים ואני ערב ובטוח בדבר וצדי הבח מצד כל
ואעפ"כ הני ואחס נעשה טובה לאחיו שופה כי בחומו ידער והיה כשגוע רבו
בצדדים

סיפור חלומות

בדברים האלה ענה ואמר ודמעתו על לחיו ענה ידעתי כי אין לך תקוה כי
 מחמילה אמרתי שמרדת רק ברבך שבארץ ענה שמעתי בעליל שמרדת גם ברבך
 שבשמים לעלות על במתי עב ולדמה לעליון ויך רבו מאחס בחמה שפוכה ענה
 ויבא הביחה ויקרע את בגדיו ויפול לארץ בזכס ומילל קינה והגה וחי ויאמר קראו
 לתקונתו וקוננו עמי בראש השמורה לילה אוי ואבוי לי קומי רווי אחי שזקנתי
 אבן למרקולים שלא במחכוין מי לי במים ואחו לא חספתי בארץ מי יתן מוחי
 מחיי לבי לבי על חלליהם אשר המית ואשר ימיה בשני עולמות אוי ואבוי טוב
 יום המוח מיום הולדי תחשכנה עיני מראות אמשש כשאר ימשש העור באפילה
 עלה מוח בחלוני תורה מחוץ השכל המיונה ובחדרים גברה כחות הטומאה הבוקר
 אור שינה לערב והאברים לאשון לילה המחוקה למר השחנה מעשה ידי שכן באה
 עד הלום והרעה הגדולה שהקרני לעת זקנתי ועד שהחמיל לקלל את יומו ויפתח
 את פיו ויאמר ארור יום אולד בו ואשר מלתי אחי יתקדו השמים עבורו ולא יתן
 עטר בו השמש האפל והירח לדם ואחס כל כוכבי צפר אורכם כמו מוגיכם
 תורה לבשי שק מלאכי שלום מר יבכוון וכשלתי בחלמיד שאינו הגון מה אעשה ליום
 עקודה יום לרה ותוכחה וישנה וישלש קינהו עד שלעק לעקה גדולה ומרה מאוד
 ייקומו אשחו ובניו לנחמו ולא קיבל ותשלח אשחו להרב לפסח לאמר לו הנעשה
 אב. לה יושב מסחרים בביהו מילל ומקונן עשר ידות יוחר מט' צאב וינו עליו
 ארב לפסח על ידי מ' שלמה הגאון לאמר למחר אני וביה דינו ואיזו גבירי איזמיר
 גאסף אל בית ועד ונעשה הדיר כראוי. ויהי כשמוע מ' יוסף הדבר הזה עמד
 על רגליו ושק ויהי בבוקר ויחאספו הרב לפסח וב"ד ומ' יוסף אהספא ומקלה
 גבירי איזמיר אל בית ועד וישלחו אחרי המשיח ולא בא מיד נמנו וגמרו
 להחרימו ולגדותו עם כל אותן שאסף אליו בכל עולמות עליונים ותחתונים וכן עשו
 ושלל יבא שום איש ישראל בד' אמות שלהם ושלל יהיה להם חלק ונחלה בהון בני
 ישראל וגזרו במרס גמור שלל ידובר דבר ממשיחותו לא איש לרעהו ולא לשום
 איש חוגר עבור סכנות מלך החוגר להגולל ולהתפסל עליו ואנחנו שוננים בדבר.
 יהי בבוקר כ"ב חמז לא פנה המשיח בחרמס אשר החרימו אותו ובשמחם אשר
 שמחו אותו ויאמר הלא הפרעו לא יוכל להרוג פול ולא די שהגה את השם במינון
 קדו כבראשונה אלא שלמד גם לנערים ונערות שיהגו את השם כמוהו וישלח עוד
 יבו איש נכבד מהגבירים אליו לאמר האם השכל אהה מכל ישראל במדבר ששמעו
 ופה העגל שעשו יגוים וימברום בני בלעם בכה עשה לנו אלהים אשר יך לפינו
 אחי ה' אלהיך וטעו אחרי כחות הטומאה של זולתו עד שבעם עליהם הקב"ה
 להשמידם כרגע ואפילו בהרעותו אחר וזיוס פקדי ופקדהי ומי יודע מה שיעשה
 בקרבנו בזמן מאוחר עבורך אשר השטן מחגולל ומתפסל עלינו ואחס כלי אומתו
 הצט וראה שעבור פרישות וטבילות ותעניתך כבר עשו כך כל חלמידיך ומה יחרון
 בשך מכל נביאי העבל עם כל נביאי אליהו וגילול אשר גם המה עשו ככה על שאין
 דוח טומאה שורה כ"א גל מי שמהבודד ישב בלא אשה ועד שהטעו את אבותינו
 נעבוד לכל אלהי העמים ומה לך לטבול במים עזים וביס הלא טוב לך לעשות הישר
 בעיני ה' אלהיך מלעלות בגדולות ונפלאות להכשל בכחות עקלתון ולא חפנה לאחריהך
 ולאחריה כל חלמיך ובשאלתי ובקשתי חבקם ממך בני אהובי ידידי וחלמידי חזור
 כך כי לא אוכל שאה חשש כחי כקובה לבי הנמרר ודמעתי על לחיי עבורך יהי
 אחרי דיבר גביר אליו את כל הדברים האלה השיב לרבו לאמר דבר לאיש זקן
 ושונה שינתיני במעשי אם לא היה למד אחי בזמן הקדם כבר מחיתי אותו ושמו
 מספרי. כשמוע רבו בדברים האלה ענה ואמר ח"כ רוצה להיות ג"כ כביכול
 ימחר יאמר שברא שמים וארץ עם שמנה טריליאני עולמי רוחי עליונים עם כל
 מה שבהם ושהויהו וממשלתו מגיע מאין סוף עד א"ם וכו' ומזה את כל בצלונו ועד
 שנמנו וגמרו הרב לפסח וביה דינו ומוה' יוסף אהספא ורוב חכמי איזמיר להחיר
 ולהפקיר את דמו וזה עליו במחר שכל מולאו יהרבו וכל הקודם בו להרנו זכה
 חשמים ולמנוח ונדקה יחשב ואנחנו ערכים בו שיזכה לגדולת חיי עולם הבא על

הסוד שהעביר לכל לפי ששם מוצן מן הטולד אשר יוכל להאלד אחר זמן כי גדול
 ימרתב ויחגל חקלתו להקים אמונה חדשה בשם אלהים אחרים מעקלתו ויכשלו
 רבבות רבים. רק לא מלאו אדם זריו שישים את נפשו לשלוח יד בו כי יראו
 משו ופסו השבעתו ועד שהשחללו גבירי איזמיר אלל הקאלוף הוא מושל העיר
 לגרשו מאיזמיר ויעש בן וגם כהנו לקוספאנטינה לגרש אמרו כשיבא שמה
 משום סכנה :

יְרֵדִי אמרי גירוש המשיח מעיר מולדתו הלכו אמרו ד' אנשים שם האחד
 קארדווי הסטרדי בן ל"ו שנה ושם השני בוקיאן ושם השלישי לוליאן ושם
 הד' מוקיאן בני ח"י עד עשרים שנה שלשהן ממדינת מוקדן וישעו עמו ממקום
 לתקום עד בואם דרך ים למדינת מוקדן ולא גילו לשום אדם מה מעשיהם ולאן
 שולכים והי כאשר הרחיקו מאיזמיר שלשים פרסאות גלה עמנו בכל מקום אשר
 דרך קף רגלו בכל עיר ועיר בסתר ככראשונה מי הוא ומה מעשהו אשר יעשה
 לגמו ישראל בקרב שנים מועטים ואשר יגאלם. וישמעו אליו כל רבני וגבירי עיר
 וכיר כי עשה שמה בהשבעתו ויהללו אותו לאיש מופת מן השמים ויאמינו בו
 ובמשיחיותו ועד שבא ביום כ"ח חמוז שנת חי"ה לכטר אחד סמוך להר גדול עד
 מאד הוא הר אלימא וילך שם בבית למדן שמו ר' נחשון ויאמר אליו אל יגלג
 בעיניך שעלינו כחנות הלילה להר אני וכל תלמידי ועלינו למקצת ההר וירדנו לעמק
 ההר על שאנחנו בעלי השבעות שאין כמונו בכל הארץ ובכל הגוים וישאל אותם
 ר' נחשון האם מלאכה שם ברשע ההר דבר רוחני כי בכל הכפר הזה ובכל
 סביבות ההר נודע בעליל שגבל שנה ביום המונבל בין המזרים מהאספים כל
 מעונים ומנחשים מכשפים ומשפוח מן כל העולם אל ראש ההר הזה ושומעו
 ושני מאות שדים מנגנים בכל כלי שיר והשטן הוא חתן שלהם והמכשפה הזקנה
 שכולס היא הכלה ויאכלו וישחו וישמחו כל הלילה על ראש ההר הזה עד בקר ויש
 אנשים אחנו שאומרים ששמעו קלח קול נגינתם ממרחקים. ויעשו ויאמרו האנשים
 קדושינו יהא רשע ומה שאומרים דלח עם הארץ כמה דוד מלפס ואין בו ממש
 וישעו משעו כל הדין והחורף וגם ערב רב מריקי דלח עם הארץ מוקדן עלו אתם
 ואלך כל תלמידי וקצתם נאספו אליו אחד אחד וישעו ואמרו עד בואם ביום ז'
 ליום הי"ט לעיר ושם בישאל סאליניקי ורוב יושביה ישראלים עיר שגולד זה
 אלכסנדר מוקדן וחמרו שנמאלו זה עשרים אלף בעלי בתים ישראלים והמשיח
 החסכן אלל זקן חכם אחד שמו שלומיאל סירודי והיי לימים ויאמר האושפיז אל
 סאורה שלו לממר אל ירע בעיני אדוני שאשאלך דבר ויען המשיח ויאמר דבר וישאל
 אותו היש לך אשה ויען לא ויאמר אליו האושפיז הנה אדוני רך בשנים יפה
 עד מאוד בעל קומה ובעל עורה ואין אשה אחר ותחסיף את בשרך והנה בתי לאס
 נערה יפה מאוד נכסה חשקה בך וגם תלמידך שצאו הנה וראו אותה הללו אותה
 לך ויען המשיח ויאמר יהי בן רק אראהה פרים אקחנה ויעבר את בתו העלמה לפניו
 ויחשק בה ויעש אהה משחה ז' ימים ותהי לו לאשה והי צבוקר ופני הנערה זועפות
 והשאל אותה אמה למה פניך זועפות והען ותאמר על שלא נגע בי אישי ובחלומי שמעתי
 קול פעמונים וזירים ועד שראיתי שצאחה נערה ויפיעה מאד וכחר פז על ראשה
 ושמה רבקה מתקדשה לפני מטחו ותקחני בזרועי ותוציא אותה ממני ותשכב עמו
 [מערבי]. ככה היה מנהגן של מדינת הגוים היידי במדינת קינאן שבארץ אינדיא
 מזרחי במלכו קאנארה אשר השתחוו למזיקין והאליל הגדול שלהם שמו המזיק פריפאפוס
 אשר באותה מדינה היה חסיר לכל חתן לשכב בליל א' של החנוכה בחדר הכלה כי
 המזיק הג"ל שכב אותה באותה לילה ואשח המזיק בריאפוס שככה עם החתן
 ואותן בעילות היא גדולה לנפשות. [תמורתו ואלך אמה והספר הדברים האלה
 לאישה מ' שלומיאל ויאמר אישה נחמין איזה שבעות כי זה הוא חוץ לטבע שכן
 י"ם שמים ישכב את הנערה ולא יגע בה ואנכי איש עני ואביון אשער את יחמיד
 חמני בלימוד חורתי כאשר הסתיד עד עתה והוא יפה תואר ובעל קומה ארום
 בקרב שנים שיעלה לגדולה אחת משנים עשר חמני עירנו וסע לנו בכך אם יגע

גם עתה או לאחר זמן ויחיתו עד צום יהי משפטו כמשפט לילה ראשונה וקול
 נשמע גם בבית ח"ם בעיר האלענק ואמרו לא נעשה מעולם לדבר הזה שהוא
 היסך טבע האדם רק שלא היו מכירים אותו אם לדרשו לשבח או לגנאי ויחאספו
 אל בית א' וישלחו אחר מ' שלומיאל ויספר א' מהם איך שבח לנביר א' דכאן
 כחב מהרב לפסא דאזמיר וכחב על חתנו דברים רעים רבים מאוד וגם שם היה
 לו אשה אשר כזב בה ולא נגעה ויש איזו נבירי אזזר שכתבו לאיזה נבירים
 דכאן לשבח ושבחיהו ורוממיהו עד למעלה ויהי כאשר שמע מ' שלומיאל מהרב
 לפסא וישא את קולו ויבך ויאמר הלא הרב לפסא חברי ומיודעי הוא ולמדתי עמו
 בישיבה אחת וכיום כל דבריו ודואג אני שלא יעשה לבתי כאשר עשה שם באזמיר
 וילך מ' שלומיאל מאחס ויבא אל ביהו חברי אף וידבר אל חתנו ורבים מתלמידיו
 אחר ויאמר מה המעשה הרע הזה אשר אתה עושה עמדי והוא כמעשה ארץ
 מזרים וכך עשית באזמיר ויען ויאמר חתנו נפשי דבוקה בקדושה ואל יחר
 בעיניך כי לאחר ד' או ה' שנים אעשה פחות או פרחמת או למלכה אשר הנשאת
 לאחד משלשתן ואשר ימשלו אחתי אחן לה את כל ארץ אופיר שבארץ אינדיא
 מזרחיה אשר שם הזהב ואבן הסוב והמשול בעמים רבים ולא יעברו שנים מועטים
 עד שחטע אחי לארץ הקדושה וחזקה לנבואה והנבא יותר מכל הנשים בנבואה
 גדולה ובזו הרגע בואו איזו ח"ח החדרה אשר למדו עט מהו' שלומיאל באסיפה
 ויאמר אליהם את בתי נחתי לאיש הזה ואחרט כי כמדומה בעיני שמסורף והסר
 דעת הוא כי אפי' גלימא א' לא יוכל לשלם בעדה עד שקרובי העשירים הליבשו
 אותה והולילו כל הוללות החחונה ואני הנני מאכיליה ומסקיה ומבלעדי אין לו
 לשלם אפי' שזה פרוטה והוא אומר שיעשה את בתי לפחות ולפרחמת למלכה
 וחמלוך על ארצות זהב ואבני יקר שבאינדיא ויענו הלומדים השאלת את פי בך
 ויאמר אשתי אמרה לי שנאפה כבושה שומרת עליי על שאמר לה שבעל השבעות
 הוא וחאמר ודאי מדבק נפשו באשה רוחניות אחרת היפה ממני וכבוד שלא ראה
 פני העלמה ולא נגע בה רק פעם אחת קודם החחונה ואמרה לאמה מה לי
 במסורף כזה להיות עוד אחר בלא דבר ויענו ויאמרו הנאספים אסור לחשוד
 לח"ח בגנאי זה כי הוא לומד יום ולילה ואפשר שהוא בעל חסרון אחד ממה
 שנאמר בחורה ונריך לרפואה או שהוא דבר אחד בלתי נודע לנו הלא השוה שבהן
 שנריך לשאול את פיהו וילכו אליו אל חדרו. וישאלו אותו ויען ויאמר החתן
 מסחורין דמסחורין במלחא דנא ולנערה אעשה טובה על שזכהה להיות עמדי געם
 אחת והיא נגול בה שבע ובליל ראשונה עת היוחה אחי נדבק בה עוד נשמח
 אביגיל בה נחש וכשחמלוך ידבק בה נשמח בהיה אשר גדלה למשה רבינו ומרים
 אחות משה נערה בת י"ד שנה והיא בארץ שנים ההיה משמשה וראשונה למלכותה
 ודברים רבים כאלה דיבר החתן ויראו הלומדים זה לזה בפניהם וישחקו וישאלו
 אותו ויאמרו האם כשר הדבר בעיניך לגרשה ותייה חמשה או ששה שנים לאיש
 אחר ואח"כ הנשא לך כאשר דברת ויאמר אעשה כדבריהם ויהי ביום המחרת
 כתב לה גם פטורין על מנת שחשבא לאחר זמן הנ"ל. ויגרשה ותשמח הנערה
 מאד והוא יבא מבית חמיו אל בית אחר וישב בו ויאסף אליו תלמידים הרבה
 על הראשונים וילמוד אחס נגלה ונסתר והשבעות קדושה וטומאה ויגלה להם מה
 מעשהו ומה שיעלה לו בקרב שנים מועטים ויאמיתו בו אחת לאחת ובמשיחותיו
 ואנשי סאלינעק היו באותו זמן במעלה עליונה כי איש יולד בקרבם וכן ניתן להם
 ששמו יצחק שסאן האבנן אשר הלך לקוסטנטינא ויען לחוגר ולמשנהו שיעלו למלחמה
 ללכוד את האי קאנדי ולבנות מבצרים בה ועל ידם ישמרו כל מלכותו מלד מערב
 ויעשו כן ויליחו וגם כשנולד בן לחוגר ששו ושמחו ורקדו כל זאת הביא להם
 חירות גדולה מהאוגר ועד שנחשערו עושר גדול אין איש פונה סה לנגדם
 ולא היה להם מחסור מכל טוב כ"א להיות להם מלך ישראל ועוד שחשקה נפשם
 אף להבטח לעלות לניון ברנה ויהי בשמעם דברי האיש ואת שיחו נחלקו לשני
 מלקים החכמים הגדולים שבהם שבאו כבוד אליהם וקדושו אמרו שאין צו ממע

ואלבישך בהם ויפן ויאמר לו יהי כדברך ולחסד גדול יתשב בעיני כי מעודי חשקם נפשי בזה ויעש המשיח כן וילבישהו בו ויהי אהו חמיד ליל ויום עד כלוהו ולזמן מוגבל עלה המשיח עם נתן ורבים מהלמידיו אחס וילכו בשדות ובכרמים במערות בקברות ובגניזים ושמו שמה בה קולות יולאים מהארץ מעידים על משיחוחו שמה דברו בהחדקות רוח אל רוח חסידי מחיס שמה עסקו בהשבעות גדולות שמה ראו מראות נפלאות עד חדש ימים ואלה"כ שבו לירושלים. ויהי ביום עשרה בטבת שנת חכ"ב עלה המשיח לבקעה וד' מאות איש עמו מהלמידיו הרחק מירושלים ג' פרסאות ויהי לעת ערב השביע המשיח אה כל הרוחות קדושות משוטטות באויר הרקיע בשם הגדול לעבדו ולשמרו ולאנשים אשר אהו וישבו לירושלים ומאותו זמן ההחילו להחעלף ולהנבא על העמידות וקדמותו ונתן העזתי ניתן לראש עליהם להנבא על הרוממות ויקרא להם נתן הנביא שם לאמר בני נביאים תקראו ויחנכו ולא יספו ויהי לביל שבעות שנת חכ"ב ישב המשיח באסיפה בירושלים ויהי בחגי הלילה נחעלף פתאום הנביא נתן וידבר פלאות על המשיח בנמטרי' ור"ח וישאלו אותו על מה אהה עושה ככה לבדך ויען ויאמר הלל לא הראו אה האש הגדולה מחלקתה ובה על ראש משיחו זה ונוסף על מלכו כשמן הטוב כפי מדוחיו ויאמר נתן אל המשיח אני זכיתי וראיתי לבדי אה המראה והמה לא יזכו לראותם עד עולם :

בשנת ה' אלפים תכ"א בחדש אב נסע ר' מרדכי לבי עם איזה סחורות בספינה מאזמיר נאלכסנדריה של מזרים למכור אותם שמה ויקח אה בתו בכל אהו להיות לו למשפחה ויבואו שמה וסלך הבחולה בכל לראות בבנות הארץ ויהללו אותה אל ח"ח א' שבבית הגביר רפאל יוסף ששמו ה' שמואל מוטלה ממשפחה פרימי בן כ"ט שנה הנזכר לעיל שבשנת תי"ח מתה לו אשתו הראשונה ויהי היום כאשר הגיע לרבי מרדכי לבי לשלם אה הגמל (מס) בבית הגביר מ' רפאל יוסף לקח בתו בכל אהו ויהי בבואם הביתה לפה בה רבי שמואל פרימי ויחשק נפשו בה ויאהבה כי יפת הואר היתה כאמה וכאחיה שבהאי לבי ויתן אותה לו לאשה ויהי בעת זמן חתונתם הקרה לנשים שגם הדרשן הגדול מ' אברהם יכני מקוסטאנטיני' חותן נתן הנביא משולח בעסקי קהל דקוסטאנטיניא היה שם ונחארה בבית הגביר רפאל יוסף ויהי לעת ערב אסף החתן את המיו ר' מרדכי לבי ואת מ' אברהם יכני אל חדרו ויומינם לאכול אהו ואת אשתו סעודת ערבית ויהי בלילם סיגר מ' אברהם יכני להמסובין הירוף אשר יירף במריפולי שבארץ סוריה הוא איי בהיותו מהארת אלל מקובל מ' אברהם קארדוזי בחדש טבת העבר לאמר כל ימי הייתי אהב להשתמש בהשבעות קדושות והשבעות טומאה בלרופים בר"ח ובס"ח מספר קמן ומספר גדול השמות אל"ב"ס אחב"ש אי"ק בכ"ר. אותיות אה"וי ודומיהן ויותר מכולם בהשטות רל"א אלפי ביתא : ויהי בחגי ליל עשרה בטבת נדדה שתי מעיני ואקום ואקח גויל מעור חמור וחכתתי אותה לכמה מאות חתיכות קטנים לדעת מה זה ועל מה זה ועשיתי השבעה והנה עלו לפני שמות נכרי בני ישראל מעיירות ומקומות ומכפרים שבכל מדינות מוקדן אשר לא ראו קרי מימיהם ואכהוב אותם שם ושם בפני עצמו כל שם על חתיכה גויל מיוחד ואחתוך שנית כל גויל קסן לגזרים עד שלא נשאר בכל גויל קסן רק אות אחת אח"כ לקטתי כל הגוילין ה"ל וערבהי אותם בסיר חדש לעמוד עד בקר ויהי בבקר צייתי בבהכ"ג שבטריפולי כזיה גדולה על אריכות פיזורנו ועד שנפלו ריסי עיני ובחזירתי לבית אושפיזי קראתי לבתו הקטנה בינה אשר ילדה לו מחלה אשהו ונזיתי לה ליקח מלא יד אותיות מהסיד אחרי אשר ערבתי אותם שנית ולשומם על השלחן ולסדרם לשורה כמשפט בני ישראל שנים עשר שורות כפי שיעלה בידה אות אחר אות אריות על גבי לבינה ולבינה ע"ג אריות והעש העברה כן ומיד נחעלפה הנערס והנבא ומ' אמר הירופים א"לס המה צירופים לגבול כללאל שבסאלניעקו וסלך לה ואספר האלהיות ותהיינה שלשה

סיפור הרומות

גלגלה מלוח ואלרבעה אוחיות כמספר ערד ואלקרא את השנים עשר ערדית
וכנה כזה :

שום תשים עליך מלך אשר ידבר הנביא בשם ה' לא יהיה
בלכה ובעבוד אלקים אחרים אשר לא ידעתם
איש איש אל כל שאר בשרו ונגשח יבמתו אליו לעיני הזקנים
על דבר אשר ענה את אשר רעהו
יבא סמך בקהל ה' עד דור עשירי יגלה כנף אביו וכנף אמו
שוכב עם אחותו בת אביו או בת אמו או חותנתו
סוד מן הכוזה חזאת ימין ושמאל לא יקום את דברי התורה הזאת לעשותה
צבי שח' ושה כשבים ועוים איל וחמור יקו דישן תאו וומר סנפיר וקישקשת

ויהי אחרי קראי את ה"ב כהובים פעם רוחי בקרבי ושאלתי לגבירתי מחלה האם
חוכל לפתור את כהובים האלה וחסן ותאמר אלי לויני צקי במקרא לילה של שמוח
הכערים וצו הרגע כל מפעם מערבית לפונית דמות דיוקנו של אושפיזי מ'
אנהם קארדווי אלי החדרה ויאמר אלי הירופים האלה המה מן מ"פ שערים
והמלא אוחם בספרי ובספרים אחרים אשר נכתבו לאחר זמן ואם חשיתן צם יפתרו
מעמם ויהי כאשר כלה לדבר ויפתח החזן את פיו ויאמר ביום לום גדליה העבר
בהיותי בכלן בנה"כ החדשה שנה אדוני הגביר רפאל יוסף להאורחים הבאים
ממרחק אשר אין להם חזקת בבה"כ הישנות החפלתתי חפילה מנחה עם הקהל
בכוונה גדולה ובצרכיה רבה על אריכות גלוחיו ויהי בהגיעי לברכת את למח
דוד עבדך מהרה חלמיה נפל אור גדול מאויר בה"כ הנוטה לארץ עלי ואני
לצדי רליהי את המראה והתי עלי למשא ותאובני ויהי בהיותי בלוחה משא
לקהתי כל כדור השמים אשר חמטל לארץ שקורין (אבער פלעכע) ותקחתי ממנו
קסה סופר ונחתי אוחו במחתי ושפטתי כל מי יס הגדול בהוכו ויהי בהשפטי
אוחם נבכתי נשמו המים לדיו שחור ותי לנס ולקחתי קו השמים מקועב לפוני
לקושב דרומי ועשיתי ממנו קולמס והגנתי לפני כל שבעה רקיעים שבקדושה וז'
רקיעי שבטומחה וההיכה לגייל לפני וכחצתי עליהם את כל המעשים אשר נעשו
מן יונ עד אחר חמיית המחיס ברגע א' והנה פרח אין ביד ימיני ויגדל עד
שעלה גדלו מהלך ח"ק שנה ויראתי מפני גדלו וגם הלין ירא מפניו וברחנו זה
מזה ועלינו בקופא רמחטא עד בואינו לעיר מלכים והיה כבואינו שמה פגעה בנו
אשה זקנה מחלפת ומתנבחה לקראתינו ותשם ידה על ראשי ותברכני ותאמר
אלי השמר ושומר נפשך בשמך הסחומה שלא תפחהנה מכונג ותעשנהו פרוחה
ויקרא המור סופר אשכול כופר אשכול אשר לא יתכלו ולא ישחו ממנו הנזירים
שבכנים מלכים ויהי אחרי כלוחה לברך אוחי חלננו מלבושינו ולבשנו אוחם נהפך
החון לפנינו והפנים לחון והלכנו בראשינו על ארץ ורגלינו פנו השמימה והלכנו
במהפכות כזה עד בואנו בית מלך ומיד צו הרגע החילו הקהל לקרא שמע
ישראל ה' אלקינו ה' אחד ונהפוך רתי מהמשא ואשחומם ויהי כללוחו לספר משאה
נפלאה זאת והנה הגביר רפאל יוסף חזר מהדרך אשר חסך שמה הנמל (מס)
לאנכבגדריה אל ביתו ומלא את מחמידו מ' שחולל פרימי יושב ובחולה נאה
מתקדשת ומתקשפת על ימינו ויאמר למי העלמה הנלצח האוח ויען ויאמר היא
זיווני השנים אשר חנני אלקים בזה זה אביה ר' מרדכי צבי מקציו אומר בזה
הרגע נהאדם פני הגביר ויען ויאמר האלה זה אדוני רבי מרדכי צבי אשר קיאת
ולפתי זה ג' שנים לראותך ולדבר אתך ביחידות פה אל פה . ויאמר אני ויפול
על פני ר' מרדכי וישקאו ואח"כ ישב הגביר על כרו אמו וישאל לרבי מרדכי
ויאמר אהובי ידי אומר לי האמה האם כנים הדברים מנכך ואם יש צם ממש
ממה שגלו לי מקנח גבירי קוסטאנטינא וסאלינעק יום ביומו בהסתר באגרותיהם
ואם הוא עמם נשמה משיח בן דוד אשר בימיו תגלה קץ הפללות או אין ויען
ויאמר ר' מרדכי צבי מתחילה נסתפקתי בו ביושר ואסרתני לו מלראות פני ולבא
לפני רק כהיום הן הכל נחם ולדק כי יושר מד' מאות איש מבחורי מוקדן
מעידין

מעידין ומנבאים על זה עם נביא גדול שבראשם נתן העזתי אשר יתנו עדין ויזדיקו כי בכל מקום אשר דרך קף רגלו הראה בחדרים בצאים בסחר נסים ונפלאות ויען ויאמר הגביר א"כ אין לנו ראייה גדולה מזה וגם אני אהיה בעוזריו ואראנו ערס יחננה משיחוהו לעין כל ומיד וזה שיביאו למחרתו אחשהרן (דרחמטל דארס) והוא מין גמל שעבדו לרוץ מהרה ולחד מסופריו הנאמן אהו וז' ראי' ויהי למחרתו נעשה כן ויכתוב הגביר אגרה ויחמוס בסעפת הבאשי שאין להשיב ולפסחו ויהן אהו ביד סופרו וינו סוחו לאמר מהר לך לך באשחרן זה ושני רעים אלה אל ארץ סוריא עד בואך לירושלים ושם חמלא איש למדן בחור יפה עד מאוד משכמו ומעלה גבוה מכל העם ושמו מ' שבחי זבי מעיר אומיר וחתן האגרה אליו והוא ישיב אה שאלתך וחשוב אלי הנה מהרה אל יעלך שום דבר יהיה מה שיהיה ויעש הסופר כן וילך לדרכו עד צואו ירושלימה וימסור האגרה אל ידו כאשר עקד עליו אדונו ויקראוהו והנה כתוב לאמר :

כני רמה ותולעה עמר ואפר ציץ גובל עשן כלה עלה גורף משתחוה מרחוק לחרום רגליך ולכמלכתך וכו' אלקי אבותיך הוכח בלבי אמש בערב לבקש בשאלתי ובבקשתי אליך בן דוד לצוות עלי לבא לבשק עפר רגלי מושיעני ולהאכוני בתולע בני גביר סאליבעק אמיך ועדיך רפאל יוסף ראש גמלת אלכסנדריא :

בעת ההוא שלח הזקן מוה' יעקב חגיז סבירושלים אל נתן חלמידו לבה אליו ויבא וישאל לו ויאמר אליו מה המעשה הרע אשר אהה עושה עמדי שלא באה אלי ולא למדה אחי זה שנהים ופניה עורף ואני גמלחך וריביתך הוריתך וגמלתי השד עמך מפתי אכלת ומימי שפיה ומלמרי הלבשתך ועד כה דבר הרב : ויען נתן ויאמר הלא למדה בגמרא לא בסבי טעמא ולא דדרדקי עלה ומה לי ולך להחכימי האם הכול איש קדוש וטהור מביא דוד בא הנה וחשקתי בו ובקדושתו וילבישני בסוד ה' ויחזיקני בנבואה גדולה עם עוד רבים שאחנו ואלנו מנבאים עליו הדק הטיב שהוא משיח חלקי יעקב ובקרב שנים מועטים יהיה קץ הפלאות ויטלה כל ישראל מקצה העולם ועד קצהו לא במיל ולא בכח לארץ אבותיהם ויהי כשמוע רבו הזקן כדברים האלה חרד מהד ויקרא בקול גדול ויאמר אליו איך לך שוטה ופתי קויתי שהעשה ענבים והעש באושים לא במרד ולא במעל רק בעשות גדול אשר התקד וכוזו הרגע נפל חלמידו נתן לארץ ונתעלף הני שעה והא"כ אמר כמה גימטראות ראשי והופי היבות פסוקים ורמזים רבים מאוד עד אין מספר וכולם נכונו על משיחא שבחי זבי. ויהי כשמוע רבו אה כל אלה צכה צכיה רבה ויאמר איך לי שראיתך צדק ואוי לגשתך הטהורה אשר נפסדה צדק כי כל ימי היותך אחי היית חס וישר וכשר ובהומך הלכה ואללח אה בצדק וחצקת אה ידך ולא ידעת בין ימיך לשמאלך להרע ועמה אהה בין נפשות מרצחים ובטוח מהיה שלא יאספנו זה רק הקב"ה לבדו יאספנו ע"י תקיעות שופר גדול ויבשה ים אוקיינוס כאשר הבטיח לנו ע"י נביאו הגדול ישעיה סימן נ"ז פ' ה' נאם ה' אלהים מקבץ נדחי ישראל ע' ושם סי' נ"א פ' י' הלא אה היא המרבת ים כו' ואף אין אהה נביא אמה צקרבס ומי יודע מי המה ההחברותי אשר ערב לבס לגשה עד כה ואהה שוטה גדול האמין לכל דבר כשמתעלף רוח באיש ואומר עמידות בהכרה הכה הגדול ממנו צפרס בדבר גדול כזה שהחייב להאמין שמדבר באמת ואיננו אמה ורק לסכן אלפים נפשות יהודים המפורים אשר מקורו בא מן לוייתן נחש צריה לוייתן נחש עקלתון ותיין אשר בים שלשה שרים עליונים שעקלתון ואשר מחוללים ומחנפלים עליו להשמידו בגזירה חדשה בגזירה חמ"ז או להטעות אותנו באמונה חדשה מנגדת לתורה משה רבינו ע"ה ואנחנו : נדע מה לעשות יען כי גברה יד גבירי סאליבעק ומקלה גבירי קוסטאנטיני אהו בסחר עד מאד ואני וחברי שבטעיר הזאת אין לאל ידנו לעשות כי הגבירים משהורים על חברי א"י מהמת מעות א"י אשר שולחים ועלי מוטל ההיוב הגדול להחזירך ממכשול גדול כזה אם אפשר ודע בני שענין משיח בן דוד הוא קר דע מיום שהנלס השך לבא טיטוס בן קיסר רומי השע מחמת אלף עבדים מיהודה וכנימין והכהנים

וסליים מן הארץ הזאת עד היום הזה לא נמלא דור שלא מולדו בו רב מגדולי
 אשר נקראו אחי ל"ו דיקים וכמו שהכניס בני הארץ הללוים אהנו מוכים
 ועומדים חמיד לעת שיחגלה קן הפלאות לעלות קוממיות לארצנו ולשמש במקדש
 הגדול הכולל לכל העולם ככה מוכים ועומדים אלו ל"ו דיקים אם סקד יפקוד
 ה' את עמו המפוזרים להחזירם לארץ אבותיהם להיות מגדולי בית משיח בן דוד
 אשר יולד לו בקרבנו רק לפעמים מעורר הסערה אחרת איש מקובל ה' בחוכמו
 אשר הולך במעלות חוץ למדרגת נשמתו והוא יורד דרך עקלתון מרקיע שוט
 ואחרי החזרו אומר לנפשו הרי שבת לפניו מן הפרגוד במרכבה קדושה ובשבע
 שמי קדושה יותר ממשרי ונביאים האמיתים הגדולים שהיו בקרבנו ושהוא מזרע
 בית דוד שהוא נביא אחת לה' בנבואה גדולה יותר מהם אשר נחתמה בשנת
 ארבעים ושבע לגלות בבל ואשר לא חזרו לנו כי אם בזמן בא אליהו הנביא
 ומעולם לא מזרע בית דוד הוא ואף אין נבואות קדושה בקרבנו כ"ח כלי האומנות
 הס"א והוא לעורר עיני סקחים ולסלף אמרי חכמי הדור הבאים בסוד ה' באמת
 וענין נבואות זמן כזה מן יום שנחתם נבואה גדולה בשנת מ"ט לגלות בבל והלאה
 היא כך דע בעת שנמלא בקרבנו איש קדוש חס וישר למד מקר' משנה ואגדה
 בחכמי שלא ילא עליו קלא דלא פסיק וגם אין לו חברות מסתרים ואם הוא איש
 אמיתי המלא ימלא שזכה ושהקר' לו חלקים ענין נבואה קטנה מהנבואה האמתית
 ולא כל נבואה קטנה כאשר היה מימי קדם לנביאים בימי בית ראשון ואף אם
 ראוי לדעתינו שהשרה עליו שכינה כמשה אעפ"כ לא יזכה שתקרה לו כל נבואה
 קטנה ועם כל זה בחפס קצוה שמנבא צריך לעיין בחר הסייד ולשמור עצמו במאד
 מאד שלא יטעה בכחות העומאה על שבעה פזוריו אינו מוכן לקד ואינו ראוי
 והגון לקד ואם מנבא שומעין לו רק לדבר קטן ודוקא רק לצורך עשה זה הוא
 רק ענין הופעת רוח הקודש אשר לא זכה כ"ח מקצת הופעת של דוד מלך ישראל
 ועברה זקנים אשר נחצו בהופעותיהם ס' שהלים ועל ארצו הוא באלה זמני פיזור
 רק ההדבקות רוח קדוש' או מעשה השבעות אשר סוכרים המון עם הסכל שהוא
 נבואה או הופעת רוח הקודש לכן צריך לעיין היטיב שלא תחליף לו אותה מקצת
 נבואה או מקצת הופעת רוח קדושה לנבואות או הופעת סומאה אשר ע"י יבשיל
 עצמו ויבשיל המון עם מישראל והחלומות שהייתה ג"ט בעיני זה ושלשתן מהיידין
 אותו להסחירן בהסתר גמור על שהשביע הקב"ה שלא לעורר קן הפלאות קודם
 שיכלו ששה אלפים שנוה עמל אלה אשר יהיה בעקודת הקב"ה עצמו ולא בהפצרת
 אדם שנאמר השבעתי אהכם בנות ירושלים (אלו הנביאים) אם תעירו ואם
 סעוררו את האהבה (קן הפלאות) עד שתחפץ (מן הקב"ה עצמו) והוא לאריכותו
 עד שיכלו ששה אלפים שנוה עמל אלה עיין ישעיה סימן ס' פ' כ"ב אני ה' בעש
 אהינה ולא יטלו דבריו ארצה כי חרד נשמת אליה הנביא משמים לארץ בצורת
 מלאך ויבשר לו לעין כל שפקד ה' את עמו וינבא לו מה לעשות עיין במלאכי
 ס' ג' פ' ג' הנה אנכי שולח לכם את אליהו הנביא ב' וחס"כ יללנו אספקלריא
 הקב"ה עצמו למקום ארץ אבותינו דרך מסלולי קודש ישעיה ס' י"ג א' והיה
 עם מחלול ב'. עוד עם ס' כ"ב ס' י"ב כי לא נחזון חלא ובמנוסה לא תלפון
 כי הולך לפניהם ה' ומחפסכם חלקי ישראל וכל הנביאים שולח אליהו הנביא
 יבאו כמותו בואו נבואה אחת על זמנים עתידים כאשר שימתוך אליהו את ידו
 עליהם כאשר עשה משה רבינו ע"ה ומה שכחוב ביאל סימן ג' ס' א' והיה
 אח"כ אשפוך את רוחי על כל בשר שמשמעותיו על כל עמי העולם לא יעשה
 כ"ח לאחר שיכלו שבעים שנות דין ודוקא מלאחר שנתן להם חורג מהר ליון
 ודוקא לאחר שעבר רוח סומאה מן הארץ ויהיה הכל קודש ויעלו מכל עמי העולם
 להשתחות לה' ולהקריב קרבן מדינותיהם במקדש הגדול הכולל ויחללנו בחללם
 ה' אחד ושמו אחד כאשר ניבא לנו זכריה הנביא ממלכות ה' אשר ימלך עצמו ממל
 הר ליון ס' י"ד ס' פ' והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא וכו' אשר אז
 יבחר ס' את רוחו הקודש על כל בשר . ושנת אמיסית של קן הפלאות אשר יבא

לאריכותו מיד לאחר שיכלו ששה אלפים שנה ליצירה אדם הראשון כל ידע לאיש נביא ולמוסיע בכל ימי אזורינו וגם מלאכי עליון וכל אבא השמים אינם יודעים עד מה זמנו ומשה רבן של כל הנביאים אמר בשורה האזינו ס' ל"ב פ' ל"ד הלא הוא כמוס עמדי החוס באורווי ע"ש כי הדבר חלוי אס רב פעמי עולם ישחחוח לאחדות שס ה' הנשגב לבדו ולא לזולתו אשר אז יחוש ה' להטיב לנו ולהס וקודם זה אין לנו כ"א לקווח קווי אחד קווי צבטחון צטח ובטוח שכה יקרה : ורוח כשמחטפץ ב"ש או מי שמדבר קדמות ואחריה ע"י השצטוח ודאי גמור ששקר מדבר בדבר גדול כזה וכזב יכזב רק ההמון עם קורין לו שס נבואה ונביא ואינו נביא ולא נבואה ודע בני שכל נביא לה' כשמנבא על דבר גדול והוא ראשון לנבואה צריך ליחן אות ומופת לפי ערך הענין אשר מנבא עליו וסדרו צריך להיות ככה והוא שהנביא הגדול מקבל חחילה האוח או המופת מן הקב"ה עמו ואח"כ עושה אותה לישראל ואס יולרך עושה ג"כ לעמי העולם ואוחו אות או מופת יהיה דוקא דבר שלא יוכל להצטוח ע"י להט או כישוף או השצטוח שמות כמו שמלינו במשה רבינו בגלות מצרים שקיבל חחילה המופת מפי הקב"ה במה זה צידך אמר כך עשהו לעיני פרעה ועבדיו ובלע מטה אהרן את מטות החרטומים אשר לא היה ביכולת מטה חרטומים לבלוע מטה אהרן ועל שהיה משה ראשון לנביאי אמת אשר נבאו על זמני' עתידים הי' צריך להיות מופת גדול צידו כדי שיאמינו בו ישראל בקצור רוחם ועבודה קשה ומצרים בערך החרטומים וכל שאר הנביאים באו אחריו שהיו צבוכינו מיום אלה אבותינו ומצרים עד חורבן ביה ראשון הן שנבאו לצורך שעה והן שנבאו לדורות לא נארכו להראות אות או מופת אפי' בחחילה נבואתם ויונה צבנבא לנינוה לעובדי עקלחון לא קדם באוח או מופת ע"ש שהיה לנו באוחו זמן נביאים כפלים כיונאי מצרים אשר נקראו בני נביאים ובעלי הופטוח דה"ק אין מספר והשכינה שרחה בצוכינו ורות הי' פעם במחנינו ואלקים אמת שכן בין הנרובים ואשר האורים והחומים היו אחס ואפילו צביה שני אמר ישמעאל בני ברנכי (דאנקי מיר) ואוחן נביאים עה בעלי הופטוח ואנשים יקרים לזולתן והמו עדים וינדיקו על כל נביא ונביא מן הפ"ז נביאים גדולים אשר נבאו לדורות אס הי' שלחו או לא ומה שמלינו ששמואל הנביא הראה מופת קמן לא עשכו אלא להמון עם שנבאו ממדחק לצורך שעה אשר לא ידעו לשמור מנות הנביא ללכה אחרי הי' חלקים וחורחו, עם מלכס ואליהו לצורך שעה נמן בצמקס שאינו ראוי לכך מופת שריפת קרבן בשר הכרמל מה שלא יכלו לעשות קן נביאי הבעל ועס כל זה לא מלינו בכל מקרי אבותינו שהיה איש מנבא לשקר אס לא שהיה נביא אמת להכחישו על פניו כמו לדקיהו בן כנעני וחציריו נבאו ברות נבואה היזרכלי לשקר והיה למולו מיכיהו בן ימלא שנבא באמת כה אמר הי' מי יפחה את אחאב וכו'. וכן צבבל היה חנניה בן עזור שנבא לשקר שהגאולה של ארבע רבוא שצבים עניים מרודים חחיה לאחר צ' שנים והיה ירמיה נביא אמת למולו לקנכו במיתה. וגם אפי וחכמי דורי נעשה בעזרה השס בדורינו ככה. ואס באחריה ימים אלה יקוס בצקצבנא נביא ויורה לנו אות או מופת מה שלא יוכל להצטוח ע"י השצטוח או כישוף או להט וזולתו נאמין כי מה' הוא לנו כהנאי שלא יהיה ולא ידיח אוחנו מכל מה שנאמר בחורה שצכחצ ובחורה שצבע"ס ואס מסית ומדיח אפילו יעמיד לנו חמה כיהושע אין שומעין לו כי הקב"ה עוזר לו לכוח אוחנו עיין יחוקאל סי' י"ד פסוק ח' והנביא כי יפחה ודבר דבר כו' ועס כל זה צריך להיות מופתו או פלאו גדול משל משה ושל יהושע על שמשה לא הונית את אבותינו כי אס מאומס אמת לכן דיו במופת ממוצע דבר רק לפרעה ועבדיו בענין מטה אהרן שבלע מטות החרטומים ומופת יהושע היה רק למופת מפלגה ל"א מלכים אבל הגאול' באחרונ' אשר תחיה ממזרת שמש עד מבואו ואשר חחיה לנס והשועה כל מלכי עולם צריך שיהיה מופתו גדול ומפורסם משל משה ומשל יהושע ואס ישאל השואל מה יהיה האות והמופת כגדול אשר יראה לכל מלכי ועמי העולם באחרית ימים אפילו דבר והוא למטל כשיבא הנביא בחדש אדר וילך בשס קפיטוח סדך

סיפור הלומות

יב

אשר בקדושה או רוח ה' ישאנו לכל מלכי עולם ויחמד שנחדש ניסן יחאסנו כל כוכבי שמים (שווייף שפעירן) אשר נראו מימי המצול עד אחריו יום עם כל ז' כוכבי לכת ויכיליין (סראגלאבן) ויעמדו באמצע שמים בעגול ויחירו בשביעים ובאורם זה שנה חמימה ויעשו כן מן חודש ניסן זה שלאחריו ולכלאה שנה חמימה כאשר ניבא הוא הנביא אשר שלחו ה' ודוקא קודם ביאת אליהו הנביא משמים סרן כי ה"א להעשות כן ע"י כל כה שבהאשרות בלתי ע"י כה עז ה' אשר עשה אותם ומלכי ועמי עולם ובחוכם החוגר יפטרנו מן עונש וזון כי דבר גדול הראה הנביא מה שלא נעשה ק' מיום ברא ה' אדם על הארץ ואם אעפ"י יקשה ה' נח לב מליצה חכמים לאחר שררכי הסבע המה שמהאספים אלה כוכבים חמיד לאחר שכלו עשר או עשרים שנה בעגול זמן מה ואח"כ שבים ללכת ולשבת כבראשונה אין משגיחין עליו כי הגיונה לב אשר אין להם שחר נבואה הנה אשר בדה מלכו והקב"ה אשר יאסוף אז אליו נדחי ישראל ואשר ילך לפניהם דרך מסלולי קדש כשר לבא בראש יוילא תמור התן שטעמו כלפיחה בדבש אשר המטיר ה' מן השמים ע"י משה גלוקאל' וכל מיני מטעמים אשר ינדלו לנו לרוב מהארץ וגם ילך אחם תמור בחר מרים מין משקה שטעמו כיון קפריסין וגם תמור בגדי עבדות מלרים בגדי תכלה וחור אשר יבואו אהם ויבלע מאכליהם באכריה' כל יאטרכו ליחד על אזיניה' ועד שפ' אלקיהם יהיה בכל חלק דורות אלה להם לאור עול' תמור שמש וירח כי זולת כל זה יאסוף המלך החוגר ו' מלאה רכב ברזל ויוסובו אכולוסימ ופ"א לא ימחו אותנו ימותו הכל מאליו ברעב ובמאמ ובמהסור כל ח"כ למי אלה לו ודאי הוא המבשר בלדק השועתן של המפורין וה' שלחו ויעשה וילליה קודם שיחגלה אליהו הנביא בתואר מלאך אשר לאחריו יתקע בשופר גדול ואשר לאחריו יחרב יב אוקיטום ויחודשו רב מסלולי קדש ואשר לאחריו ילך בקרב' אל ארץ אבותינו ונבנה בית מקדשינו הכולל בירחינו ירושלים הכולל והוא העת אשר ילליה ה' מעשינו בכל אשר נפנה אשר ימשול אז מעל הר ליון עלינו ועל כל עמי עולם בלי מלך ממוצע למלך בכל חלק דורות ההם ואשר נאמר עליה' בישע'י' סי' ז' ע' ד' וכההו חרבותם לאתי' וחיטוסיחיהם למזמרות ולא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה והכל יבג בשלום רק בסחילתו יקשה ד' אח לב גוג ראש משך וחובל ועלם על אדמת ישראל למלחמה ומה שידיח צם כהוב בזכרי' סי' י"ד וביחזקאל סימן ל"ח :

וירי' אחרי כלוהו לדבר ויאמר נתן הלמידו ח"כ אפרד מעליו אם יפנה לשמאל ואימינה ויאמר רבו ויזכו לאחר למחר בל אלי ואשביע שר השכחה ולמלאך רפאל שימיר לב הטפס והכהעלפות מקרבך והשכחהו מכל וכל ויברככו רבו וילך מלחו ויהי למחרתו ויסגשו מזרי הנביאים בנתן ויעשוהו ויזכוו ברחובות עיר בעת שרעה לילך לרבו מ' יעקב הגיז ויאמרו אליו אמת ביהויחינו בחדר המשיה שמענו לכן מקור לעק את הדוסי אשר דברתם זה לזה עלינו ועל משיחנו בחדריכם ומשיה מלכו נונו לאחר שאל סאתר מלכא מיד אמתו אליו ואם תמאן ומריה ישלה עליך חים השדה ועוף השמים עד השמדך ויירח נתן מאוד וילך אחם אליו ויהי בבואו החדרה אחר המלך המשיה אליו אמת כשייה עם ר' יעקב. נדבק כך רוח זמרי הורג את אדויו ומיד נחעלף נתן ויבא מ"ס גימטריאות מ"ס ר"ח ומ"ס ס"ח ומ"ס גזירות שוות על הססוק לא חלך רחיל בעמך ואחרי בלוח כל אלה אחר המלך המשיה אליו סר עונך והטאתך הכוטר וידעתי בני ידעתי שאין אחד מני עשרה בירושלים שיאמין כאלשי מדינה מוקדן שהגאולה בקוזה ושייבילת צידי ומקורם בא על שטלם עם קצי עורף המה על כן חלך עמי בקרב זמן מועט לאכסנדריו של מלרים ושם התקדש ביוחר עם חביריך במקום שנכה משה ידו על השמים ויהי חושך ועשר ירושלמי ח' היה בלוחו פתס בחדר אהם בתוך הכחורים וירן לבית מ' יעקב הגיז ויספר אליו את כל הנעשה והקול לעקב גדולה ומרה שלעק מן הקיר ואשר קרא לכל המבשר קדושה שזירושליה עם קצי עורף ונתן ויאמר מ' יעקב הגיז מימיכה לא נבאו איתו כה בלחם כלחם

סיפור חלומות

כאמח זה כי זה הוא יחסינו ותפארתינו לעיני כל העמים עד סוף כל הדורות ומשה רבינו יחסנו בו לפיכך בהחלו להקב"ה במעשה העגל לאחר כי שבע בני ישראל היא להיותם עם קשי עורף הן לפיכך והן לרעה עד היום הזה וסוף כשעבדו רב מבני ישראל בימי השופטים אח הכעל ואלילים אחרו' היו עם קשי עורף לרעה על כל האזכרות שהזכירו אותם הנביאים ולא עזבו אות' עד שמסר ה' אות' ביד אויביה' ובזמן בית ראשון מימי ירבעם בן נבע והלאה עבדו בכל ימי י"ט מלכי ישראל לבעל ולשארי אלילים בכל עשר גבולי ישראל וככה ביהודה מימי אחז והלאה ולא עזבו אותם בקשי ערפם עד שמסרם ה' ביד מלכי אשור ובבבל ונר. ובימי בית שני עבדו אבותינו רק לסיבה ראשונה לבד הן אותן שבארץ והן בח"ל אפי' בימי גזירות שמד אנטיוכוס היו עם קשי עורף לפיכך וגם מימי מורכב בית שני והלאה השתחוו בכל מקומות פיזוריהן מקצת העולם ועד קצתו רק לכה עוז סיבה הראשונה ומן ד' אלפים הסגלו' עד שנת ה' אלפי' ש"ב עשו בהמפוזרים בארצות מערב שפטי' גדולים אשר השימט חילנו שהי אלוני כי המיחו אותם לאלפים ורצבות במיחות משונות שונות למיניהם וזרקו ארבעי' עד חמשים נפשות חיים בגה אהת עד שדמם שהה מחורי גהם ומחו על קידוש השם במיתה משונה כזאת והיו קשי עורף לפיכך ואותן חמ"י שנה של צרה וגזירות הן היתה עקבות משיחא שאמרו חכמי ההלמוד ולא לזולתן באתן חמ"י שנה כמו כל גזירותינו ומשנת ה' אלפים ש"ב ולהלאה לא עלה ולא יעלה עלינו עד זמני הקיעה שופר גדול גזירות וצרות כללות מן שרי מדינות ענמם אשר אז כלה נפץ יד עם קודש ועוד רב צרות מאלו להמפוזרים במדינות אחרות זולת אלה והיו חמיד עם קשי עורף לפיכך ואף עם איש שבחאי ועם כל נביאיו נהיה עם קשי עורף לפיכך ונחר' ונשמת' אותם בכל יום פעמי' כאשר עושה הרב לפסח והדיין איסקפא וחזיריה' באזמיר עד שלא יחר להם שם ושארית בקרבנו ומה ששמעת שאבן מקיר זעק חינונו כ"א רוח ח' נעמן בחדר בעת דברי עם נתן וזה הוא שרות קדושה או רוח שומאח וגם מנהג השדי' לעשות כן ומה לנו במגלי קדמות או עהידות הלא ברמאות עושי' כאשר עשו לפני' נשים נכריות סמוכין למדבר סארלן שבמדינות אפריקי אשר קוראי' במדינות אפיון אלערוינכו וילך הנער מאחו ויהפך לבני הנביאים לאחר כדברים האלה דבר הזקן חגיז ויהי כשמוע המלך המשיח את כל זה וכי החכם חגיז ורעיו מחרימי' ומשמחים אותו וכל סיעהו סיבב את ירושלים הוא ונביאיו והולכי אחריו ג' פעמים ביום והי ביום הצביעי אחר להם הלא כל טוב ארץ מצרים לפנינו הוא אשר שבע שנים נבנהה לפי זולת ירושלים ויאלו כולם מירושלים ויבאו עד יאלפא ושם שכרו בני קלני סלאנעק המה בני נביאים ה' אהיות גדולות ואילו ספינות קטנות ויבאו לאחר י"ב יום לאלכסנדריא של מצרים והמלך המשיח נחארת בבית גביר רפאל יוסף ונתן הנביא בבית ח"ה ח' שמו מ' יחזקאל ובני הנביאים העשירי' שכנו להם בבית וחרדי' והלכו אחריהם העניי' נחלקו בבתי יהודי' בפקודה פרנסיס הנבירי' כולם כששנה אלהי איש וישבו שם עד חדש אייר שנת ה'כ"ב וכל עם וזמן הראה המלך המשיח והשבי אלכסנדריא ולבני המדינה אשר באו ממרחק גדודין גדודין לראות פני מלך המשיח מנשה מופתי' ונסים לרוב בחדרו עד שהאמינו כל היהודים שבארץ מצרים וסביבותיה בנפש הפינה שהוא משיחם וגומלם אשר יגאלם בקרב שנים מעושי' ונתן הנביא הגדול וכל בני הנביאים שבאו מארץ מוקדן חזקו אותם ביותר באמונה זאת ועד שהחליטו אחת לחמה מעט מעט את: סדר החפלה וגם ברכו ומסלוח שונות בכל ארץ מצרים והסביבות ועד שלא נראה איש עזב אל לבו שמחו ועשו סעודות גדולות ושרו שירים אשר חיברו בני הנביאים לכבוד המלך המשיח וללאס המלך ולאחוחו בכל על שכולם חשקו בחשק גדול להחגאל. בעת ההוא באו ב' אחי המלך המשיח מאזמיר לאלכסנדריא בספינה לקנות שמה פול המצרי ויבאו בני הנביאים אל מלך המשיח ויאמרו אליו באו ב' אחיך הנס ואכה בבית נאן הנביא וישן להם המלך המשיח איננס אפי' כ"א מילדי אומיר המה מיד נפלו

סיפור הלומות

י

פלם לארץ מחללים באי"ק בכ"ד שהמס רק בני אמו תולדות גאמי וביום ח"י
 אייר שנת ה' אלפים תכ"ב היה הגביר רפאל יוסף בחדר המלך המשיח לבדו אמו
 וישאלהו ויאמר בי אדני המלך אל ירע בעיניך על השאלה הגדולה המכונה
 בלבי ואם לא תרניו ותגדל מסדך עמדי אשאלך דבר ויאמר המשיח שאל אל
 הירא וישאלהו ויאמר האם דברת עם הקב"ה כמשה ר' ומי שלחך ויאמר לא
 דברתי עם הקב"ה כמשה ר' וגם לא נתן מסה האלקי' בידי לילך עמו למלך
 המצור ויאמר הגביר ח"כ מי ערב לךך לגשת עד הלוס ואפשר שתכשיל אותך
 ובאי אחריך ואפשר לכל ישראל ובקשתי ושאלתי שאל תקוץ עלי כי ידעתי שאיך
 מופת אהה ומוכל לכלה אחי במימרא כרגע ואם כל אשר לי וישחק המלך משיח
 ויאמר אליו אל הירא ואל תחת אה כל אשר החילתי אכלה בקרב הזמן ואם
 חשבע לי במלכותי וכחרי שלא לגלות לשום אדם אגלה לך אה כל לבי ויאמר
 הגביר חכבי חשבע וישבע לו במלכותו וכחרו שלא לגלות שמן דבר מוכו ויפתח
 החזק המשיח פיו ויאמר דע גבירי אהובי מיום היותי בן ע"ו שנה עד היום הזה
 שהמס ז' שנים תמימות רשפים עסקתי חמיד בהשבעת גדולות ונלומות הן של
 קדושה הן של סומאה וע"י שם הגדול והגורא הבאתי תחת ממלתי כל ע' שנים
 אשר מושלים על עולם המצחון וגם הבאתי תחת כל כחות הפומאה מ"ס שעריהם
 עם ז"ד ספירותיהם ומה ששבעת ריקניהם עם מרכבותיהם וגם מויקיס ומזיקות
 לילין וליליה רוחות ושדים ושדות עם ממוניהם מנהיגיהם שריהם מלכיהם וכולם
 סרים למשמעתי כפופים תחת ידי וידעתי נס ידעתי שאומה ישראלית הבינה
 להקב"ה מכל עם ולשון אשר כרת אהם ברית בחורב ואמר אליהם והייתם לי סגולה
 מכל העמים ונפלינו אני ועמך ודומיהם ומדחו של הקב"ה לפקוד עין אבות על
 בנים על שלמים ועל רבעים שהוא ג' או ד' דורות ובארץ סינה שבקנה חנוכה של
 ארץ אסיה למזרח מולידים לתשעה שנה בארץ מזרים מולידים ליה"א שנה ובארצות
 מזרח מולידים ליה"ד שנה ועוד יש זמן קצוב שהוא ח"י שנה לחופה ולא כל השנה
 בתשעה ח"כ לא ותשוב ד' פעמים י"ו שנה ומחנה עוליס שבעים שנה שלאחריהם
 נגאלו אבותינו מנלח בבל ובר כויזבא בנו ונכדו מלכו כ"א שנה ונלחו שלא כדרך
 השבע בעת שהיו ד' פעמים י"ג שנה היינו ג"כ שנים אחר מורבן בית שני וחל"כ
 נכל כדו ועמו לפי חרב ומלוחו זמן וכלהה כמדונה לי שהמה עומדים רק
 בקללות משה רבם אשר קללם בשתי חוכמות בשם הגדול ושבעים איש מזקני ישראל
 הולכי אחריו הסכימו בדרך השכינה והזעופים כמו כשהם במדרגות מזג הקוב
 יכיבו לכל אשר יהיו אחס ככה בעת רוגזם אה מחמאעים לכל אשר יהיו אחס ומשה
 רבינו היה עניו מאד במעשה עגל כי אע"פ שהבעת לו הקב"ה ואפשר לגוי גדול
 החפלה לה' לכפר להם עד שניחם ה' על הרעם אשר דבר לפשות לעמו וכאשר ירד
 מן הכר וראה אה העם במחולות קנף ורגז עליהם וגוה שיהרגו באהיהם לאחר
 שניחם ה' על הרעה מה שלא זוהו ה' ועכ"ז על שהסכימו אהו אותן ע' איש מזקני
 ישראל אשר לכל עשרה ועשרה מהם נרפה השכינה ומתם כל"ה בשם ה' בקללות
 אישר אחים שבע על חסאחיה היפוך עדה הקב"ה אשר מעביר רשון רשון מוס
 כ"אי מסד וסוכחו מרובה משל פורענותו מליטר ז' על חסאחיה וכל זה ראה
 על רוגזו הגדול ולא נתקרה דעתו עד שקודם מיתו קילל לכל יחיד בל"ה קללת
 ועל שקללות ת"ח אפי' על תמאי באה גרם שישהה אומה זאה ע"ז מלוח שנה אחת
 מתשלח ע' שרים בקרב עמי עולם וזה נגד מדחו של הקב"ה ואם האמר חסאת
 עגמס גרם אה כל זה למה יהיה כה אב עובד לעקלתן יפה מוכו בנו עובד
 לאחדות כה עוז ה' כי גאלם לאחר ע' שנה מבבל ואני על שכמח משיח נשבעה
 משל ששה אשר אמרו עליו במדרש שיהיה בימי עוב"ב הרוחי נשבעה משל פללבי
 עילון אעשה אה עלי לפעמים ע"י שמות קדושים ולפעמים ע"י זולתם להציע
 רשון כל עמי עולם תחתו ואמליך עליהם מליים ברמני ולך אהן מנהש בחוסם
 אה כל ארץ מזרים והסכיבות ותמלך עליהם ואני על כולם וה' יעשה סוד והישר
 בעיני עמי ועם כל ישראל על שכונתי רשעים לשם שמים וקום קיימי י"א אכל

והי

ג

א

סיפור הדמות

ישיב כהמוע הגביר דברי רעיוס כאלה אשר יהי' שיהיה אחריהי פתוך ועל שגליח לי אח כל לבך אחייוב לשפוך עטורך אפילו ספס אחרונה מדמי בכל לב ונפש עד שיעלה לנו אח כל זה מיד אסף חמשים ס"ח גדולים בקיאים בנגלה ובנסתר אשר באו עם מלך המשיח מארץ הקדושה לארץ מצרים ויוחן להם לארוחתם ודי מחסורם עם נשיהם ובניהם והכ"ח עצמם היו מאוכלי שולחמו חמיד להיות כל פה זמן בעצה עמו בעיני מ"ה לעזרו ולסמכו ולארזו לכל המפוזרים שמן קצה העולם ועד ק"הו על משיחא. ויהי בליל שבועות שנת ה' אלפים תכ"ב למדו ועסקו במראות וסודות וגימטריאות בראשי וסופי חיבת כל הלילה והמלך המשיח בראשם וטחאום קול צרתם נשמע לאמור קול ששון וקול שמחה קול חסן וקול כלה ומיד נפתח החדר והנה דמות בחולה ישיבית מלד מלובשת בגדי אשכנז נבנת פתח החדר ופניה אל מלך המשיח והפול על רגליה והאמר אם מלאחי חן בעיניך וכשר הדבר לפניך ומיד נעלמה ולא נראית עוד ויחמה הצביר וכל המסובין עד מלד ויהי לגם ולמופת בעיניהם ויהי לאחר חג השבועות שלח מלך המשיח י"ב בחורים בני קציני מוקדן מן היפים שבהם מלובשים הכלת וחור עם עבדיהם ושתי זקנות נשי מצרים עבריות ואחרות בכל אחם בספינה חדשה וכידם אגרת מכתב יד מלך המשיח. וכך טסח האגרת (באחרית הימים ה' למדש סיון):

ב"ה יפית ומה נעמת ידירתי שרה בת ישי מלביא הנך יפה רעייתו כולך יפה רעייתו וסומו אין בך רבות בנות עשו חיל ואת עליית על בולנה שימני כחותם על לבך וברח לך דודתי ורטה לך לצבי לעופר האילים אחריון עשה לך המלך שלמה ואם לא תרעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי משלחי יכיאך המלך חדריו עזו וחדר לבושך ותשחק ליום אחריון (מערכי להמיר דתה) שבתאי צבי:

ועם המכתב שלח ג' שבועות זהב משונאים באצני יקר וחור מרגליות גדולות וחומי זהב משונאים באצנים קוצות ואצני כדוד בגדי משי רקמה מצרים וחכמיסים אחרים לרוב ויטם לאמר מהרו עלו בים עד מקום ליווארני ושם תמצאו בחולה אחת שמה שרה בת ישי בן יהודא גילגול משיח בן אפרים אשר נהרג בשנת ס"ח בצזירות החפ"ל במדינת פולין ותמצאו לה אח האגרת הזאת וחקרואו לפניה וחקרואו ותלכשו אותה בגדי רקמה שבועות תוחים ומרגליות ושחיבו אותה הנה אלי ויעשו כן ויהי בנאות שמה קראה אח האגרת ושמהה מפי אחות המשיח בכל אח אשר יעשה עמה והבחרים קראו לפניה חמי אדוניתה שרה לעולם ויהי כשמעם כל זאת ללח מעל כסאה ממרבית השמחה ולפניה נחוררו כסיר ויחרדו כולם לנגדה וישחדלו בממים ובצמחים ותחי רוחה והא"כ אכלו ושחו ושמתו אחת ג' ימים ותשאלה בכל אחות המלך אח עיה לאמור המלך אחרית אל המשיח וסען והאמר מלך אחכם ואהיה הדום רגליו וחשז בליווארני ששה ימים בשמן המור וששה ימים בצמחים ע"ס טוי ב' הזקינות והנשי ליווארטו חמאו מלד על כל הנעשה ויצרכו להכלה שרה לאמר חמי לאלפי רבבה וירש זרעך אח שער אויב ויהי אחרי כלוחם לבך אותה ותשא קולה וסבך מרוב שמחה לבס והבא בספינה עם ככל ועם ב' הזקינות וי"ב הבחרים ויבאו ביום כ"ס חמוז לאלכסנדריא וחקה לפיפה וחסכם ויבאו אותה ב' הזקינות וי"ב הבחרים לבית הצביר רפאל יוסף ויבא מלך המשיח לקראתה ויהי בראותה אותו ואת הדרו ויטיו נסלה לעמו ארצם כמנהג פולין והסק לרגליו וסבך וסען והאמר מי ימן ויראו אבי ואמי ומשפחתהי את כל זה אשר הקריני ומיד אחזה המלך המשיח בשתי ידיים וקם אותה על רגליה וישק לה ויאסבה ויאמר לה בחי בצרכי לה' צואי עמי הסדרה ומיד בנאות הסדרה באו אציה ואחיה וכל בני משפחתה אשר כבר פחו ונסרגו בפולניא ויצרכו לעזרה סמלך להיוחה פזר כנגדו וידברו וישמחו אותה בחדר וילט והא"כ מנסה המשיח לו לאשה ובגביר רפאל יוסף ארספיון עשו עשה ביום כ"ב חמוז משתה ז' ימים רצופין וזמין לכל בני אלכסנדריא ולכל צאי אחרי מלך המשיח מירמלים לשמות אחת ויהיו שבעה פזר מלך הים ותסה בחורים בחולות וקמנים וסגבים נהן בראשם ותסה קני מטרה אסמס פ' קארדחי מרדכי חסיד מסיי אשכנזי נוקיטן לולין ומוקיטן סיו

והשנייהם ומספר הולאות ב' ימי המשחה עם המחנות שנתן החתן להכלה ד' אלף שבע מאות וחמשים הגרים וכל יום ויום משבעת ימי המשחה בוא אבי ואם הכלה טרה ויזכרו אותה וישתמו ידיהם על ראשה ויבשרו אותה שבעלה הוא המשיח האמיתי אשר תקבן נדחי ישראל יביאם בקרב ביד רמה אל הרץ אבותיהם ואח"כ הלכו וכאשר פנו ללכת הושיט המלך המשיח דבר לאמר הנה עוד נערה אחת חמלה והיא תהיה למלכה מלכות ובהם תהיה לה למטרותיה ראשונה למלכות ובשנה אחר ז' ימי המשחה בוא כל נשי אלכסנדריא ויביאו מגדנות ובשמים לכבוד להמטרותיה ויהללו אותה ולמולה וילכו מאתה והיה אחרי סימם האלס אסף המלך והגביר רפאל יוסף כל גבירי ולומדי אלקרייא וסביבותם ואשר בכל גבול מזרים בגבול המעטם בגבול נוף ובגבול מגדול ובארץ פתרום לאלכסנדריא ויוועז אחס מאין וממה חבוא הולאות מלך המשיח וסיעתו לפי שעה וגם אח"כ כשיעשה מלחמות ובשנה חכ"ג בהחלו כחבו לגבורי סאלינעק לקוסטאנינאל לערב לסרם ולהודו לבארבאריא ולזולחס ע"י אשנים פחים על דבר זה וכולם כלאחד השיבו דבר לאמר בכל לבבינו ובכל נפשינו ובכל מאודינו נעבדנו לזכות רק לנשיקה עפר רגלי וכהי מספר כל הולאות מלך המסקר ולהולכי אמו אשר נדצו מ"ה אלף הגרים לכל שנה ומספר הולאות מלחמת לכל שנה ד' מאות אלף הגרים:

ובשנת ה' אלפים חכ"ד בחדש זיו בא מספר כל נביאים ונביאות אשר הסעלפו במזרים ואיטליא ומוקדן ובשאר ארצות והיו מספרם קנ"ט לומדים ס"ז זקנים כ"א אלף תקס"ז זקנות כ"ח אלף ז' מאות נשים זכות ע"י אלף בחורים ז' אלף וח' מאות בחולות תקע"ה נערים שלא ראו קרי רס"ה יולדות ס"ו יונקי עדים ס"א נכריות עשין מלאכה בשנה וסלן עלו לסך ע"ה אלף נפש המהנבאים בטם על משיחותיו וממלכתו אשר יעלה במשך שנים מעוטים וישמח המלך משיח מהד ויאמר בעה שלשב על כסאי בירושלים יתוספו כסלים כיוצאי מזרים. בעה הזאת נאספו בחורי מבני קייני ארץ ארצבי אשר באו מקרוב מארץ מולדתם לאלכסנדר אלל בית החסיד מ' יחזקאל אשפז לנתן הגביר הגדול להחפיל חפילה מנחה במנין נתן והיה אחרי כלום להחפיל סיפר להם האוושטיו לזמר בשנה הכברה בליל האשענא רבה הייתי בק"ק אלקיירה ושם ראיתי מראה ויספר להם אה כל המראה אשר ראה מחלה ועד סופה והיה אחרי כלותו לספר נשחומם הנוביא הגדול נתן ויאמר אותה מראה ראיתי בכללה ובפרטה לא חסרת ממנה כמלא נימא בעצת שנה סס"ז חוץ מהראש והקדן נחסרו זו ויענו ויאמרו הנבחרים אליהם אפשר ששיכם בני גיל א' מהיו על כן הקרה לכם ב' מראות בהאר אחד ויענו ויאמרו נדקו דבריהם וזה החילה נבואתכם אשר החל אף בכם בני ערב ע"כ אמרו המושלים בנבחריהם נתן ראה מרכבה כיחזקאל נתן תקע בעשרה בעצת בשוטר ויחזקאל היה באשענא רבה בלא ראש וקדן והמלך המשיח ישב בארץ מזרים עד לאחר שכה שנה חכ"ה בשנה ה' אלפים חכ"ה ביום א' דפסח עליה נתן הגביר הגדול ושהה קרן מטרה אחריו מלובשים בגדי משי לבנים ובחתיים מעשה ענות בראשיהם להמטרות עיר אלכסנדריא ויקרא נתן הנוביא בחיל ויאמר כה אמר ה' עוד שנה א' וב' חדשים ואח"כ יתגלה המשיח שאחז לפניו כל הא המלך המשיח שבתאי נבי הלזה ואין אחר זולתו וכסא מלכותו יהיה נכון בירושלים החדשה ובשנה חכ"ז יבנה בהמ"ק הג' כאשר יבנה עליו יחזקאל ס' מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד ויעשה ויליית ויחאספו אליו ס' מאות אלף ניבירי חיל מעשרת שבטים שבארץ אפריקא מעבר לנהר סמבכיון אשר הגלה סלמנאסר מלך אשור לשם וילכות על ידם כל ממלכות עולם ויושיב חמור מלכיהם מבני ישראל עליהם וסא ומלך על כולם ועל החמים אשר יעמדו אז מקנריהם והי נשמעם חושבי אלכסנדריא אה הנשורה הגדולה אעיתם והיקרה האתה שמחו ושמו עד מהד ולא יהיה כשמחה האתה באלכסנדריא ובכל ארץ מזרים מיום שהגלה עישק מלך מזרים את אבותיהם לאפריקא עד היום הזה ויכתוב הגביר רפאל יוסף וחבריו הגבירים עם כל למדי אלכסנדריא את הנובואם הגדולם האתם לכל ארצות אסיה ולארצות

סיפור חלומות

בארצארי' שבאפריקה וכל מעשי חוקפו ונצורתו כלאוסי ונצואוסי של מלך המשיח ואשר גדלו ורוממו אותו נבירי אסיא ומקלת נבירי אפריקה הלא הם החובים על ספר דברי הימים להנביר וחקיף רפאל יוסף ראש מלח מנרים באלכסנדריא

ידי אחרי הדברים האלה עלה צרפון מלך המשיח לנסוע דרך ארץ פלשתיס לירושלים ושרה המטרונים' וכל בני משפחתו והלכי אחריו אהו ויהיו לחמשה אלפים רל"ד נפשות ונתן הניבא הגדול בראשם ואמרו להחורגמים שלא ירגישו האמת שנוסעים להפלי סמוך לכותל מערבית ויסעו מאלכסנדריא ויחנו בבבל לפון ויחנו בחמה ושם נחארת מלך המשיח אלל רופא ולמדן א' ששמו החכם מאיר רופא ולו רק בן יחיד לבדו נער בן י"ד שנה איש בשם שמו אשר למד אהו תורה ורפואות ויהי אחרי ההאספו אליו אל ביתו הכין למלך המשיח הדורים לבד ולמטרונים שרה הדורים לבד כמנהג תושבי מנרים וילינו שם ויהי בבוקר וישלח מלך המשיח את הגער איש בשם אל המטרונים שלו וישו עליו לאמר כל אשר תאמר לך שרה מטרונתא שמע צקולה ויאל הגער ויבא אליה החדרה והיא יושבת על כסא לבדנה כמנהג מנרים וזאתיר ויהי בצואו עמדה וסגרה דלת החדר בעדו והיא מתקדשת לביאתו ותאווה לאמר חלון צעיף ראשי מעלי ותראה שערות ראשי הערוסים והיפים ויעש הגער בן ותאמר עוד חלון מעלי ובנדי רגלי ותראה לבוא רגלי ויעש הגער בן והיה הולך וחלץ על צואת מלך המשיח ועל מאמרו ברום לבו ובנקיון כפו עד שלא נשאר בה כ"א הכחונה ומיד אחזה בהגער ויללח ויעק לעקה גדולה ושרה לבדיו ולאמו להושיע אותו כי לא ידע הגער לעשות רע ותשתיקהו לאמר הלא זכר לך מלך המשיח שאל המרה את כל אשר אלה לך ויעש הגער בן וישחק ויאל הגער ויספר לבדיו ולאמו כמנהג הגערים את כל אשר נעשה ויבואו לבדיו ואמו בחמת רוחס אל מלך המשיח החדרה ויאמרו כדברים האלה עשהה מטרונתך עם בנינו זה אשר שלחת לבוא אליה ואין זה משפט הגער ומעשהו ויאמר מלך המשיח אם יזכה הגער בביאה ב' לבא אל המטרונה החדרה סיקון גדול סהיה זאת לנשמתו ויסעו מחמה ויחנו בקברות החאווה וילינו שם צלילה הסוף בבית ח"ח א' ששמו מחושאל ויהי בבוקר ויבואו אל מלך המשיח האושפיז עם איזו לומדי העיר החדרה וישאלהו לשלום ויאמרו אליו אל ירע בעיני אדונינו על אשר נשאל האם אתה הוא אותו האיש הידוע אהנו ויאמר אני ויאמר האושפיז מחושאל אם נא מלאחי חן בעיניך וכשר הדבר לפניך אמש בבואך הנה נחלה פחאוס בני חיים בחור רך בשנים סם וישר וכשר הסיד ולמדן וכל מעשיו לש"ש עשה כאשר יעידו עליו לומדי עירנו אלה ויהי בהצי הלילה ויגוף ה' את בני וימת במיתה חפופה אשר על בן ברכהו נא אבי רק ברכה אחס ברכת חיים שבידך כאשר עשו אלישע ויחזקאל ויחי' ושבטנו לאמו המבכה בלתי מאן להנחם וישו המלך המשיח לאמר הויתו את המת מן הבית מעלי ויעשו בן ולבחויוו זה לשום את המת בחבית מלא חיים ולהושיעו בבהכ"ל מנגד ארון הקודש ויעשו בחוריו בן ולקארדווי זה לאמר לך לבהכ"ל והדבק רותך ברוח המת ותסבור ותפתח ד' פעמים בשעה זאת את דלת בהכ"ל וסגור הדלת ולך ואז יזרר הגער מיום ליום ויפתח את עיניו וילך אל אמו ויעש בן ויהי בהצי הלילה נסע מלך המשיח עם כל הולכי אחריו מקברות החאווה לנסוע הנגבה ויהי אחרי נוסעם ואנשי העיר הסבו את בהכ"ל וינינו בחורי ובסדקי דלת בהכ"ל ונחלומת לראות חידוש מחיית המתים ויעקף בקול גדול לאמר חיים חיים ענו אלי יצן הוא ויקץ ולא ענה אותם הבחור דבר וכמשפט הזה עשו כל שבגה ימים ויהי ביום השמיני כחום היום יאל רית המת מבהכ"ל אל חוק רחוב והתאספו עבדי העיר עדרים עדרים ויגשו לשביר את דלת בהכ"ל ולא חשו לכל מקל ורצועה ויהי כראות אנשי העיר את משפט הכלבים ומעשיהם נשאו את המת וקברוהו וישו ע"י שליח עמי אל מלך המשיח את כל הנעשה ותאמר קברו אותי ויקלף המשיח מאוד וחממו בערה בו ויען ויאמר להשליח מי הוא זה ואיזה הוא אהר מלך לבו לקבור את החיים ולקחת את ברכתי כל איש שמן במרמה וימת את הקדושים לקברו

ואם היום הצחור עוד רגע ח' צחצח היה כשאר חי ויסעו ויבאו עד ארץ עלמית
 ומתם עד סוריה היא ארץ ישראל עד קבר שמואל הנביא ויזו מלך המשיח
 להחסידיים אשר באו לקראתם לשם ואשר באו אמו ונתן הנביא הגדול בראשם
 לאמר התפללו ותהחננו וחזנו על קבר שמואל הנביא ויען אהבם כהחרוה גדולות
 ואח זה עשה להרשותם את כחו העז ואח מה שביכולתי ויעשו כן כל היום וכל
 הלילה ולא ענה אותם שמואל הנביא דבר ויהי באשמורת הבקר הלכו למלך המשיח
 ומלאו אותו עם מטרוניתא ועוד רבים מעובדין והזקנים ומבני נביאים שאלו ושחו
 וזכרו כל הלילה ויהי כשמוע מלך המשיח כדברים האלה חרה אפו ועמד מעל
 כסאו בחרי אף וחמחו בערה צו ויקח מקל קטן וילך עם כל הסנורה אל קבר
 שמואל הנביא וישבר את המקל לשנים על קברו ויאמר על אשר לא השבת דבר את
 אנשי ואקל בעיניך חסור נביאותך מהיום והלאה ויחן פי שנים אל אברהם ימינו
 הלזה וילך לו בחרי אפו ולמחר נסע משם ויבאו ירושלים ויונחו שם ויהי כאשר
 נחה המטרונות שרה מיניעה ועיפה דרכה בירושלים שלחה אגרה לכל מקומות
 כביבותיה לפל נשי קייני וגבירי עיר ועיר ובפרט לאשה הגביר רפאל יוסף
 שבאלכסנדריא להודיע להם יום בואה בשלום אל ירושלים ושהביתה חשבה חמיד
 עמה וכאשר ישב אדונה על כסאו בירושלים וימלך על כל העולם טלו וחהיה
 כמלכה מלכות לאשה ששחל בכל מאמצי פחה במלכה לעשות להם טובה ליהוה עם
 נשי חצר המלך וחחמה חמיד מחתה אגרהה מביה שרה פולגא מטרונה למלכה
 רבקה ומנחון חחמה צוחתה שמו טובה מונה :

בעת הזאת ביום כ"א אב בא עליה ח' חבעל שלישיה ויבא עד ירושלים ויאמר
 למלך המשיח הנה בק"ק שלשאלים באו מארצות אפריקא חיה כיסי הגרים
 חליך מ"י הגביר רפאל יוסף באלכסנדריא ופרנסי העיר עכצו אותם באמרם
 שהגרים שנתוכס המה הגרי יהודים אשר באו מארצות מערב ואפריקא להקביל
 לני מלך המשיח והפקידו אותם להגביר רפאל יוסף באלכסנדריא משום סכנות
 הדרך ואחר בקשו לשלוח אותם לביתם לחזרה ויקצוף מלך המשיח מאד והמחו
 בצרה צו ויחבוש את חומרו ויקח עשרה מבני הנביאים לרון לפניו ויבא לשם ויהי
 בשמעם מביה שלשאלים שהמלך המשיח נסע לקראתם מירושלים ועמו עשרה
 אנשים מאנשי מופת ויחרדו מאוד ולא קם עוד רוח באים וינאו לקראתו השדה ויפלו
 לפניו ארצה ויאמרו איש בא לשמוע שמו בינינו ואמר לנשאו שמקובל אמיחי הוא
 ומשולם לא ראינו מעשי נסים ממנו כאשר שמשו מאנשיך עובדך ושמי הרב חכם
 וגאמן והוא עקד אותנו לעשות ככה הנה הכיסיס לפניך עם עוד כיסיס מיוחדים
 אשר נדרנו לך ולאנשי מלחמתך קח ומהיום והלאה הל אשר חלמך ואשר הלזו
 חלינו כל ימינו נעשה ונשמע ויברכס המלך המשיח ויאמר בעת דלשבו על כסא
 מלכותי בירושלים אחן לכל אחד מכם בתמורתו או מדינת פתרוס או מדינת שר
 או מדינת פחה אחד וירנו וישמחו בגבירים מאד ויסעו עוד המשיח ולאנשיו פי
 צואם ייה אלול עד פי החירות אשר על בני המדבר וילך שם ויהי בבקר ביום
 ערב ר"ה שנת ה' אלפים כ"ז ויגא מלך המשיח להצר המלון וילבוש חפילין
 ויחפלא ביחדות ואין איש אמו זולתו ויהי בהתפללו והגה איש עומד לנגדו והחזר
 מלא ימלא אור גדול כמשה פרוסה וכמעט סימא האור את ב' עיני האיש ויסחום
 האיש את שתי עיניו וישמע את קול ראשון מדבר חליו בן אדם לא חוכל לראות
 בני ואורי וילך האיש ועיניו עודנה סגורות אל קיר החצר ויסב פניו אל הקיר
 וישמע קול קורא חליו ציח ויאמר אדם מאין באת ויען האיש ויאמר מנפון עיר
 מולדתי ומה שחק ויאמר חור שמי ומה מעשיך ויאמר משולח מחברון אני לקבץ
 חמון לחבורות חסידיים שבאו מד' כנפות הארץ וישאל את האיש האם חדע שורש
 כשמתך וזקונתו ויאמר לא ויהי בדברו אמו והנה איש עמד מאחוריו ויגע בשתי
 כתיפיו ובקף יריכו ויאמר ראש כשמתך הוא מקלם משיחך ה' חושי רוחך עם
 תחשבת כשמתך המה יעזבי קני מזונה חלבעי ידך רגליך פיניך שפתך ידיך וכפות
 ידיך זרועותיך רגליך וכפות רגליך ירכך ועורך של נשמתך יעזבי ל"ם מלכים
 פמה

המה ולשוך לך מוקד נידך איבריך ועממות נשמחך כעצם נחן העזתי ראה
הנעתך והחזקתיך וזה הוא הקיך ומעטה העשה ניסים ונפלאות אשר לא נבראו
בכל הארץ גוי יהודה מיום עלותם מארץ הזאת וישמע האיש חור ועוד עיניו
סגורות אל קיר החצר עוד קול שלישי קורא אליו מצד הר סיני לאמר ע"כ לא
יאתו ב"י אח גיד הנשה המה חכמיהם גביריהם בניהם ובני בניהם בני
עולם וישתח האיש חור אח שחי עיניו ויבטא לרצוחו ולא קם עוד נביא במצרים
כאותו האיש חור עד היום הזה ויהי בהחזירו פניו אל מול פני החצר והגה המלך
המשיח עומד לנגדו ותפילו בראשו וירף מלהסלל ויכירנו ויאמר האתה זה אדוני
שבתאי אשר בליל שבועות שנת חכ"ב ישבתי עמו ועם נחן הנביא בחבורו בירושלים
וראינו אורך הגדול אשר נסף על ראשך על פי עדותיך ויאמר אלי והנה גם נחן
הנביא בא עליהם וישכל המלך המשיח את ידיו על ראש חור כי נחן הנביא הבכור
לנבואה ויתן מהודו עליו ויברכו ויאמר משמתי הארץ יהיה מושבך ושני גויים
ממעריך יסדרו כו' עד ופרקה עולו מעל זוואריך ואותו היקון אשר תקחתיך יקרא
היקון טעפה כי טע בכחתי ב' פה באפריקא ב' ובארצות מערב קורין אותו חיקון
משכ"ב זכור בריה: ויהי ככלות מלך המשיח לברך אותו וישאלהו ויאמר איכה
השט לבדך ערמות משלח חברון ויען הנביא חור ויאמר עוד איש חבר אחי ושמו
החכם מ' ערב מאזמייר אשר למד אתך אלל הרב מ' יוסף איסקפא ואשר היה
תמידועך וכאשר הלכה בשנת חי"ז מאזמייר לסאלנעק השיב פניו אחור לנגדך
ונעשה ממנגדיך ולא די שלא זכה לחיקון מקור נשמחו אף שלא זכה לראות
אפי' במקנה אורך כאשר ראיתי היום ע"כ לא הבאסיו הלום וירגז המלך המשיח
בהזכירו אותו ויאמר א"כ לא יקרא עוד שמו ערב כ"א ערב רב ואתה זה
אחובי אשר אהבתיך בזה החצר ג' רגלים לא יקרא עוד שמך חור כ"א החכם
נחור והוספתי ל' על שמך על שבמערבא נאמר בה חיקון של ישראל ויען מ'
נחור הנביא ויאמר אל נא אדוני תהיה ברכת הדיוב קלה בעיניך כי ראיתי באות
בעוד עיני סגורות אל קיר החצר שזה שחא ותרין ירחין לא יקרא עוד שמך
החכם שבתאי כ"א לפני השמש קאנפיני שמך ומתחח לשמש איפינידי שמך ותמלוך
ותנבא בכל חדש ביחוד ואין עוד אחד אתך ויהי ככלותו לדבר ויפול
החכם נביא נחור על פניו וישק לרגליו ועפר מלך המשיח ויהי לנביא מפורסם
ויקם וילך עם חבירו מ' ערב לדרסם לקבץ פרנסות החסידים שבחברון ובכ"מ
אשר דרך קף רגלם פרסם הנביא נחור מופתי מלך המשיח ויבטא על קץ הפלאות
אשר יהיה בקרב שנים מעותים ומ' ערב חירף וגידיף כל אותן המאמינים בשקר
הגדול הזה ואותן ער"ה חקנו הבני נביאים להיות להם לדורות ליום משחה
ושמחה וקראו אותו חג עזרה ויום שלפניו חג לאה מצרים והמלך המשיח שב
מפי החירות ויסע ויבא עד ירושלים: בחלחל שנת ה' אלפים חכ"ו אשר קראו
הבני נביאים שנת שלומים לריב זיון כתב הנביא הגדול נחן העזתי לד' כנפות
העולם לכל ישראל והזכירם לעשות תשובה שלימה להקל חבלי משיח אשר יאריכו
ה' שנים רזופין משנת חכ"ו עד שנת חל"א ובשנת תל"א יהיה תחה"מ ולכל אחד
ואחד שאלו גילה לו בפה ואשר אינו אהו גילה לו באיגרת מאיזה שבט הוא
ואורש נשמחו והתשובה הראוי לו על חסאיו ושמעו לו ורבים עשו תשובה מעתה
על שכולם חשקה נפשם להחגאל ועשו סגופים וחטיות ב' וג' ימים רזופין
והפסקה כל השבוע רזופין טובלין בחורף במים קרים לאלפים עבילות וישבו
בקרה ובשלג ועינו אח עצמם בשמים וברקיים עד שלפעמים מחו באותה
תשובה כי לא יוכלו שאת אותם כי עשו חון לשיעור טבעם על שייראו שיפקוד
מקומם בעת שיעלו ישראל לירושלים להשתחוח לה' במקדש הג' ואפי' נער ונערה
בני ה' או ו' שנה עשו תשובה שלימה ונער ונערה בני ישראל נשאו נזר לזה
לבלי היות בלתי נשואין וקר' היה נחן הנביא אומר או כותב להם דעו: עם ה'
שמלכם וגואליכם הוא מלך המשיח שבתאי נבי והוא עצם נשמח בן כויבא אשר
עשה שלו במלחמותיו רק לא זכה להיות קן פלאות בימיו לכן טעה בו ר"ע והיה
מטשאי

ממשתי כליו והמלך המשיח הזה הוא הזוכה להיות קץ פלאות צימיו :
 ובאותו הזמן היו החתלקות גדול בין חכמי ארצות מזרח הוא אביא ופרדו לשני
 ראשים מאמינים וכלה מאמינים במשיחיו מאמינים בכל ארץ מזרים ומוקדן
 ורוב גבירים עם הארץ אמרו על שהונה אח השם בלתי אחריות ומראה מעשה
 נסים בסתר על משיחיהו ודאי דברים בנו ואשר הגאולה קרובה לבא וגם כולנו חפצים
 להגאול וחכמי הדור בלתי מאמינים ומקלה מעט גבירים פתרו הכל לבגאי
 ואמרו כל מלחמות בר כוזבא היו הכל רק דרך הכבע על שהיו לו ארבע מאות
 חלוצי לבא גבורים גדולים מזרע אוחן אשר הביא ששק מלך מזרים מארץ
 יהודה לאפריקא ד' אלף מהם היו מקושעי אלבע ור' אלף היו גבורים עוקרי
 ארזים וגבורה בר כוזבא עצמו היה חוץ לטבע וגבורה בר דרומא היה כפלא
 שרפיות כולם מורגלים באוירי אפריקי ובריאים וגם בקיאים בנהיצי מדינה
 לארב לאויב והרומים אף שעלה מספר לבאם עשרה חלוצי לבא רומי נגד חליץ
 לבא ח' אל בר כוזבא לא היו מורגלים באוירי אפריקא ולא במאכלס ומשחה
 לכן נחלשו ונחלו וגם נפל לפני מחנה בר כוזבא איוז פעמים ועד שכבוף כ"א שנה
 תמטע מחנה בר כוזבא ונשאר רק מפי מספר ומחנה רומיא אשר מלכו
 בקופס נהרבו יום ביומו מהלוצי לבא חדשים נפל מעט מחנה בר כוזבא לפני
 רב מחנה הרומים ולכן אמר ר' יוחנן בן תורה לר"ע עקיבא יעלו עשבים
 בלחייך ועדיין משיח לא בא ומה לנו בטעות שני של איש שבחאי הזה אם הולכי
 בעקבותיו אשר מנבאים בנביאות קדמות ועמידות אשר יוגרם על ידי העטפות
 רוח קדושה או רוח שומאה ואשר אוחן שוקים מעיני נפשו עבורו בלתי נשוא
 (*) ויהי כשמוע מלך המשיח בדברים האלה התקף מאד ומיד ילא הנביא
 הגדול נתן ממנו שיהי ויהנבא על מלך המשיח בלשון כה אמר ה' אשר לא נבאו
 בזה הלשון כפלים כיוצאי מזרים נביאים שהיו לישראל בארצה בזמן שבה המקדש
 שלמה המלך היה קיים ואשר היו בקדושתן / חוץ ממשח רע"ה ואיוזו מן ע"ו
 נביאים אשר נבאו וכחבו לדורות וזולתן מן ע"ו נביאים אלה נבאו ע"פ רוב או
 ניהי דבר ה' אלי לאמר או בחזון או במשא או ביד ה' או בחידה או בחלום או
 במראה ועיקר נבואות נתן היה זה . בחר שחא ומקלה זמן יוחר יתגלה משיח
 ודוקא שבחאי לבי יהיה ולא אחר ויקח הכתר מראש החוגר ויבא על עולם כולו
 ביחוד והתחלה זמנו יהיה אחר עזרה של שנה חכ"ו (ועיין לעיל בפסח חכ"ה)
 רק לא הי' אחד מני אלף מאנשי ומסביבי ירושלים ובתרים החכמים הנאים בסוד
 ה' שהאמינו בנבואתו אדרבא שרקו וחרקו שן אחריו ואמרי אוי לאוחו נביא בלתי
 אוח או מופת מפי הקב"ה וכל מה שעושה ואשר יעשה לזולתו הוא רק ע"י
 השבעות

(*) מערי . ותשובה הזאת דומה לתשובה בני מארסאבן קדם סמוך למדינה
 לפעמי נבאידיא מזרחית כי ביום אד ע"ז שלהם מוציאין כומריהן מגלה ארוכה וגדולה
 של שבעים אופנים מזיה ע"ז שלהם לרחובות ומושיבין ע"ז שלהם בראש העגלה ואחרים
 :סמוך לה מושיבים כמה כומרים מכובדים אשר עלו ללל ז' רקיעים שוא ואשר אורידו
 אוחן נבואות שומאה והאפעות שומאה וכמה מאות בני אוחה מדינה מושכים
 לאוחה עגלה מרוב טבדה והחופאים שבאוחה אומה מקדישים ומכינים עצמם
 איוז חדשים קודם בוא יום אד ע"ז שלהם בחטיות וסגופים גדולים בלתי
 נשוא לכפרה נפשו ובעה שמושיבין אוחה עגלה עם הע"ז שלהם אחת הנס ואחת
 ההה ברחובות עיר מפילים הבפלי חשונה :אח עצמם המחנה האופנים וברגע
 אחת יוחכרו מהאופנים לכמה גזרים כשעיר המשחלה ומיתה זאת היא החשונה
 הגדולה מכל החשונות שלהן ואחת מחשונות הקמנים שלהם היא שבעלי
 החשונות וזולתין בשוק שמאלית שלהם שני נקבים גדולים וקושרים בהם קאה
 חבל דק וקאה השני קושרים בעגלות ע"ז הכ"ל ונחשכים אחר הע"ז זאת (כאדפי
 הפד' שהיה לפנים במדינה אסטרלאבן אשר במדינה אביא סמוך לים הכספי)
 בכל רחובות עיר עד טום מסכה אוחה ע"ז :

השבעות וכן המה ע"י הממזר והנתן אשר יבאישו את רחמי צעירי מלכי
 ושרי עולם להגבול ולהחנפל עלינו האכר הבאיש בר כוזבא בנו ונדדו את
 ריחמו צעירי קשרי רומים להפרד מאלהנו צעירי השחחוייה שלאחדות סיבה ראשונה
 והנחנו לא נדע מה לעשות על שיד כל גבירי מזרח ולומדיהם אשר בבתיהם או
 שמזונותיהם חלוין בהם עם יד עם הארץ גברה . בעת הזאת התקבצו
 ב' מאות אורחים ממדינת מזרח להקביל פני מלך המשיח בירושלים ויבאו
 אל נתן הנביא ויאמרו אליו צי אלונינו הנביא אם מלאנו סן בעיניך וכשר
 הדבר לפניך נדבר נא דבר באזניך והוא סן לנו אוח או מוסת כאשר עשה משה
 ויען ויאמר הנמה הזאת אשר לפניכם אם הפול כולה לא חגאל נפשי אחכם ואם
 יפול רק ק"ל אבנים מהם אשר היא סוד גדול וכמוס אחי בוא יבא ברנה המלך המשיח
 הזה בקרב זמן מועט ויגאל אחכם כאשר כחציה ופחרתי לכם מיד בעודו דברו
 גם נשלו ק"ל אבנים מן גג הבמה וישמחו וירונו האורחים וישישו בקרב לבב
 ויהפדו לכל אשר פגשו מה שראו וגם כל ישראל בארץ איזא חוץ מאותן שלא
 האמינו במשיחוחו כהצו בראשי אגרות' יום פ' שנה א' למלכינו ונביאנו או שכתבו
 שנה כ"ז ללידת משיחנו וגואלנו וכל הנביאים והנביאות שבארצות אביא ואפריקא
 שינו את חפקידי נבואתם בשנה זאת כי בתחילה יבאו רק דרך פשוט ששציה
 לבי הוא מלך המשיח ובשנה הזאת יבאו על ששה אופנים שונים למיניהם וסדרם
 היה כך בתחילה נתעלף רוח בקרבם ונראו כאיש אשר עלה בקרבנו חולי נכפה
 ונפלו לארץ ושרו איזה מזמורים ואחר זה יבאו לכשעמדו לא ידעו אפי' זיבה
 אח' לדבר מנבואתם כי נשכח זכרם מאחס על שרוח שנתעלף בהם שר ודבר
 מגרונם ופרח לו ואפשר אם היה נשאר בהם היו יודעים מה ששרו ודברו והשחנות
 נבואתם כך היה כה א' אמרה שצחאי לבי הוא מלכנו הוא מושיענו מולך בעליונים
 ובהחחוחים יושב על כסא הרקיע וכל המלאכים נחתוין כהר בראשו כה ב' אמרה
 שרואים שהגדיל כמו של שצחאי לבי משרו של עולם המנהיג בראויו המשל ופחד
 עמו עושה שלום . כה ג' אמרה שרואים שצחאי לבי רוכב על ארי' דבי עילא'
 ונכחש עקלתון עדיו לבלום . כה ד' אמרה שצחאי לבי הוא שותף למעשה בראשית
 כה ה' אמרה שגדול כה העצד מכה רצו לזכות את ההייב אפי' מי שמקיים
 השחחוי' חדש' בקרב המונו שלא ברצון היבה ראשונה . כה ו' אמרה שמימות
 יהושע בן מן לא עמד איש לגלות מה שנגלה כעת לנשים זכות ליערים וגערות
 לתף לגויה לשפחה נכרית : המחמינים פתרו כל הששה נבואות אלה לבבם ושהאמת
 אחס באמנם שנתקיים נביאות ואל סו' ג' פ"א וקיה אח"כ אשפוך את רוהי על
 כל בשר ונבאו צניכם ובוהיכם זקיניכם חלומות יחלמון צחוריקם הזימות יראו .
 פ"ב וגם על העבדים ועל השפחות בימים ההמה אשפוך את רוהי . והבנת
 מחמינים פתרו אוחו לגנאי צחמנם שאין בנביאות אלו דרך מזד קדושה עילאה
 ורק מעשה השבעות המה שברוח אומר מה ששמע ולאפשר שכלו מזד עומאה (ע"ס
 כו' א' צעירי נבואה הופעה ורווחת כו' והפרשותן וגם פ' ב' בענין נבואות זמן
 הזה ענין משיח בן דוד קץ פלאות וענין אוח או מופת) ורואים לדבר כי בסמוך
 באו שם שני משולתים מארץ מזרים החכם גאלדור והחכם שארף אשר נשלחו
 מהגביר רפאל יוסף מאלכסנדרי ותן מריעיו לדבר עם מלך המשיח ויהי בבואם
 לכפר א' הסמוך לירושלים שמעו שהנביא הגדול נתן צו וילכו אליו למלונו ומיד
 בראותו איהם נתעלף ונפל לארץ ויבא בכמה גמטריות ר"ח וס"ח ודומיין לרצ
 על משיח' שצחאי לבי ויאמר א' לחבירו אבהנו אם אמרות אלה אשר אמר מזד
 קדושה ומיד הלך כותנהו מבחי שוקי' של הנביא נתן והנה מלאו בו שכתב זרע
 רוחה אשר הוויא בעת הנבאו ויהי כראותם זה נחפזו מיד דעתם לבלתי

מחמינים :

ברכה זו ברכו למלך המשיח בכל בחי כנסיית אשר בארץ אסיה ואפריקי
 טולם כאחד באימה וביראה כאילו עמדו לפני מלכות ובשנה זאת שנה
 סג' גרנו אותה גם בלרענא אירופא :

חכותו ותשועה למלכים וממשלה לנסיכים מלכותו מלכות כל עולמים ה' הגדול
 ונכבוד והנורא מלך מלכי המלכים מאין כמוהו מהרי מלכותו ומהקם מלכות
 חבורת כרית לדוד עבדו לכונן את כסא מלכותו עד עולם הוא יברך וישמור ויגדל
 ויעזר וירומם ויגדל וינשא למעל' למעל' את ארוננו מלכנו הדב הקדוש צדיק ונושע
 שבתאי צבי משיח אלקי יעקב ידום הודו ותתנשא מלכותו ליה יתיהב שולטן ויקר
 ומלכי כל עממא ולישניא ליה יסלחון שולטני' שולטן עלם די לא יערי ומלכותי'
 די לא תתחבל קרנו תרום ככבוד ונור אלקיו על דאשו מלכים יראו וקמו ש ים
 וישתחוו למען ה' אשר נאמן קדוש ישראל ויבדדוהו . יהי שמו לעולם לפני שמש
 יתן שמו ויתכרבו בו כל גוים ויאשרוהו וידאו עינינו וישמחו לבנו בבגין בית
 קדשנו ותפארתנו מקדש ה' כוננו ירך וכיה"ר ונאמר אמן :

וקודם כל ק"ש שחרית וערבית קיבלו עול מלכות מלך המשיח עליהם באמנם צדק
 לדונינו צדק מלכותו צדק מושיענו משיח אלקי יעקב ירום הודו ומהגשא מלכותו
 קרנו תרום ככבוד וכסאו יהיה נכון עד עולם . שמע ישראל כו' : ועוד רבים
 מהחמימות ברכות ההלות וסירים שונים למיניהם אשר ש"ו בחפלת שחרית וערבית
 רק במשך הזמן נשכה זכרם . וזה הוא העדות על מלך המשיח ועל שגה קמי
 מורה שלו אשר שלחו ממאמיני קוסטאנטינא דרך סידה מיראח סכנה מלכותו וז"ל .
 חקרנו ודרשנו על מה שקנה ישראל בן אברהם ק"ק קוסטאנטינא ונמלאת שחרורו
 בחליתו מהקבלת כלל מדינה והמוציא עליו לעז עמיד ליתן את הדיון כפי מה
 שהעידו אנשים סוחרים בקיאים בטוב מו"מ ויהיה ריוח גדול אך צריך להמתין
 עד עת בל היריד הגדול בעז"ה ולשנה הבאה שנה הזכ"ה ותמכר בדמים יקרים
 יום טוב בן מ' חנינא בן יקר מאמין משה בן שאני מאמין כלב בן שמואל מאמין
 משה גאלטני מאמין לזק ואמת נפגשו במעשה הר"ר ישראל מעשיו מעשה ה'
 והמהרהר אחריו כאלו מהרהר אחרי אלקי מעוזינו כי כל הרשום נמלה אמת
 ויציב ונכון וקיים וישר וכו' ומעשה רבי ישראל שלמים ברכ תפארת ישראל צדק
 באמונה ישרה : נאום עבד רבות זה שמי נפיר סכרהם יכניי :

בתחלת שנת ה' אלפים הר"ו שלחו המחמינים אשר בארץ מצרים ומוקדן
 הבשורה אל ארצות מערב למדינת פולין והשכנתו ולמדינות הסמוכין
 להן באגרות לרוב לאמר שיש תלמיד חכם א' בירושלים ששמו שבחאי צבי הנולד
 במקום אומיר במדינות גאלי (אסיה מינאר וכו' מדינת לאואנטי') והוא משיח
 אלקי יעקב וכי' א' נחן שמו הנולד במקום עזה במדינת פלשתי' יובא עליו
 בפסח שנת ה' עמוד שנה וקצת חדשים יקח המשיח את כתר המלכות מראש
 המלך החוגר וישם אותה על ראשו או מלך הוגר יקח בעצמו כהרו מראשו
 וישמנה על ראש המשיח הלזה ואת זה יעשה לא בחיל ולא בכח ולא"כ ילך
 המשיח לארץ אפריקא עד לעבר הנהר סמבעיון ויקח הבהולה בה י"ג שנה ושמה
 רבקה בת משה רבינו המוכנה לו מה' לאשה ולמלכה ומיד יחזור משם עם י'
 השבטי' שמעבר לנהר סמבעיון אשר הגלו מלכי אשור לשם והמה במשך שמונה
 מאות אלף איש גבורי חיל רוכבי על ארי' ורסן של הארבי יהיה נחש עקלקון של
 שבעה ראשים ואח"כ יעשה על ידי עשרת השבטים אשר יביא איתו מלחמות
 גדולות עם כל עם ולשון משך חמשה שנים רשעים ויהי עת זרה ליעקב וזלה
 השנים יהיה חבלי משיח וכל שאינו מאמין בזה נקרא כוכר בהשם ובחורחו ואין
 לו שום חלק לעוה"ב והוא מזרע ערב רב שעלו עם ישראל מארץ מצרים : ויהי
 כשמוע הגבירים והמון עם שבמדינות אלה את הדברים האלה פעם רוחם בקרבם
 ויהי ודוק צפיהם והמון מתקל להם כדבש לנפונם ויהי כאיש אשר יעיר משנתו שמו
 ושמו בגילה צפיה דליה והודו לאלקים אשר הטיה אותם עד הלום ויקראו יום
 השמע יום משמיע ישועה על שכולם נכספה נפשם להחגאל והם שלא להזכיר שום
 השכחה או ספק בענין משיחחו יתן כי נצרה יד רוב הגבירים עם ההמון עם
 ועם כמה לומדים ממאמינים במדינות אלה כי כאשר היה בארצות מזרח כן היה
 בארצות מערב על דבר שמקלה לומדים בלתי מאמינים פחדו מהמון עם ה' :

פה וגלות דעחס ולמשכו אחריהם שלא ברעונו. ועמדו אחס כאלו מסופקים ולא
 גסופקים ופחדו משיחחו לספק גאולה רק הח"ה הגדולים אשר באו בסוד ה'
 האמיתי הכריזו בכל בני כנעיות שלהם בפומבי לאמר הכדלו מהוך העדה הרעה
 הזאת והסירו את אלקי נכר הזה מקרביכם ואל השגו עוד בדברי שקר זה כי
 אין בידי משיח הלו כ"ל לעסוק בשמות קדושים ושמה טומאה אשר כל ימיו
 עסק בהם עם אנשי חבורתו וע"י הוטעה איש א' שמו נתן מעיר עזה שבארץ
 פלשתיים עד שבה ע"י הסתח שרי עקלתון בגדלות ונפלאות של שוא מרקיעי שוא
 להנבא לשוא לקץ פלאות שלא בזמנו ולא ברצון הקב"ה כאשר כיפר לנו איש
 ירושלמי א' בה מחברון לקבל מעות א"י אשר היה אחס בירושלים ובמקום פי
 החירות שבארץ מזרים זולה מה שמרן אחריהם החכם מ' יעקב חגיז ומזכיריו
 בירושלים והזקן החכם מ' יוסף אהקאפא והבורחו באזמיר ודעו כי זה החכם
 שבהאי נבי לא דבר עם הקב"ה כמשה רבינו ולא ה' שלחו כאשר שלח את משה
 ואף אין בידו כח מהקב"ה לעשות נסים ונפלאות בארץ וכל מה שמפליא בו הוא
 רק ע"י שמו או בשמות קדושים שנפלאו רק בעיני המון עם וקוראים אותם
 מעשה נסים ואשר כוחם בה רק ממלאך או ממונה א' או בשמות עומאה מן
 כחות הטומאה שסופם לרע ירוולו ואשר יטעו המפוזרים מאביהם שבשמים כעגל
 זהב שעשו ישראל במדבר אשר קרא בחיל בכה הממרת חקא עשה לנו אלקים אשר
 ילך לפנינו חנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מזרים אשר בני בלעם יונו"ם
 ויומזרים ראשי ה' אלקי ערב רב מעמי עולם אשר היו כמותם בשעבוד מזריכי ויאלו
 לחירות אחס הוויאלו בטומאהם כח אחד משבע שמי שוא לדבר כן אשר נאמר
 וזיום שקדי ופקדתי ונחקיים בימי חורבן שני מקדשינו אשר נחרבו בסיבת עבירה
 ראשונה זאת ודעו אחינו המפוזרים ממזרח שמש עד מצואו שנפלאות משיח בן
 דוד האמיתי יהיה יותר גדולים ונפלאים משל משה ר' כי נפלאות מזרים נעשו
 ע"י שליח ונפלאות קץ הפלאות יעשו ע"י הקב"ה עצמו ונפלאות מזרים נעשו רק
 לעיני מלך א' והיה די לו בנפלאות ארץ מים אש ואויר ונפלאות קץ הפלאות אשר
 יפליא ה' עצמו לעיני כל מלכי ועמי עולם להוויאל את המפוזרים מקרבם יהיו
 נפלאות גדולות ועלמות מקנה העולם ועד קנהו ויהי' לנס עמים רבים כו' לק
 השמרו והזהרו שלא חמרו את פיכם לנגדינו לעלות גדודין בזקיקים בנעריכם
 בנשיכם וטפכם אל משיח שקר הזה כי מי ימסיר לכם שמה מן מן השמים או יוילא
 לכם גלוםקאות מן הארץ או מי יוילא לכם מים מחלמיש נור ואיו ימלא באר מרים
 להיות חמיד אחכם ואיו עמוד הענן ועמוד אש לנחותכם בדרך לקבל אבני
 בליסטרות אשר ירו עליכם הלוצי לבא הסוגר ואיה אוהל מועד ולוחות הברית
 אשר הנללו על ידם מקץ אויב ומחנקם וכאשר חללו לבקעה אחת ומאה אלפים
 איש גבורי חיל מצבא הסוגר יקיפו אחכם בה המוחון כולכם ברעב ובצמא בעירום
 ובהוסר כל בוטיכם ונשיכם יפקירו לזנות וישגלגס אוחן וטפכם ואת כל אשר
 אחכם לבז יהיו חחת אשר לא עבדתם ה' אלקיכם חחת מלכי ארץ מרוב כל אשר
 כעיצו אחכם והעלו וממליכו את בן טבאל הוא בן הסוגר ר' מרדכי מאזמיר עליכם
 למלך משיח בלתי זמן משיח ומלבד אשר יקרה לאחכם הנוטרים אשר ימסרו
 להשמיד להרוג ולאבד אותם מעל כל פני אדמה המלך הגדול הסוגר על שבקשו
 לשלוח יד במלך הסוגר ליקח את ארץ סיריא היא א"י מעל ידו בזרוע ולמלוך
 ע"ך בחובה את בן טבאל הזה ולעשותו מלכות מיוחדת באמצע מדינה שלו אשר
 חיה לו למוקם ובשאר מדינות מזרחית לצוניה מערבית דרומית ישארו אחיכם
 מפוזרים ללעג וקלס למשל ולשנייה וישרקו ויחרקו שן עליהם לבלוע אותם ; ומה
 שאמר נביאו שיבא עשרה השבטים אשר הנלו מלכי אשור לארץ אשתיקה לחזרה
 אתו טעות ושקר גדול הוא בידו כי זרע זרעי נח מלאו כל ד' חלקי העולם והוא
 עחלק אשתיקה נחמלא מבני חס בן נח ותחלת ישיבתם היה בארץ כוש ומזרים חלק
 אסיא נחמלא מזרע שם בן נח ותחלת ישיבתם היה מסביב להרי אררט . חלק
 אירופי נחמלא מעשר משפחות זרע יפת ותחילת ישיבתם היה באסליא אשכנז

וגלוי . חלק תרעית אמעריקא נחמ'א מוצע תרעיש צו יפס אטער נסשו דרך
 טרעמקום סיני באני מן אסיא לשם אשר ידעו בלהסיהם וקסמיהם לנח בים אוקיאנוס
 יבאיי היס כמו ספיני לור וספיני אירופיא . שנית יודע להם שכל אורך אפריקא הוא
 לערך י"ד מאות פרסאות ורוחבו ערך י"ג מאות פרסאות וכל המדינה ומלכו
 ושריו נודעו אללינו כעת כאשר אדם יודע מה שבמדינתו וכל ארץ אפריקא מוקף
 במי ים איקיטוס לבד בין ארץ מצרים לא"י מחובר בארץ אסיא והחיבור זה רק ערך
 ס"ו פרסאות אשר שלשה רוחות אפריקא מוקף בים אוקיינוס מן מחיבור זה
 ומסאה מזרחית אפריקא ימאל ארץ נואנג ומצאר ארץ אכסינא ומדינות הסמוכים
 להם ומסאה מערבית נמאל ארץ גואינעא ארץ קאמארין ומדינות הסמוכין להם
 ומסאה דרומית ימאל ארץ קאבא דעבאנע שפערניאל ארץ מאגאמאסאפע ומדינות
 הסמוכות להם ומסאה צפונית ימאל ארץ בארבראי ארץ מצרים ומדינות הסמוכות
 להן וכל בני אדם הדרים בארץ אפריקא הולכים ערומים על שדרים מסחה קו
 השמש וחום השמש שם גדול מנשוא ודעו שבאותן מדינות החמים נמאלו ערך י"ד
 מלכיות שיחשו עצמן שהם מוצע אברהם אבינו וישרו וירבו ויפלטו עד שהיו לכהנה
 וכהנה ממלכות במדינת אלה כי בימי אברהם אבינו היה עדיין רוב מדינת
 אפריקא מדבר מאין יושב וכאשר מסר לבני קטורה מחנות שלחם אל מדינת אפריקא
 אל מדינת קדם ונחייטבו מסחה קו השמש ועבדו שם לכל אלילי וגלילי עקלקון עד
 היום הזה וירבו ויפלו שם עד שנהיתה ל"ד ממלכות וכולם ישבו בכבידות נהר
 ניגור שמסחה קו השמש אשר ארכו לערך י"ד מאות פרסאות עד צאו אל הים
 הנטלאני וכל בני קטורה אלו עם בני חס המהגוררים שם על שיושבים מסחה קו
 השמש הן זכרים והן נקבות כולם שחורים כעורב והולכים חמיר ערומים מגודל
 החום והן הנה אשר נמכרו לאלפים לספיני אירופיא לנמיותח עולם ונקראו עבדי
 עבדים ואשר נשלחו לאינדיא מערבית הנקרא אמעריקא לעבוד שמה מלמטת
 כדמות יום וליל ככהמה ואינם יודעים מאומה מאומה אלקות כי עובדים לכל רוחי
 עקלקון ודעו לכם עוד שבמדינות אפריקא סמוך למדינת בארבראי יש מדינה
 ששמה צילידול זעריד שארכה ערך ששעה מאות פרסאות ורחבה ערך מאה
 וחמשים פרסאות וסמוך לה מדינה ששמה מדבר באראן שארכה ערך ששמה מאות
 פרסאות ורחבה ערך שני מאות פרסאות וכמעט ברוב מקומות של שני אלה
 המדינות מאין יושב על שנמאלו בהם מקומות של שלשים ארבעים עד חמשים
 פרסאות מלאים חול מחילחם עד סופם וגם אין מים לעדה לשהות ולריות
 ונמרים ירבו בהם ובה היענה עושה קן לה צחוכס ולפעמים ינאף בהם רוח
 עזה ומעלה אח החול עד לב השמים ומורידו והדורות הראשונים הן עמי בארבראי
 והן המופרים בקרבה סברו שאלה המדבריות של חול המה נהרי חול מקיף ארלאות
 רבות ואשר עשרה השבטים בהם וקורא לאותן נהרות ומדברות נהר סמבסיון
 וכהו האלכי דרכים הן יהודים והן זולתם שבשפת ימי המששה שוטף החול הזה
 כנה מים בלתי עבדו צו ובשפת ימות מה שהוא נגד קבע העולם ובהה השקר מלאו
 מה כל יאדים שבארבע רוחות העולם והאמת הוא שאיננו נהר רק מדברות ארוכות
 מלאים חול ואשר המבצים ישוב וגם אין לחול זה זמן שנה וגם לא ישבו ישראלים
 אפי' ה' באותן מדברות של חול ולא סמוך להם ואותו השקר אשר האמינו הדורות
 שלפנינו לחומה אינו כ"א כלי אומנות של ס"א לאבד כעת במשיח זה כמה
 אלפים נשמות מופרים אשר מאמינים לחומה גם כל זה להקרידם על זמן מה
 מהעולם הבא ודעו עוד אמינו כל בני יודא ימינו ולוי המפוזרים ממזרח שמש
 עד מבואו הדבר שמורגל צפי המוינו זה ז' עד ח' מאות שנה בכל מדינות
 אירופא ועד שמארגל זה נמשכו גם דיעות כמה ה"ח יקרים אחריהם שיש מלך
 בארץ אפריקא שהוא משבט יודא מוצע דוד המלך ע"ה ואשר מולך על שבט
 יודא שמה בארץ רחבה ידים מלאה כל טוב וגם שיש לכל שבט ושבט של עשר
 שבטים ארץ מלך וממלכה גדולה מיוחדת בארצת אפריקא אלה ואנשים אגשי השם
 וגמרי חיל אשר א' מהם ירדוף אלקי ומאים מהם יוטבו רבנה ויפסעו מהבזא אשר

יצא מן הערים שסביבותיהם שקר גמור ממשום הוא כי גם זה אינו כ"ל כלי
 אומנות של לוימן נחש בריח ולוימן נחש עקלתון והתנין אשר ציב לנשק בשקר זה
 אה תקות המפורסם אשר הכביט' הקב"ה ע"י ישעיה סי' ג"ב פ"ב כי לא בחפזון
 תלאו ובמנוס' לא תלכו כי הולך לפניכם ה' ומאשפכם אלפי ישראל ולא שיאסוף
 אותם איש בשר ודם בזרועות נלוס מלחמה וענין מלכות יהודה שצדקן אפריקא
 הוא כך. והוא בעת ששלח המלך שלמה להעלמה מאפיקדה מלכה שבה היא ארץ
 אבסינא אשר היא ורוב בני מדינה בירוחי היו מזרע ישמעאל בן אברהם שבה
 אליו ובחזרה ממנו באה מעוברת וגם ילדה בן וקראת שמו שלמה כשם אביו וקודם
 נזה ילדה במדינתה בן בכור וקראו שמו קאפטי כשם אביו ולאחר מותה מלך בנה
 הבכור קאפטי תחתיה הוא ובניו ובניו עד שנת הש"ן ומשנה הוא והלאה
 על שמו כל זרע קאפטי הג"ל המליכו בני המדינה מלך מזרע הזעיר ששמו
 שלמה ומלך הוא וזרעו זרעו עד היום הזה שנת ה' אלפים תכ"ו ועד
 ששם שלמה נעשה שם כללו למלכיהם המיד כשם פרעה למצרים ושם קיסר ברומי
 ושם סולטאן בקוסטאנטינא ועוד חדשו צבימי הורדוס השני מלך יהודה הלך
 המשולח פאול תלמיד של יסי בית הלחמי למדינה זאת ולמדו סדר אמונת
 פולחן וקבלו כל מאמריו רק בשמי והפרש גדול מסדר בית הלחמיים שבמדינות
 אירופא כי יום שימולו בשר ערלתם כישמעאלים וישמרו את השבת שלנו כמשפטן
 ולא יאכלו חמץ בפסח ודוקא יהיה בפ"ו לחודש ניסן וחג השבועות יהיה דוקא
 ביום ו' לחודש סיון ואין להם שגאה עם היהודים אשר יושבי' בארצה לרוב
 במדינתם ועיקר השתחוויה להשם ואע"פ שיש להם לשון מדינה פרסיות בפני
 עמם כותבים כל הנ"ך וגם שארי ספרי אמונתם בלשון עברי או ארמי והיהודים
 אשר הם מדברים כולם בלשון ארמי ולאחר שהגלה שישק מלך מצרי' בימי רחבעם
 בן שלמה רב מן שבט יהודה ימינו ולוי לאפריקא נסעו רב מהם אל ארץ אבסינ'
 הזה וקבלו אותם הם בכבוד פני' יפות ויושבים שם עד היום הזה בשם בלתי נרה או
 משא בקרבם מהביב למדינתם ומכבדים אותם עד היום הזה ובפרט משנת הש"ן
 והלאה וקוראי' אותם עם הדת עם היום הזה ומנהג רב סולכי מרחק למדינות
 רחוקות כאשר יראו או ישמעו דבר מה ולא יחקרו ליסודי אמתת הדבר כאשר
 יבואו בחזרה למדינה מולדתם כדי להתראות לעיני עם הארץ שמגלים להם מצב
 ישוב העולם מה שלא נודע להם לפני' מכזבים ומשקרים ומוסיפים עד למעלה למען
 יפוח סיפורים למלך ומפחיתו כזבים צומעי פיהם מוסיפים שקרים עליהם עד שנהפך
 מלך בית הלחמיים עם אמונת בית הלחמי' יהודה ועם יהודה וכמה ממלכות בני
 קפורה עובדים לרוחי עקלתון מהפכי' לי' שבטי ישראל עומדים בבית עם ה'
 ומלכיהם מהפכים למלכי ישראל ובימי גזרות חנני' נהפך השקר הגדול הזה
 לנחמו' המפורסם שבארצות מערב כי סברו לתמוהם שכל זה אמת וגם משית
 הזה ונביאו גדול וחיזיקום בשקר הגדול הזה עיקר יסוד אמונתם ומה שנמלאו
 בספר שארית ישראל פ' כ"ט אמרי החכם אברהם פרינול ואמרי דברי הימים של
 יוסף הכהן מה ששמעו מאתרים הכל שקר וכל אחד כחזק רק ששמע מן היהודים
 מרי לב אשר גרשו אותם בעירום ובחוסר כל בשנת ה' אלפים רכ"ב ושנת רכ"ט
 מספרד ופורטגאל אשר כל תקותם היה רק מאיזה נד ואופן שיבא עזר כי האמת
 האמתית הוא שקודם שנת ה' אלפים רפ"ג עלה מלך האוגר סולטאן סאלימן
 למדינת מסה אפי אבסינא ולקח בחרצו חלק גדול ממנו ושלח המלך שלמה מלך
 עם אבסינא את אחיו דוד בן שלמה אביו אל מלך פורטיגאל לעזור לו על שמלך
 פורטיגאל יש לו מדינה גדולה לנד מזרחית ולנד דרומית אבסינא סמוך למדינה
 זאת ובמלך פורטיגאל שלח את המשולח דוד הג"ל אל הפסא דרומא והסבידיים
 דרומא הנקראי' מים סינארי והאנשים אשר שלח הפסא דרומא אל המלך שלמה
 לאבסינא בקשו בלוחו זמן המלך שלמה ועמו לעזוב את סדר אמונת המשולח
 פאול תלמיד יסי בית הלחמי ולקבל סדר אמונת קאסטהליק של הפסא דרומא
 ושמלך שלמה עם כל חכמיו לא רצו לקבל סדר אותם השתחוויה ולכן לא עזרו

למלך שלמה להחזיר לו מדינתו אשר לקח ממנו מלך האוגר צחרצו וחוה רק סקיאור שבקינור מן אלה מדינות ותושביהם ומי שרוצה לידע באריכות הדברים ימצא אהם בספרי דברי הימים כללי של חכמי בית הלחמים של אירופה ויראה בחוש שהכל הוא ושקר מה שנאמר לשני חכמים אלה אשר כזבו ורמאו בהם איזה מסיחי כזבי' לאותן מגורשים מרי לבב והמה פצרו השקר הזה לכל אשר יזר אותם הרוח והטאת של מהות וענין איבוד עשרת השבטים' בקרב עמי עולם המלא רב נביאים אחרונים בפירות בארות אולפין ועתה אתם אחינו כרי' המקוריים מן קנה הארץ עד קנהו פקחו עיניכם ושלכו בשכליכם את המשיח שצחאי הזה ונביאו הגדול נתן עם כל נביאיו אשר הקים כארבע לרוב אינם יודעים את האמת אפילו בדבר קטן כזה ואלו. באו עשרת השבטים ומה יהיה סופם לפזרתם ומי המה אשר נמצאו רב מהם נביאים וכחובים ומחליפיים בצבי חם ובני קסופה הולכי ערומים כבהמות שחורות כעורב וכלתי מלשדי מלחמה ובני ישמעאל יושבים עקבאפי ובמדינות סמוכין להם סמיד הי' שבטי' האף יוכלו לידע האמת מה שיספוק משמים בדבר גדול זה אם באיזה שנה יהיה על שאין לנו כ"א לבסוף בה' ולקוח בקוי אשר קוי עד כלות ששת אלפים ליזירה כי כה הבטיח לנו ה' ע"י ישעיה הנביא סי' ס' כ"ב אני ה' בעתה אחישנה אשר יאחר לארוכתו עד כלות ששת אלפי' שנה ואפילו להיות יטוץ מן משיח האמיתי ספק בידיו על שאביו מרדכי סוחר מוכר בשמים וגוסע לפעמים דרך ים למצרים ולמקומות אחרים לקנות או למכור דבר מה ואשחזו היתה יפת חואר ויפת מראה ולביתו באו חמיד ספני ומלתי ארלנו לסחור בו הן ממדינות פורטגאל ספרד וצרפת והן מהאללנדי אנגעלפירא ומי ערב לנו שהוא מקודש מרחם אמו וככה סברותיו מנביאו הגדול נתן ובני נביאים. ודברי' רבים כאלה דברו הבלתי מאמינים להאגידים והאון עם ויהי בדברם אליהם יום יום ולא שמעו אליהם מרוב השקס להטגאל ותאות הממשלה והשררה ששרר בלבם ותחת אשר היו מחויבים לשקול הדבר בשכלם ולראות את העולד הדו אכן כס זה מחרף וזה מנדף אהם וזה נודה לנפש ת"ח לקחהו והשטח אותו לכופר ולמין וכמעט סקלו אותם. ויהי כאשר ראו חכמי הדור הבאים בסוד ה' את כל זה עם שקס אשר חשקו להתגאל והרעה שנגד פניהם כתבו כתבים לרוב לכל סביבותיהם ולכל חכמיהם לאמר חזק ונתחזק בעד עמינו נשיו ומשאו ובעד תורת אלקימו על שעינינו רואות ברה כחמה שזה המשיח ונביאו הגדול לא נשלחו מה' ואף אין כח אלוה בידם כמשה רבינו להוציאנו ואך להשחיתנו עד שירעו לנו יותר מדודק ובייתוס (עיין מלאכי סי' ה' וסי' ב') ושאר משיחי שקר אשר נחרו בנו קודם זמן הגאולה להשחיתנו מיום גלות אבותינו מארצם. קנה מהחכמים המאמינים לא השיבו דבר מרוב השקס להתגאל וקנה מהם נשאר באפשר ולא אפשר על שהיו בידם כמה וכמה גימטריות ראשי וסופי תיבות השמות אל"ב"ס א"ח ב"ש אי"ק כ"ר מספר קטן ומספר גדול מוריים על מספר חכ"ו ועל מספר שנת תל"א נכתבים על ניירות ואשר מן כל אלה לא יכלו לבשל הסיכה דג א' של סעודה ליתן או לקנות בעדם עגלה או לזרוך מסעיהם מחוץ לארץ לה"י רק מאותן שבאו בסוד ה' ובמסחוריו אשר בחמורו ברא שחקים וברוח פיו כל נבאש אשר אליו קוינו ולו אנו מיתלים לגאלנו בידו הרמה ובזרוע עוזו ולא צוללנו ומכש"כ לא ע"י זרוע בשר ודם השיבו אמרים להם באגרותיהם לאמר לאזור חיל תמיד אתם ולשרש ולעקור אחר כל כלי מאמינים במשיח זה שלא בזמנו ואשר לא יעלה להם עד כלותם. בקיץ העבר ביום ס"ו חמוז גידל מלך המשיח את גיטו מ' שמואל בן נפחלי מיטעלה אשר היה אהו ואשר לזה אהו לבוא סאלכסנדריה של מצרים לירושלים ויאמר אליו לאמר אתה אהובי גיסי תהיה לי כל ימי למשנה וליועץ ולסופר הגדול שבכל סופרי בעת שאשב על כסאי בירושלים ועם כל זה אעשה לך זכרון טוב לדורות ביום מולדתך ומיד לזה המלך המשיח לכל אשר היה אהו בירושלמי' שלא יתענו למחרתו ביום י"ז בתמוז ולעשותו יום צההה ושמהה כי כבר בא זמן הפלאות ואשר בקרב אנאלכס רק לא היה א' מן

מאה מחנשי ירושלים ששמעו לו כי כולם הספנו ונהנו חללות כהלכתו מלבד אוחן שבאו אחרו ושמתו חללו ושחו והגו בו כי"ע ומזה היא נמשך לאחר זמן גם במדינות אחרות רבות חסי' במדינות מערב הן הנה מדינות פולין חשכו אשר האמינו במשיחתו וקראו אוחו חג של נביאים :

בחודש כסליו שנת חכ"ו עלה מלך המשיח עם רוב מחבורתו לאחר שהקיף את ירושלים ז' פעמים בשבע ימים מירושלים לעיר מולדתו אומיר בספינות ויהי צבואם מן הים ליבשה סמוך לאומיר איזו פרסאות דלקו אחריו גדודי רוצחים ולמסעים ויהי צבוא' הרהק כמטחוי קשה אליו הרב הרוב מהם ששם הגדול אשר מסר לו רבו והגותרי' בלו אליו כרעו ונפלו על פניהם ולפני נביאו ויחננו אליו בעד נפשם ויעש כן ויהי כאשר שמעו חכמי הדור ההריגה הגדולה הזאת אמרו בלדק ובמשפט עשה הדבר הזה והוא הבא להורגך השכם להרגו ובפרט רוצחים שבדרך שכל הקודם זוכה בהם ויסע ויבא לרגליו עד צבואם לאומיר . ביום ו' לחודש ענת גלה את עלמו פעם שנית צפרהסיא לעין כל שהוא המאסף והמקבץ האמיתי של כל המפוזרים שבקן העולם ועד קצהו ועל שהוא הגואל האמיתי משיח חלקי יעקב וכמעט רוב קהל אומיר אשר עלו מספרם שמהם חלק בעלי חתי' עזרו אחריו בכל מאמצי כוחם ביום ז' לחודש ענת צרכו הבעלי חתי' שבאומיר לפני מלך המשיח בבהכ"נ של ספרדים בצרכת מזל (גראטילאזי) כדח מלך המשיח וכמעט שרעו המון להתפלל אליו ויביאו לו מנחות ומחנות לרוב רקדו ושמתו לפניו בספרי תורות שבזרועותיה' על שזכו לראות כל אלה בימיה' וגם הוא רקד ושמה עתה ועל שהיו בלוחו בה"כ רב נשי' יפוח ובחורות והמלך המשיח היה יפה תואר ויפה מראה מאוד נגש בשמחתו לשבור הדלת מעזרת אוחן נשים :

ביום ח' לחודש ענת צרכו הנשים והבחורות שבאומיר בבהכ"נ ה"ל בצרכת מזל כדח מלך המשיח וככה שבחו למטרותיה שלו שרה ולאמו אסתר וכמעט עשו חלקות משהיהן ויביאו אל מלך המשיח מחנות לרוב פקדו נזמיהן וחכשיותיהן ונהנו לו ואוחן נשים זבות אשר נבאו אז לפניו שרו לפניו שירים ומשכחות על תארו . יסיו שאין כמותו בכל הארץ כי משכחו ולמעלה הוא גבוה מכל העם יפה ומתהלך מאוד בן כ"ה שנה וחכמי הדור מנגדי' הבלתי מאמינים במשיחתו העידו עליו שמה שעשה מעשים מכווערים עם נביאות אלה אשר משום מכשול רבים אסיר להעלות על הנייר והחסידים' המאמינים בו שבאו עמו לאומיר השחיקו את המון עם לאחר שאסור להרהר אחריו על שכל מעשיו נמנו לסוד נכחם ומזה נמשך לדורות שעשו מכל מעשיו הן טובים הן רעים תקווים לנפשם וקוראין אוחן תקון חסידים ( ) (מערכי בזמני קדם היה ימנהג בחי' דיא מזרחית במדינות מלכות מאלאבאר שמהויבית כל אשה ואשה להסביל לכומר א' מכומרי ע"ז שלהם אשר קראו בראמיני' ואשר עלו לשבע רקיעי שוא וירדו והביאו הופעת רוח טומאה אחס לפחות שני פעמים בכל שנות ואוחן בעילות של אשה איש היו קדושות גדולות אחס להמשיך עוד יותר כה הטומאה עליהם ולהתכבד בטומאת' ועל דבר זה משפט אוחה מדינה היכה שאין הבני' יורשים נכסי אביה' כ"א בני אוחה אביהם ירשו אוחס ובמדינות קאלעקיע המוכה למדינות מאלאבאר ה"ל חפי' בן המלך אינו יורש ממלכות אביו אחריו על דבר שבראמיני' ה"ל בעלו בקדושתן לגשי ופלגשי אביו לשם קדושות בכל עת ורגע כשראו ולבן אוחה המלך לו משפט המלוכה למלך אחריו רק בכ"ז איי יאפאן שמים אסיה אשר בהם מלכו לפנים ל"ט מלכי' ושני פלכי' עליה' ואשר עבדו אל שס"ה חילי וגילי עקלחון בכל יום א' מהאילי נהגו מהדש מנהג אחר והוא בעת שנהשדה אשה אחת שעברה על אשה איש הכומר של אוחה ע"ז כוח על קלף א' שם טומאה ונחון הקלף על יד האשה הנשדה ואח"כ מלבן הכומר חסיכת ברזל באש וינח על הקלף שעל יד האשה הנשדה אשר מהויבית על נוהה לקבץ ידה וזוה מנסה אומה והוא חס אין ברזל עורף בקף ידה נקיה היא מהאשמה ואם שרף הברזל בכף ידה משפטה שסברף היא ובעלה באש ובמדינת אסריקא בחרן קאנגא במלכות לאנגוס הכורמים עושין

עדיין צלח השמן משקה אחת שקורין בארז'ו ובו מנחים לכל אדם הן זכר הן נקבה
 אם זכאים כמה או חייבי מיתה ודמיונה כמו סומה להכדיל שעשו לפניו כהני ה'
 ע"י שם קודש ואע"פ שצונו' באותה מלכות לכל אליל וגילול שבצלקלחון עבירות
 ח"א קונסין במיתה הוואף והנוטפת ובאחדיה מזרח שמדינת סיא' אשר זה עובדים
 לכל חילון הכהנים עושי' עונת קמח האורז ע"י שם עמח ובו מנחי' לשיים אם
 היא זכאה או חייבת באותו נושאף אשר נחשדה והגסיון הוא קך שחיבת כל אשה
 הנחשדה לחסל ממנו פרופה ואם אכלה הפרופה. כסדר אכילה ובלעף כסדר כשאר
 מאכל זכאה היא ואם הפרופה נשחקע בין שייה ובגרונה בלחי בלוע חותו חייבת
 היא ובאותן עונות מנסין גם לזכרים הן למייה והן לקלון והן למחון: אם יחייבו
 בהם אם לאו ובמדינת אירופה במלכות מוקדון היחה לפנים עיר גדולה אחת
 בשמה דעלפי' ומחון לאותו מקום היה בית ע"א ולאוחו בית ע"א היה נקב בארץ
 ועל אותה הנקב העמידו כסא של ג' רגלים נגד ג' שרי סומחה ובאותו כסא היה
 חור ועל אותו חור העמידו נקיבה ערומה באחורה ופי הבושח של אותה נקבה
 היה לריך להיות דווקא מכון ומדובק לאותו החור ולאוחו נקב שבארץ ולאחר
 שיטבה באוחר זה זמן מעט עלה בה דרך פי צופה וזמחא מן נחש הקדמוני וילאה
 וניצאה בכל מה ששאלו ממנה וגם הרמחה אותה ומפחיס ע"י זוכמח זמחא :
ביום ששעה בחודש נכחו כל נביאים ונביאות צ' מאות נפשות אנשים נשים
 בחולות נערים זקנים וטף וגויות עושות מלאכה שבת בחוכה מחושבי
 איזמיר לאמר הוא משיחו הוא נולדו הוא מושיעו הוא גואלנו הוא יקח בקרב
 הכתר : על ראש מלך חוגר וישימנה על ראשו וימלך על כל העולם כולו בכבוד
 וניחוד המלך המשיח אזה שלא יתענו למחרתו בעשרה שבטת יום הולדת הנביא
 הגדול נתן על שמאותו יום שנוול כבר הסחיל עת הזמיר להגיע וישם אותו יום
 ליום משחה ושמחה וי"ט לדורות ביום עשרה שבטת אכלו שמו שמחו ורקדו
 במחולות ונגנו בכל מיני כלי שיר בחצרות וקול שופר ובשמלות מובדים כמעט
 כל תושבי אזמיר ולא היחה כשחכה זמח באזמיר מן יום גלות יאודה מעל אדמחו
 וגם קבעו לו שם לדורות לכבוד הנביא הגדול נתן אשר נולד ביום יו"ד לחודש
 עובת שנת ח"ד והוא י"ט א' לנבואה ביום י"א שבט נהג המלך המשיח בכל תנועותיו
 במלך יושב על כסא ולאחר אכילת זהרים עלה במחשבת מלך המשיח לטייל מחון
 לשער אזמיר ויהי בהתהלכו היה שרבים מלכות בידו וסופרו הגדול הוא החכם
 שמואל פרימה מכפר מיטלה שבמזרים הלך משמאלו ואחריהם ששה קני מורה
 הרואים פני המלך והמה ע' קארדווי מרדכי חסיד מחסי' אשכנזי בוקימין גוליאן
 ונוקיעל יושבים ראשונה במלכות ואחריהם ר' אלי' ור' יוסף אחי של המשיח אשר
 המה צ' מלכי מלכים ואחריהם ל"ט מלכי יאודה וישראל אשר ימלכו על העולם כולו
 צללס מדינה ומדינה לכל אחד ואחד ואחריהם ר"ן נביאים ונביאות ונחוכם ג'
 גויות עושות מלאכה שבטת אשר אמרו עליהן שראו מה שלא ראו חכמי הדור
 הבאים בסוד ה' הבלתי מאמינים במשיחו ואחריהם ח"ק לומדים ונבירי ייודים
 אשר באו ממרחק להקביל פני משיח ואחריהם כל הנוחר מעדת ישראל שבאזמיר
 ולפניהם ולאחריהם באמצעותם אנשים מנגים בכל כלי שיר ומסביבותיהם הלכו
 החוגרמים בנעריהם בזקנים חושבי אזמיר אשר אמרו להם שאסיפת חסידיים
 אשר חפסם לנסוע לטוריה להסתלל על קבר אברהם יצחק ויעקב וגם סמוך לטחל
 מערבי ולכן נעשה להם מהיהודים שבאזמיר את כל הכבוד הזה לכן לא דברו
 להם החוגרמים מקוב עד רע רק השתוממו על המראה ועל הנביאים ונביאות
 שניבאו בהולכם כי לא ראו כאלה מסעי ומראה פיימיהם בכל ארץ
 נאסא י' (*):

בעת
 (*) מערבי . והמראה היחה שראו לעת ערב בנחזרס קודם לאח הירח
 עת זמן תמלח המזיקים אור מול פני המלך המשיח וסברו שקרן עור פניו
 שזמנו כאור פני משה רבינו ואל תהמה בצורת אור זה אשר נעשה רק ע"י השבט
 ידוע

בעת הזאת שלחו נביאים רבים שמשכיבות חזמיר שלוחים למלך עמשיה ובקשו
 באגרותיהם בשאלתם ובקשתם ובחמנויים דברו שיזכירם לטובה בעת
 מלכו בירושלים והחכם שמואל פרימה סופרו הגדול השיבם דברים בשם המלך
 עמשיה והבטיחם ע"ז באגרתו וחסם את האגרת בצורה קבעת המלך שבו לזרע
 נחם עקלתון לאמר או שיוחן להא שירות משאלי כליו או יועלי המלך או שיהמנו
 לשני אלפים או שופטים ודומי' ביום י"ב טאת הניקה תשא את בנה הקטנה
 שלא כלחה שנהא באזמיר ולא יכלה עדיין לדבר אף מלה אחת פתאום עזבה שדי
 אחת וחזרה פניה בגד העומדים ונחעלפה ואת"ז קראה צהיל שצחתי לצי הוא
 גוללנו הוא מושיענו משיח אלהי יעקב ומיד חזרה פניה לשדי אחת והניקה
 כבראשונה ויהי למעשה נסים שאין למעלה ממנו בעיני עם הסכל על לא הבינם
 הא"ך יוכל להיות שלא ע"פ טבע העולם ופחדו זאת לנבואה גדולה ולמופת גדול
 מאוד . מעשה נעשה בק"ק לערידא שבמדינת ספרד שהיה בו נער קטן א'
 שעדיין לא ידע לקרות בספר והיה אומר כמה דברים נסתרים וישר כמה
 תזמורים אשר אינם נמצאים בספר תהלים ודמו בלבן המוטי עם שזה עקף לנבואה
 אחתית רק אחר שבדקו חכמי הדור שבאו בסוד ה' מצאו שע"י רוח שבא בקרבו
 ידובר וישר את כל זה ולימים אה הרוח אשר דבר בהו"ך גרמו של הנער
 לעשות לו רפואה ידוע שממנו יכול לנאח וכהנו מסיו הרפואה וממנו להנער
 אשר

ידוע כי ככה מצאו לפנים כמותו בראש כומר ע"ד במדינת שמים היא הסאריו
 הגדולה בארץ סיבעס סמוכה לאי דיא מזרחית בעיר הגדולה שלה ששמה
 בארבעמאלא ושם חמיד הכומר הגדול שכל כומרי ע"ז שלהם ששמו לאחא הוא
 אב הסומאה אשר הוליו אווה הכומרים דשם מדרך עקלתון א' מרוחי סומאה
 ועניו הוא כך הכומרים דשם הנקראים בראמיני' כ"ל עשו גולם מן חמר
 בצורת אדם בקסמיהם עד שהעלו עליו עור בשר ועלמות וגידיים ואת"כ העביעו
 בתוכו רוחיה (שד) מרוחי סומאה שבעקלתון ונראה כאדם חי ממש ודמיונו כמו
 הגולם אשר עושין הבעלי שמות שלנו מן חמר אשר עושה הכל כמחשבת
 המקובל ככה להבדיל ישיעו לאווחו רוחני מן ז' ריקועי שוא ועל כל זה היו בקיאין
 אף בהשבעות פרצוף שבסומאה וע"י אוהם השבעות פרצוף נראה חמיד אור מלפניו
 וגם נשתנה ונראה חמיד לזרע פניו כצורת הלאחא (שד) שהיה לפניו ואשר כבר
 מה ולזמן אד פרטי שלהם נשאו אווחו הכומרים בכסא מוכסה בסדינין ומסוה
 על פניו לרחובות עיר ופניו לא נראה להמון עם כי קדוש הוא לדעתם וכשמת
 עשו להלאחא שמואל אחריו כאשר עשו להלאחא שלפניו באווחה השבעה והכומרים
 ריחו באווחו נורה את ההמון עם באמרם שהלאחא שלהם הוא אלהות חי וקיים
 לעולם וקדוש וטורא הוא וכל א' מההמון שזכה רק לשמות מהשמות הלאחא
 (אשר השיעו הכומרים עמם) נחקדש בקדושה פרטיות וקדוש וטהור יקרא על
 הנחקדש בשמות שחן זה בכל מיני קדושות ועולים לרגל אליו להלפים ולרצבות
 ממרחקים והוא מנבא להם עתידות וכומרים כחבו קמיעות לרפואה אשר שמו
 בקרב וגם הליך מלכים עליהם וכל מלך מהמלכות אשר לא קיבל הרמאה
 דמלכותו ממנו לא קיבלוהו למלך עליהם בא וראה כמה גדלה כח העומאה
 שבעקלתון להשעות לזרע זרעי נח מימי נמרוד ולהלאה באמונת שקרים ועד כלו
 מי שזכה לשמות רק מי רגלים של כומר קדוש וטהור יאמר לו וכמעשהו
 בארבעמאלא זו כן כהיום מעשי חזמיר כי כל אשה דוה שזכחה רק לנשיקה פיהי
 של מלך המשיח נקראה בפי אווחם המאמינים ז' קדושה שנקדשה בכל הינה
 קדושות ומיד לאחר שנקדשה נתעלפה ומנבא' עליו שמימי יהישע בן נון לה
 ניסן להחלית מה שנתגלה באזמיר לנשים זכות ועד שנעשה עיר הזאת בשני
 אהוא עיר הנדתח ואלמלי נעשה כזאת בימי אבותינו בעת ממלכותנו היימ
 שקיימים הטובק שנאמר בפ' ראה הכה חכה בשנת חכ"ה שלא חכו בשנת חכ"
 אה המפורים יהודה וימיני ולו במורים כלנו :

אשר חמנו יאל הרוח ולאחר שינא לא זכר הנער אפילו מלה אחת ממה שדבר
 לאכינו על דבר שאם כל זה דבר רק הרוח שבקרבו מעשה נעשה סמוך לק"ק לנזב
 במדינה רוסיה רוצה שבסולניא עתה שם נער קטן שהיה אומר ע"פ ז' דפי'
 ויותר בכל הגמרא ששולין אותו וסברו שרוח נוספה בו מעצמה רק לאחר
 שהקרו ודרשו חכמי הדור מאלו שאבי הנער היה בעל קבלה מעשיות ועשה
 הדבר ברמזות על שהשביע רוח קדושה א' אשר עלה מאויר השמים בחוץ
 הנער לדבר מחוץ גרונו את כל זה ומן כל מעשיות הג"ל יקשו כל נביאי משיח
 זה הטר רוחה עלו בקרבם ונחשלו ונחשלו ונחשלו ונחשלו ונחשלו ונחשלו ונחשלו
 אשר לא זיה ה' והטעו על ידם כמה אלפים נפשות ישראל וידענו גם ידע'
 וקבלות אבותינו בידינו מיום שנחרב בהמ"ק השני נעלו כמה סודות התורה בקליפה
 וכן חמאל בקבלות האר"י לוריא ז"ל וזוה מרמזים הכריות. מעשה נעשה בימי
 החלפי ר' יצחק לוריא ז"ל שהיה גאון אחד בירושלים החכם ר' יוסף קארי אשר
 חיבר ספר בית יוסף אשר מאור נשמחו נכרה מלאך משנה א' ואשר קרא אותו
 מגיד משנה ואותו מלאך הגה לפעמים מחוץ גרונו של הב"י וגלה לו מהסודות
 ולפעמים פרסם הרב ז"ל לתלמידי האר"י ז"ל מה שגלה לו המגיד משנה של
 מהסתרות והאר"י ז"ל השיב לא הוא ולא המלאך שלו יבינו שורש וסוף הדבר
 על בוריו ע"ד שנשמח האלפי האר"י ז"ל היחה נשגבה למעלה מנשמת הב"י
 ותמלאך משנה שלו וחזה יראו שדרך השמים נשגב מאוד ואין להאמין לכל דבר
 ונכרע בעיני קן פלאות אשר רבים יכשלו בו כשאינו כהלכה. ביום י"ג שבח
 סילק המלך המשיח את הרב אב"ד החכם מ' אהרן לפפא וביח דינו שהיו
 באזמיר אשר עלו כולם לי"ב תלמידי חכמים ובתוכם רבו המובהק של מלך
 המשיח הוא הדיין מ' יוסף אסקפא ומ' שלמה אלגאזי כולם בעלי תורה כנגלה
 וכנסתר על שהתנגדו למשיחיות והושיב תמורתו הרב מ' חיים בנבשתי לרב ואב"ד
 באזמיר וגם ב"ד אחר שהאמינו במשיחיות ונלכדו י"ב ה"ח אלה לברוח מאזמיר על
 שהמון עם בקשו לשלוח יד בהם על מרדס במלה"מ ואח"כ זיה המלך המשיח
 להרוג לכל ה"ח אשר יכחש צו אפי' ביום שבה ואף אם אוחז ה"ח מחויב בחורה
 שבכחש ובע"פ ואדוק בדברי חז"ל וזו בסוד ה' אסור לרחם עליו על שהוא
 כזרע ערב רב. ביום י"ד שבה זיה המלך המשיח להלל שנהות שלא בתקוה סכנות
 נפשות ביום ס"ו לחודש שבח החיר המלך המשיח דמו על כל יחודי אשר
 אינו מחמין במשיחיותו על שאמר עליהם שהמה חבני ערב רב ולכן מורדים צו
 רק חכמי הדור שאלו בסוד ה' לא השגיהו בשגטונו ובגאוחו על שידעו ברם
 כמה שאלו ממש במשיחיותו ושלא יעלה לי אפס קלבו מן כל אשר במחשבתו אמרו
 לאינו לומדים פשוטים ולאילו גבירים ולאילו מעט הארץ אשר קאסם לא האמינו
 כלל למשיחיותו וקאסם עמדו בספק באפשר ולא אפשר נודע לנו בבירור ברם
 כחמה שכל מעשיו אשר עשה עם תלמידיו ונביאיו המה נגד דה תורה משה
 רבינו ע"ה וסופו יתעקר הוא ותלמידיו מעוה"ז ומעוה"ב ועל דבר התרפה הגדולה
 והבושה שיקרה ויטעבור עליהם בעת שיכשל במשיחיותו ודאי רבים אשר אחזו
 ואיך משיחיותו יסירו מעליהם את עול גלויותו עם תורה אלהינו ויקבלו מבושה
 ויקבלו מבושה אמונה אחרת להכטים ואחון שלא יקבלו אמונה אחרת
 יאחזו עוד למרמית עין תורה משה השטן ירקד בינם ויכשלו עם
 השומעים לקולם בסופם להקים אמונה חדשה בקרבם להכטיטו ואוחה אמונה
 חיהיה לכל המפורים למוקש גדול ולסילון מחסיר קוץ ודרדר הנמיח ורבים יכשלו
 לעבור עבירות גדולות וחמורות כמעטי ארץ מררים כי ידענו את כל נכלות
 ספרת אחרת אשר יתגולל ויתגלל עלינו לכשמידנו בימי סזורינו מאקו"ס חיותינו
 על קן אהובינו חיותו מי הוא מכס אשר לה' ואשר ירא' וחרד לדבר ה' יעמוד
 בעת וגם בלוחו זמן על משמרתו להגיל הכבשים מיד זאבי ערב טורפי' האלה
 ואנחנו ערבים בדבר בערבות גמור שהוא מוקן ומזמן לטיי עוה"ב וגם שיכירידי
 לו כל עטחיו אשר עשה כל ימי חייו ובעת שימות יאל. נשמח משה רבינו ונשמח

חכמי תורה ותלמוד לקראתו ויכבדוהו ומלאך משמים יקרא לפיו פנו מקום
 חשוב לאיש חסיד חמים פעלו אשר שם נפשו בכפו להחזיק חורח ה' בקרב
 המפוזרים זרע אברהם יצחק ויעקב ואשר הגיל אה ישראל מהחמות ברוחי עקלהון
 מן השולם. ודעו עוד אחינו שזשעת שהלכו אבותינו ויולאי מזרים דרך ים
 סוף סחה ה' להם אה כל עולמות עליונים והחוחים ועולמות עליונים שבעליונים
 והראה להם שהוא יחיד ומיוחד בממשלת כה עזו ושחין עוד כה אחר מאין
 ראשיה עד אין הכליה שמושל אהו בשיוחף חס ושולם ואשר הוא רק הסיבה
 לראונה ממנו שגשגל ונאלל כל הנאללים ברואים עשויים ויורים מושל בכל
 ביחודו ואין אלה אחר בכה עזו זולתו ואחר כך לזה הקב"ה אה אבותינו מן
 הר סיני עשרת הדברות ורמ"ח עשין וס"ה ל"ה מן אהל מועד ומעת שפסקה
 הגבולה הגדולה ואחר כך גם ההופעה הגדולה אשר על ידם למדו לאבותינו אה
 מוכן קולר אמרים שבו"ה שזכה באריכות וכהלכתן פמדו חכמי ירושלים
 וחכמי צבל אשר יראו מן השכה החורה מישראל המפוזרים בכל מדינות עולם
 ופרשו ופחדו לנו ההורה והגיוחו אחרים בכח ע"י י"ג מדות שהורה נדרשה
 צהן באיזה אופן אנהו תחוייבין לשמור ולקיים אה כל מצוה ומצוה בפני עממה
 וגם הקנו לנו סיינים ונדרות אשר המה טובים מאוד ומשמרים אה מקיימיהם
 אשר מפוזרים מקצה עולם עד קצהו בקרבם משחוחים לעקלתון שלא יעברו על
 גוף העשין ולא העשין ואשר אין לנו לזוז מהם כמלא נימא אשר רב מהם היו
 מזרע דוד המלך ע"ה ואשר מזרע זרעם יולד לנו החשים האמיתיים וכולם היו
 בעלי הופעה רה"ק וכל מה שפרשו לנו נוסד ביסוד ה' וכו' ולכן מי שעמד
 וילמוד לנו וילמוד להמפוזרים לעבור אפי' על דין א' ויאמר שהורה הראשונה
 משנה ה' אלפים ת"א יום הולדה המשיח השקר הזה ודאי נולד ביממה צבל
 ואשר נאמר עליו זורו רשעים מרחם אשר נעשה ע"י סמאל' וליגית שעבודתם
 צמוה ואשר נקראו לגביאים ראשונים ואחרונים בשם צבל ואף אס יאמר עליו
 שמבנה צבואה ומופיע בהופעה ועולה בשבילי דרקייע ולומד באר היסב כמשה
 רבינו צטח וצטוח היה שבודאי כל צבואתו והופעתו מן ז' שמי שזא ומן מ"ס
 שערי עוממה המס וכל למדו נוסד משזא ושקר כלמודי מין ואפיקורם להכשיל
 להמפוזרים באמונה שזא והוא עצמו אינו כ"א קעשה חרש של הסמאל' ראש
 לכל הקליפות אשר יושב בראש ברקייע השביעי שבמזמאה כי כל אוחן רוחי
 עוממה שבעקלתון יודעים שבזמני קץ עלאות יבופלו המה ושבעה רקייעין ומרכבתן
 ויהיה הכל קודש לה' אשר מזה ייראו המיד ולכן מעשים ומתעים חמיד צחוכו
 ובחוך כל אוחן שמשחוחים לאחדות היות כה עזו ה' בכליהם אשר נכלו כדי
 לעכב ע"ז אה הבהמ"ק. צטח הזאח היא העם אשר פרסם מלך המשיח
 אה עצמו בארץ נאטאלי למשיח ונאלל לעין כל היה נתן נביאו הגדול בירושלים
 ונסע משם ובה צספינה עם ג' חסידים עד צואס לארץ מזרים וילך הלוך
 ונסוע במדינה אפריקה לבה ולבשר לעשרת השבטים שמעצב לנסר סמבסין
 שנהגלה משיח להמפוזרים יהודה ימימי ולוי ושמו שצחאי לבי וכעת הוא בעיר
 מולדתו שצארץ החוגר איזמיר שמה ועל ידו יקרה בקרב זמן קץ עלאות וסמה
 יעמדו על משמרתם להלחם במלחמותיו כי בקרב הימים יקח הכחר מעל
 ראש החוגר המושל על ארץ ישראל וימלוך חחחיו ומיד אח"ז יסע המלך
 המשיח לארץ חלה וחבור ויקח שמה אה רבקה צה גלגול משה רבינו לו לאשה
 כג"ל וזה קצבו לומדי וגבירי מזרים לכל אשר מבביבס עד ד' קלוח
 העולם לכל הגבירים והמון עם ושמוחו וששו שניה עבור הבשורה הסובה הזאת
 כשמחה ביה השואבס אשר הנביא הגדול מטריח עצמו ומחטסק בה ורבים מכרו
 בחיכם מטלעליהן וחבותיהם ליקח חמורתם מטבעות זהב אחס צטח כשיחזר
 עם נשיהם ונביהם לארץ אצחיהם והכינו לעצמם יודע לדרך רחוקה כזאסו
 וצטו שצודות גדולות פשו שמהו רקדו ונגנו בכל כלי שיר צבחיסם וצבהכ"צ
 צטח הסמילה ולא יתיה כשמחה הזאת בקרב ישראל מן יוס גלות יסודה משל

לדמחו עד היום הזה. ויהי כראות חכמי הדור את אשר פעלו מניח שקר ונביא השקר את מעשה החטוררות זו ואת הסעוט הגדול אשר ציד נחן הנביא אשר הכעו אותו אלהים אחרי' אפרו להשמה' דעו אחינו שאמיחה הויה במצטיון איננו כסחרון הלום אחוה משיח ונביא איננו בלוחו מקום אשר נביאו הגדול נסע למסעיו לשם כי את בחרן אסיח במדינות מאגליא (*):

לכן תקחו עיניכם וראו כמה גדול פטווח של אחוה נחן הנביא עם משיח ואשר ערב לבו לנבא עליו בכה אמר ה' כאלו נשלח מהשם ויודע מה נעשה בשמים ואינו יודע אפי' מה שלמטה בחרן וסמוך לו ואשר הוא בו ומחליף בפטווח אשר הוטעה ע"י הסמאל' את העשר שבטים זרע יעקב עומדים בצריח ה' ואף אמר שהפרו אעפ"כ ה' בעל בם חמור זרע ו' בני קטורה זרע ישמעאל אשר לא עמדו בצריח ה' ומה ענין נשמת חיים של משה רבינו ע"ה הגדולה מנשמת כפלים כיונאי מניח נביאים שהיו בקרבנו שיגולל בעולם השמח בקרב בני קטורה ויחל כל נבילה ופריפה ויפהה יין נסיכס ויעבוד לכל אליל וגילול אחס ואפטר כומר גדול בקרבס כי לא יתכן שיסתחן משיח הגדול לשפל אנשים וגם יקח אשה שחורה כעורה מבחתיקן עובדת לכל אליל וגילול וחוליד לו בם שחורה כעורב כמותה להיות למלכ' משיח בן דוד אשר נאמר עליו ציטטיה סי' י"א פ' ונחה עליו רוח חכמה ובינה רוח עזס וגבורה רוח דעה ויראה ה' וכו' ראו אחיו אס יש מכאוב כמכאוב אחוה הנביא ואינו ר"ל מחשבולות הסמאל אשר טרס השקר הזה ע"י נביאות עומאה במוחו ובמוח משיחו ומה שכחז זה בסמוך הנביר רפאל יוסף וסיטעו מאלכסנדריה של מריס שזכריה הנביא נחלס לנתן הוא במריס ויגלה לו אמר פרה חדומה שיהיה גנוזה שמה וכמה קברי ראשונים גלה לו שמה וגם אמר לו שקן הפלאות יתחיל לאחר שיכלה עוד ה' שרס וגם קיתון של מים מטר לו ואמר לו וזרקתי עליכס מים טהורים וכו' השם יודע מי הוא אחוה האיש אשר נחלס אליו חמור זכריה הנביא אפטר שסמאל' שמו והאפטר הנשאר מהקרבנות אשר הקריב פרעה וחרטומו ציח אמון ובבעל לפון . העתקת אגרת ששלח נחן הנביא הגדול בשנה הזאת למדינה אשכנז . ששים ושמיס לעשות רצון קונס בגופס ובנפסס קהלוח קדש אשכנז ראשיהס חכמיס שופטיהס וכל איש ישראל אחס ה' השמרס כננס רצון חטמרס . אחר עתרת חייס והשלום הגד הונד לי כי נחטורר לבצכס

(*): מערבי והוא רק צריכה שארכה חשעה פרסאות ורחבה שבעה פרסאות ופי' נחלחל נהר גאנגו שנים עשר לארבע גרלדיז לרחבה לפוניה ומה שנאמר במדרש רבות שהוא נהר מושך אבנים דמיונו ככחש אשר שולפים מעל ים השחור שסמוך לקוסטנטינא אשר יקרה ע"י הרעס הגדול אשר גורס בששת ימי המעשה וכל מה שנאמר בספר ר' בנימין בר יונה אשר מה בשנת ד' אלפים סתקל"ג ליזירה ואשר טעס רק במקלח מדינה אכריה הקרובים אלינו מעינו ואפחה סמצטיון שהוא נהר של חול שופך ומרטיש אין האמס אחו ואת הטוב אשר נחטר מספרו היא רק זה כי כל אשר שפע במטעותיו צבחי פונדקחיו כחב להוטו בספרו הן אמה וכן שקר ובחורו לארץ מולדתו על שהיה איש הס וישר האמינו לו והיה אמן ספר נחמה גדולה לדור שכי אשר נהרגו אבוחיהס צימי הגזירה ואל חטמו על הסעוט של ר' בנימין זה לבד כי בל לידנו עוד טעוח פני והוא לערך משנת ה' אלפים שצ"ה ולהלאה מלאו ספני סטר ופורטוגאל אומה אחס בלד דרומית של אינדיס מערבית אשר עור גופס וסנייהס ירוקה גרין כזית ועשב אדמה ועוד מלאו אומה א' גדולה שנצט עור גופס ופנייהס אדומה כנחושח (גרייט אונד רוטע יודלעך) ואמרו אותן מנהיגי איהי (אדמערלאז) לאנחויט שאותן אומוח הירוקים והאדומים הנה עשר שבטי ישראל והאמינו בכם רק שאחר שחקרו היטב אלל הולכי ימים של היאלדי ואנגלפירס מלאו שטוחן אומות מזרע פריטיס הם שנתישבו לאחר קלג סס):

לזככם לשון לה' אלהיכם ועשיכם פרי למעלה יהי רצון שחשרת השונה במעשה ידיך חזקו ידים רפות וזרכים כושלות אמרו כי כה אמר ה' הנה מושיעכם בלא שבתאי לבי שמו כגבור יאל כחיש מלחמותו יעיר קנאה יריע אף ילריח על אויביו יחגבר ואני חסלה מלך ביטפו חחונה עיניכם. מאתי נתן בנימין. בעה הזאת קיבל הר"ר אברהם נהר מקצני ספרדי אשר בעיר אמשטרדם את חיקון נשמתו מהנביא הגדול נתן מארץ מצרים בזה הלשון. אברהם נהר. מעקבות משיחא אלף ת"ח חטיו והוא משבט יהודה עכ"ל. ויאחר שקיבל הר' אברהם הג"ל האגרת הזאת אמר אני לא האמנתי מימי לא בו ולא במשיחו והלא כבר אמר נתן ומשיחו שכל מי שאינו מאמין שבקרב זמן יהיה קץ פלאות הוא מזרע ערב רב ולא מזרע ישראל ח"כ נאריך יוכל להיות לדעתו שאני משבט יהודה לכן איני רוצה לשבט גופי זי"ח מפוח חטיו והשחית את גופי עד לאחר ההה"ח שיהיה לדעתם משנת חל"א ושקר ענה זי הנביא בדברי המקלרים חיי יוחר ממה שמאריכי' ואלו ושחיה שחק ולעג בנביא ומשיחו לעין כל. בכל השנה הזאת לא כלחה אפי' שבע אחת שלא הביאו ספני ים הגדול אגרות מהגבירי' שבמצרים והגבירי' שבנאטלי אל הגבירי' דהאלאנדי ואנגעלסירא אשר ארבעתן האמינו במשיחותו ואשר יוספר בהם מהאוחות והמופחים אשר עשה המשיח ונביאו הגדול לסימן קץ פלאות אשר יחיל משנת חל"א והאלה רק חכמי הדור דשם שבאו בסוד ה' ואשר נגדו בכל מאמני כחם במשיחותו כחבו ההיפוך והוא שלא די משיח שקר הזה עס נביאו הגדול וכל בני הציאים שלו מסלקין כל תורה מרע"ה ואומרי' שמזמן פ"א והלאה יום שולד בו המשיח שבתאי נסחלקה החורה מכל וכל כ"א הקימו חורס חדשה בקרבם אשר רוב ה"ס' ובפרט כל פ' עריות שנאמר באחרי מוח נהפכו לעשין ולקדושות גדולות עם עוד רב מעשי' מכווערי' ורעי' מאוד אשר יסרו לעשין אשר כל האגרות האלה כמוסי' עד היו' בגנוי ספרים של חכמי איטליא פולין ואשכנז סגור ומסוגר ועד היום הזה לא נחתו מהם נגלות להביאו בפרסהי' לדפוס כדי שלא ילמדו מהם לשקר ויגרו' מכשול גדול ומזה הסע' כסינו את המעשה הרע אשר נעשה עם חור הנאמר לעיל ע"י אמרי תואר וגם לא העתקנו רק ד' אגרות כתב המשיח עצמו וכחב הנביא עצמו ואשר נזכרי' למוצן חיבור זה. בעה הזאת ביום כ"א עבה שנה ה' אלפי' חכ"ו עלה ברצון מלך המשיח ואמר שלמחרתו ביום כ"ב עבה אלף במשך זמן י"ח ימי' לא פחות ולא יוחר בספינה מאזמיר לקוסטאנטינא ומיד בבואי' שמה אלקה כהר המלכות מעל ראש של מלך החוגר ואשים אותה על ראשי' והמלוך בארץ סוריא היא ארץ ישראל מפורסם בשם מלך משיח בכל עולם כולו והיו באוחו זמן ארוך ל"ט אנשים שאמר עליהם שהם גלגולי ל"ט מלכים שהיו מקדם מלכי יהודה וישראל מקצת מהם היו מעיר מולדתו ואחרים מהם היו ממצרים מפלשהיים מראמי' מאפריקא מאיטליא מוקדן ופרס אשר גילה נביאו הגדול להם את מקור נשמתם והוא הבטיחם שלאחר פ' שנות מלחמה שהוא לאחר שנה חל"א אשר בהם יבנוש כל העולם כולו ואשר יעשה אותה בשמונים פעם מאה אלפים גבורי חיל מעשר שבטים שבארץ אפריקא מעבר לנהר סמבסין יחלק להם את כל ארבע חלקי עולם אפי' אפריקא אירופא אמעריקא לחלקים עד שיהיה להם לכל א' וא' ממלכה גדולה בסני עצמו מלבד גלגול הכרתמים גלגולי שריו גלגולי פחות מחולדים שרי לבא יועזי ועבדי המלך עם בני הנביאים אשר יסעו אוחו ללוחו וכן נעשה כי למחרתו נסע בספינה אח' והולכי עקבותיו בספינות אחרות מלאתרו מליזמר אל חוף ים הגדול רק נשחקה על הים יוחר מכפי שאמר על שרוע עזה נסף למולו יוחר משלשים יום עד בואו לעיר קטנה שמהה מארמארת הסמוכה לקוסטאנטינא והיא צירה סמאמבול וליים מארמארת שבקרב רמאמני. ויהי כאשר שמשו חכמי הדור הבאים בסוד ה' באמת ובקיאים במעשה החזבעות את מסעו אמרו זה לזה הראיחם מלך המשיח הגדול והגורא הזה אשר חפץ לברעיש כל מלכי ומדינות עולם ואשר מאמיניו משבחים אותו בשם ה' ואלהים (עיין פ')

49 ליתו נוצל זכי אשר הועמק מאגרת הרב מ' יעקב ששפורט) ומוחק במעשה
 בראשית כל יודע לו סיהיה שלמים יום בים ויעמוד זיקא ונחשול עז לנגדו
 בבאפשר לפובעו בים ולמה לא צוה לשרו של ים בהולכו לדבר גדול כזה
 להעבירו דרך ים ברובע רביעיט עשה בהקפלה כאשר עשה לפני הרמב"ם ז"ל
 בעת הגלך רק להשועת עלמו וכך היה מעשה בעת שהיה הרמב"ם ז"ל בק"ק
 אלגיר שבמדינת בארבעארי בארץ אפריקא היה נחשב שם לאדם גדול כאשר היה
 נחשב המיד בכל מקום היומו שבחוכו ורוממוהו וגם היה תקוף גדול בעיני שופטי
 המדינה שקורין שם דיוואן יושבים בצירה זאת ובהוכס היה שופט א' חכם ורע
 וזעללים ששמו פערי אשר שנה את הרמב"ם מתמול שלשום כי קאם לו ולחממהו
 ויהי היום ויביאו בני יהודה הושבי בירה הזאת שאלת חכט לפני הרמב"ם והוא
 ענגע גוי אחד מחושבי אלגיר בחזית יין פתוח ויפסוק הרמב"ם כי היין הוא
 נסך ואסור לשוחו טוב באה שאלת חכט לפניו והוא שנפל שרץ ס' בחוך
 תצוה שכן ויפסוק הרמב"ם שהשמן אשר ומוחר לא יגול ממנו וילשינו רשעי ישראל
 ב' פסקים אלה להשופט פערי וירגז השופט מאוד וחממו בערה בו ויאמר א"כ אני
 ועמי גרועים אללו יהר משרץ ועשה עת וזמן לנקום בו ויהנכל להמיתו
 ויחודע הדבר להרמב"ם או שגלו לו בהופעה מן השמים או שמודעיו גלו לו
 וימחר ויקח כל מחמדי זהבו ואבני יקר ומעוהו וישס אוהס בזכוסו וילך אל
 שפן א' ויאמר אליו נפשי עבומה עלי האם חוליכני לטייל בשפינה אחת קטנה
 בשפת הים להרגיע את נפשי ואני אשלה לך ויאמר הספן אעשה כדברך ויבא
 הרמב"ם והספן בחוך הספינה קטנה ומיד נרדס הספן ונשחקע בשניה כי
 הרמב"ם לקח בסתר את השס של קפיוות הדרך אשר כחב כאשר היה עומו
 בזימו וישס אותו בקנה הספינה ויבא הרמב"ם הוא ואשחו וזכיו אשר טיילו אהו
 ברבע רביעיט עשה עד שפת הים של ארץ מזרים הרחק כמה מאות פרכאות
 מן אלגיר והעמוד הספינה וצו הרגע הקין הספן משינהו ויהי כראות הספן
 שסוא בארץ נכריה ושפת לא ידע חרד מאוד ויעקב ל זה גדילה ומרה וסבר
 שביושק נעשה זאת רק הרמב"ם הרגה אהו בדברים ויאמר אליו אל תדאג
 כלות רבע עשה מ' אשיבך למקומך הראשון לאלגיר רק השמר כשיבא שפינתך
 שם ותקין משינתך תמהר וחקק מכתב זה אשר אנה בקנה הספינה והשליך אוהו
 אל הים ואם תדבר שמה דבר לשום אדם אזי מיד תמות ויאמר אעשה
 כדברך וישנע לו על הדבר הזה ואח"כ שילס לו הרמב"ם שברו להספן וישלחהו
 בהרה ויחזור ברבע עשה לאלגיר ויעש ככל אשר צוהו הרמב"ם והרמב"ם
 בא לקנת הימים אל ק"ק אלקיירא רבחי אשר מלך מזרים היה דר שם והנה לא
 עברו ימים מועטים עד שהללו עבדי ויעזי המלך הכרהמ' ושרי המדינות
 אוהו על שעה רפואות נפלאות בקרבם לרופא פלא למלך מזרים ולא כלה בניהו
 עד שהמלך מרוב חממו וידיעותיו שם כסאו ממעל לכל עבדי המלך ויחבר
 אהו מאוד עד ששמעו ה'ך בכל הארצות והדבר נשמע ע"י ספני ים הגדול
 להשופט פערי שונאו הנ"ל היות כי הרמב"ם ברח ומלא במזרים ובי גדלו
 המלך יחר לו מאוד ויפלו פניו ויהי אחרי כלות ג' שנה עת כלת של כ"ה שנה שכן
 הושבי אלגיר ומלך מזרים שלחו השופטים מאלגיר לחדש ברי: חדש את השופט
 פערי לבירה אלקיירה למלך מזרים ויבא שמה ובמחרת י צואו השביע
 הרמב"ם לשר של אש ומהי זעקה גדולה בכל גבולי אלקיירה כי לא יכול לבער
 אש בכל מקום מושבותיהם ולעקה גדולה הזאת עברה בכל ארץ מזרים עשה
 ימים רצופים וישאל המלך לחכמים יודעי העהים מה לעשות לדבר נפלא זה וכל
 עם ארצו זאין פותר אהו אליו ויהי כאשר שאל בחוך השופטים מכתב גדול
 המלך לעולם יהיה כשהיות לפניס באלגיר היה שם בחוך השופטים מכתב גדול
 אשר כחוכו לא נמלא בכל ארץ בארבעארי ושמו פערי ושמעתי שזה ז' ימים שב' ^ל
 לכאן לחדש הבירה ובודאי עיקר מחשבתו לבלות מדינתך להמית אותך ויולאי
 סליך ושריך ועבדיך בכשפיו ואח"כ להיות מלך בכל ארץ מזרים ואראני ויאמר ^{לו}

לו המלך הלך זה הפערי פסר עליך אמש לאחד מעבדי ביתי שברחה בשם
 סלוגי ביום סלוגי לאחר הלהרים מחלגיר על שבקשו לשלוח כך יד ולדונק
 בחימה על שברחה שם ה' וכל הדיוואן דשם עם כל עם הארץ ויען הרמזים
 ויאמר המלך נעולם יחיה וישמור ארצו וכל בני חושבי מדינתו מכל רע לא די
 ששופט פערי הלך הוא מכסף גדול מאד ועקר כונתו לכבוש ע"י כשפים עמים
 רבים למלך עליהם כי גם רוצה לשפוך דם וקני בכשפים וילך ברשות המלך
 לביתו ויחזור ויביא למלך את מכהב איש מקבלת נחלה ים אשר נתן לו אהר
 להרים של אוחו יום אשר אחר השופט פערי שברח מחלגיר ואת מכהב לשוער
 שער אלקיירה אשר קיבל איזה ימים לאחריו ויאמין המלך להרמזים וירשיע
 את פערי ויוען המלך ביועלו מה לעשות עם המכשף פערי והיה צדוקר יום ה'
 לביאחו עלה השופט פערי למרכבה ומשכה על ה' אחשכרנים לילך למלך להדש
 הכרית ולהלשין על הרמזים ולפערי היה המיד כלב גדול יפה מאוד אשר אהב
 ויבא גם הכלב אהבו אהו במרכבה והנה מיד אחר באו למרכבה קפץ הכלב
 מעל המרכבה ויאחש מחלקתה מקרב ומפה הכלב הולך וגדול מאד עד למעלה
 מבתי אלקיירה ושקף בשם וצבחים עד שהיו לשרפות אש והשופט פערי עומד
 ומשתומם בלתי נודע אליו היהך יוכל להיות שכלבו אהבו עושה כל אלה מוזיא
 להבום אש מפיו הולך ומחגבר מאין הסיוגות והיה כראות המון עם אלקיירה
 עומדים מסביב למרכבהו את מעשה הרע הזה לעקו כולם בחיל חרפום חרפום
 מכסף על כל מכשפים אשר כמוהו לא היה בכל ארץ מזרים לרוע מימים
 ימימה פגעו בו ובכלבו הטרם סדעו כי אצדה מזרים ויבואו עליו פחאוס
 ויגזרו אוחו ואת כלבו לגזרים עד שנעשו שניהם כשפיר המשחלה ויכו את
 מרכבתו לאלפים גזרים וכל ה' והמון עם לקח מקלת מעלמחיתו או
 מעורו או מעלמחיתו ועור כלבו או מעט עץ ממרכבתו ויבא אל ביתו וישם
 חרם למען יעמדו ימים רבים למשמרת לבני מרי להיות לו לזרעו אחריו לזכרון
 שלא יזיד עוד מכשף לעשות כמותו והמה המלך והרמזים ששכה :

והמלך המשיח ישב איזה ימים בכפר מארמארא וליד שם ועל שקדם לפניו
 השר דאזמיר נקוטסאנטינא ואמר למשיח ה' חונג עליו שמד במלך
 באזמיר ושנה עמנו שם בכל חכמיכו להיות ה' היחודים ולגרש מלך
 החונג מעל כסאו והמלך החונג היה חונג זמן בלתי נאצל עבור חולי שהקרה
 בחודש עבר בקוטסאנטינא שלה חונג ישיבה למלך ביום כ"ה שבט וצו הכנע
 עכבו להמשיח מן השמים תלהליות וכן בנצח קדושה וכן בהשבעות עומאה
 ויביאו אוחו ע"י אנשי מלחמה של המלך לקוטסאנטינא והיה אחרי צואו לפני
 המשנה ואמר היה אהו השר דאזמיר (ועדיין הגדול מוסחי) ועוד אנשי
 מכובדים חונגרים רבים יודעי דת ודין שאל אוחו לאמר האתה זה עוכר
 ישמעאלים להרעיש כל מלכות החונג ולמלוך עמנו למלך על כל היהודים למרוד
 בסולטאן הגדול בענקים ומיד שינה את עממו ויען ויאמר בכפיפה ראש וקול
 נמוך לא אדוני אל הדבר לעבדך כדבר הזה כי כמוך כשולטאן ואני איני כ"א
 למדן א' מלומדי סוריא (א"י) ואין אחי יודע עד מה לרעה ומעודי עד היום
 הזה הסכן הסכנה להביא לכל אדם ולא להרע להם ויען ויאמר אליו השר
 דאזמיר שקרן כמותך לא ירצה בישראל הלא אתה הוא זה שאמר עליך כל בני
 אמונתך שבאזמיר השר יעלו יוחר מז' אלף בעלי זהים שמלוך המלוך
 עליהם בקרב הימים וכה מעידים עליך רוב בית הלהמים שבארץ מארע וקורין
 אוחך אנטאקריים וגם כהנו זה למדינות חרותות ועבור זה קנסתי ליהודים
 שבאזמיר אשר המליכו אוחך עליהם בקנס מסומן שלא יזידו עוד . ויען המשיח
 ויאמר אל כל אדוניו הכוזב צדנדך וטעות גדול הוא צידך מנהגן של ישראל
 לקרות לחכה מלכה דרבנן ולא מלך יושב על כסאו כי אין משיח לישראל ואוחו
 שניבאו נביאי קדם עליו יהיה רק נשיא אשר מלך ימשול עליו ואני אינני רק
 משולה בעד חסידי עניי ירושלים לקבץ משות נדקה מה ממדינות הרחוקות את
 אשך

אשר ידבנו לכם ודברים רבים כאלה דבר אחס להחללנו ויהי חסר הדברים
 עיניו בדינו צאר היסב וכולם כאחד פסקו שאינו חייב מיסה כמורד על שלא
 נחללו עליו עדים שמרד ורק מה שכזבו המון עם היהודים עליו ומשום ספק
 בדבר דמיו לשום אוחו בכלל צבור היא חפיסה חמורה לאסור אוחו בנחשתי
 ברזל כה עד בוא מלך החוגר במזרה מאנדריאפיל ויעשו כן ושימו המשיח צבור
 אשר לא ייסה בו כל ימי חייו וישלח אחרי גבירי קוסטאנטינא להזינו כי לא יכול
 שאלה הצער הגדול הזה וישלחו עבדו אל המשיח ויקל מאסוריו אשר אסרו אוחו
 צהם וייסב לו בעבורם ובזו הרגע נחזר כחו להשתמש בשמות כבראשונה ויהי
 למחרתו פרק כל מעשיו שלשלוטיו אשר היה אכזר צהם ונפתחו דלתי הכלל
 קעליהם ויא' הוזה לרחוב' הוסיאנטינא ויהי כשמות המשיח דבר נפלל זה שלח
 אחריו שלשים חלוצי צבא להביא אוחו אל מקומו הראשון אשר היה אכזר בו
 בראשונה והכה מיד בצואם סמוך לו נפלו כולם פגרים מחים לפניו ולאחר רבע
 רביעייה טעה נהרז רוח מקצתם בקרבם ויהיו כבראשונה והגשמים שכזו שמה
 מחים באשר היו וחזר מעמלו לכלל אל בית הכזר ואת הדלח סגר אחריו ובעשותו
 זה היו דעות חלוקות בין חכמי דור שצאו בסוד ה' ונלחי מאמינים במשיחתו
 כולם כא' הודו ואחרו שזה עקר ומקרה הוא שהרג נפשו רק המוני עם
 קוסטאנטינא דדו השקר בלבם זה לזה ואח"כ נכתב השקר הזה לד' קני עולם
 כ"א היה עושה כן בלחמה שהרג נפשות ודאי כיון שידענו שפעל השבעות הוא
 הוה מלוא המשיח ומותו הגדול לשומרי כלואיו להורגו בלילה צמי שישקט בשינהו
 רק בענין שהקין אותם ממות והחיה הוהם נחלקו לנ' דעות הראשונים אמרו
 שיוכל להחיה ולהחיות אפי' רק ע"י חכמה מאגי כנ"ל ומר"ם ע"י השבעות ג' ארי
 עקלקלן ופשיטא ע"י שם הגדול והנורא שמסר לו רבו. השניים אמרו על שלא
 היה ביכולתו להחזיר רוח הכחור. חיים כנ"ל ח"כ גם לאלה חלוצי צבא ודאי
 לא היה ביכולתו להחזיר רוח בקרבם רק עשה בשמותיו שפלו רק בחולשת דמק
 ונראו כהלו מחו ואח"כ עסק בשמותיו ונחזר הדפק כבראשונה. והנ' אמרו על
 שהמון עם קוסטאנטינא מאמינים למשיחתו כזו לפניו מכללותיו הגדולים אשר
 לא עשה מעולם ואמרו להכשים לאוחם שאינם מאמינים במשיחתו שעשה אוחם
 ומשום זה גם בזה לא נחמין שעשה אוחם ומי יוכל להאמין שעות כזה שהרג
 שלשים חלוצי צבא של החוגר כי כל מי שיוכל להרוג שלשים יכול להרוג כל צבא
 מחנות החוגר וימלך כמות נפשו תחתיו ובודאי היה מלוא המשיח להרוג אוחו
 בלילה בשינה למען יסור הסכנה מארצות החוגר ועל כל זה עבדו הכרפה
 הגדולה שהקרה להם שהמור לקיחה הכתר מעל ראש החוגר ולשום אוחו על ראשו
 שמוהו בכלל כזבו להלל כבודם פה לפה וגם באגרות שכבר יבא ע"י משיח ביהוה
 במאמרמארא שמיד צבואו לקוסטאנטינא ושימו אוחו בבית הכלל והבני נביאים
 סחרו בהעלפות עליו פסוק שבשיר השירים מלך אסור בניסים. והמשיח כתב אח
 על הגעשה להמלך חוגר לאנדריאפיל ע"י איש עמי רוכב סוס קורייעה ויהי
 בקרו מלך החוגר אח כל הגעשה אשר על שלא נמצא לא מעשה ולא עדים בדבר
 מרדוהו ומנהג המון הוא שבדים מלכס כרצונם והנה נאמר עליו שלמדן ואיש
 קדוש הוא אלל היהודים ואשר מכבדים אוחו עבדו זה כאשר אוחו מכבדים לאנשי
 קדושינו לא חעשה בו שפטים רק נקה לא אנקנו וינו המשיח בהשובתו לאמר אל
 העם לאיש הזה רעה מקף רגלו ועד קדקדו ושום חשים אוחו במשמר בית כבוד או
 במשמר שבקסטאנטינא או במשמר הכמוך לשם וינחן לו מאוזר המלך עשרה גרים
 בכל יום כמשפט גדולי מלך אם יאשמו למלך והאזה לשר המשמר שאל ירע לו בשום
 אופן רק ישים עיניו עליו שלא ימלט ויעשה לו כל משלוח לבו וגם לכל היהודים
 הנאמטים אליו אל יעש להם דבר לרעה אדרבה ייטיב עממם ונראה אם כד
 יכבדוהו כאיש חסיד וקדוש או כמלך מורד צי ובמלכותו ויהי אח"י ביקש המשיח
 לשכור לו בית כבוד בקוסטאנטינא כאשר הוסקד מהמלך ולשמרו בו רק חכמי
 וגבירי קוסטאנטינא אשר החמיט לענים במשיחתו החמיט להסחפק בו אחס
 לאחס

לאחז ובפרט בראותם חמתי הנוכח והגולד שרק לנשותו עשה את כל אלה ואשר
 כללה אליו הרעה מכל וכל ואשר יומה בעיר קוסטאנטינא אם ינחו אוחו אתם
 בקוסטאנטינא ויורזו דרך כפר כסף לעבור רעות משיחה זה אשר מולך במחשבתו
 ומחשבת עם הארץ בלא כח בלא כתר בלא מדינה בלא חלוצי בלא ויבואו אל
 המשנה ויתחננו אליו בשאלתם ובקשתם לאמר לשלוח אותנו ולזבזב' להם במבצר
 גאליפאל הרחוק קנה מאחס וישמע להם המשנה ויעש כן וישלחיהו בראש חודש
 ניסן בחמשים חלוצי בלא אשר שמרוהו מכלוא אל כלוא עד בואו למבצר גאליפאל
 ביום י"ד להודש ניסן. ובעת בואם קראו הבני נביאים אשר נסעו אחריהו לראות
 מה יעשה בו את שם המבצר מגדל עז. וחמתי דור הבאים בסוד ה' קראו מגדל
 עזא ועזאל ומיד לזה המשיח לעשות הפסח במועדו ומיד שחטו כמה כבשים שה
 לבית לקרבן פסח וללאוט בחלציהן ואלכו אותם כל הוה ויביאו וחסידיו שבאו
 אחריהו אחוז במחניהם חגורה ומקליהם בידיהם כמשפט הפסח וכהלכתו אשר
 עשו אבותינו בירושלים בזמן שבהמ"ק היה קיים ושר המבצר גאליפאל הושיב את
 המשיח במבצר בבית גדול מאבני גזית יפה עד מאוד אשר בו ילין המלך החוגר
 בעת היותו שמה ולפני הבית היו כמה חילני סרק נעופים להידור וליופי ומאחורי
 הבית היו ששה גנות ופרדסים ובאמצע היה גינת ביתן מלאים מעשבים ירקות
 ופרחים עץ עושה פרי. ואלמות יפות וביניים מהודרים כה כל העונות בני אדם
 וגיברי מוקדן ומצרים ורבים מגבירים אחרים אשר לה ידעו ולא הבינו חכמות
 המלך חוגר אמרו בעת שמעם שנסע המלך המשיח לקוסטאנטינא ודאי כבר עלה
 לו חסלו ומנמחו והומלך למלך לארץ סוריא היא א"י ואשר כבר נאספו אליו
 מקצת מן העשר שבטים גבורי חיל וישלחו אליו כלי כסף וזהב מעבועה כסף
 וזהב זעירים וסניפים כמות יריעות ואבני יקר בסחר ורובם ע"י השר רפאל
 יוסף שבאלכסנדריא של מצרים עד שהיה ביות מרוקס ומיירי בבית מושב מלך
 ואף נהג המשיח בו כמלך היושב בחצר המלך וארוחתו ב' מאות נביאים וחסידים
 היו מאוכלי שולחנו חמיד דבר יום ביומו והרבה אוכלוסין יהודים התאספו אליו
 למאות מד' כנפות הארץ לראות פני משיחם לזכות רק לנשק רגליו כי קדושים
 המה לדעתם ומנחמת היה בלידם חמיד אליו ואל שר המבצר וגם נשלחה אליו
 כמה משולחים מכוזדים מד' כנפות גאליפאל הרחוקים לדעת מה יעשה בישראל
 ואם כבר באו אחיהם מעשרת השבטים מאפריקה מלעבר נהר סמבסין ועד
 כמה נסעו מחמתיים מארץ מגוריהם ומה שעשו עד היום הזה באומות אפריקה
 וביתו של המשיח היה פחות יום ולילה בלתי סגור אוחו והנה המלך חוגר ומשיחו
 והמופתי שלחו אוחו איו מחילדים למשפחותם אנשי כבוד אשר באו מארצות
 מערב ממדינות רחוקות בעסק שריהם ומליכה אשר גם הם חשקו לדעת עניני
 אוחו אנטיקריסס על הולאות מלך חוגר ליתך לעיר ולמבצר גאליפאל ויזו אותם
 לאמר עלו אל האיש דאיזמיר לגאליפאל ותבואו אליו וחסלו על פניהם וחשקו לרגליו
 חכרעו וחשחחו לפניו בשנות פעמיכם וחראו איך מחנהג שמה ומה שאומרי' היהודים
 הנאשפים אליו כחמשה אלפי איש ויעשו כן וילכו במרכבותיהם לשם וילינו בבית השר
 דגאליפאל וחזרו לקץ שלשים יום אל מלך החוגר לאנדרינאל ויאמרו היינו עם האיש
 במבצר ועשינו כאשר זונו אדונינו המלך והנה ביות מלא כל טוב ביריעות זעירים
 טובים מרוקמים בפחילי זהב וכסף כלי כסף וזהב משובצים באבנים טובות
 ומרגליות עם כל העונות בני אדם נמלא בביתו עד פינות נגו אשר שלחו אליו
 היהודים מארצות רחוקים ובעיר גאליפאל נמלאו אלנו ר"ב שולחנות מלאים
 מנביאיו אוכלי שולחנו חמיד מחעלטים ופליים לארץ מפרסרים בדיהם ורגליהם
 כבעלי נכפי' מנבאים עליו בהוא מלכם ומשיחם וגואלם כאשר שמענו באזינו
 וראינו בעינינו ולכבוד גדול יחשב אם יזכה איש יהודי ליפול לפניו ארצה לנשק
 ארגלו וכאשר יעמוד מצדך אוחו האיש יהודי כ"ל ואומר יס"ד שחזקה לרדוף
 מלך במלחמותי אשר אלחם בקרב וכאשר ראו משמשינו ועבדינו את הכבוד
 שפשינו לאוהו האיש גם המה נטלו לחומם לטנו ארצה ולמלך אין שום להנים
 ושמעתי

ותשמעו שהשר דמצלר וגם החורגתים יושבי עיר גאליפולל אומרים יהי' שיטת
 אחת ארוח האיש עם הנאספים אליו מצד רוב הכנסות אשר מעלים לנו עד
 כאן דברו המחילדים והשר של מצלר גאליפולל כאשר נתן חכמה המלך כחב גם
 הוא אגרת למלך את כל הגעשה ויהי בקרוח המלך אגרת הזאת קוף מחד ברוב
 כ"ט ותשעמה על מעשי ומרידת היהודים אשר נאספים אליו מד' קנות גאליפולל
 ואשר כזבו עליו לאמר שאיש קדוש הוא ויאמר איש קדוש מחוייב לדור רץ בניה
 קטן שפל הערך ומחלכו עם האפי קדש הנאספים אליו הוא רק את חריב'
 המוכל במלת ומים במסור' ישו ועל הארץ ישו וישנו רוב ימיהם בתענית ומה
 זה שביאיו מחטלפים ומפרפרים בצרף כאשר עלאו לפנים נביאי דעלפי' שזכרתי
 ארץ מוקדון אשר עבדו לכל אליל ויגילו רוב נביאותיהם לשווא וסגר ומה זה
 שמילא את ביתו כסף וזהב עם כל מחמדי אדם כמלך גדול בדברים יקרים שלא
 ימלא אף בביתו וזירת מלכותי אם לא שמע פניו אך למרוד כי ולשפוך במלחמותי
 דים עמי ולתי אקדימתו ואשמיד וזהב את כל היהודים מנער עד זקן
 טף וכשיים ביום ה' ביום אשר יולד זו ארוח האיש ומיד נחזרע המלך ואמר
 לא אשפוך דם נקי של סכלי' אלה אשר לא נתנו וכלות ארוח איש וטעות נביאי
 שקר שנו כי אחסא לאלקים כ"א אהרוב ארוח שבאזמיר עיר מולדתו ונכסיהם
 ובהיהם עם כל אשר להם יהיו הפקר לכל וארוח איש אכחור כדכר ברזל מלכזה
 באש ואחנה על ראשו ואשטוט עורו מעל ענמותיו וכל גוטו אשטוף באש ואצרו
 יתנו בכלי ברזל בכל שפרי קוסטאנטינא למען יעמוד ימים רבים לארוח לבני מרי
 עד דור אחרון שנה יידו עוד והמלך הוסיף לרנו עוד במאוד מאוד עד שלא
 אכל מזומה ארוח יום ולמחרתו כחב לכל קאליו ולכל סאנגואוף ולכל באפי'
 שבמדינות מוקדן להיוחס מוכנים ליום המשפט של חדש ויאחד שנה אלף ע"ס
 לנביאיו יום אשר נולד זו ארוח האיש האסור בגאליפולל ליתן רשות לאתונם
 להשמיד ולהרוב ולאנד לכל היהודים שבאזמיר גבאים ונקבות מן שבע שנה
 ולחטלה וכל רכושם לבז והפקר יהיה רק הנערים והנערות שמן שבע שנה ולחטלה
 חזיו ויהמנה על עשרה נערים מהן ה' מאמותיו אשר יאמוד להם דח מלוחי
 חקוטי והורוטי ויהי כאשר בא שמשגן כחב זה לאזמיר אל יד מר קליף דשם בלה
 למקלה נבירים מיודעיו דרך סחם שהמלך קוף עליהם מאד ומאזר נשתע הדבר
 בית הסותר מרדכי לבי אשר מיוצאי הללו נהיחס הרינה הגדולה הזאת יחד
 חרדה גדולה עד מאוד ולא קם עוד רוח זו עד שאחזרו בסבן ויפול מכתלו
 וימת ובער"ה שנה חכ"ז אשר נחבטלה הנזירה אז דרש רבו של המשיה החכם
 מ' יוסף אסקטא על קברו הפסוק ידינו לא שפכו הדם הזה כו' כי ידעתי ברם
 כחמה שלא בעמחו עשה בנו את כל זה ויהי כראות אם מלך הסוגר וכל שריו
 ובהוכס היו ארבעי היהודים את לער וחמה המלך ואת אשר נגזר על היהודים
 תושבי אזמיר באו אליו לנחמו ולאחר שקיבל נחמותין אמרו אליו המלך לעולם יתיה
 מה נאמר ומה נדבר להלדיק האיש המורד הזה אשר כל מיתות שבועות ארוחים
 זו ועל כ"ז לא ישו לכפר לער ורונג המלך רק לא יתכן דרך המלך אשר נשבע
 באפו להשמיד סכלי אזמיר כעם ככהן אשר אינכם יודעים בון ימיכם לשמאלט
 ואשר הלכו רק לקול השמע של החטות ארוח האיש אשר החטה את נביאיו בערמס
 כאם לדיק כרשע חרדון אשר קול דמי אחיך בניהם של אברהם אביך לדעתם
 יאעקו מן האדמה וארץ לא תכופר בדמם ולא יתכן בדותי עמים אשר אם איש
 ה' יחסא לקוף על כל עמו ומוסף אם המלך והאמר עליו אם כשר הדבר לפני
 המלך וסודה אני בעיניו אשים בענה לו וטוב יהי' לו כל הימים והוא שירגז
 המלך ארוח איש לבדו ועושה יעשו ארוח חמשים איש שבאלכסנדריה של מצרים
 אשר היו חמיד בענה עמו כאשר מספרים מקלה נבירים דבאן שונאי ארוח האיש
 ולמחלקו ולעמו יהי' שלום מצחה ועד עולם ויען המלך ויאמר אפשה בדברך
 וכל העם יתמחו וייראו ולא יידון עוד וחברך אם המלך לבנה המלך ומסק לו
 זמיר לש והשלם מצגרים אל כל נביאי קוסטאנטינא לבשר להם מן כל העמס

וישמעו

וישמחו וירגו לה' במהר מהלך על חמלה ה' אשר חמל וישחחו לה' אשר עם פה
לאם המלך וגנביו בקוסטאנטינא הרבו להשתדל באם המלך בשאלתם ובקשתם לבקש
מאח בנה המלך להשיב את הספרים אשר כתב על היהודים שבאיזמיר וגם שלא
להרוג לאחור האיש האסור בגאליפול על שיראו שלא יעשו בני נביאיו אחור לאחר
מוחו ע"ז כאשר קרה לפנים כן ויבטלו בו רבים כ"א ישב במאסר עד שיבאב
וחמש אס המלך כן והמלך שמע לה ויוס על הרעה אשר דיבר לעשות לו רק
אמר המלך כי נקה לא חנקו לינא חשפי ומאחור עם והלאה ברבו בכל שנה וי"ט
לאם המלך בכל בחי כנסיות שבקוסטאנטינא כל ימי חייה. ויהי כאשר שמעו
חכמי הדור שבאו בסוד ה' הדברי' האלו של אס המלך אמרו עלי' שבאחזה שעה
נחנננה בה ינוץ הנפש אסחר המלכה וחוסף עוד אס המלך חונר וחכמי'
להכין שמירה בנה המלך שלא תכבה נר חוגרמים מאחורן יודעי השבעות הקרובים
והרחוקים והשלח ב' רוכבי הרכש לדלעפי' שבמדינה וחקדן שם א' אלסיני ושם
הב' מורעבי ושם היו ב' אנשים אשר היו בקיאים בחכמות מאגני בהשבעות רוחות
ועוד הביאה ג' אנשים אשר באו מארץ עטהאפי לקוסטאנטינא אשר הללו אותם
לה שאין כמותם בכל הארץ בחכמות האלה. ויהי בהיותם כל ה' הכמים אלה יהד
אחה כתב כל א' קמיע מיוחד שונות למינה ואשר לא ידעו איש טעמם ויחלו
אותם לד' רוחות גוף המלך מחחה לבגדיו וקמיע חמישיה שמו על ראשו ויהי
חמיד עליו לשמרו וגם נחמו להמטנה ולהמופת לכל באשי קליף ולגדולי מלכות
אחרים ובפרט להמלכה ולבני המלך ולפלגשים רכי לבב קמיע א' לשמרם. וכל
האורחים אשר נאספו למלך המשיח למגדול עוז עם כל חושבי עיר בגאליפול
והסמוכים להם אשר לא ידעו מהסכנות הגדולות אשר הקשו עבור משיחה זה
בקוסטאנטינא פתרו את הכבוד אשר נשעה. למשיח במגדול עוז לשבחה באמרם
שכבר הודה לו מלך החונר ובר למשמעתו במקנה בחתו לו בכל יום י' הגרים
כיד המלך ואשר שר המבצר מכבדו ועושה כל משאלותיו ועם כ"ז אמר המשיח
לכל הנאספי' אליו שאל ירך לבכם מאשר הוא נשמר במגדל עז הזה אעפ'
נפלאות אשר לא נבראו בכל גויי עולם בקוסטאנטינא וכל מי שאינו מאמין בזה
שהוא בכחו בעז אין לו חלק לעה"ב ומערב רב שעלו עם אבותינו ממלרים הוא
וגם הע"ה שמואל פרימו אשר נולד בכפר מיכלה של מלרים גיסו של המשיח
אשר נסע אתו מירושלים עד בואם למגדל עז ואשר כבר עשהו לסופרו הגדול
מכל סופריו ואשר גידלו על כל שר מושל ומלך בכל עולם כולו כתב חמיד כל
אגרות המשיח בשמו וא' מני אלף אשר כתב המשיח עצמו וחתם אותם בשמו
ובטבעת המשיח אשר נתקן בו זורה נחש עקלתון ובאופן שכל חכמי מלך היו
בו. והפרימי הנ"ל וחזירו מ' אברהם יכני דרשן דקוסטאנטינא אשר עוררנו לכל
המפוזרים להאמין באמונה שלימה במשיחותו וגם פרסמו באגרותיהם שנעשו נסים
במגדל עז זה בכל שעה ורגע אשר אין בכח קולמם לכתוב אותם וחכמי דור שבאו
בסוד ה' אמרו כל זה שנעשה בכלוא זה אינו ניסי ה' ונקראו נסים רק בפי
עמי הארץ על דבר שננרמו מן בעלי השבעות על הכרח שמות או קדושים או
טמאים ומקורם בא משם הקדוש והנורא שמסר לו רבו ומאשר הגה אותו
באותיותיו ובנקודותיו ולא שמרו בטובה וסימנו שכל מעשיו ילא לרע הריגת בני
אדם הכיר בעל קרי שליחות רוח לשמוע מה שידברו ב"א זה לזה במקום רחוק
ורחוקים המה מאוד ממעשה נסים אשר יעשה ה' עצמו באחרית הימים בחתימה
זמן משיח האמיתי הוא קץ הפלאות וגם כתב פרימא זה שנשמע קול יולא מקברו
של ר' אליעזר הגדול קורא בחיל שבהאי הוא משיח אלקי יעקב ואין אחר זולתו
וחכמי הדור לחקו לזה ואמרו מה ענין השמעת קול שד או לחישה יוסף שידא
באזניהם אשר שקורי קא משקרי בדבר גדול כזה של קץ פלאות אשר חתילתו יחחיל
בהקיעות שופר גדול משמים: ומה שנעשה מנפלאות מעשה ניסים לדעת עם
הארץ אשר עשה המשיח במגדול עוז מפי מגידי אמה הוא זה ששלחו מד' ארלות
דבולין שני אנשים יקרים וטובים את הרב מ' ישעיה בן הגאון מ' דוד אב"ד
דק"ק

דק"ק לבזבז שבמדינת רוסיה רוציני בעל המחבר ס' סורי זהב ואח הרב מ' ליב
 ב"מ הי"ד חסן הגאון מ' דוד הג"ל שניהם נכדי של המושל מ' יואל בעל שם ז"ל
 למבצר גאליפוליס להתרחות עם המשיח ומה שיעלה למשיחתו ויהי בהיותו אהו
 שמה נהג אוחס פעם א' לטייל אהו ב' מפרדסים וילכו אהו ארוכות וקצרות
 ומדבר אהס ויקונו אליו שעדיין יש רשעות רדיפות ועלילות על לא דבר במדינת
 זול"ין פאדלייע וכביז להס שבמדינה פולין ופאל אהים מי הוא זה ונאזיה הוא
 יענו ויאמרו זה זה וכו' וכל פעם שזכרו שם אחד משמותם לא דבר רק הלג
 עלה א' מאלין שבפרדס וזרקם לארץ ובעה עשואו זה כהבו בפנקסיה' אה השעה
 והרגע זמן עשואו לזכרון כספר ויהי כאשר חזרו לכיליגא וכאו לשם בדקו ומלאו
 שבאותו שעה והרגע אשר הלג אה העלה נפל אהו רשע שבפולין לאחריו ומה
 במיחה חקופה וע"י עשות נפלא זה וכדומה לו נחלמה לבמה חושבי וואלין ופאדליע
 שמיחה חמיחי הוא רק חמי הדור שבאו בסוד ה' אמרו אדרבה מעשה מכווער
 ומגונה עשה וגדול עמו שפרג נפשות עודם נחמסם אשר הקב"ה אמר בשביל זה
 לא אעלה בקרבך אה מלאכי אשלה אשר כוונתו שלא יעשוו מיד ויוחר יפה עשה
 אה פעל בהשבעות עד שיחזרו ושהנו חמור שונאי יהודים לאהבי יהודים ומה
 זה חידוש להשחמם לרעה כמכסף ובפרט שהיה בידו להטיב ע"י ש"ה והגורא .
 ורבי' בני דוד זה של מדינות אל' אשר נכספה נפסם להתגאל אה ראו כוכבא
 דשבים מנהג ממזר שמים או גוה פעל ידו ללג עיירים וכפרים . אה יאל אה
 ואכל עיירות וכפרים או בחים . ואה הר גבוה נפל . ואה הרים מלאים גפריות
 נלחו ואה נראה קשה לבנה בליה אה יאל דג של ד' רגלים מים ליבשה אשר
 המה מעניני מקרב ארץ ואה ראו חילות חלויי לבא או אורות חיות משונות או
 בנינים מזורים כירוסלים וזיון אשר מהקב"ים בעה קין בזמן שאין רוח נוסף
 בעניניו ואה המה רק קמורים עולים ען הארץ וכו' כולם פהרו בהלומם על
 משיחתו ופעם א' שמעו קול עופות גדולים אשר נקראו ראקי וקראתיקי בואים
 בימי קין מאפריקי למדינות אלו עבור פרנסתם פורחים ברוחם עד ממעל לעננים
 ועל שלא יחראו אמרו שהוא קול מלאכים משוררים שירה על הגאולה . ועוד ספרו
 השני משלחים אלה בהיותם באים סמוך למבצר מגדול עוז אמרו זה לזה האריך
 נעשה שמה הוא המשיח האמיחי מחויבים אנהנו לברך בבואינו אליו ברכת חלך
 ואה איננו משיח יהיה ברכה לבטלה ועד שהסיכמו שניהם להזור על המשנה
 בלחש ובברכה שבה נאמר לפניו בקול רם ואל יחשב לנו לעון ברכה לבטלה כי
 חזרו רק על המשנה בלמידה המשנה שמוחר ויהי כאשר באו סמוך אליו עשו
 כאשר הסיכמו ויען המשיח להם הלא ידעתי שאחס חזרתם רק על המשנה שלא
 לברך לבטלה ויפה עשיהם על דבר שלא נודע עדיין לכם שאלכי המשיח האמיחי
 שוב סיפר איש א' מארצות מערב לאמר כשהייתי נער בן י"ד שנה בשנה חכ"ץ
 השקתי השק גדול לראות פני מלך המשיח וברחתי מהדר בית רבי שלמד אהי
 מורה ובלי ידיעה אבותי ואסע מסע אחר מסע עד בואי למגדול עוז ויהי בבואי
 שמה מלאחי שכל בחי עיר גאליפוליס והכפרי' הסמוכי' לה מלאים אורחים עד שכמטע
 לא מלאחי מקום ללון בו אשר כולם חשקו לראות פני מלך המשיח ולמחרתו עליתי
 למבצר גאליפוליס עד בית המשיח וראיתי ביהו גדול ומחודר ביות ומבואן כבית
 מלך עה גנוח ופרדסים וכל מממדי אדם ויהי בבואי לחדר המשיח לראותו בכבודו
 חזר פניו לאחוריו וזה מיד עלי ע"י א' חבני כביאיו שמהויב אני לסבול בשרי
 קודם שאראו על דבר שידע שאירע לי קרי בליה שעברה במלוגי ואעט כן וחזרתי
 עד חדרו וראיתי אהו ומימי לא ראיתי בעל קומה כהדור ויוטי כמוה שמשכמו
 ומעלה גבוה מכל העם מלובש בבגדי יקר הכלה וחור וכל חכסימי מלוכה נהגו
 בו וכל כלי ביהו היו מעשה חרש עם כל מממדי אדם נמלאו בו . ונהן הכניא
 הגדול היה בשנה הזאה באפריקע לנסוע לי' שבבים ואמר נאטו אהו אסיטת
 חסידים . ובעם היומו אהס בשדה אמר להם במקום זה נקבר נביא חלוגי אשר
 אה כנר בעם חלוגי ומיד יאל מאוטו מקום קול חזק קורא שנהאני נבי הו

מלככם הוא מושיעכם הוא גואל חזק ואין אחר בלחו ופת קץ הסלואות הניע והיל הקולות האלו גרם לדבר שכמה חסידים שהיו עדיין מסופקים במשיחיהו נעשו אמונ באמונה שלמה ועוד אחת העולה על כולם והוא שאמר להם פעם א' בהיותו אחת בארץ פלשתיים בשדה במקום פנוי עלוני נחם דשא נקבר לדיק גמור עלוני שמה לפנים בזמן פלוני וזוה לכל הנאמרים אליו שיסנו פניהם לאחור ויעשו כן ומיד לאחר זה נזה שיחזרו פניהם כאשר היו מול מקום נחם דשא ויעשו כן ומיד ראו באוהו מקום קבר גבוה פתוח וארון פתוח והבן אדם אשר שכב בו נראה בריא כאלו נקבר בו ביום בלחי מחסור כל וינו לא' מהחסידים שיקח מגילה א' גויל מתחת מראשותיו של המה ויעש כן והנה מלאו כחוב בו עדום על קץ סלואות ועל המשיח שהוא משיח האמיתי. שצאחי שמו ואח"ל זוה שיחזור הגויל על מקומו הראשון ויעש כן ומיד אח"ל זוה שכולם יפא פניהם לאחור ויעשו כן ואחר זה נזיה שיחזירו פניהם למקום הקבר ויעשו כן ויהי בהחזירה והנה הי' המקום פנוי מקום דשא כאשר הי' בחסלה. והמלך המשיח אהב את המטרונים ערה אשחו במלך מלך ונפשה קשורה בנפשו מן יום כ"ב חמו"ל שנת חכ"ב עת חתונתם עד היום הזה במגדול עוז על דבר שנהגה עלמה חמיד אהו כמנהג נשי מחילדים ושירים של פולניא והיא כשבקשה דבר מה ממנו כרעה על ברכיה לפני כסא כבודו אשר ישב עליו ותשתחוה לו ותאמר אליו בי אדני מלך המשיח אם מלאחי חן לפניך וטובה אני בעיניך וכשר הדבר לפניך תגדל חסדך עה אמתך השפלה אשר זכחה בחסדך הגדול לכה עד הלום לראות בכל יום לפניך כמראו' חלקים לזוה לפעבדיו או חסידיו או לבני כביאיו להטיב לי לדבר עלוני והמשח בשרה בשמן המור ובצבחים ועל דבר זה ניתן לה כל משאלות לכה בי נתן לה אבנים קובות ומרגליות משובליים בטבעות ובהחיים כלי כסף וזהב ושמלות מכובדים עם כל מתמדי נשים לרוב ובכל עת שקיבלה דבר מה ממנו במחנה כרעה ונעלה על פניה לפניו ואמרה אף בזה הגדיל המלך המשיח חסדו עמדי ופעם א' נתן לה עבעת יקרה נעלה לפניו ארצה ותבך מאין הטונות ויחדד המשיח ויקס מתכאוו והקים אותה מעל ארץ ויאמר מה לך בתי ומה יעשה לך עד חצי המלכות ותעש והען בחרבה על שאין לי זכרון המידי מתך כי לא הי' לה ולד עד יום מותה ויען המשיח ויאמר אעפ"כ אחס טובה לי מי' נשי וזרעי יהי' מלא הגוים ותחננת ופניה לא היו לה עוד ותאמר א"כ אשתמה מהיום והלאה שזכיתי להיות בדביקותיך. ויהי בערב יום חג של כל הנביאים אשר חגו אותו במבצר מגדול עוז כשמחת בית השואבה שמו שמתו רקדו אכלו ושחו בו כלזוהת גיסו הסופר הגדול מ' שמואל פרימה ואשר שמו של המשיח השקר על החג הגדול הזה ואשר יזוה להם מה לעשות ביום הזה וכאשר היה עם מטרוניא שלו שרה לבדו עלה צדון המשיח לעשות לה חפיבה וזכרון לדורות כמוהו וינו למחרתו ע"י סופרו הגדול לאמר כל איש ואיש בחור ובחולה מעולל עד יונק ומזקן ועד סף יהיו מוכנים בשבוע שבסמוך ביום כ"ב חמו"ל לחוג ולשבות בו כיו"ס ושבת ויחנהגו בו בקדושה יחירה כמו ביו"כ ויעשו כן ואפס שלא היה תפארת המשיח לקרות שבת הגדול דמטרוניםה לכן קרא סופרו הגדול שבת זה שבת הגדול של משיח ויהי צבוקר יום ז' כ"ב חמו"ל יום שבת הגדול של משיח בעת שהסלל המלך בחדר מבצרו במיין חסידים זוה להזיף ז' ס"ח ותמור מנהג ישראל שקורין ז' זכרים בחורה בכל שבת זוה להזיף ז' בחולות ימות מבנות לי"ט מלכים לקרות צפ' בנות ללפחד-בסדר פניהם ובפ' וישלח ותלף דינה כח למה ואוהה שחפציר תקרא צפ' בשלח ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התוף ובנביאים בישעיה סו' ג"ד ב' א' רמי עקרה ויעשו כן והוא שבמיה לאותן הכתולות שישתמו לו לאחר שיסתלק מעולם החסון הזה לעולמות עליונים:

(* ושי משולמי טולגיה רבנ מוה' ישעיה ורבנ מ' ליה הכיז על דבר היקרות שנתצבה

(* (עשרי) בארץ אגריקא במדינת קלוג' במדינת לטאנג' סיה ציפי

שנחרכה בעיר גאליפאל ומרוב אוכלוסין יהודים התאספו ורבו בו יום ביום כי היה דירה לפי כבודה לא מלאו להם לכן נסעו יחד עם כל האדרינאלים ביום כ"א תמוז באו לחזרה אל עיר גאליפאל וילינו שם ולאחר שהיו אה משרת לקנות להם דבר מאכל מן חוגרתי ה' להנפש להפשט מעיסות הדרך ויהי כאשר שמעו מ' אברהם יחיני ומ' שמואל פרימי אה חילול שבת הגדול הזה ושאר מרדו במזוזה המשיח הרה אהם על זה ויספרו המעשה הרע למלך המשיח ולמטרוניא שרה וגם המה רגזו במאוד ולאחר ההללים הלכו שני המשולחים אלה אל בית המשיח לדבר עמו וישב להם וספרו הגדול בשם המשיח לא חוספו לראות שני המשיח עד עולם על דבר שחללם היום אה השבת הגדול שלו ויחדרו המשולחים ויאמרו אליו מה פשענו ומה חטאנו הלא ידבר נא אדונינו במה פשענו לו כי אין אהנו יודע עד מה לא אהנו ולא משרתינו כי אהם באנו מהדרך עיפס והלוטית דרך ולא הודיענו איש בלום האשמים אהנו בדבר הבלתי נודע לנו ויספר להם הסופר הגדול אה כל הנעשה והקדושה משיח רכל על היום הזה לכוסף בו מהיכה עד עולם בקדושה יחירה. ויהי בשמעם אה כל זה בקשו וימנו במלחמה ובקשהם להעביר אה רעה חילול שבת הגדול הזה מן המחנה המשיח כי בניקיון כפיס ובר לבב שלחנו אה משרתינו לקנות מהחוגרתי ויעש כן וימחול להם המשיח שנגחם אשר שגנו ויבואו לפניו ויברכס ויאמר יהי רצון מלפני שחלתינו והשמרו אה כל מנותי חוקתי ותורותי והחנכנו כולכם בפולניא כאשר בני נביא וחסידו עמ כל הולכי אחרי מוכים ויתן לכל אחד משניהם מטבע זהב ה' אשר אורח ממחמד מחוקק עליה ויקרא אה שמש שקל קודש ומעטפתה אהם עשויה ממשי מרוקמה בפחילי זהב וכסף לכל אחד ויקרא אה שמש פרוכה קדושים ולרוב הזקן מהו' דוד הלוי שלה על ידס כחונה אהם ויקרא אה שמו כחונה כד קודש ואגרת אהם מחוחס מידו ובחוחמו ויהי אחרי כל זה נפלו המשולחים על פניהם לפני ארצה וישקו לרגליו וילכו לדרכם בחזרה למדינת סולין : וזה העתק האגרת ששלח המשיח ממבצר מגדול גז אל הישיש הרב הגאון מהו' דוד סג"ל בעל ספר פורי זהב ע"י משולחי ד' ארצות דפולניא אלה ביום ב' כ"ב תמוז חכ"ו וז"ל.

יום ו' ליום החייה רוחי ואורי הוא כ"ב תמוז בחודש ארי' שנחדשים במדר וישעו מרחמה ויחנו ברמון ערץ מנחה היא שלוחה ממני לאיש אמונה זקן ונשוא פניה הרב מהו' דוד לבית לוי בעל פ"ז עוד ינוב בשיבה דשן ורעקן יהיה במהרה אני אנקום נקמהכם ונחם אנהמכם כאיש אשר אהנו תחמנו על אהם כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת יום נקם בלבי ושג"ת גאול"י בא"ה (מערבי בני' שחתי צבי) נאום דוד בן ישי עליון למלכי ארץ הגבר הוקם על גל ברכה ותהילה משיח אלהי יעקב ארי' דבי עילאה שחתי צבי" הגביא ר' נחמיה ימחר לפני בנהלם ורנה) וזה היה חוקמו אשר חסם בו מכתבו (אשר עוד רבים עהס גנוזים ונסתרים בחדרי ספרים ג' חכמי הדור שבוו בסוד ה' אמיחי במסגור : אשר אינם נוחים רשות להעתיקם כדי שלא ילמד מהם לשקר) בדמות נחש כי נחש בנימסרית משיח שכל לנקום נחש והחמי הדור שבוו בסוד ה' אמיחי רנוו אהריו בחמסם על שהסך אכלינו והעניתינו הוא יום י"ז תמוז ליום משחה ושמהה ווי"ט לכבוד גיבו שמואל פרומו סותרו הגדול אשר עזר לו בכל עסקיו ולאבד נפשות רבות מחיוב לבא אליו בו ביום החייה רוח מיוחדת לו לאבד ביום הששי לו שהוא יום כ"ג לחדש תמוז הגשום. הנוחרים לכבוד שנתו אשר אהם מכל הנשים לקרוא לו שבת

קדם המהגב בזמן שמת מלכס בעה שקברו אהנו קפלו אהריו י"ז בחולות מוצע מלכה להקבר היום אהו כדי לשמרו אהר מוחו בשדי עילמאי (עליסיריאשען פעלדעריא) במלכות לינן אשר ימלך שמה על שחיים לא ה' גרין לכן כי היו ע עש עד שבעה חלפים נשים ופלגשים וכוונה מלך אשר טלדו לכן שיו נוחרים לזוטק עם כל מי טרלו כן טריות וכן נפשות :

שבת הגדול של משיח לנהוג בו בחוסלפת קדושה כיום כלורינו : ור' נחמיה נרד
 אשר פקד עליו המשיח למהר ולבא לפניו סיס מ"ח גדול בלרץ פולין ואתרו
 עליו שמרוב קדושתו נגלה בו עקב נבואה אשר העידו עליו חכמי פולין . ויהי
 כאשר שמע ר' נחמיה הזה שיש משיח לישראל במבצר גאליפאלל נסע בחודש ניסן
 העבר מפולניא לבא אל המשיח לנסוח אותו אם הוא הנגיד ומשיח אמיתי
 עלנו אשר דבר ה' בו ובנביאו הגדול נתן העזמי וגם בכני נביאים שאלו או אין .
 ומה ענין רב נביאים המנבאים עליו דברים לא טובים והוא שמנבאים אותו בשם
 מ' ואלהים ברא ברשעים הטייך רק להקב"ה ולא לולחו ויסע מסע אחר מסע עד
 יום בואו בר"ה אב למקום גאליפאלל אל המשיח וישב אצלו ג' ימים וג' לילות
 ראופים לבד בחדר המטים על דבר שלא נחנן משיחחו בעימו :

וירד בחצי ליל ד' אור ליום ה' לחודש תב היא ליל שלישי להקייסה נרדמו
 שניהם יושבים על כריהם המלך המשיח והחכם רבי נחמיה הנ"ל מרוב
 החוכמה ולפלולם עבור משיחחו ועד שנשחקמו שניהם בשינה ועד שר' נחמיה
 הקיץ מחילה ויהי בהקיוו סלך בלס מחדר המשיח אל פרדמו אל גינת ביתן המלך
 בלב קרוע ורוח נשברה ודמעותיו על לחיו ויבך במר נכסו ועד שהתפלל לה'
 אלהיו בחישון לילה ויאמר אלה ה' אלהים עד מחי האחר לנו קץ הפללות אשרי
 רוב נביאיך באמת מימי קדם נבאו עליך בשמך זכור לעבדיך אבינו טזקן אברהם
 איש ברייך אשר קדש שמך בכשנן נמרוד עובד לכל אליל וגילול וגם בהר
 המוריה ואשר עשה נפש בחרן זכור לנדחי אבותינו אשר אהרת לאבותיהם עשר
 מאמריך ואשר אנתנו מחזיקים בם עד היום הזה הן היה אנתנו מפוזרים מקלה
 העולם ועד קצהו אשר למדו מיום שהגלה שישק נבוכדנצר וסיעוים וזלחת אותם
 מעל אדמתם לכל זרע נח שני מאמריך טראשוים לפנות אחת לאחת מאלילי וגילולי
 מעשה ידיהם להשתחות לך לבדרך סיבה ראשונה לכל ראשונים זכור לנדחי אבותינו
 אשר עמדו בנסיונות בשמות גזירות והריגות חת"ו ולהלכה ולו שהייתי א' מהם
 וקדשתי את שמך ברבים בקרבם מלהיות צדור הפוכוח זה אשר מהללים שמך
 הגדול במשיחות שקר זה לעין כל זכור לאחינו עשרת השבטים אשר כרת אחת
 בם' כי טשא סו' ל"ד פסוק י' ויאמר רנה אנכי כורת ברית וכו' ואשר נאבדו
 במכירתיהם ממחוז קהאריסאן ולהלכה זה יותר מאלפים שנה בקרב עמי עולם
 והנעטחם ע"י נביאך הגדול יחזקאל סימן ל"ט ס' כ"ט שלא חסיר עוד פניך
 מהם זכור לעת קץ פללות אשר לפניך לבדך יכרעו וישתחוו כל משפחות האדמה
 זכור נחת ספרא אחרא אשר נחרו בנו מיום אחת אבותינו מארנו זה ס"ז
 מלוח שנה עם י"א משיחי שקר אשר הבאישו את ריחיו בעיני עמי העולם ועשה עמנו
 חסד בעבור שמך הגדול והנורא והגילנו מזאבי ערב הטורפים האלה אחת הוא ה'
 אלהים אשר בראחנו ויארחנו לכבודך ישעיה סו' מ"ג פ' כ"א עם זו ירתי לי שהלתי
 יספרו והבט משמים וראה חרפת משייך האמיתי אשר זה האיש מהרף מערכות ישראל
 המפוזרים ואשר נעשה משוחות הסומאה החיצונים ומה שעשה לשמך הגדול שנקרא
 עליו מחולל בקרב עמי עולם זכור לנו היום ברית י"ג מדושיך שהודעתנו ועד
 שקרא בחיל ה' ה' אל רמוס וחגון וכו' ועד שביים והגילנו משרי
 זכות אודים אלה מלח המשיח השקר שנחאי הזה ומלח נביאו
 הגדול השקר והרבה להסתלל עוד ועד שנפל לארץ בוכה ומיילל בעינים
 סגורות ובלב פתוח לשמים ומיד הראה לו מגילה עפה אשר כרוב בו ג'
 פאוקים של יחזקאל סו' י"ד פ' ס' והנביא כי יפחה ודצר דבר אני ה' כו' ומיד
 אח"י עמד מעל הארץ והגה מראה והנה המשיח נהעורר מקול קריאת ה' ה' ויקץ
 משנתו ויקם וילך לראות מה זה ועל מה זה נעשחה עמו בביתו ככה ויעמוד פסח
 שער חלירו והנה ר' נחמיה יאל לקראתו בחמה עזה שפוכה ויק' אלו בקול גדול
 לאמר הנה עתה באתי להטותך בשם ה' לבאות אשר חרפת ומיד תלכש המשיח
 במליתו של המח"ל מקדקדו עד כף רגלו יירא כי לא יכול לו ויגע בקף ירט
 ויאל פאחו והנה אור הכובק האיר והשמש יאלה לארץ וירד ר' נחמיה ממבצר
 גאליפאלל

סיפור חלומות

כח

גאליסאל ויבא ברחובות עיר געליסאל ויזעק זעקא גדולה לאמר אני רוצה להיות ישמעאל אני רוצה להיות ישמעאל וכן עשה הלך דרך מצות ים לקוסטאנטינא והמור דמו צדק ישמעאל ויהי כאשר שאלו אותו היהודים שבקוסטאנטינא על מה עשה ככה לא ענה אותם דבר רק קרא על עמנו הפסוק שבמשלי פי' ע"ז פסוק ד' וגם רשע ליום רעה וגם קיים אותו פסוק כי בזמן פרסי הלך למוסחי הגדול ופסגה ושאר גדולי עיר ויספר להם ע"י מתורגמן את כל מעשה שבחי זבי והרבה לגלות מפלאתיו ומסודותיו ויספרו את כל מאמריו לתוך החוגר מה שנלה להם האיש דוליגא וישלח מלך החוגר אחריו ויבא לפניו ויזו לכבדו בכל מיני כבודים וליקח לו מנה אחת אפים הראוי לו מאת המלך על ההמרה ועל שנלה לו כל נכלי וסודות החפוס שבמצר גאליסאל :

וידי' לחקופה השנה ברת המומר בספינה בקוסטאנטינא אל ארץ איטליא ומשם לארץ מולדתו ולא גלה לשום אדם מנכלות אלה וסוף דעתו ומה ראה על ככה ומה שעשה שלשה ימים ושלשה לילות במצר גאליסאל ובקוסטאנטינא רק ישב חמיד בדד למד יזש וילוש והאענה ונהג חסידות כבדאשונה והוא היה לאמר זמן רודף גדול לכל אוחן שהחזיקו במתיחות ובחורת שבחי זבי וצננת פל"ז היה במדינת פולין קסן בעיר חונטשין איש עני למדן א' מסורף דעה ששמו ר' יעקב נאמרוב אשר אחר קדמות ואחרות בשנעונו עד שהיה לשחוק וללעג ולקלם בעין כל רוצה אותו ועד שהנערים רננו אחריו וקראו אותו ר' נחמיה הנביא עד שנשחקו עם הזה במותו וכאשר שאל אותו מה שמך ענה ואמר ר' נחמיה הנביא שמי . ויהי לימים נסע ר' יעקב נאמרוב הזה לקבץ די מחסורו אשר יהסר לו עד צואו לק"ק אמשטרדם וכל מקום אשר דרך כף רגלו כאשר שאלו אותו מה שמך ענה ואמר ר' נחמיה הנביא שמי וככה השיב באמשטרדם ועד שגם עם רננו הנערים אחריו ברחובות עיר וחסום כל העיר עבדו עד שבאו לשטח ח"ה מממודי בית גבירים בשנת תמ"ז והעידו על ר' נחמיה האמיתי שיושב בפולין בכבוד ובחסידותו וכל ה"ה שבאים בסוד ה' בלאתה מכבדים ומרוממים אותו שט על המעשה הטוב שעשה ועד שמת בשנת תמ"ז בחסידותו ועל המשוגע הזה אשר החזיר על הפתחים העידו ששמו ר' יעקב נאמרוב מולד ונהגדל בעיר פיקטין אשר גס עם רננו אחריו הנערים מרוב שגעונו . אגדה ששלח המשיח אל הגלילות הסמוכים לגאליסאל להעמיקו ולשלוח בכל חסותו ישראל ביום ג' כ"ג תמוז תכ"ז לפ"ק ח"ל :

יתברך שמו ויתעלה לעד אמן יום מוצאי שבת הגדול שלי ושל אוזי ושל עמי אנשי מגדל עוז שם ה' וכל נמצאים בו יום ג' כ"ג תמוז האכיר שבחרשים בסוד ויסעו סרחתה ויהנו ברוחן פרוץ יום ז' לתחיית רוחי וגמשי הוא יום מו"ב בתמוז . אחיי ועמי ואנשי אמונתי אנשים נשים ונשן כל מדינה ומדינה עיר ועיר מקום אשר דבר המלך יהיה מביע שלום רב לכם מארון השלום וממני בנו המלך שלמה . גודר אני עליכם שיהי ש' באב הכע"ל העשו אותו יום משתה ושחחה גדולה במאכלים טובים וחשוכים וכמסקים ערבים וריכוזי גרות ובשירים רבים על שהוא יום טוב לידתו של שבתאי צבי מלכם עליון למלכי ארץ ולענין מלאכה ושאר דברים ותעשו אותו יו"ט גמור ובסדר תפילת יו"ט ובמלבושים נאים רק אמירת לגי מותר לכם אפילו במלאכה דאורייתא ושבות בלי שיר מותר לכם מכל וכל :

וזה מוסף תפילתי . ותתן לנו ה' אליהם בזהב מועדים לשמחה חנים וזמנים לששון את יום חג הנחמות הזה זמן לידת מלכנו משיחנו שבחי זבי עבדך ובנך בכורך בזהב מקרא קודש זכר לניחא מנרים . וקראו בפרשת סדר הצנעו עד חמת השדות הפסגה ה' בני אדם בסי"ה כשר ובכרבת כיו"ט גמור והמספיר יפטר כה אמר ה' מלש תן במדבר עד ותמאסם לא אזכר עוד תחללנו מוסף על יו"ט וזאת קרבן מוסף ובחזרה ס"ח וקראו מזמור יסופיה מבני דוד בקול גדול ובשפת גבורים ובגשמה קדושה ובזמירות יושב בספר עליון ושירו לה עיר

חדש ושיר המעלות זכור ה' את כל עונותי עד אויביו אלבים צופת ועליו יליץ
 נזרו ומזמור בשבט ה' את שבט ליון ותקראו הלל בצרכה גמורה ובלילה תתקדשו
 קידוש יו"ט עם ברכת שהחיינו ונוסח הקידוש כנוסח התפילה שהוא והחן לנו
 את יום חג הנחמות הזה את יו"ט מקרא קודש הזה זמן לידה וכו' והמזמור
 הראשון של ערבית הוא מזמור פ"ט שהוא משכיל לאיחן האזרחי חסדי ה' עולם
 אשירה עד ברכת יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה וזה המזמור תוסיפו ג"כ
 במזמרות בין זכור ה' לדוד מזמור בשבט ה' את שבט ליון יהיה היום הזה
 לזכרון יו"ט גדול לדורות עולם הוח הוא לעולם בני ובין בני ישראל שמעו שמעו
 אלי ואכלו טוב והתענגו בדשן נפשיכם והפו אזיכם ולכו אלי שמעו והתי
 נפשיכם ואכרחה לכם בריח עולם חסדי דוד הנאמנים. נאום דוד בן ישי ערה
 לכל מלכי ארץ הגבר הוקם על ברכה ותהלה משיח אלפי אריה דבי עילאי שבחאי
 צבי. ויהי כקראו חכמי הדור שבאו בסוד ה' באמת את האגרת הזאת ענו ואמרו
 אותו האיש שאין החם ממלחו אפי' מדינה פרחום א' ולא חלקת חמר א' ללבון
 לבנים ממנו ולבנות מהם בית מקדשינו הגדול ואשר הוא סבור במאמר בכלת
 יתברך בלבבו להשתבח בנהלת ה' שיבצחוהו וירוממוהו באלה תוארים ושבחים
 ועל כל זה מהרם יום אצל בית בחירתו אשר עודנה לא נבנה והוא לא יבנה
 לעולם ליום נחמה ויו"ט גדול להכעים להקב"ה ולהעוה אותנו עם כל עמי עולם
 בפעוה מחדש להאריך עוד זמן מה ההשתחוויה הזוללת אשר ישחוו בה כל עמי
 עולם אחנו רק לחלדות ה' הוא הסיבה הראשונה וכתבו כאשר כתבו חמדי
 לאחר השמרו לכם פן יפהה לנצבכם ע' לפנות למחבצי איהו האיש האסור
 בגאליפאל כי כוחוהו הפומחה מבעיחיס בו ובנביאיו יום יום ואם יתאחר עוד
 במאכר זה ובחואר זה יהפך להולכי באורחיהו ולשוממים אליו את אהדות הויה
 ה' לתומחה ותורחיהו לחרוטים ונידופים. בליל שבת אור ליום ח' בחודש אל
 ערב יו"ט הגדול יום אשר עלד המלך המשיח בו בשנת חכ"ז אמר המלך המשיח
 להביא את כל מלכי יהודה וישראל לפניו אשר עלו למבפרס שמה ושלשים איש
 אשר קצחם נחארחו ולנו בעיר גאליפאל וקצחם עבור היקרות הגדול שהיה בעיר
 הזאת ואף עבור זוק מניחה דירה לפי כבודם מרוב המון עם הגאספים אליו מד'
 קלות גאליפאל שזרו להם בתיים ומלוטה בכפרים ובעיירות סמוכים לגאליפאל
 וביום ח' לחודש מנחם זה החאכפו כולם לחוג את חג הגדול הנחמות הזה במגדל
 עז עם המלך המשיח ועם מערונתו ועם ו' קני תורה יושבים ראשונה במלכות
 ועם כל נביאיו ועם יותר מחמשה אלפים המון עם אשר היו נאספים שמה
 בהסביבות ויהי בנחם המלכים שמה ברכו למלך המשיח ולמטרונת שרה ליום הולד
 בו מתהב שרי המלך והמלך המשיח יושב על כסא רם ונשא והמטרונת שרה
 יושבת לימינו וישקו יד שמאלית החשיח ויד ימינית המטרונת: ויהי אחרי כלותם
 כל זה הזמין המלך המשיח והמטרונת אוחם וחה נשיהם לסעוד אתם למחרתו
 סעודת צהרים ויעשו כן ויהי למחרתו כאשר סעדו סעודה זאת וכאשר היה לב
 המשיח טוב בין חלק להם את כל ארצות עולם אסיא אפריקא ואת חרשים הוא
 המטרונת וא"י הם דרך כלל. הכפיחם בטחון גמור שלאחר שנת חל"ט עם
 כלות מנחה שנים למחמחיו. היא הפה שיקומו המחיים מקבריהם וימיו בפרס
 לכל מתלכה גבול נכון בפרעיות להיות קיימת צדיקה לדורי דורות לנדיהם ולבני
 נביהם עד עולם וישמחו השמונה ושלשים מלכים וירונו לה' ויהכלו וישחו וישכרו
 עם המלך המשיח עד חגי הילולת ואחר התלוקה אמר המלך המשיח אליהם אל
 יתמה בעיניכם שלא נחתי מלכה להזקן מ' יוסף איסקפא היושב באזמיר על
 שהוא גילגול שאל מלך ישראל אשר מאסחיו מלהיות מלך מלפני ואשימנו למלכה
 דדבן לנחם להם בכל מדינת אפריקא וזה היה סדר תלוקתו שמתה ונגלגותם
 הארצות והמדינות אשר חלק מלך המשיח לכל מלך ומלך למלך בהם ביחוד.
 אני שלמה בן דוד מלך ומשיח אלהי יעקב מולך בעליונים ובתחתונים עליון מורא
 למלכי ארץ: אשכ במאקס קדושה ורוממות בירושלים רבתי ושרתי בכל בירת גויי עולם:

(*) מלכי שבט יהודה אשר ימלוכו תחת אלי' אחי של מלך המשיח מלך מלכים בכל העולם כולו והוא מלך מלכים על עשרים מלכי ממלכת יהודה :

גילגול

ר' משה מלמדי הראשון שבאזמיר חיבבו את כל ארצות יששכר וזבולון בארץ חלה וחבור שמעבר לנהר סמבטיון בארץ אפריקה : הגביר סלל מק"ק שאלנעק אחי את כל ארצות טורנגאל וספרד : הגביר זלאל מכפר מארמארא אמון את כל ארצות שווייך ונארד : הגביר אבנר מקאמאטינה אמני' את כל הארצות דאני . מ' יחזקאל מאלכסנדריה אחא את כל ארצות רוסיא רוצרס ואונגריי' . הגביר רפאל יוסף מאלכסנדרי חזקיה את כל ארצות מזרים ארצני נובי ומדבר סאראן הגביר אברהם רוציט מאלעטפלא יאשיהו את כל ארצות סרמרי קטן ויס השמור וטביצוטיהס : הגביר זרח מאלגיר שבאפריקה יהויכין את כל ארצות ים קספי אוסבעק וסביצוטיה : הבחור דוד מטונים שבאפריקה יהויקים את כל ארצות יאלינו ועדסה וסמיות לכן . הגביר כ"ב מעיר גאליפאל יהורם את כל ארצות לרפת : הגביר דוד מאלקוירס יהושפט את כל ארצות מאראקע ואיים הפונים למערב : הגביר שלמה יוסף עלי וארנא יואחז את כל ארצות סרם : הגביר נפתלי מארם לוצס את כל מדינת פטץ ומדינות הפונים נגבה : הבחור איש צושה מצעל לפון יקח אשתי שניה שבאנלנעק יוחס את כל אינדי מזרחית טש"ע חיי ים פונים נגבה הסמוכין : הגביר מיכאל מק"ק עזה מנשה את כל ארצות סינא ורצ חיי ים סמוכים להם : מ' יוחנן מלמדי הג' שבאזמיר עוזיה את כל ארצות ראובן שמעון בארץ לחלה וחבור שמעבר לנהר סמבטיון בארץ אפריקה : האדקא אחי אסתר והיא גילגול עתליה את כל ארצות פולין גדול וקטן ליסא אנקריינא ואשכנז . מ' בנימין צבי האדול נתן צדקיהו ואח כל ארצות האלדיא ואיי הים הסמוכים : הגביר חנניה מנפס רחבעם את כל ארצות בארשארי ומדינות הפונים נגבה . הספרדי קארדוזו והוא מזרע אהרן הכהן הוא ישמש ככהונה גדולה במקדש השלישי אשר לבנה בקרוב :

דור בן ישי אריה דבי עילאי

מלכי ישראל אשר ימלוכו תחת יוסף אחי מלך המשיח מלך מלכים בכל עולם כולו :
 חיי שבחאי צבי משיח אלהי יעקב המולך בעליונים ובתחתונים עליון וטורח למלכי ארץ אשכנז במקום קדושי ורוממתי בישראל בירושלים רבתי ושרתי בכל בירות העולם : הגביר יוסף אחי מלך המשיח מלך מלכים על י"ט מלכי ישראל יבנ במבצר שומרון שרתי למלכי ישראל ועפרה זכב גדולה על ראשו : מ' שלומיאל קרידי חמי השני שבאמלעניק אחאז את כל ארצות טארטערי הגדולה : הגביר יהודה בק"ק ספיהו במדינת בולגארי אחי' את כל ארצות אמעאלי' : ר' נחשון צמ' אלימטא אלה . את כל מדינות האסיאטא ומדינות הפונים לפונה : הגביר צמ' אלימטא אלה . את כל ארצות עסיהאסי : הגביר יוחנן מדעלפי הושע את כל ארצות שבאינדיא מערבית : הגביר אהרן מאזמיר זכריה את כל ארצות גואינעא ומדינות פונים לפונה עם כל איי ים דרומית : הבחור ילהק מקוסטאנטינא יקח אשתי ראשונה שבאזמיר . זמרי את כל ארצות מאבלי וטש"צ איי אינדיא מזרחית הפונים נגבה . מ' אברהם יכני דרשן דק"ק קאמאמאטינא ירבעם בן נכט ק"ק קאמאמאטינא וכל ארצות הסוגר שבאירופא ואסיא : הגביר זכריה מדמסק יבוא את כל ארצות קאנאראטי רגיני ומדינות הפונים מערבית : הגביר

קצוב

(*) יבנ במבצר אין שרתי למלכי יהודה ועפרה זכב גדולה על ראשו

עקיבא נולד במאדעגא יואחז את כל ארצות פלאריי ואיי ים הפונים מערביה : הגביר אליעזר מאוספאן שבפרס יהודים את כל ארצות מאגעלאני ומדינת לפוניה מזרחית שלהם : הגביר ירמיהו מק"ק אלעפפא יואש את כל ארצות פלארידי ואיי היים הפונים מזרחה : מ' נהור מצעל לפון ירבעם בן יואש מקצה בני לוי ובני משה ושבת נפחלי אשר וחזי שבט יוסף בארץ חלה וחבור מעבר לנהר סמבטיון שבאפריקא . הגביר ר' אהרן חמי הראשון שבאזמיר מנחם את כל ארצות סוביערי' וגבולה וטי' ים הקרה : הגביר יעקב במאמרקקי נדב את כל ארצות ספרד חדש ומדינות הפונים מערביה להם : הגביר בלאל מחברון עמרי את כל ארצות חזק' ואיים הפונים מזרחה : הגביר שמואל מציה להם פקחיהו את כל ארצות הודו : הגביר הושע נטוטא חכם שבאלכסנדריא באפליא סקה בן רמליהו את כל ארצות אבשינה וסביבותיהם ואיי ים הסמוכים להם . מ' עקיבא תלמידי השני שבאזמיר שלום את כל ארצות גד וחזי שבט יוסף בארץ חלה וחבור מעבר לנהר סמבטיון שבאפריקא : שני נביאים היונים מ' בוקיאין לוליאין ומאקיאין הםה מזרע ביה לוי והמה ינגו ראשונה בשיר בבהמ"ק שלישי קריה ספר ומדינות וולאין והמדינות שסביבותיהם לאחוזת עולם שהיה לנביאים והסידים וגם יואן בכם ערי מרגש לאלמנות ויחומים :

דוד בן ישי מובי אריה דבי עלאי

יוסף המשיח ויאמר אם חגע והאסוף אמי הזקנה חירש אחוהי בכל את כל ארצות אשכנז והמלוך בה ובהה הגדולה וככה הגדולה זאה אחר זאה עד עולם ודוקא נקבות ימלוכו שמה ולא זכרים ואשה אחי אליה מלך מלכים שבמלכי יהודה ששמה מלכה חירש ארצות פולין גדול וקטן והמלוך בה היא ובהה וככה הגדולה כ"ל ואשה אחי יוסף מלך מלכים במלכי ישראל ששמה חנה חירש ארצות ליטא ואוקרינא והמלוך בה כ"ל ודוקא נקבות ולא זכרים ואם יגוע זרע נקבות אלה חירש אשה את ואם אין לה אשה את חירש אשה אבי את המלוכה ודוקא נשואות תהייה ולא נערות בחולות ובגרות וככה אעשה לאחר זמן בבואי מנהר סמבטיון לחזרה למדינת נרסח אינגלסירא והאלנדי כ"ל אשר לנקבות היתה ג"כ אחוזת עולם כמו בזכרים . והאסוף הגדול שמואל פרימא אשר היה לו כ"ד ספרים קטנים מצוי נביאי מוקדון כותבים לו אשר יזוה אוחס לזו להם להעתיק את סדר חלוקות ממלכות אלה והכהונה הגדולה וערים מרגש אלה כ"ל למ"ב העתקות ויחוסם אוחס בשם המשיח ובטבעת המלך אין להשיב ויהן לכל מלך א' העתק מחוהם א' להיות לעדות ולזכרון ויהי א' מל"ס מלכים עשיר גדול ושמו אליעזר אספאהן גלגול יהודים מלך ישראל וגם עני אחד בחכמיה העניות ששמו אצריס רוביא גלגול יאשיהו מלך יהודה ויאמר העשיר להעני מכרה כיום את ממלכתך ואני אתך כך בשכרך בעדו א' מאות אלפים הגרים עם מדינת פרחים א' במדינת מלכותי ולאחר שבעה חדשים מהיום והלאה אשגם לך את ממכרך במסך כספי זהבי ויען ויאמר העני ח"י שאמכור ממלכתי בעד כסף טובים זה ומדינת פרחים שפלה ירנז העני וילך לו ויהי כיום ר"ה אלול נאספו כל מ"ט מלכים אל העיר גאליסאל ויעלו כולם אל המצד גאליסאל אל מלך המשיח ויעלו לפניו ארצה ויקראו לפניו בקול גדול לאמר יחי אדונינו מלך המשיח ומסרוניתו לעולם וממשלת מלכותו יכון לעד לדור דוריים עלינו ועל זרענו הנה אנחנו מהלים שני מלך המשיח בשאלתינו ובקשתינו לגלות לנו איך יהיה קץ הטלואות זה ומה יקרה בו וכמה מה לעשות לנשינו בנינו ובנותינו ולכל עדה ישראל המסופרים מן קצה עולם עד קצה ועד כמה זמן יאחזר חסיסם המוכבדת במגדל עוז הנה ויען ויאמר המשיח זה עוד חדש ימים אלך בזרע עוזי ממגדל עוז לאנדריאסאל להמלך חונג ואשאלא את יאנה לי את כל ארץ סוריא (א"י) אשר אמלך בו את אין זאה אשאליהו לנגד משכיו ומוספיהו וחכמיו ואם מאן יאמן

סיפור חלומות

ל

ימתן אשיב אליו הנני סורג בליל זה את בןך בכורך עם כל בכורי ממלכתך
 מבכור בולטאן עד אחר הרמים ואם באלה לא השמע לי ותקשה ערפך לנגדי
 לא יתמו נ' ימים עד שאכה בדבר את כל חושבי ממלכתך אשר תמלוך עליהם
 ואכלה כלם ברנע אחת אנשים ונשים וסוף מעולל עד יונק עד בלתי אשחיר לך
 כלב משחין בקיר ואח"כ אשלוט בהם כרצוני וישמחו המלכים וירגו לה' על
 החשופה הגדולה הזאת שיהיה כהרף עין ויכרעו וישתחוו לו ולמעריביתא וישקו
 ידיהם וילכו לדרכם ובכל החודש הזה עסק המשיח עם גיטו סופרו הגדול
 ואצריהם יביני מלך תוגרמי ועם ששה קני תגורה רואי המלך ויושבים ראשונה
 צמלכות להעביר את מועדי ה' ולהחליטם לחגים אחרים כן הגה חג הפסח יהיה
 המיד רק יום א' ביום ז' לניסן יום אשר שברו לויבי המלך שבאזמיר להרע
 לו ונהפך בטלנעק לשמחה אשר העמיד בה נביאים תלמידים רבים וקראו את
 שם יום ההוא חג מאורות גדולים ושלאור באיסור גמור לאכול בו מזה ומרור
 והמארה הגדולה שבאוהו חדש הוא לאכול מן פ"ו ניסן עד יום כ"א בו נגיל וששן
 ולשמחו בפה חמץ דוקא וחג שבועה יהיה חמיד ביום ה' לחדש שבח יום בואו
 לאזמיר אשר גלה עמנו שם צפרהסיא למאיה אלהי יעקב ובסחר לשם ש'
 ואלהים וקראו שמו חג המלך וחג הסוכות קבעו על ב' ימים של חדש אלול
 ובסופו אשר ילא הוא ושיעשו ממזרים וקראו יום ראשון חג זאת ממזרים ויום
 שני קראו עזרה על שהאיר מסביבו בחצר עלונו אור גדול ויום שבת יהיה חמיד
 ביום ב' ביום שבת הגדול הראשון מעתה ועד עולם ור"ה יהיה הצידי צריח
 סמוז ואוחו חודש יהיה חמיד ראשון לחדשים ואז נגליה לא ההליפו על שהוא
 יום מיתה זדיק גמור ישי בן יהודה מכראקלאסי נגבול משיח בן יוסף אבי
 מערוניא שרה אשר נהרג בצולין בגזירה חמעל בשנת ת"ח ויו"ב יהיה ביום ה'
 לחדש חשוי על שבאוהו יום עלה מלך המשיח פעם ראשון לשמים פ"י שם
 כגדול ואשר בו הכר שמה נפץ יד עם קודש כאשר אמר המלאך בדיאל סי'
 י"ב פ"ז ומכלות נפץ יד עם קודש חכלינה כל אלה וכאשר יבא עליו ישעיה סי'
 כ"ז פ"ט לכן בואה יופר עון יעקב וזה כל פרי הכר חטאוחו וקרא שמו כל
 הקדושים על שמאוהו יום והאלה יהיו בולם קדושים אפי' הסיר שבידושלים
 יהיה קודש ויאמרו בו שעה אחת שירות והשבחות וכולם זריכים להשענות
 רק עובדות ומיקוח ומי שיש לו כח עינים וכדומה אין צריך להשענות בו :
 וידידי ביום כ"ג אלול יום אשר בקשו לשנות כל הפעין ולא העשין שבחורה
 לתואר אחר בלא אליו פתאום ב' משלחי כבוד מחילדים למשפחותם עם
 מרכבה מוכבדת אחת וחמשים תלויי זבא אחת למגל עוז ויאמרו אליו אל יחר
 בעיני אדונינו כי המלך הגדול בולטאן שלח אותנו אליך ואנו להביא אותך
 אליו ואשפר על ששמע באנדרינאלל שאיש מופת אחת חסיה אתו לשחרו ויכבדך
 וחסיה מאוכלי שולחנו חמיד ויפש המלך המשיח בן ויקס וילך עם שרה מערוניא
 אחת במרכבה עד בואם לאנדרינאלל בעה הזאת שמתו כל היהודים האורחים
 שבעיר גאליפאל ומסביב להם אמרו ששמעו חפי ה"ח מלכים שזה העת הטרבע של
 קן הסלאות ולא קם עוד רוח בלנשי חונר לעמוד לנגדו :
 וידידי ביום ר"ה שנת ה'כ"ז יום בוא המשיח לאנדרינאלל עם המרכבה לפני חצר
 בית המלך ללקח כל כוחו ממני מלהשחמם ולעשות דבר הן בכוחות קדושה
 והן בכוחות הסומחה . (*) ויחרד המשיח מאד ויאמר להלכרני אותמים משמים
 אשר נהרגו כמה נלגוני משיחי קדם עם כל נביאים והולכי בעקבותי אשר
 צרכתי לאומם זאם וסרבה לדבר ועד שבא הרגע נאמר למלך חונר שהיכודי
 דאזמיר

(*) מערבי . החרמות והשחמות שהחרימו וטעמוהו אותו רצו מ' יוסף
 איסקאח ומ' יעקב חניו רבו של נתן הכיח ורב מחכמי יתחאל שבאו כבוד ה'
 באמת בכל יום פעמים לאחר תפילתם מאז בו :

דלומיר בא הנה וישחק המלך לראוחו ולדבר אהו וישלח אליו בער מרים א' מעדיו רך בשנים ויבא סמוך למרכבם ויאמר האער צחדה גדולה אליו המלך סולטן פקד להביא חיכף המשביע הזה לפניו ומיד צרח הכער לחזרה בפנים לכן כמה וישאלהו הסולטאן על הדבר ויען ויאמר הכער כי יראתי מפני האמגושי הזה על שהצבתי ספרו לי כשיבא אדם רק צד' אמות שלו הורג אהו כנקל כצבז ככוחל וישחק המלך עליו ועד שהביאו המשיח לפני הסולטאן ומשיכו והמופה הגדול והמשה בעלי שמוח ורבים אנשים מטובדים משרי ומכגי חוגרמי נלבים אהו ויעמוד לפניו וישאל אהו המלך חוגר למה פניך זועפים ומפלים ויען ויאמר מעיפה הדרך וישאל אהו שנית האסה זה אהו האיש המרעים ממלכתי למלוך בצוריא עבור ממלכתי ולמדוד צי אסה ועמך היהודים ויען המשיח ויאמר כהמך הסולטאן לעולם יחיה דברים האלה לא היו מעולם במחשבתי ויאמר הסולטאן אליו הלא כל היהודים נאספים אליך כורעים ומשתחיים ומפלים על פניהם לפניך כאשר עושים עבדי לפני מה שלא ראו לעשות כן כ"א לפני מלך מושל על מדינה גדולה וישב על כסה מלכותו ועל כל זה מלאו לך אה ביהך בכלי כסף וזהב ובדברים נחמדים רבים וכבירים והשחרר צו עליהם כמלך ודע שכן מוח אהה על שבשקר שקרת למשנה ולמופה שהאסוף מעוה ארץ כוריא בעד עניי עמך דשם ולמה פזרה אה העשרה הגרים אשר פסקתי לך ליום להנאחך ולא פזרה לעניי כוריא כאשר עושים חסידי אמונתי לעניי עמי וחמשה נביאי אמה כעומדים פה עמדי למולך מה שנשמע אני עבורך ויען המשיח ויאמר בכפיפה ראש ובאנחה מה אומר ומה אדבר לזכו דברים במקלה ולא אכזב לאדוני סולטאן מאומה כי ראוח פניו כראוח מלאך אלהים והוא שקס בקרבנו איש נביב בעיר כזה בארץ פלשטים ששמו נחן בן נחמין אשר נביא עלי שאני מזרע דוד מלך ישראל זרע אברהם אביך ואבך אמלך רק לא בצוריא כ"א שבירי יהודה שבאפריקא חפלים להתאסף עד שיהיו למחנה גדולה אלך אחס למערביה אפריקא עד בואי לנהר סמצביון ושם נמלא עובדים לכל איליל וגלול שאין שוה להניחם והגרסם מארסם והאצב תחחס ואחר כך ימליכו אותי עליהם למלך ובעשות זה לא יזיק לאדונינו מלך מאומה ויסב המלך אה פניו אל משנהו וישחק ויאמר לו יהיה כנצואות נביאו שהוא זרע אברהם אבי ושאני אחיו כחולדות ודאי אשלח לעזרתו חמשים אלף איש ממלותי לבא עם כל וסק מלחמה וכחנאי שיצב קודם לי שיהיה כפוף תחתי הוא וזרעו עד עולם כי מה יעשו היהודים אף באסוף רבים רכי הלצ אשר אינם מלומדי מלחמה ואשר כל מולאם יהרסם ויסב הסולטאן פניו שריח אל המשיח ויאמר סבדק ואמה הוא שהנביא יבא עליך שאסה מזו"ע מלוכה זרע אברהם אבי ויאמר המשיח לזך ואמה נפגשו שאני מזרע דוד וזרע אברהם אביך ויען ויאמר הסולטאן אליו איך אנסה אותך כאשר נסה נמרוד אה אברהם אבי בצור כשדים והקב"ה נסה צהר המוריה והוא החמשה אנשי מופת האלה הנקובים בשמות בקרב עמי ירם יורו צך חמשה כדורי עופרת בקיה שרפס אל לבך ואם תוכל להנצל מידם ודאי דברים בגו שנללצ בעזר אלהי אברהם אבי ואם יהרגו אותך הלא כשלת עצמך למוח כמכזב מורד במלכות . ויהי כשמוע המשיח הדברים האלה חרד חרדה גדולה עד שאחזו השבץ ועד שנפל לפני המלך ארצה ויבך וישחן לו בעד נאשו ושם באסיפה היה מומר אסד רופא הסולטאן ושמו מאיסוסאדי ויגש וידבר בלשון יהודים ויאמר ראה כלחה אליך הרעה מאת הסולטאן ואני יודע כל מלטייך מהמופחים אשר עשית בכל חדר וחדר ואשר יש לך ששה קני מנורס מלמדי השבעות ואמה ישנה בחוכם ול"ה מלכי יהודה וישראל אשר אני מליר איזו מהם כי אכוביי המה וב' אחיקי המה מלכי מלכים אשר ימלוכו על העולם כולו ואסה חיה להם לאלהים ופלכה רבקה אשתך אשר תרכב עמה על אריס ורסנו יביה נחש עקלתון ורליתי תחיתמך בהעמק ונגנייך דברתי ונחודע לי כל זה רק מאסבב אומתי כסיתי אה על זה מלמד אהו לסולטאן או לגדולי

ביתו ואכן סר מר המוח לכה נה איערך עזה טובה אשר משמני ארץ חסלן בשלום והוא שאין לך חקנה אחרת כ"א או שחברג ע"י ה' אנשי מופת אלה ולא פענור או שחמיר דתך בדה אלקיראן כונוי כמוך . ויהי כשמוע המשיח לה כל זה פעם רוחו בקרבו ויהי מרוב שמחה ויעמוד על רגליו ויאמר לסולטאן אמוניה דתך דמי יצאשר חקבר אקבר (*) וישמח המלך חוגר מאד עם כל אהון גדולים שהיו אהו על שפלה להם חכמתם מן יום בואו למארמארי ויקבל אהו בסגר פנים יפות ויופם המלך אה ידו אליו וישקבו פעמים ואח"כ הושיבו אה המשיח על גחל מנחלי המלך היקרים ויוציאו אהו חולה והמופתי הגדול וכהני הסולטאן גם ערב רב מדלג העט עלו אהו למארה לרגלם ויהגו להמשים רוכב על גחל זה בכל רמוות קוסטאנטינה ויקראו לפניו זהו אהו איש קדוש אשר האיר אלהים אה עיניו באמוניהו הקדושה שבחאי שמו ויהי בחזירתו ממסע קדושה הזוח אל החר המלך הכיב הסולטאן אה שמו המור שבחאי בשם מחמד נביאו והקרים אשר נצבו בעת ההמרה אהו קראו אהו על פי צווי המופתי הגדול מחמד אישנדי שפירושו איש אשר נפדה נשמתו מרדה שח ויהנו כובע הנקרא סולטאן על ראשו שהוא עדות וסימן המרה :

(**) ויךדי אחרי שהשיב המשיח הנקרא אז מחמד איפינדי אה כובע סולטאן על ראשו אמר הסולטאן אליו יה"ר מלפני אלהי אבי אברכס שאתה העבור חלון לפני כל היהודים שבמלכותי ותשדל שילכו כולם בעקבותי והוא שיעצו אה דחס אשר כבר נסחלק ויקבלו כולם אה דחי ואמוני אמן וכן יה"ר ותגלגל הדבר שע"י חפילות הסולטאן המירו ערך ג' אלפים נפשות יקרופ אה דחס בדה אלקיראן בשנה הזאת שנה חכ"ז בקוסטאנטינה ובאלדרינגאל ובסביבותיהם אשר נהנו ומשכו אחריו קלחם מלד גאוח וקלחם מלד חרפה וקלחם מלד דלוח אשר פזרו כל מאדם במשיחתו ורב כחס מלד רוחי יחעלף בהם מדבר שקרים מקרבים :

ויךדי אחר הדברים האלה הזמין המלך סולטאן אה מחמד איפינדי וגם כהני חוגרמי אהו לסעוד אהו בעודה הנארים ויעש לו כבוד גדול וגם משנאו והמופתי ושירו ועבדי ביתו עשו לו כל הכבוד שבאפשרי וגם המלכה אשה הסולטאן הזמינה אה שרה המסרוניה לסעוד אהה ובאחה סעודה המירה שרה ג"כ אה דתה בדה אלקעראן כאשר ציוה עליה בעלה וביום ג' של ר"ה שלח הסולטאן שני סריסים עם המומר מחמד איפינדי אל בית הנשים וינו אליהם לאמר כל הסלגשים אשר משלשים שנה ומעלה חוייאו אל מחמד הזה והבתירות מזה לא יראו אליו ויוציאו אליו כ"ה פילגשים בנים האלה וימצא אהה אשר נולדה במדינת סולגיא נערטרופ שמה יפיה מאד ויחשוק המומר מחמד בה במאוד ואף היא חשקה בו על יפיו והדרו וכן כ"ז שנה היה ויהי כאשר חזר אל הסולטאן שאלהו ויאמר הלא היה לך מחמד עינים במלאכי נשי אלה ויען המומר ויאמר נפשי חשקה בגערטרופ סולגיא ויתן הסולטאן אהה לו לאשה והרבה במוכר ומתן ומופתי הגדול דקוסטאנטינה קשרט בקידושין ויברכס המופתי

(*) מערבי . מזס נמשך סמנהג בקרב הולכי בעקבותיו עד היום הזס והוא שבעת שאנחו דולקים אחריהם להחזירס לדה סיני ואוהל מועד ולהאמין מה שניבאו נביאי אהם ולהסיר מהחטות הס"א מיד מחליטים וממרים דחינו בדה אהו עם אשר יושבים בצילה יהיה מה שיהיה :

(**) מערבי . ותן מקרס טעונה זאת כבר נלה לנו הקב"ה זה יואר מחליטים שנה ע"י נביאו האמתי יחזקאל בן בוזי כינר אנהנו מחויבים בימי פיזורינו להזכר בו והוא סי' י"ד ע"ה והנביא כי יפוחס ודבר דבר אני ש ג' עיין עש בעתרות סולטין יראו עינך וישתך לךך :

המופתי ואמר פרו ורבו ומלאו את כל ארץ הונרמי בזכרים ומקצות כמותכם ויהי אחרי כלותו לדרך אחס נחזר להמומר כמו העז כבראשונה להשחמש בכל טוחות הטומאה רק בכוחות קדושה ובטרע להשחמש בשם הגדול והגורא לא עלתה לו מן יום ההמרה עד יום מוחו :

(*) **ואותה** ברכה של המופתי הגדול נתקיימה בו לאחר תשעה חדשים כי אשחו בערערוט ילדה לו בן זכר ויקרא את שמו ישמעאל ואח"כ הולידה לו עוד ג' בנות וחקרא שמן דיאנא . מררטא . קלוטארטא . ושעה המומרית החקנאה בנרתה ברעותה שנערטוט ילדה לו בן ובנות וחבך חמיד כל ימיה עבור לרסה ויהי כרעות המומר בעלה את כל זה אמר אליה שרה בחי על שלקחתי לי עוד עזר לנגדי אחה בזכות ומי הגיח לך שחקק עלי לרים כהנה וכנהג ומיד שחקק וחאמר אעשה כדברך ולא יספה לבכות עוד כל ימי חייה :

(**) **ויוסף** עוד ממחד איפידוי בשנה זאת ויקח על נשיו ששה פלגשים יפות מבני ישראל אשר המירו דקן אמו בשנה זאת ובחוכם היטה בחולה יפה מאוד ושמה יוכבד בנה מקובל החכם יוסף פליסוף מסעליניק בחודש ניסן שנה חכ"ה היה בחור אחד במקום קאדוקאז במדינת ספרד ושמו קאספטר לעדי אשר חשקה נפשו המלט למדינת אנגלעירא אל מקום לונדריש להחנה שמה בחורת ואמונת אבותיו הוא תורת משה וימלא שם איש ספן וגאמן שבה מלונדריש ששמו קומבער לענדי אשר החזיק בדת קאלפיני"י ופעם א' הוליך אותו הספן לשדה וילכו שניהם למקום סחר ואין איש אחס ויהי בהיותם לידם בשדה פתח הבחור את פיו בחרדה גדולה ויאמר דבר סחר לי אליך קומבערלאנדי האובי את השמרנו כהלכתו תעשה לי טובה כל ימי חיי ואם לא השמרנו הלח למות תולאות נגזרות ויען ויאמר הספן אליו דבר נא אדוני את דברך אל כחחד ממני ואל חחרד כי הנני למחותך בכל מאודי ונפשי וישקף הבחור לכל ד' קטות השדה וירא כי אין איש ויגד לו את כל לבו בקול*אמון ובחרדה גדולה ויען הספן ויאמר אליו אל חירא ידידי כי איש נאמן הייתי מעודי עד היום הזה אף עד עת מותי לא חסיר תומתי ממני ואני הנה אחיה באמונה אחר עד שהלל אליל אחרך מכף כל מחנקמים ושופטים ואביא אותך בשלום למקום לונדריש בלי פגע רע בעזרת צורא הכל כי כבר הלחתי פלוני ופלוני בסחר בלי פגע רע וישמח הבחור מאד ויאמר הספן נקבה לי שכרי ויאמר הבחור אני אהן לך בשכרך ה' מאות ליערות שטרעלינג וגם אוסיף לך כמות נפשוך ויען הספן ויאמר די והותר הוא ויביא הבחור את כל מאודו לספינתו בסחר ויבואו ביום י"ח אייר בשלום אל לונדריא וימל שם את אשר ערלתו ויסבו שמו יחאק וילמדו אהבו שם את כל חקיו ותורת אביו :

ויקרי בליל שבועות שנה חכ"ו היה באסיפה לומדי לונדריש ויספר להם את אשר הקרה זה י"ד שנה בשנת ס"א עלה עב ספרדי ממדינה ספרד שבאינדיא מערבית אל ארצות אינדיא זה הסוניה לפונית מערבית והיה שם בחור

(*) מערבי . ואותן שהולכין היום הזה בעקבותיו אשר נמלאו רב נקרבינו את ישמשו בו לרעה אשר נקרא עמנו אינסיפאטה להשמיד להרוג ולאבד את אין מעבדים אותו מן השמים חעלה להם מזימותיהם רק את ישמשו בו לטובה שקורין סיפסאטהי ובחנאי שלא יועבר על ידו אלילו חק א' ממחזיתו מחוקיתו וחורחיתו חעלה להם כל מזימותיהם לרעה וסימנו בלעם בן בעור כי הסמאל ראש לכל הקליטות מליץ בינוחס :

(**) מערבי . זה א' מחזות עשין אשר הנשים שבעליהן סולכים בעקבותיו מחוייבין בהם ולכן עד דור עשירי של זמני קץ סלאת לא יזכו נגנוליסם (בא בקהל ה')

סיפור חלומות

לב

בחור א' בן י"ט שנה עובד לכל אליל ונילוול כמנהג אבותיו שבידו ושמו רעמעלי ויחדד הבחור מאוד מקול השמועה וימלט מחרב ספרד אל יער א' וישב ביום האילן אשירה חלול ובלילה אסף עשבים ושרשים אל האילן להחיות נפשו והארץ גזה שמנה חדשים רזופים עד שקברה נפשו ויעש בהשבעה מעשה חרסום וישנן וינחש ויכתף עד בואו אליו מגיד אחד עמד לנגדו בחורו ואורח המגיד היה כאורח אדם ושער ראשו היו נחשים קטנים דקים מאוד ונחיר אפושמאלית היה סחוס ורגלו השמאלית היה רגל חיש ויחדד הבחור מאוד כי לא ראה לורה כזאת כל ימי חייו ויאמר אליו המגיד אל חירא בני ושלום יהיה לך כי משולח אתי מאבות אבותיך ומן בני כל משפחהך אשר נהרנו מעם ספרד לפנינו ואתה דור שביעי להם ואשר המה עמדו לפני ולפנים בערנודי ובאתי לבשרך שלעושר גדול אשימך באחרית הימים ולך לך מארץ וממלדתיך אל ארץ קאנאדי ושם תמלא ספן א' אשר יטיב עמך ואחי טרם בואך אלו אעמוד עמך לימיק בצורה זאת לעזור אותך ולשמך בכל דרכיך עקב אשר שמעתי אתה ואבותיך ואתה אבותיך בקולי לשמור תנתי חוקתי ותורתי ויהי אחרי דבר המגיד את זה כרת עמו ברית ויברכהו ומיד נאבד ולא נראה עוד וישמח הבחור עד מאוד וילך לו עד בואו לארץ קאנאדי ויהי בנאו שמה ראהו ספן א' ממדינה ספרד ושמו ליפאנסו וישאל להבחור לשלום ויספר הבחור את כל קורותיו אליו ויחמול ליפאנסו על הבחור ויאמר אתי אגמול חסד עמך בהמלה ה' שעלי ובחנאי שחשכה ותסלק את כל שלמתי מאבותיך מלעבוד לכל אליל ונילוול ותחא אבותיך יהיה בניך וא' למדך חמורתי לעבוד ליוצר כל ויען הבחור ויאמר אעשה כדברך ויביאהו בספינתו ויאכינהו וישקו וילבישהו עד בואם לבירות מארריס שבארץ ספרד ושם למד הספן לבדו עמו הכרת ועבודה יוצר כל וגם שלחו אל בני למוד אשר למד בהם כמה חכמות ויגדל הנער ובכל אשר יסנה יגליה ועד שהיה לו ספינה מיוחדת בעיר קאריקוז להביא לו סחורה אל אינדיא מערבים ובחזרה ויקח אשה אחת מבני ברית מדרוס ותלד לו ב' בנים וג' בנות וישב בבירה מאדרוס בשלום ובטושר ושם היה בשנת ח"ב בחור א' בן דודו ובן יחיד ושמו מיכל ממשפחה קארדווי שאין לו יורש קרוב סוף ממנו ואשר השקה נפשו כמוני להמלט ללונדריס והוא היה בבית עם רעמאלי זה ויגלה לו את כל לבו וגם ספק לו בשכחו ג' אלמים פיאסמורא אם יגלנו עם כל מאודו עד בואם ללונדריס ויכרחו עוד שניהם ברית חדש וישבע העמאלי באלהי השמים יוצר כל לעשות הכל באמונה ויהי כאשר אסף אליו את מאודו של בן דודו לספינתו אשר עלה לסקך מאה וחמשים אלף פיאסמורא אסין עליו לשופטיו וכהני גח (אינקוויסאלייה) שבבירה מאדריע ויחפשו את בן דודי ויאכרו ויעו אותו עד בלתי נשוא ז' שנה תמימות כמשפטם ואח"כ שרפיה בחוף שטר נשרפים על קידוש השם ביום חג כל הקדושים בבירה מאדריע וראמעל הזה מלט עם כל נכסי בן דודי שבספינתו אל סוף ים הגדול ולא ידע חיש בכל מדינה ספרד אנה הוא ולפן הולך ואשתו וז' בניו נכו למשפחותיו בעניות ודלות בעירוס ובחוסר כל וגם לרמעלי היה את ושמו שפאחי גם הוא מלט לנפשו עד בואו למדינה האללאנדי החדש וימנחהו ספן א' ספרדי ויחמול עליו ויקחשו אותו בספינה ויאכילוהו וישקטי עד בואם אל ארץ ספרד ומשם הלך הנער שפאחי מכפר לכפר ומבית לבית ואמר עמידות בקוי ה'יד ופרלון ועסק בסגולות עשבים אשר על ידם היה לו מקצת פרנסה ובבד למדוהו אבותיו מאינדיא מערבית אשר על ידם היה לו מקצת פרנסה ובבד ללבוש עד בואו בשנת ת"ה לבירה מאדריע וגם שם עסק באמירות עמידות ובסגולות עשבים זמן מה ושכר לו אחד בבית קטן סמוך לחומת העיר והיה פנים אחת בחני הלילה שמת הנער שפאחי קול המולה זכרים ונקיבות אשר ל' אנשים מנגנים בכלי שיר עומדים לפני פתח שפאחי וישקף שפאחי נעד החלון וישמע קול בתולה אחת קוראת לאחד מן המנגנים סיניאר רעמעל וישקף שפאחי בעניי המנגן ויאמר כמדומה בעיני שזהו אחי שנמלט כמוני מאינדיא מערבים וילבש

וילכש סגור בגדיו ויך צרחוב סעיר ויאמר להמנגן אל ירע בעיני אדוני לשלל
 מה שמך ומאזיזה מדינת אלה ויאזיז מקום מולדתך ויען ויאמר רעמאלי מארץ
 אינדיא מערבית ממדינה פ' ומקום פ' וממשפחה פלונית אני ושמי רעמעלי ויען
 ויאמר שפעתי גם אני ממשפחה זאת ושמי שפעתי ויל רעמעלי להביא נר
 וירא בפניו ויכירהו שאחיו הוא ויפול על זאריו וישקרו ויבך וגם שפעתי בכה
 על אורו ויביאהו אל בית אדוניו ויהי למחרתו ראה אותו אדוני ליטאנטיא
 ויחמול עליו כאשר הצל על אחיו רעמעלי ויאמר לו שב בביתי בשלום וחלמד כל
 אשר למד אחיך רעמעלי וכן נעשה ולמדו שניהם כאחד רב חכמה ובפרע בעיני
 רפואה רק כאשר מחר אחיו הספן רעמעל את בן דודי קארדווי ביד כהני גת
 ובכה בספינתו אז מרוב המרעה ברה כמוהו הגער שפעתי למדינה איטליא :
ויקרי כאשר כלוחו לספר היה גביר למדן א' בחוף המצובין ליל זה ויאמר הנס
 זה חודש ימים שקבלתי אגרת מגביר א' מקוסטאנטינא אשר בו כתוב
 שהמשיח מנה בחוף ששה קני מגורה שלו למדן ומקובל ואיש מופת אלהי אברהם
 מיכל קארדווי ואשר נולד בארץ ספרד בחוף האטוסים והוא לדיק גמור ולרוב
 קדושתו אם יסמוך ידו על ראש אדם לא יוליא שנתו עד שיעלה לעושר ולרוב
 גדולה ומעשה ידיו תלילה ומתקן בני אדם ואומר להם שורש נשמתם ואף הוא
 עושר גדול אשר הביא מארץ ספרד מירושל דודו ואעפ"כ מחענה לפעמים משנה
 לשנה ו' ימים וילילת רזפים וצלותן ימי החעניות מתגלים הליז מגידים קדושים
 אשר מגלים לו מסחורין ומסחורין והוא הראש שבששה קני מגורה וגם יש לו אח
 ושמו הרופא יעקב קארדווי אשר למד חכמות ברטוזה בבירה מארדריס שבספרד
 ומשט הלך למדינה איטליא ומל בשר ערלהו ויקרא שמו יעקב ואחיו אברהם מיכל
 קארדווי שלה אותו למדרש סאדוויא ללמוד עוד שם חכמות הרפואה על הולאותיו
 ועד שנעשה שם לרופא מומחה וביה מושבו הוא בעיר סערענא שבאיטליא והמה
 תריאים תמיד אנגריהים זה לזה והרופא מפזר העתקה אגרת אחיו לכל ד' קלות
 ארץ איטליא על כל הניסים והנלאות ופורקן גבורות והשועות שנעשו ואחר יעשו
 בזמן הזה בסמוך ועד שעכשוו כמעט כל בני עמינו שבאיטליא מאמינים כמו
 באמונה קדושה זאת ומאמינים לקץ הפלאות אשר יתחיל בשנת חכ"ז ויהי כשמוע
 הבחור יאחק כדברים האלה פעם לבו בקרבו וכל גופו נתקדה כקדוח אש וישא
 עיניו לשמים אינגד ואינהה ויאמר האפשר שיהיה הרנח והגנב רעמעלי לדיק
 גמור ואשר יש לו אשה ובנים מעופפים ברעב בארץ ספרד ויענו ויאמרו המצובין
 ומה זה חידוש הלא המשיח המושל בעליונים ובחמחונים מתקן ומזכה אנשים
 רעים ומצאים לה' אשר גרועים מאנשי סדום ויזומו והפלא ופלא יראה
 מדי יום ביומו במגדול עזו ולא יהיה קץ זה עד שימלך בא"י ולאחר שיקבץ
 העשר שבטים שבארץ אפריקא מעבר לנהר סמבטיון ומולך על כל עולם כולו
 ויאמר הבחור יאחק א"כ אלך ואראנו באשר הוא שם ערם אמות כי בודאי
 יחזיר לי בקדושתו את ירושתו או המשיח ישפוט בין שנינו וישמח מאד ופניו לא
 היו לו עוד ויהי בבחלת חודש אלול בהבו לו חכמי וגבירי נודרים מכחב עזר
 (רעקאמטזואל) לגבירי קוסטאנטינא לעזרו ולכמכו כל מה דאפשר ויסע בספינה
 עד בואו בחודש אלול ביום כ"א צו לקוסטאנטינא וגם שם כתבו הגבירים לגבירי
 אנדרינאפול ויבא שמה ביום כ"ד לחדש חשרי שנת חכ"ז וימלא את האיש רעמעלי
 יושב ובוכה למשמחותיו בחסידותו ויכירהו ורעמעלי לא הכירו ויהי כאשר קרא
 חכמי וגבירי אנדרינאפול את מכחב חכמי וגבירי לנודרים ואת פתשנן הכחב שבידו
 מן סנהדרי (פארלגמנט) לנודרים אשר כתבו אל מנהלם אשר בקוסטאנטינא
 שלחו אתר הרעמלי הלזה והבחור יאחק נצב לימים חסם ויקראו לפניו מ כתב
 העזר ואת פתשנן הכחב להמשולח לנודרים ושהיא בסכנה גדולה בכמות נון
 ונ"ל ויאחד רעמלי עד מאוד ולא קם עוד רוח בו וכמעט פרחת נפשו ויהי
 בבחור רוחו הסודס להם מכל הנעשה וישלל ויחנן את כל שכל ימסרוהו ביד
 המנהל וביד המופתי בגדול ותרוסה להחזיר אליו את כל מה שיש לו עדיין
 מנכסי

שנתכסי הנמור בן דודו מיכל קארדווי ויעש קן וימסור כל שפרי הלואה שהים
 בידו על גבירי האגרימי אשר עלו לך נ"ו אלף הצרים אל ידי גבירי אנדרינאל
 והם אספו וקבלו חמורתם במקלח ירמים ויחזו את החמורה צמיטב כסף ליד
 הנמור יתקן קארדווי ואח"כ חזר בספינה עד בואו לעיר לונדריס וישב שמה כל
 ימי חייו וראש קני מורה הצדיק נמור הזה נחבשש מאד מאד על דבר זה
 וירגו ויתרפו אחריו כל מולאו ועל שנמנה קרח מכלן וקרח מכלן על איבוד רבו
 ומציתו ועל איבוד הונו חזר בע"כ כעני ורש אל בניו ונשיו אשר בתריטולי
 וישב שם בעירום ובחוסר כל ולא נשאר לו כי חם מקלח מטללי צרכי ביהו :
 ג' ימים קודם יה"כ שנה חכ"ו בא הכשורה ע"י זורגרים ויהודים לעיר גליואל
 שביום א' דר"ה המיר המשיח דחו יאודים בדם חלקצראן באנדרינאל לעיני
 רון היהודים ומפרוניהם שרה המירה דהם בית הנאים ולחמרהו ביום ב' דר"ה
 השיאו הסולטאן להחם מפלגשיו צרה להחמורה שרה ובעיר גליואל וסביבותיה
 היה לערך ט' אלפים יהודים מארצה קרובות ורחוקות באוהו זמן ויהי בשמש
 חם זמח באו והחאכפו כולם אל הכופר הגדול פרימח ולאשתו אחות המשיח
 בכל ואל מלך סוגר אברהם יכינו וכמעט פגעו בהם ויהי כרלוחם כי באו
 בסכטת צחוך היאודים ומלך הסולטאן נחסייבו להמיר דחם כמו המשיח וזו
 בניהם עבדו חיי שעה לכל המון עם יהודים אשר סבבו אוחס לאמר ח"ו
 שמשיתו וגרליעו יעשה חם זה אהנתו ויהעים צבירור וגם הגביר הגדול נתן
 יודע שבעה שישב משיחנו במלמחרת גאל חם כל המפורים חוץ מלוחן שמורע
 ערב רב משחם של ב' מדורי גיהנם להי עולם הנלחי אשר נקרא פדוח לשמה
 וסרליה שהכל נמלח כהוב עם' חכהה שלמה רכתי לעין כל קורח בו אשר נבאו
 בו על פדוח נשמה זו מימי עולם ובכיהם קדמוניות וישב להם מ' אברהם יכינו
 בחי העלמים ויאמר ח"ו ותלינה לכזב לכה כמלח ימח חף עם יותן לי בית מלח
 כסף וזהב לא אוכל לעבור קטנה או גדולה אשר יהיה להם למכבול ולפוקה כי
 חורתי היא חמוגתי ולא לזולתה כי אחר גדולה זאת ירד המשיח לגיהנם ויטרק
 שם כל נפש החסרת ואח"כ יעלה באורו הגדול לשמי מרומים ומושל שם בכל
 עליונים בכרלוחנה ושלח מלאך בללמו ודמות חמורו למלמחרת והוא אשר
 יחסה בקוסטאנטינל והוא אחוה אשר רגנ ואשר החיה צמנו את שומריו
 בהפיסה והוא אחוה שעשו לו כל הכבוד הגדול הזה במגדל עז ואשר עשה בו
 כל האותות והמופתים הגדולים האלה כי המשיח עוב אשר נחגלה להטיב לבני
 אדם ולה להרע להם וביום כ"ג חלול עלה חף המלאך הזה לשמי מרומים
 למקומו הראשון ושלח עד ושדיה בדמות המשיח וכדמותה מפרוניהו ואותן שנים
 המירו דחם ואוחו שד נשא געטרנס לאשה ויהי ברהויה שנשקם הרעש בשקר
 הגדול הזה ואשר עלה באווי כל היהודים האלה ובכרס באזני הל"א מלכים
 אשר יחלק מלכותם של נשם למלכי עולמי עולמים ע"י שלבחן בחי ליל זה כשהר
 לחדרי המשיח שמגדל עז ויאספו בחוך תיבותיהם חם כל הכסף וזהב מעבועה
 ואבני יקר ושמותו השונים ויהנו מהנה גדולה לשר ההכזר וישלחם בשלום
 וימלטו ביום הכפורים עם כל חיבותיהם צמיהם ובניהיהם עד בואם לספינה
 חוך ים השחור ומים השחור נכעו עד בואם סמוך לים קאפרי ומשם לארץ
 ששים היא טארטאריה הגדולה ושם נתיצבו בעיר אחת מתחת הרי קאקאז ויהי
 כאשר נשמעו דברים אלה לחכמי הדור הבאים בסוד ה' אמייה אמרו אפי' מי
 שמשוגע וחמר דעה בל יאמין זה והדבר דומה לאחד שראה אדם זכר שנתהפך
 ל:קבה והח"כ נשמיה הנקיבה לכלב שופס אשר המיר דח ואמונה חנושי בדם
 אחר כן הדבר הזה מחמילס יחסוהו למלך משיח לשלמה בן דוד לנגלו דוד בן
 ימי לאריה דבי עלאי כוחו גדול משרו של עולם מורח למלכי ארץ המשל ופחד עמו
 שוחף למעשה בראשית חלבי יעקב ושם ש' וכרלוחו את הבולטאן כפל פחד
 הסולטאן על השם ש' ויהי כנין פורה וצרה במוראו לשמים ושלח חמורו
 מלאך משללים הגדלים אשר בכוחו להתריב ארץ וממלכה צרע כמימרח שישב

המורהו במאסר להשקיע רגז החוגר ואף המלאך הקדוש הזה נחירא מהסולטאן
 זכרה לשמי מרומים ושלה עד ושדית המורהו וחמורם המסרונות הן המה שהמירו
 דחס בדה אלנקעראן ולאחריו חקק חוק ודה פרטי בעד כל אוחן אשר שמעו לו
 ומה לו לשד להמיר חורה אשר לא נלכזה עליו או מי היא פתי יסור הגה להאמין
 שבכה הר' יצית לזוה חורה בישראל אשר הביאנו לחיי העוה"ב ומה לו לשם ש'
 ומלאכו לברוח מלפני מלך גשם אשר נברא ממנו וכו' ויהי ביום עשרה לחודש
 חשרי שנה חפ"ז הוא יום כפורים הזמין הסולטאן את המומר מחמד איפינדי
 לאכול עמו סעודה הגהרים וגם החמשה שומרי המלך ורב משרי ועבדי המלך
 הזמין אורו ויהי אחרי כלות אכילתם אמר הסולטאן להמומר מה כוחך גדול אלל
 היהודים אשר שבחוך לאיש מופת זלא ראייתו עד הנה המונה כל מופת ממך הלל
 ה' אנשי מופת עלי מלאים ליום ביומו המיכות ולא ענה המומר מחמד להסולטאן
 דבר כ"א זכ לשרים א' חסריסי המלך להביא לו מחנות חד ספר גייר חלק
 וביא לו אז אמר המומר לסולטאן ולשריו הנזכרים לפניו לבדוק כל דף ודף בספר
 ויעש כן וימצאו כל הדפיין חלקים בלתי כתוב עליהם אפי' אות אחת ויצו לחסום
 הספר בפעם הסולטאן אמר זה הניח המומר את ב' ידיו על הספר הזה זמן
 איזו רגעים ויסיים מעל הספר ויאמר להסולטאן ולשריו להסיר חוחם הסולטאן
 ולפתוח הספר ויעשו כן וימצאו כתוב כל דפי הספר מלאים על גדוהם בלשון
 וכתב חורגמי מעידים ומגידים שזה הספר הוא תורה אוחן אלפים נפשות
 שהמירו דת סיני ואהל מועד אהו וגם חורה זרע זרעיהן הבאים אחריהם
 ויקרא המומר את שם הספר חורה חדשה וישחומם הסולטאן ושריו ועבדיו
 ובפרט החמשה אנשי מופת שומרי הסולטאן כי לא הבינו כאיך יוכל להיות זה
 ומיד הסיב הסולטאן עמו ויקרא אורו מחמד קאנאפיני שפרגומו שומר המלך
 להיותו שומר הששי משומריו ויהי כאשר אמעו מכמי הדור הבאים בסוד ה'
 הדבר הזה אמרו להמון עם יאדה אל יללא בעיניכם הדבר כי כל זה עשה ע"י
 השבעות הקולחם או ימית או שמאלית כי כה יסופר ממחמד נביאש שגם הוא
 יודע אותה השבעה והסולטאן חיזק ע"פ מופתו הגדול שלו את אותה חורת
 קאנפיני החדשה ויחן עליו חוקף שלא יכתבו היהודים עליו שפנה ולא יערערי
 שום ערעור על המחמד קאנפיני וששי אלפים נפשות אשר המירו דחס אהו מוסר
 להם לאחר שקיימו מה שכחוב בחורה אלנקעראן לזכר ולקיים ולעשות חף מה
 שנאמר בחורה קאנפיני החדשה הזאת ויכתוב המוצר קאנפיני עלמו את חוקף
 הסולטאן על קלף ויחחום המופת הגדול אוחו בעבעה המלך שאין להשיב ממנה
 עד סוף כל הדורות עם כל חורה שבע"פ שעליה אשר האמר לאחר זמן בהופעות
 בני נביאיהם ויהי ביום הושענא רבה שנה הכ"ז ישב המלך הסולטאן בחדר
 לפנים מן ו' הדורים סגורים לבדו לעשות זרכיו פחאום עמד המומר מחמד
 קאנפיני באוחו חדר בפנים שוחקה ויחדר הסולטאן חרדה גדולה מאוד רק
 שנה את עעמו ויאמר אליו במוראו ענה ידעתי שאיש נאמן אחת להיות חמיד
 עמי לשומר את נפשי וישאל הסולטאן אוחו איך יכולת לבא אלי דרך ששה
 דלחים סגורות ויען המומר ויאמר מעשה אליהם הוא ויאמר הסולטאן א"כ אוסיף
 עוד שם על שמך והקרא מחמד ליפינדי שפירושו נאמן המלך רק אחר ששמע
 המ' נה והמופתי הגדול עם שרי וועבדי המלך יודעי דת ודין זועמו מאוד על
 מעשה מומר הזה ויאמר אליו הסכלת עשות וחיב מיחה אחת על שהחרדת
 המלך הגדול הזה רק הסולטאן לא הניחם לעשות לו רעה ואף המומר נבע
 להם בנבואות מחמד ובקברו הקדוש שלא יעשה קן כל ימי היו בחודש כסליו
 שנה חכ"ז נסע המקנא קנא ה' הוא המקנא מ' יעקב חגיז נר"י עבור עסק
 ידוע מירושלים לאלכסנדרי של מזרים ויחארה בבית הגביר רפאל יוסף ויהי
 לעה פרב אכלו שניהם לבדם אכילה ערבית ויאמר חזקן חגיז אליו הלא לא
 שמעת מליש שנחתי אשר ארעיט בשנה העברה במשיחהו כמעט כל ארצות
 אסיא אפריקא אירופא אשר המיר דהו כאחד הרקים צר"ה העבר ויאמר הגביר

יוסף שמעתי ויען הזקן חגיז מה תאמר עליו עכשיו ועל המלכות אשר ביקש
 לחת לך ויאמר הגביר זה הוא בסמוך נ' שצוטה שקבלתי אנרת ממנו מקום
 אנטינא ומן המלכה קארדווי מטריטולי אשר בהם נאמר שמרזין אחי ביואר
 באמרם השמר והזהר מלנטות מאמונתיו ימין ושאלל וחזק מחזק בה כי נחנלו
 צממים שחמור מלכות גשמי חקנו מלכות רוחני של נשמות ואחז תהיה עליהם
 אחר חותך למלך וגם הודיעו לי שעשה המשיח ניסים ונפלאות לאמר המרמו
 לעיני הסולטאן והשרים יותר מאשר עשה במגדל עוז ואשמח בפשרה זאה כי
 מה לי ולמה לי למלוך בעולם השפל רק זמן מועט הלא יותר טוב לי שאמלך
 בעולם שכולו טוב וישחק הזקן חגיז ודמעתו על לחיו ויאמר אוי לאוחה רבנות
 שנוקבתה את בעליה בעולם הזה ומאבד אחו מעולם שכולו טוב ואשר מהרם
 כל שרשי חורתינו הקדושה הן שבכתב וכן שב"ע הלא תורה חדשה יאלח מחמו
 מקרוב בפרהסיא ונקרא בקרב מאמינה תורה קאנפיני ולפיס נשמה אשר המירו
 דח כיני ואוהל מועד קבלוהו בחוקף וגזירות החוגר היא מחשפתה בקרב כל
 נביאו ובחוק כל הולכי אחריו ויען ויאמר הגביר ומה בךך נשנות דח ע"י אים
 גדול וגורל כזה הלא אחס השנו לפעמים לעת מזנא עשה או ל"ח וחאמרו עה
 לעשות לה' ואדם גדול כהטו אשר נבאו עליו כמה נביאים ונביאות יכול לשנות
 לחי ערכו כל הדח ויאמר הזקן חגיז בלבו ולמה לא ברא הקב"ה אחי סומא
 אחרש במעי אחי מלשמות הפוכות זה ויען ויאמר להבביר הן נדקו דבריי רק
 מה שאנחו מחירים דבר עשה או ל"ח א' לפעמים לא יעשה כ"א לנורך עשה
 כדי להושיע לאוהו אדם שיפוזב הרע זולתי ולקיים ע"י בזמן אחר מזנא רבות
 ולהשחר ען רב לא חששין כדי לאשרו ולקיימו לחיי עולם הלא מה שאין כן
 באמונה רעה הלאה שמתאבדת למאמינים מחיי עוה"ב אל ארץ החיתה על דבר
 שאין לנו רשות לשנות הן בדת חורתינו וכן בדת שהטבע מחייבה או מנגדת
 בהם אחי כחודה דמחטא כי זה הוא חית כל האדם שבועה"ז ואורך ימינו
 בעוה"ב אשר ימלך ה' עמנו בו גם כה רצון אלהים בורא ויוצר כל ויאמר
 הגביר א"כ למח לא שלח ה' מלאך א' מהשמים לכל באי עולם לאוהם להשתחות
 דוקא חליו לאשר ולקיים דוקא בקרב המפוזרים חורח סיני ואוהל מועד ובקרב
 עמי העולם חורח הפצע ויען ויאמר הזקן חגיז בחכמה שאלח זאה ואמח
 יבגס חקך ובא ואבינך דבר מובן חתוך דבר והוא שכבר נעשהה ההחלה עבור
 השחמויה וחורח כלליות זאה בקרב אבותינו כשעמדו מחתה להר סיני כי מן
 היום הכוא והלאה החתילו השמים עשר שבטים להשתחות לה' ואשר כנר החחילם
 בקרב עמי עולם ימינו נח ולהלאה רק לא נשאר בקרבים כ"א משפחה א' אשר
 נתיחסו גם' בראשית שהשחמו לה' ואותן זולתן השחמו לכוחות גדולים שבקדושה
 וכאשר שחח כל בשר דרבו על הארץ הביא ה' עליהם את מימי המבול ומן נח
 עד אברהם החזיקו בניה מדרשיהם של עס ועבר ובצחי מדדשות של תלמידיהון
 והלמידי תלמידיהון אשר לימדו להם להשתחות לה' לבדו לאחדושו והרוב שזולפן
 הלכו בדרכי נמרוד והשחמו לכל כוחי עקלתון ומן זמן אבותינו אברהם יצחק
 ויעקב ולהלאה עד זמן חסן חורה השחמו שבע יאודה ימיני ולוי לאחדות ה'
 לבדו ומן זמן מתן חורה אשר בו קיבלו הי"ב שבטים רמ"ח עשין ושס"ס לא
 חששין ולהלאה השחמו אחי העשר שבטים לה' לבדו זולת בזמן קצר של עגל
 ופעור עד זמן השופטים ומימי השופטים והלאה עד זמן המתך אחו השחמו
 שבע יאודה ימיני ולוי רק לאחדות ה' לבדו ורב מעשר שבטים השחמו לכחי
 עקלתון בשוחפות ה' ומזמן המתך אחו עד סוף מלך דקיקוהו עבדו רב משבע
 יאודה ולוי לכחי עקלתון ושבע בימין לבדו לא עבדו מעולם לכחי עקלתון ואוחו
 הלך עשר שבטים אשר הגלו מלכי אשור לחלח וחבור עבדו בכל ימי קל"פ שנה
 בהיותם שמה לכל כחי עקלתון ועד שהושחמו ונאבדו ממכרותם בקרב עמי עולם
 עד היום הזה וכל אותן אדם עשר פיזורים אשר נחפרו מימי רחבעם בן שלמה
 עד היום סנה לך קצת העולם השחמו וישחמו סמיד עד זמן שקיעת שחר

גדול רק לאחדות כח עוז ה' וחמיד היחה השחחיות הע"ז בעל החשובה והגדולה שבכל ר"ט השחחיות עקלתון ואשר על ידה החזקו כל השחחיות שזלחה על שייבדחה היא זנות אשר היא מחוקה לחיך ואשר נורמה היחה אשה יפה בעולה בעל ערומה מכל וכל אשר אפי' לבית חורפה לא עשו לה מכניסים והיחה עשויה דווקא מזהב ובתלחה היה כוכב בהיר מזהב משוכך בלני יקר אשר נקרא בלשון עברי כוכב נוגה ובלשון רומי פענים ודוקא יחסו לה הכוכב נוגה עבור יסיה הדרו וברקתו אשר מקורו בא מן לילית נעמה מחלה ואגרה וכה דילהון אשר כל עבודתה בזנות מחוקה מדבש לשיבדיהון ואף קשה להפרידן ולכן אפי' בדור המאוחר הזה קשה להפריד הכה האוחזים בצורה החדשה של המומר הנ"ל על ששורש קדושתה היא קדושת זנות ודוקא קדושת אשה איש עם כל העריות שצחורה אשר נקשרים זה ככלב ואשר כבר נכשלו בה מימים ימימה העשר שבטים בכל הדורות מיום לאתם מארץ מצרים עד סוף גלות חלה וחבור כי היה להם כהני שבט אפרים הר א' אשר קראוהו בעל ברית ואשר בנו עליו בית ע"ז לבעל ובימי אחאב היה ע"ז בעל הזה בבירת שומרון אשר נביאי האמת ערשו אחריה ביותר ויותר אליה הנביא בהר הכרמל כי נביאי בעל אמרו שכה בעל ככה ה' ועד שהוכרה אליהו להכריז אס ה' הוא אליהם לנו אחריו ואם הבעל לנו אחריו ואל תפסוהו על ב' הספיס ועל שם בעל בא בלשון עברי משורש בעולה בעל אשר נקראה לילית בה זגתו ובבבל קראו אותו חמוז עיין ביחזקאל ס' ה' פ' י"ד והנה הנשים מצכות את החמוז וסדר עבודת בעל ועבודה לילית בה זגו היה כך בימי החול של כל ימות השנה היה בכל יום ויום בפרקות מוכנים איזה נשים עפ"י גורל אל אותו יום בעולה בעל בבית ועד של אותה ע"ז אשר נבעלו ערב וזוקר ולהרים סמוך לאותה ע"ז או מצחריהם או מצבי עריהם וכפריהם והיחה העבודה הזאת רק העבודה הקטנה וקדושת פשוט רק ימי חול ובימי הקודש שלהם אשר נחכר להם ע"י היראוף כל השלחם וכל פשטיהם לדעתם ואשר התקדשו בהם בניאוף גדול התנהגו בצופן אחר והוא שהחלשנו כל בני העיריות והכפרים שמסביבות אותה העיר אשר בה ב' אלמי זהבי אלה יחד ליום אד והג בעל אשר נקבע או ביום א' או ביום ה' או ביום ד' או ביום כ"ב לחודש חמוז או ביום ה' בחודש חשירי ובפנות היום שלפני אחרו הג בעל ובה השמש הלנו כולם בגדיהם וכהגותיהם מצבור המלך עד אחר הרחיים אנשים נשים צחורים בחולת ואלמות יחד עד שנשאלו כולם ערומים מכל וכל והנקיבות קשרו בשער ראשם פרחים ושופים וקשטו זרועותם ורגליהם בחללת וחור להדור ולנוי וכל גוף זולתן נשאר ערום :

ידידי בזהותם יחד ערומים והירה והכוכבים כראו בצרן ילאו לאלפים בלישון לילה אל היער או אל הבקעה מקים מלכ שמה בעל ויכרעו וישתחוו וישק לו ואח"כ בימה עבדו לבעל ולילית שהבן נאף עם אמו ואב עם בתו ואם עמא את אחותו ומתן שכב עם חותנתו וחמתן ידע את כלתו ואיש זכה את אשת רעהו ורעהו שכב את אשתו . בחולה נערה מאורסה בוגרת קדשה נכריה עם כל נערום וזקניות כולם היו הפקר לזנות באותה לילה ויעבדו בהן עד אור היום ואלה השמש וביום הלבישו בגדיהן אכלו שמתו נגנו בכל שיר ורקדו כי כולם היו שמחי לב ואח"כ לבשו מלבושי כבוד ונגנו שירי בעל בעה שבהניהם שחמו קרבן חגיגה בעל ונביאיהם נבאו כמה יהיו מחוייבים לבעול ולהכעל עוד בחג בא לקדושתם נפשיהם ולמחרתו כ"ז ו כ"א איש אל עירו או כפרו שבו לביתם שמתים בקדושתן . ובמדינות יון היא מדינת מוקדון בחמוז מארשא בעיר קארינסא החזיקו באוהה ע"ז בעל ולילית עד כמה מאות שנה לאחר חורבן בית שני אשר החלשנו לשם פניאפים והגאפות מאזמיר ומסאלנגק ורב מקומות זולתן ואף מרוב איים הסמוכים לתח אופן הג זמה וככה עמדה ע"ז בעל ולילית בעיר באססא שבאי ליסטרון שבים הגדול וכן עמדו במקום איסמיד שבמדינות האסאלי עד זמן הג' וגם הקיסר אנדריאגוס אשר שנהרג נכד בר סוכבא ומילוטיו הקים את

ללם לילית ואלה ללם עשמוחה (המה השדוח אלכס ויאפיו היא נעמה) אשר עבדות
 שחיהן בזנות בשערי עיר מליאה הוא ירושלים החדש אשר בנה במרחק שני
 פרסאות מירושלים האמיתי ובאותן שתי אמונות החזיקו חושבי סביבותיהן איזו
 מאות שנה לאחר חורבן בית שני ועיני לילית ונעמה שזכרנו בסמוך עם השני
 שדות מחלות ואגרת הוא ככה רע שטבע כל נקבות בעולה בעל בעיני משגל
 נערד לארבעה ראשים טבע א' הוא שמיללות ומבכות באזני בעליהן חמיד
 אע"פ שלא נחבר להם מאומה זולת העדר משגלם טבע ב' שמקשמות ומיטות
 עממן חמיד וחובטות בלב בולק מן בשפתחיהם לעורר בעליהן בעת העדר
 משגלם: טבע ג' הוא ששמחות חמיד חפליהן לשמות לללי שמע ולללי חרועה
 להיות חמיד במחלות והדומה להם עם בעליהן לעוררם בעת העדר משגלם
 טבע ד' היא שלא התקדד דעתן כי אם דוקא ע"י ערבון אשר יקבלו מבעליהן
 בעת העדר משגלם לבסוף ע"י מחשב אהבה ואם מהעוררין ע"ז לשם שמים
 חבא עליהם ברכה וילדין בניס הגונים רק אותן קדושה אשר יתקדשו עממן
 לזנות נחשוררו לניאוף זה ע"י דף מערוני שידין והוא כה א' יחשוררו מן לילית
 (פענום) אשר מייללה חמיד כה ב' יחשוררו מן נעמה אשר נעימה בניאופים
 והיא השדית (יאפיו) כה ג' יחשוררו מן מחלה (מינערפ"י) על שדוקדה חמיד.
 כה ד' יחשוררו מן אגרת (דיאגנא) על שחושקה חמיד לערבון ומזה התקדד
 ביהזקאל סימן כ"ג מן פ' מ"ז ואף כי השלמה אלשים באים ממרחק ולהלאה
 חרטה עוד סדר עבדות בעל וילית בזנות נכלל אחר. ובימי בית שני היו
 בקרב אבותינו כהני מקדש שהיו חכמים בחורתינו ומחוכמים בהלכות הטבע
 בפרט בהלכות יומת היא חכמות פילוכופיאל עד שהכריחו לאיזה חכמי אומות
 להודות שיש א' ואין שני לו ובחחילה בית שני קמו לאחר שמה נביאינו האחרון
 עזרא (מלאכי) ב' כהני מקדש אשר שמש לדוק ובייבום אשר כחשו בקבלת חורה
 שבע"פ וכתבו פי' זר על כל עשה ולי' כמות נעשם וגם באותו זמן כהב מנשה
 כהן פסל פי' זר על ההורה והוא היה חסן סבבלט המורי פחה שומר רק ב'
 אלה הפירושים נאבדו בימי חורבן בית שני והפירות אשר הולכים אחריו הקראים
 שבזמנינו הוא רק מעט הנוחר מן ב' פירושים הנ"ל אשר נאבדו מימי אבותיהם
 והמה הוכיחו על ליקוט זה עד שנעשה לפירות שלם. וכ"ה שנה קודם חורבן
 בית שני קם איש א' בקצה ארץ יהודה ואמר על עממו שהוא נביא ומשיח לה'
 להשיע להם משעבוד רומי וזה גרם שנאספו אליו למאות ולאלפים המון עם
 יהודים ועד שבה אחס עד סמוך לנהר ירדן והבטיחם שיתלקנו כאשר חלק
 אחים יהושע ויעבירם בו בחרבה ועד שהפקיד דרומא אשר משל אז בירושלים
 שלח חיל רומא אחריו ויהרגו כל הנמצאים אחרו וגם אותו המשיח שמו יהודה
 חודה חפשו חי וביאו אותו לפניו לירושלים וכאשר בדקוהו אותו חכמי ירושלים
 מנאו אותו עמכסף גדול היה אשר כסף והסיה והדיח את קלרי. דעה עם הארץ
 שומעי קולו על ידו. וממך לחורבן בית שני קם איש אחד בארץ יהודה ששמו
 יהושע אשר כסף והסיה והדיח את קלרי דעה עם הארץ ואמר שהוא המושיע
 שלהם וגם העמיד ה' חלמידים שהיו מכשפים כמותו ועד שבה אחס ליבנה אשר
 היה עם אז מושב סנהדרין וכיון שדקו אחריו דנו אותו באחמ מן מיתוח ב"ד:
 ועשירים שנה קודם חורבן הבית הב' בא איש אחד מהיהודים שבארץ מזרים
 אשר היו אז שמה כארבעה לרוב ושמו חנניה והיה הולך וכסוע עד בואו לארץ
 יהודה ואמר על עממו שהוא נביא ומשיח ה' להשיע להם משעבוד רומים ואסף
 עם רב מעמי הארץ ויליכס להר זחיס ומשם להרים אחרים ולמדבריות וכאשר
 ראו שאין בו ממש עזבוהו והלכו להם איש לאלהו ואח"כ בזמן מה נחלה ומח.
 וכשנה ד' אלפים קפ"ט שהוא שנה"ה שנה אחר חורבן הבית שני קם באי קאנדי
 שבים הגדול איש א' ושמו משה ואמר שהגיע עם קץ סלאות ושהוא גלגול משה
 רבינו ותיהלך הים הגדול לגזרים ויעביר את היהודים שבאי הארץ בחרבה עד
 גואם לארץ יהודה רק לא עלתם לו ומשה הוא נאבד מאין ראות והיהודים שוכרי

כי הזה נשארנו ללעג ולקלס בעיני כל רואיהם עד שרבים המירו דתם שם ; ובשנת ד' אלפים רע"א קם איש א' במדינת ארצבי במקום מעקקא ששמו מחמד מזרע ישמעאל בן אברהם שר הגבא לכל הלוי' אבא שבארצבי ולאחר שהמליכו אותו למלך כחב לכל הנכנעים שההיו חורה משונה רק שנאמר בה להסתחוח לאהדות ה' לבדו ונהפשה חורה כמעט בכל מדינות ארצבי חלק גדול מאפריקא. ואלה הם אחד עשר מושבי שקר אשר נהרו בנו ואשר פרסמו עמם או לנביאים או למושביים מזמן גזירות חסד"ו ולהלן :

הראשון קם בשנת ד' אלפים חסד"ו ליצירה בארצות מערב במדינות ארצת ואמר שהגיע עת קץ פלאות והוא יוליא אוחס מקרב עמי עולם ויביא אוחסו אל ארץ אבותינו והוא הראה להמפוזרים חושבי ארץ האלח אוחסו ומופחים ע"י שמו קדושים אשר הם לדעת אנשי ההמון עם מופתי ה' ועד שהאמינו ההמון בלתי שאלו פי חכמי הדור שעת קץ פלאות הגיע ועד שנפשו המון עם נקשרו בנפש משיח הזה ובכל נפשם עזרו והלכו אחריו ועד שחרה להמלך ארצת ושרג בהמתו לאוחו האיש עם עוד כמה מאות יהודים עוזרי אחריו והיהודים שבמדינות זולתם ילאו מרעה לרעה ללעג ולקלס לעין כל עובר והחריבו והרסו כמה מאות בתי כנסיות וצחי מדרשות וכמעט נעשו הגוחרים הפקר בקרב המון עם אוחה מדינה :

ב' קם בשנת ד' אלף חסד"ה ליצירה בארצות מזרח במדינת פרס ואמר שעת קץ הפלאות הגיע שהוא גואל האמיחי של כל המפוזרים שמן קנה ועד קנה כדור הארץ ואשר יוליס בקרב קוממיות לארץ אבותיהם רק בחילה ילהם עם מלך פרס ויקח כל ארצו מידו עד שהאמינו רובם ככולם בו שהוא אוחו אשר יחן לו כח מה' להחזירם ועל שהרשם אוחו ומופחים אשר עשה ע"י השבעות שמו קדושים הלכו אחריו למאות ולאלפים נפשות יהודים אנשים רקים ורק חכמי הדור דשם היו מעגדיו ואמרו שטובה הכל מעמנו ושחן רלון ה' עמו. ויהי כאשר שעת מלך פרס נכלות אוחו האיש משיח הפקר ומעשהו יען בגדליו אשר יעלוהו להחניפו ולכרות ברית אהו וליחן לו מחנות כי יראים אנחנו שאם יקראנו מלחמה ונוסף גם הוא על שונאנו וכן עשה ויהי אחרי שנשקט הרעש קנס מלך פרס אח כל היהודים שבארצו בממון רב בלתי נשוא ועד שהוכרהו רב מהם לזכור בניהם ובנחיהם בהמורה כסף למלכות הסך הזה ועל הבזיון הנעשה לו להכריח ברית עם איש יהודי יוה לכרות לכל אנשי יהודי אח בגדיהם עד מדויהם ולהלות קורות עץ על זוארס לחרפה שילכו ברחובות עיירים וכפרים שלא יזדו עוד למרוד בו לערוך מלהמו חנגדו מחס אשר ישבו בשלים בעושר בשלוה גדולה איש חסד גפנו וכו' החס ממסלחו :

ג' קם בשנת ד' אלפים חס"ק ליצירה במדינת אנגלטירא במחוז האקטי בארצות מערב אשר משך אחריו כמה אלפים יהודים של אוחו מדינה אשר נמסו אחריו לחומס בלתי דרוש וחקור אחריו ואהרי הזמן והגדול שבמופחיו היה שעה עמנו רואה ואינו נראה ורק חכמי הדור היו מנגדים וגם ראו בחכמהם אח הרע אשר יולד עבורו לכן לא נחו ולא שקטו עד שחסרו אוחו בזיקים אל יד מלך אנגלטירא והמלך אה לחותו ויעשו כן ומרובי גזירות שמד והריגות וגירושים אשר עברו בימים ההם על היהודים חושבי מדינת מערב נשכחו ואבדו פרטי מעשה זה עם פרטי מפשי' משיחי שקר אהרים :

ד' קם בשנת ד' אלפים חסק"ז בארצות מערב במדינת ספרד ואמר שהגיע עת קץ פלאות והוא יוליס בקרב זמן מעט אל אבותיהם ועשה ע"י שמו קדושים נסים ונפלאות בארץ הזאת ועל דבר זה האמינו בו כל היהודים חושבי ארצות אלה ונאספו אליו לאלפים אנשים רקים ושפלים ועל שהיו בקרבם או חכמים גדולים מאד אשר נקבו בשמות הן בנגלה והן בנסתר אשר אמרו עליו שרק מוטעה הוא כי הלך בגדולה ובנפלאות ממנו ע"י השבעותיו ונכל בפת ומכ"ש שלא דיבר עם הקב"ה והקב"ה לא דיבר עמו ולכן אין בו ממש מכל

סיפור חלומות

ג' ורק הביא אותנו המפוזרים לסכנה גדולה בקרב עמי הארץ הזה וכאשר שמע שחכמי הדור דולקים אחריו להשמידו ברח ממדינת ספרד לארץ אחרת כיום הזה להגלותו רק הדבר נשמע כבר למלך ולהמוץ עם סביבותיהם לכן נמשכה על ידו זרות זקוקה וגזירות גדולות והריגות נוסף על גזירות ושמדות ראשונים :

ד' בשנת ד' אלפים תתקכ"ז ליצירה קם בספרד איש נביא אחד לדעתו אשר אמר שהקב"ה שלח אותו לבשר לכל המשוחרים שמקלה ועד קלה כלור הארץ שהשטיח האמיתי יתגלה באותו שנה ויוליכם קוממיות לארץ אבותיהם וכל משוחררי ארץ הזאת וסביבותיהם האמינו את כל זה כדי להמלט ולהגלות מגזירות העזמות בלתי נשוא וההריגות מכוערות אשר עברו עליהם בארצות אלה באוקן זמנים לכן האמינו לשוטת זה ורק חכמי הדור היו לנגדו ואמרו שאין בו ממש כי לא משיח ולא נביא יקבלנו רק הקב"ה בעצמו יחזירנו לארץ אבותינו ע"י חקיעה שובר גדול עיין ישעיה ס"ח נ"ב כי לא בחפזון חלאו וכו' וזה האיש מופתה בניבואה עקלתון ורנו אחריו בשווקים ובמרחובות עד שברח אותו הנביא המוטעה לארץ אחרת והדבר כבר נשמע לכהני והמוני הארצות אלה עד שהוכיפו על היהודים גזירות שמדות הריגות על הראשונות :

ז' קם בשנת ד' אלפים תתק"ל במדינת מזרח סמוך לנהר פרח ואמר שקץ הפלאות הגיע ואשר יקבץ לכל המפוזרים ויביאם בזמן מעט לארץ אבותינו ועד שנמשכו אחריו כמה שוטים של ארצות אלה לחומס כי הראה להם ע"י השבעות כמה אותות ומופתים אשר לדעת סכלים היה מופת ה' ועדות על משיחתו וא' מהמופתים היה שעלה לרעת בגופו ולמחרת רפא עצמו והמוץ עם פשרו בחלומס שזכו לרעת משה קודם גאלות חזרים מופת על משיחתו עד שלא נבאר כח להכמי הדור להניח להם ואמר שראה שלא נעשה עמנו ושחכמי הדור מנגדים למולו ברח בלתי נודע לאן בא ואיה הוא : (יש אומרים שהכמי הדור החירו דמו והריגוהו בטהר) ונמשכו אז מזה כמה זרות מכוערות בארצות מזרח יהודים ועד שמרוב זרות החירו דהם יוחר מעשרת אלפים נפשות פסבב לנהר פרח זה :

ח' בשנת ד' אלפים תתקל"ד קם בארצות מזרח במדינות פרס אשר אמר ליהודים מפוזרים דשם שנשלח משמים להיוחר משיח האמיתי ועם הזמיר הגיע לקבץ אותם עם אותן משוחררים שזולתו שמקלה ועד קלה הארץ ולחמת דברו הראה אותות ומופתים ואמר שהם נסי ונפלאות גאלה לדעת סכלי עם הארץ רק אחר שהקרו חכמי הדור ובדקו אחריו ואחר השבעות מלאוהו שהיה מכסף גדול וכל המופתים שהראה לעיני עם הסכל היו רק מעשה כשפים ונמשך מזה כמה זרות וגזירות מכוערות באותה מדינה ומדינות סביבותיהם :

ט' בשנת ד' אלפים תתק"ס ליצירה בימי הרמב"ם ז"ל קם במדינת עפתיאפי בארץ אפריקא איש נביא אחד לדעתו ויבא ליהודים מפוזרים דשם שהוא לגלול אליהו הנביא ונשלח ממלך המשיח לבשר שבקרב ימים מועטים יתגלה להם בפרכסיה לעין כל ויקבלם ויוליכם קוממיות לארצם כי כבר עת קץ הפלאות בא והראה אותות ומופתים לעיני המון עם וגם הוא היה מוארע ועמד בריא ואמר שזכו מופתו של משה רבינו הבא נא ידך בחיקך רק חכמי הדור בדקו אותו ומופתיו וניבאו עליו בהיפוך והוא ששוקה נמור הוא ואפילו להשתמש בשמות הקדושים אינו יודע כל לרכו ומכש"כ שאין בידו מופת מהקב"ה ע"ז להראות לעיני עמו ומלכי עולם על ידו את רצון ה' ויהי כאשר שמעה הדבר בת התלך עפה אפי ניוהה לחורך ראשו בהרב ונמשך מזה זרות רבות ורעות ליהודים שבמדינתו ועוד זאת גדרו בימי שנבא הנביא הזה להם והוא שחידש להם כמה מזמורים חדשים שירים חבילות חפלות ונרופים חדשים שונים למיניהם אין מספר אשר ישירו יזמרו ויתפללו בציוריהם חמיד עד עת שיחללה המשיח מזה שנית לעין כל :

י' בשנת ד' אלפים תתק"ס ליצירה קם במחוז מדי במקום קהאררסאן סמוך לנהר אקסי אשר לפנים הגיע ע"י מלכות אשור עשרת השבעים לשם איש

א' אשר היה למדן גדול הן בנגלה והן בנסתר עם עוד רוב חכמות אלהות אשר עשה שאלו רואה חכמה פועלים וגם עבר כמה פעמים במים צלילי ספינה ע"י שם הגדול ועד שנחבצו אליו רב המון עם ומפוזרי יהודה מאמינים במשיחתו עד ששרעיש בלוחותיו את כל ארצות אלה עד שלא היה כח בידי חכמי הדור למחות בידי המון עם ונשמע הדבר למלך מדי לאמר מרדו בך יחודאי ושמו מלך בראשם ששמו דוד ויקצוף המלך מאוד ויאמר בתחתו להשמיד ולהרוג ולאבד את כל היהודים שבארצו עד שלא ישאר מהם שריד ופליט והיה אז לרה גדולה ליהודים דשם אשר לא היה מיום גלות יהודה מארצו והרבו בחעיית לדיקות וחפילות וככו במר נפשם שיסיר ה' המוח הזה מקרבם והמשיח הזה ברח למדינת חוגרמי בית חמיו להסמין את עלמו ותמיו קבלה אותו בסדר פנים יפות ויאכילוהו וישקהו ויהי פעם א' כקוב ל' המשיח השקר הזה ביון קם עליו חמיו פתאום וחתך את ראשו בחרב ולמורתו הביא את ראשו בית המלך חוגרמי והמלך חוגרמי שלח את ראשו ע"י איש עחי למלך מדי להשקיט הדיב ורוגזו וככל זאת לא שב אפו עד שקנס לכל היהודים יושבי ארצו ליהן לו מאה ככר זהב :

9 בשנת ה' אלפים רנ"ט במדינות אשכנז בארץ מערב קם נביא א' ששמו אשר בן ר' לעמלל אשר יבא משיח כמום עמדו ואשר יתגלה לעין כל בשנת ר"ס על שאותה שנה יהיה שנת קץ הפלאות והרבה כמה לוחות ומופסים ע"י שמות קדושים לעיני סכלי עם הארץ אשר לדעתם היו פלאי ומופסי ה' על משיחתו ורובם עשו חשיבות גדולות כחשובות ייזוה וקודם כלות שנת ר"ס מה הנביא ההוא והמשיח אשר הבטיח להם לא בא וקראו לאותה שנה שנת חשוכה ועד שנגרס מזה שכתה בעלי חשוכה אשר שבו ע"מ לקבל פרס המירו דחס :

10 בשנת ה' אלפים רפ"ד לינירה בא איש ח"ח בקי בנגלה ובנסתר ממדינת עפריאטי שבארץ אפריקה ששמו דוד ראובני מדבר בלשון אראבי אל ארצות מערב עד באו לבירת לוסטאביאני שבמדינת פורטינגאל אל המלך ויעש לוחות ומופסים לעיני המלך שריו וכתיבו וגם עשה דגל ע"י שמות קדושים ומגן דוד מלך ישראל בו אשר על ידו רצה לנצח את כל ארצות מלך החוגר אשר ארץ סוריא בקרב ודוד הלזה היה חסיד גדול והתענה ו' ימים ולילות רלופים ויתחברו אליו בסתר רב מאונסי פורטינגאל ושם היה בחור א' אשר כולד בקרב האונסים בשנת רס"א ושמו סלימאן מולכו והוא היה אחד מסופרי סהר של המלך (קאביניעע סעקרעטאר) ודוד ראובני יבא עליו שהוא בלגול משיח בן דוד וימלל הבחור את בשר ערלחו וילמד מרבו דוד הראובני הזה נגלה ונסתר עד שאמר עליו שנחה רוח ה' חכמה ובינה רוח עלה ונבזרה וכו' והמלך פורטנגאל שלח את שניהם לנסוחם אל הפסח דרומה ויהי צבואם לארצות איטליא דרש הבחור שלמה מולכו בבתי חפילות בית הלחמים לעיני כהני בית הלחמים דברים חתומים וסתומים ובכתי כנסיות יהודים דרש דרך פשוט או דרך נסתר בכל מ"ט פנים סהור ונגלה רק לח"ח שבהם שבאו בסוד ה' שהוא בלגול משיח בן דוד ואם יזכה לחיות עד שלשים שנה יזכה לדרגין עילאין וידבר ה' עמו ואז יעשה ויללח ואם לא יזכה עד אוחו זמן לחיות ישרפו אוחו על קידוש ה' באש ועד שחשקו הן חכמי בית הלחמים והן חכמי ישראל לשמוע חכמת שלמה ויעזרו אחריו עד באו לבירת רומא אל דפסא ויגלה לו שכתו יתלדלל משנה לשנה וכמה מלכים ועמים ימרדו בו ונתן לו מופת ע"ז והוא שבשנה זאת יתגלו בחדשי לוי שני סוכבי דשבים לעין כל ויעמדו לנגד בירת רומא עם עוד איזו סימנים מוצהקים ולאחר שנחקימו כל הסימנים אלה אהב אותו הפסח וכרת עמו ברית ביחידות ובסתר רק הקורדונאלי וכתי רומא לא נחו ולא שקטו עד שבשנת רפ"ט דנוהו לשריפת אש כרומי ושרפוהו לעין כל רואה בפרהסיא ולמחרתו בא לבית הפסח ויתמה הפסח במאד וילפת וישאלהו ויאמר מה זאת אחמול שרפוך באש והיום אחת פה עומד עמדי ויען הבחור שלמה מולכו על שלא שרעו אותי כי אס דמות דיוקני תמורתו ויכרתו

ויכרתו עוד כניהם ברית ויהי עוד ימים אחדים אחר כספר ואח"כ עלה אהרן ויסע הבחור שלמה מלכו עם רבו דוד הראובני הלך ונסוע עד בואם למדינת אשכנז לעיר רעגנזבורג בשנת ר"ט ושם היה הקיסר דרומא ושריו והקיסר צ'וה להבסם ויעשו כן ויולך החפוסים אחריו עד הביאו אותם לארץ איטליא לעיר מאנפובא וי"ו הקיסר לשרוף את הבחור שלמה מלכו שניה בלש ויעשו כן וקודם שריפתו השימו רסן בפיו שלא יעיל עלמו בלחשו כאשר עשה לפנים ברומא ועכ"ז אמרו עליו היהודים שבמאנפובא שלאחר שריפתו היה אחס ימים רבים ואח"כ נסע מאחס ואת רבו דוד הראובני הוליך הקיסר עמו עד הביאו אותו למדינת הפרד ושם שמוהו בחפיסה אינקוויזיציע עד שמת באותה חפיסה בשנת ר"ט ושלמה מולכו הוא המוכר ככל י"ב משיחים אלה כי לא נגרם תקלה על ידו כאשר נעשה ע"י זולתו אשר ניהוסף להם חמיד מכאוב על מכאוביהם הראשונים ועד שנלאו נשאו והעבירו דעתם על דעת קונס ורב מהם נתיישבו מלהאמין עוד בחשועה ה' ויאלו מכלל הדת :

ד"ב הוא מחמד איפינדי הזה אשר הוא ברוע מכולם על שהקדיח חבשיו ברבים אשר מקורו ועינו על דרך זה והוא שכימים הקדמונים לא נראה ולא נמאץ אפי' איש א' מיהודא בפולניא ובזמני גזירות החני' אשר בהם נהנסו היהודים המפוזרים בארצות מערב האם יעמדו על משמרתם לשמור מצוה וחקי תורת ה' והאם ישמעו העמים דשמה לקולם ויעזבו את שנוייהם וישתחוו לכת עזו ה' לזרו או לא . ברהו רב יהודים ממדינת שוויץ זאקסן ומשאר מדינת אשכנז אשר מדברים שם שפה לשון סייטס עד בואם למדינת פולניא ונתיישבו שם החם שרי פולניא בשלום ועל שבאותן זמני החלטה נלפסם לא עמדו כאחיהם על קידוש ה' הקרה להם שם עליבות אחרים אשר בהם קדשו את שמו והגדול שבכולם הקרה בשנת ח"ח אשר בו הקים חמעל ימ"ש חמוה א' וסמוך לה בנת בית עשוי מתבן ומאופה בזפת ונפריה ואסף ג' אלפים נפשות יקרות מיהודים חושבי פולניא ונתן להם הברירה אם יכרתו וישתחוו לתמונה זאת היו יחיו ואם ימאנו ישרופו אותן בנפריה וזפת אשר בבית החבן זה ויבשרו כולם כא' את המות המר הזה והלכו כולם כא' אל בית חבן זה ויניחו אותו בלש עד שנשרפו כולם על קידוש השם וגם הרבה נשים בחולות לדקיות קלפו בנדרות ונכדעו להניל פחמיהן שלא להחגאל בעם חמעל ועד שנהרגו באותה גזירה מיהודי פולני ר' אלף נפשות יקרות וכיון שראה הסמאל שלא עלה לו מזימתו אפי' באלה גלגולי מאחזרים שבפולניא בקץ מעקור את הכל ונגע בשנת ח"ח זה בכף ירך יעקב ויהעה את מחמד אופינדי זה עם כל נביאיו לעשותו במחשבותיהם לאלקים ולשם ש' אשר בכחו לגאול את כל הנשמות עיין לעיל ואלה הם י"א נסיונות אשר נחנסי בו משנת גזירות החני' ולהלכה אותן יהודים חושבי מדינת מערב עבור הגזירה הכולל של כל עמי עולם יעמדו בנסיון ככולם וזהו סיפור קינור שבקינור מהם : א משנת ד' אלפים חני' עד שנת ד' אלפים החקמ"ו ליזירה אשר הם השעים שנים רזופים נהרגו באותן מדינות מערב יותר מאלף אלפים נפשות יהודים ולא נסוגו אחור אפי' כל שהוא מן מנזחיהם חוקיהם וחורוהם : ב בשנת ד' אלפים החקמ"ו נהרגו באותן מדינות מערב ק"ך קהילות קדושות בגזירות הרועים : ג בשנת ד' אלפים החקמ"ו היה גירוש גדול בארץ מערב במדינת גרפית אשר נחזר ונחזר ונחזר מגזירות החני' ומגזירות הרועים ואשר הלכו בלא כח לכל אשר ידה אותם רוח : ד בשנת ה' אלפים ועשרים נהרגו בארץ מערב במדינת אנגלטריו לאלפים נפשות יהודים ולא נסוגו אחור אפי' כל שהיא ממנות ה' ומרתו ואת פוטריים גרשו לכל אשר ידה אותם הרוח : ה בשנת ה' אלפים ס"ו ליזירה והלכה שרפו שנית מן אותן יהודים שבארץ אשכנז ה' אלפים נפשות ולא נסוגו אחור אפי' כ"ט מחורת ה' ועד שרבים מהם נדרכו בנת ח"ה נפשות בנת א' ומקתם חטרו חיים בארץ מי ששמר שבת כשרף מי שמל בנו אולם כו' : ו משנת ה' אלפים ק"ח והלכה שחטו שרפו חלו מיהודים חושבי מדינת מערב יותר מאלף אלפים נפשות

יקרות ולא חסו על חייתם ועמדו בנסיונם: ז בשנת ה' אלפים תקמ"ו ליצירה גרשו שנית ממדינת לרפת כמה אלפים יהודים בעירוס ובחוסר כל לכל אשר ידה אותם הרוח: ח בשנת ה' אלפים קנ"ח גרשו שליטת ממדינת לרפת את הגוהר מהיהודים עד שלא נבחר א' בלוחה מדינה: ט בשנת ה' אלפים ק"ט המינו עוד בלרנות מרכז כמה אלפים נפשות יהודים במיתות משונות:

בשנת ה' אלפים רנ"ב עד שנת רל"ה גרשו בלרנות מערב ממדינת ספרד ופורענאל כל היהודים אשר עלו מספרד כמה מאות אלפים נפשות בעירוס ובחוסר כל לכל אשר ידה אותם הרוח עד ד' כנפות הלרץ וזלת התלחו' השפלות היגונו' אשר הקרה היהודי' אשר באסיה ואפריקה אשר סבלו עבור קיום מלוח ה' ותורתו אשר קיבלו בהר סיני ואלו מועד ויהי כאשר שמע הגביר רפאל יוסף את כל דבריו אשר להזקן חניו ח"כ לרדף אתי להקור אחריי עד שאפרה ממנו ומנבאויו אשר אין חמוץ בם. ויהי בהלי הלילה עת שהיה הגביר לבדו בחדרו לעלות על מטתו לישן עמד פתאים הנוסח איפנדי (סמואל) אחו בחדר ויאמר לו השמר והזהר אל תפנה לזקן השופה הזה אשר חנינו יודע בין ימינו לשמאלו ורק מטעה אותך בשטתו להטרידך ממלכותך שבעולם השמות סבלו טוב ואם תחמץ ומרית ותשמע לו ותמרוד כי אתן את מלכותך לרשך הטוב ממך ויגוע המשיח איפנדי ולא נרא' עוד ויאמר הגביר ח"כ הסלק את החניו הזה מביתי כדי שלא יהיה לי עוד למכשול ולפוקה ויעש למהרתו כן כאשר אמר. בחורף הזה שנת תכ"ז היה מספר כל היהודי' אשר נסעו מד' כנפות גאליפול להקביל פני המשיח ולהיות עמו עד שיימלך בירושלים בערך ה' אלפים נפש קצתם נסעו אחריי עד בואם אליו וגם היו אתו בעת המרתו ורוכ המפורים היו מסביבות קוסטאנטינאל ואחר שהמיר דתו וגש תוגרמות אכל עריפות פרק רמ"ח ששן וסס"ה ל"ח וכזה תורה הדשה מנגדת לתורתנו הקדושה לא ידעו המה כולם על מה עשה כזה והסידיו ונבואיו וכעלי הופיעות ראו כן תמיהו נבדלו שתמור לקיחת הכתר מראש הסולטאן המיר דתו כלאחד הרקיס ועד שנמנו וגמרו הנבואים והמופיעים לקרוא לוס בקרבם ללוס ג' פעמים משכת לשכת יוס וליל רופים ליבש בקרה ערומים ולהכות זה לזה בשופים וברקנים עד בלתי גבול וכן עשו ויהי כאשר השלימו כל זה מיד התעלפו הנבואים והמופיעים וינבאו ויפיעו בנימטריחות בראשי וסופי תיבות בהשמות אלב"ס ח"ת ב"ג ח"ק ככ"ר ודומיהן שטעם המורה הזאת הוא לילך למרכז' שמהל לשבעה שמי שוא עד עבור בכל מ"ע שערי שומאה ועד שיהויר אתו להור' כל ייחזי קדושה של היהודים המפורים מקלה ועד קלה כדור הלרץ שבידיהם ומיד ילחו ופרסמו המורה הזאת לתיקון נשמות. ב' אלפים נפשות האמינו את כל זאת והמירו את דתם עמו וג' אלפים נפשות אשר לא האמינו לשוא נתעב כזה נסעו בהרפה בצב' ובכאז לב גדלות בעירוס ובחוסר כל לחזרה לביתם ובתוכם היו כשש מאות חים אשר באו בלוחה זמן מארצבי ומעונים ומטרופולי ומקומות אחרים סמוכים למזרים אשר מכרו כל רכושם ולקחו מטבעות זהב תמורתם אשר עלו לרך ד' מאות הגרים להיות להם גדה לדרך בהמש שנות מלחמה הכל הפקידו עבור סכנת דרך ביד הגביר ותקוף רפאל יוסף שבאלכסנדרי של מזרים ובעת הזאת הורו אליו דרך ים הגדול לקבל פקדוניהם מאתו לחזרה רק לא היה בידו להזרים על שהוציא הכל עם רוב עשרו בהוצאת מתיבו והולכי אחריו נבואיו הסידיו והכמיו ע"מ להיות הלך מזרים בעת המלכו על כל עולם כולו וזמינו חיותו אל הבאשי מובל פקודת הסולטאן במלכות מזרים למשפט וכאשר ראה את כל אלה המיר דתו כמשיחו שנתחי להמלט ולהיות הפשי מעבלי חובותיו רק הבאשי פסק שמהויב להחזיר להם הסקדון ואם לא יהויר להם בכליותם יכפה יינגים אותם עד שיהויר להם על שנאמר להבאשי כמה הוציא אותן המעות ויחר המומר רפאל יוסף מואוד וילך חבל והפוי ראש לביתו ויהי אחרי סוד רוחו אליו

פהכנסת מלכות מזרים ולכן כמוני כמון נשתוק ויהי בקרוח הבשטי אגרת הזאת
 ויקנוף מאוד וחמתו בערה זו ויאמר הכלב הזה אשר גידלתיכו ורוממתיכו משעם
 פועט זי לחייב ראשי למלכות ועד ששלחו אחריו מחלוצי לבא להרוג אותו בכל
 מקום אשר ימלא ומלאו אותו ברחובות עיר ויהרגו אותו לעין כל רואה ועד שנעשה
 גזרים גזרים כשעיר המשלה . בשנת ה' אלפים תכ"ז היה ל"ג יאודה חגר אחד
 בלוגדריט בירת אנגליה שבמדינת מערב וכמו אחרי שבא ממדינת מארקאק לגור
 שם ובעת שבו האנרות והבזרות ללוגדריט שיש משיח לישראל ושלזמן קרוב יקח
 המשיח את כל ארצות סולטאן סידו וימלך ההיו ואשר נתן העזמי נבואו הגדול
 אשר ראה המרכבה נוסע למסעיו להביא שמונים מאות אלף איש גבורי חיל
 ממדינות אפריקא מעבר לנהר סמבקיין להלחם בעמי עולם אם יקשו ערסם
 להשחעבד למשיחו אשר ה' מהם ירדוף אלף וזניים מהם ינוסו רבבה חשקה נפשו
 להקביל פני המשיח ולבקש ממנו שייב עמו בעת המלח בירושלים והכין זרה
 לדרך בעדו ובעד בנו זמרי ויסעו שניהם בכפינה ללוגדריט עד בואם בר"ח אייר
 לבירת קאטאנסיונא ויסעו משם ויבואו לעיר גליפאל וילינו שם סמוך למלון של
 מ' אברהם מיכל קארדווי ויסערו לו הבני נביאים שזה אברהם הוא ראש קנה
 מגורה של המשיח היושבים ראשונה במלכות ואשר הוא נילון משיח בן אלפרים
 מהניו ולמעלה מהניו ולמטה הוא גלגול פנחס בן עלי הכהן ואחו היסה בנו
 היחידה בשמה בינה אשר לקח אוסה אחו להיות לו למשמש והוא בן י"ד שנה .
 ויהי כראות החכם הקרדווי את הבחור זמרי הזה אשר הוא יפה הולך ויפה
 בראה שאל אותו מה מעשיך ומה מלאכתך ויען ויאמר מלאכתי הוא לחתוך
 ולכשחיו אבני יקר וגם בקי אני במקח וממכר סחורות וישאל אותו שנית החוכל
 ללמוד ואם שמשח חלמידי חכמים ויען זמרי ויאמר במקלה יודע ספר אני ויראהו
 החכם קארדווי את האבני יקר אשר הביא עמו מספרד ויאמר אליו עושר גדול
 אני וגם אמר לו שהמלך המשיח ירגז עליך וגם אין לך רשות לראות את פניו
 אם לא תנשא לאשה ועל כל זה הלא כבר עברו לך שמונה עשרה שנה ואם תראה
 ליקח את בתי היחידה בינה הזאת לך לאשה אחן לך כל האבנים טובות האלה
 לנדן ועוד אוסיף לך מוהר ומהן ועד שפירש כל אשר לי כי זה עשר שנים
 שלקחתי ב' נשים וזאת בתי היחידה מלחמ מהן וכל בני מחו עלי עונדס קטיס
 ולא נשאר לי כ"ג היא לבדה ויהי כראות הבחור את הנערה כי היפה יפה תאר
 ויפח מראה ויחשוק בה וגם היא חשקה בו ועד שקבעו זמן החתונה להיות ביום
 חג הנהמות השעה בלב ובכל אוחות המשיח הינה בהחילת חודש אב
 במגדל עוז כל זכרי החתונה להיות מוכנים לשבעת ימי המשחה ויהי ביום ט'
 לחודש אב הוא חג הגדול הנחמות אשר נאמר עליו לדעתם בהופעת דוד ס' ב'
 ט' ז' היום ילדתיך סידר המשיח עלמחלאת קדושהין ויהי ככלות ז' ימי המשחה
 כנס זמרי את כלתו בינה לו לאשה ויברכהו חמיו קארדווי בברכה המשולשת
 בחורה והוא יברכך ה' וישמרך (מערכי ממנו) ה... החקיימה בשנת תל"א
 ואמר החכם קארדווי עוד אוסיף ברכה על ברכותיך כי זה מעט שנים שיבנה
 בהמ"ק השלישי ובירת ירושלים אשחל אלל המשיח שישים אותך לראש שוער על
 י"ב פערי ירושלים על שאתה בקי בהבנים טובות ויקרא שמך ראש שוער ירושלים
 וישתח זמרו חתנו מאוד ויביאיהו חמיו לפני כסא המשיח ויפול לפניו ארצה
 וישק לרגלי המשיח ויאמר לעמוד על רגליו ויאמר אני אמלא את משאלות
 חמייך החסיד אלהי קארדווי וינו לאופרו הגדול פרימא שיכתוב שער במחון לו
 של החתונות חסובה הזאת ויעש כן ויכתוב בשם המלך המשיח ויחחוס אותו
 בפענת המלך אשר אין להשיב ויסן אותו ביד זמרי שר השוער וימלא כחוב בו
 מני שים טעם לכל מלכיה אשחדרפניה סבניא ופוחתא אדגוריה גזבריה חפתיה
 וכל שולטני עמא די סגדין קדמתי כרוחא קרי בחיל לכן עמתיא אותיא ולישנית
 דכולי עלתא בעידנא די חתונת בירושלים קרתא רבתא ופלאחון וחסגדון קדמי
 חיקרון לדין גזברא הללח במלכותא יסיב בהרעא קתא דירושלים שפירא
 דמלכותא

דמלכותא שלמ"ה ב"ר דר"ד דחיל למלכי ארעא וכתמייה בירך לעשר השומר
 זמרי וילך לו וישעו זמרי ואשמו ממגדול עוז דרך מצוא יט הגדול ויבואו
 בשמחה ובקצוב לבב לטריפולי שבארץ סוריה לבית חמיו קארדוזי וישבו בו בטח
 ויהי אחרי בוא חמיו קארדוזי בחודש כסליו שנת חכ"ו מאנדרינאפל לטריפולי
 אל ביתו לא דבר דבר מכל מה שהקרה לו באנדרינאפל עם האונם הבאר יחזק
 הספרדי רק לאשמו פנינה אשר אהב גלה הדבר והחרד האשה במאד מאד וחמס
 במיתה מקופה ויסי אחרי כלות ז' ימי אכלה ביום חג המשיח אחרי אכלס ואחרי
 שחוסה וייעב לבס קרא לחמיו זמרי לבד ויאמר אליו הלא קוב לך אשר חמכור
 כל אבני יקר שלך כי יעלה לך ממכרם יותר מארבעה אלפים הגרים ומקנה
 בעדס נחלה ח' בארץ מגרים של שדוח וכרמים יער בקעות בהמה מקומות דגים
 עץ פרי עושה פרי גנות ופרדסים ויניח לך עם אשךך ואז אהיה עמך ולאמך
 הורה נגלה וכסתר השבעות עד שאביא אותך למדרגות נביא ומלאך ושבין
 במסחרים ראשי וסופי חיצות קדומה ואחרות וזולתן ואשגל במלך המשיח שיחן
 לך עוד שאריות ופקודה במקדש הג' אשר אהיה בו כהן גדול וישחוק זמרי חמיו
 ויאמר הזמן יונה לנו את אשר נעשה ויהי למחרת ביום ו' לחודש סנה הלך
 זמרי אל איש אחד ממוידעיו ממפלתה אשה הזקן הגני ראש ב"ד בירושלים ושמו
 ראובן ויאמר בי אדוני אשאלך ענה לבד ובסתר על שהיית לי תמיד מיום בואי
 הנה לאיש נאמן ורע כח לי וילך ראובן אחר לבד ההדרה ויאמר אליו זמרי
 האם כבר הדבר לפיך שאקנה נחלה במדינת נכר לי ושפת לא ידעתי השמע
 אני בה בעלמ המי אשר יען קן ויאמר ראובן ח"ו וחיליה שחקנט נכסים שם
 לאבד ממוך ויחרד זמרי וילבון פניו ויאמר למה ועל מה יהיה ככה ויען ויאמר
 ראובן את השבע שלא תגלה דבר לחמיך את אשר תגלה לך אשר ייעיב לך
 באחריותך כי ירא אני מחמיך על שידע לשמש בהשבעות קדושה וקוממה
 וישבע לו ויפחה ראובן את פיו ויאמר זר לי מאוד שנפלת וכשלת מן לוגדרים
 עד טרופולי ביד איש בליעל רעמעלליה אשר כל בני עירו שונאים אותו כי לא
 קארדוזי שמו כי את רעמעלי שמו ויספר לו את כל הנעשה באונם קארדוזי
 אשר נטרף בספרד ואשר בא לאזמיר בעושר גדול ובה שמה בחוק תלמידי שבתאי
 עד היום הזה ושהוא מצני עובדי אלילים ונילולים שבמדינת אינדיה מערביה
 כאשר כתב אדוני אליפונסי לקנין אחד מקייני ספרד דאמסטרדם ואשר יודע
 לעונן ולנחש במעשה הרסום ובהיותו נער בן י"ט שנה כריח בריח עם ראש ח'
 מראשי קליפות והוא הזשיעו לקחת העושר הגדול מהאונם הג"ל וגרם לו שיסרו
 וענו אותו ז' שנים חמיוות עד ששרפוהו באש וגם יש לחמיך אשה ובנים בית
 הלוואים בבירה מאדריס שבספרד שואלים ללחם שמה אשר עזב אותם ובעה גם
 הוא אין בידו לפורטם אפי' שזה פרוטה כי את הכל לקחו ממנו גבירי אנדרינאפל
 וגם המשיח רבו המיר דחו שם עם ממרוניה שרה סולמיה ורבים אנשים יקרים
 אשר קעו בו המירו דחם אחר ולקח על נשיו ולגנשו מבית סלגשי המלך לו
 לאשה וגם כתב הורה חדשה פ"י רשעית קולמוס קוממה אשר ע"י הסורה שוא
 הזה עושים אותן שהמירו דחם עמו את כל חובתה ה' ובפרט צמירות שבחרם
 קדוש יאמר לו והעסק תורה שוא הזה שלחו בסמוך בסתר ידי המיך ולידי פבירו
 דניאל ש"ן דאזמיר וגם חמיך עם רבו המומר מחמד איסינדי כתבו בה יוסף
 יחד בחמיך ששה ה' ו' וזה המורה זה אלי : חכמת אנרסה אבינו אפי'
 המאור אור לא ומלומה : עקר לאברהם ויכוה כלני וכולם לשקר נכוח ואם
 המורה אהריס להביא אותם לגנר ולפרנס הספרדים הג"ל והמה דניאל ש"ן
 הג"ל אברהם יכירי שמואל פרימי חולת' כולם נאשרו בקעות עקלתון להכשיל
 בהם היבודים המפורים ואשר באים להם מנידי עקלתון בשם מנידי קדושת
 אשר מגליש להם רוי חורה מרקיע שוא ועד שכל נביאוייהם והאשמויהם
 מרקיע אלה את כל זה גלה לו מחו' הזקן יעקב הגני בהיותו בסמוך עמר
 בירושלים ועד היום הזה חכמי הדור מחריפין ומשמחין בעומר וסיעמו לעמי
 ביום

ביום לראיתם כה הקליפה ואמרנו לי אנשי אמת בסתר שחמייך יושב יום ביומו בחדר למודו לבדו ומחוק מששה ספרים הג"ל איזה דברים ומעלה מחסם דברי מן חורב קאנטיני ע"ס מנידיו הג"ל אשר עומדים לישינו לעזרתו ואשר אמר למיודעיו שמיד אחר שיתקן אוחס ככלכתם ישלח אוחס אל המומר ליתן הסכמתו עליהם והוא יביאם בבחר ע"י מיוזעו בדפוס החדש של דניאל בומבורגי שבנוייליא :

וידוי זכולו לדבר יבזמרי אהו עד הערב ובמשך הזמן סיפר את כל אשר הקרה ונעשה בשבחי זכי משנת ת"ח עם הולדו עד היום הזה כפי אשר שמע מהח"ח אשר בירושלים ויוסף עוד לדבר הנה גם חמוחק מחלה אינו עמו כהמול שלשום ואפי' אשחק בינה הרבה בשנים לבה כל עמו ועד שהלך זמרי לביה חמיו ופניו לא היה לו עד שלא ירניש חמיו שיודע מאומה מעסקיו ולמקנא ירחיס קנה לו בית מיוחד ופירש מבית חמיו מכל וכל ויהי כאשר ראה חמיו שלא נעשה עתה שלא אגרה לפקני וגבירי חברו והמה עשו לו סיפק בכל חודש שמתו היתה פרנסתו ופרנסת אנשי ביתו כל חמילת שנה חכ"ו היה נחן הכדי' בארץ מצרים והמחין עד שיז'ה לו המשיה ימ"ש לילך לארצות אפריקא לזרז לשמונים מאות אלף גבורי היל מעשרה השבטים שמתבר להר סמבסיון להיוחס מוכנים ושומדים בחריבותם ונשקיהם ולזרז לגלגול משה רבינו להיות מוכן לשבעה ימי המשחה של בחו מרים אשר פה המשיה יקבנה בשם זה ואשר חנשא להמשיה להיותה ממלכת מלכות רק הזמן האריך לו וגם שמע שהמשיה הוא במגדול עוז ויסע דרך מבוא ים הגדול וילך ממקום למקום דרך יבשה עד בואו סמוך לקוסטאנטינא ובכל מקום מדרך קף רגלו זרז ליהודים דשם לאמונה של משיחו ויז'ו בכל מקום לכל אשה דזה לעשות פלאות לעיני המון עם סכלים חסירי ומדע להחזיק משיחו על ידם נהפלט שעשו הוא זה שלקחו בגדי בד ומפפוח לבנים ופרכו אוחס על פני האדמה ואח"כ לקחו חרב של ב' פיפיות ביהם והבו בו למול האויר פנים ואחור ומזד ימין לזד שמאל ומיד נפלו כמה עיפות דם מאויר הרקיע על המספחות ואמרנו לכל הנלצים אחס שזהו דם שדים שנהרגו על המספחות בשחי וערב זה וחכמי הדור שזאו בסוד ה' ובפרס הזקן חגיז עם כל החברה הקדושה שבירושלים והזקן איסקפא עם חכמי אומיר שלחו חרפות ושמהות אמריו לשרש אחריו כהר ע"ז כשמתחלה לפעמה במהנה העברים ויהי בזואו סמוך לקוסטאנטינא שמע שהמשיה רבו הקדים חבשילו צרכים וגם רבים מהיודים אהו מיד התחיל לברך על ההמרה ברוך אהה וכו' שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה ומפני שהונד לו שהסולטאן שמע שהוא נובע זה ג' שנה בכל מדינות מלכותו לזרז לכל יהודי שבארצו למרוז בו ולהמליך מלך בסוריא מלס לנפשו לארץ הונגרי וילך ממדינה למדינה עד בואו בשנת חכ"ח לארץ איטליא וכל מקום מדרך קף רגלו זירז לכל יהודי כ"ל ויהי בזואו לוויניא בקש המון עם לשלוח בו יד ולהורנו בסחר רק החתים ואנשי מעמד יענא היספור והיא להחניזו עד שיעשה רעום ולשלהו בשלום כ"א יהרג יאמרנו מאנשי ליהודים נבואהם ובהופעתם שהוא כמות מי ורוח אלהים יחל אוחס והבית אהו יחל עתה שמתבר להר סמבסיון שבאפריקא או שיאמרו שאלוהו עולה הייס וכו' וכוסי אש השמימה כ"ל

(* וראנשי מעמד וויניא החניפו אוחס כל כך עד שמתו והחס להם יאמרו ככל נבואותיו שאמר וכל הופעותיו ומלכותו בשלח ויהי עתה בשם ה' ובחרס יהושע בן נון שלא להזכיר עוד מלמיה צום הל כמו שכתבתי

(*) מערבי : ככה זכה המח"ל כשיקרה מיוזם בקרב עם ה' לעורר יחינוס להראות כזה כאשר הראה לפנים ארונו של משה וכאשר קרא בחיל שם העגל של זהב אנכי ה' אלהיך :

סיפור חלומות

רבו הכוונה וישנע להם על הדבר הזה (המלא כל זה בספר מעשה מציא)
 ואח"כ שלחוהו בשלום מוויניא ועשו כל זה לדעה שלא לדחותו בצהי ידים וגם
 לקרב כל אותן אשר יתעו במשיחה רבו ויהי בלאהו מק"ק וויניא הרשיע
 לעשות כי חזר לקיאו הראשון ולא חש לכניצתו וחתימתו ושבעתו ואשר נשבע
 להם רק ביותר הסחר וכל מקום מדרך כף רגלו חזק אותן שחזו לפנים
 במשיחה שוה של רבו שבחאי לבי ואשר עוד עומחטס בס כאשר עשה מקדם
 אמר שהמשיח והארדווי נראו אליו בנבואה ויאמרו אליו שמיים המרת המשיח
 שחכה מלכותו ממלכות גשם למלכות נשמות ויאמרו לו רק חכמי הדור לא נחו
 ולא שקטו מלשלוה אחריו לכל מקום בואו את חרמייהם ושחיהם ועד שבא
 ברוג חרמה ושמהוה אלו סמוך לעיר רומא ומיד כהב קמיע א' על גויל
 וזרקה בנהר עבור גשם וזה נוכח' [בחר דעמיכנא נפשיי אכחפאי בשופרא
 יקורא דיחבר שמשא וסיהרא חפילה נפשיי משיי לעמקי דיירא ציריה
 עליהו גירא בחר גירא ועבדנא כמרחוק מלא מחרק בלוליותא ואלה בנימין
 יקא דהבראי דדמי כגדי מהנא' באיוו דאביי ורבא ורב אהא צריה דרב איקא
 איהמשך עלנא מהרס מההוא גושפנקא והוינא מאליו ארעא ועבדנא חמן רפקא
 וההוא מלחא איהעבד בקרחא חייבחה עכ"ל]. ואמר להמן עם דרומא שחת זה
 כחז להמן עם יהודה המפוזרים מקלה ועד קלה כדור הארץ בנבואהו ובשליחוס
 רבו המשיח והוא שקודם כלוח שנה חמימה העיר גדולה רומא והפכה כנימה
 ואוהן שהחזיקו עמו האמינו לדבריו שיקרה כן קודם כלוח שנה שיהרגו ו' אלפיס
 רע"ב יהודים עם נשיהם וזניהם וטפס ועם רב המון עם זולתם היושבים בה
 ויהי כאשר שמעו חכמי רומא אשר באו בסוד ה' בלמה את החעוררות הגדול
 של קמיע הזאת אמרו להיהודים הושבי רומא הרשיעם ההעוה נביא השקר הזה
 אשר עדיין עומד בטעוהו בעת שהמיר רבו את דחינו להטעוהו בנבואהו השקר
 עוד שנה חמימה את כל הולכי אחריו כי למה ועל מה קרא דברים רומא בעת
 הזאת קרחא חייבחה ולהפוך אותה לדעוהו כסוד חמור שהיה מחויב לצרכה
 כי משחמשים בה בעת לה' בשינוייהם ולא יהריך שנים רבות שיטחחוהו בה עם רב
 עמי אירופיא למהדהוה כח עוז ה' לבדו ועד שבחארתיה הימים ילכו רב מהס לרגל
 להשחוחו בירושלים וליון לה' ויקריבו קרבנותיהם במקדש ה' הגדול אשר בלוחן
 הימים לא נוסף עוד לדלבה במשיחי שקר אשר הסה רמוני זה י"ב מוים משנת
 חתני ולהלאה. ונתן הזה חזר מרצוהו ובעיניו מלכות למקום ומדמי
 אל דמי עד בואו בשנת חל"א לארץ פלשתיס בחריה וכל מקום מסעו זרו בטהר
 לכל אותן שאוהזין עדיין בחורה הדשה של מחמד איפיקני שלא לזוז מסגה כהוס
 השערה כי היא חיהם בעוה"ז וסוד להם לעו"ב ולא פנה אל שבעוהו וההימתו
 אשר נשבע ותחס בוויניא ויהי בהמעס הכנורא קדושה עם הראש ב"ד שלהם
 החכם הזין מ' יעקב חניז שלא נסוג אחר ובידין במרדוהו קיים הסיר את דמו
 ושלחו אחריו ב' אנשי מרי נשס הוגרמים וב' אנשים יהודים גבורי כח אשר
 באו בשליחות גבירי קובטאנטינא ויבואו אל ארץ פלשתיס עד בואם עזחה
 ויהי בי"פ ראשון לנבואה הוא יום יו"ד בעצת הכינה אשת נתן סעודה יררה
 לכבוד החג ויאכלו וישחו וישמחו עד משמר שני ועד שהלכו במשמר ב' בסופו
 בשכרותם שמהים וסודי לב לישן ויהי בחחילת משמר ג' עה השחקוהוה בשניה
 עלו פהאוס השני הוגרמים אל בית נתן ויחנקוהו צהבל במסוה וימת וישאו אותו
 בלחי יודע לאיש דבר ממנו מחון לעיר והשני יהודים נשאו אותו אל היער ויקברו
 אותו חחה אילן א' וישו ליון בלוחו אילן זכרון לבני מרי וגם האלמנה אסחר את
 שבחאי לבי עם בנה חלי' כשמשעו שהמיר שבחי לבי את דחו וניבאו נתן נכבד
 הנטערו עלמס במאוד מאוד ועד שמרוב צושה נפלו בחולי השטון ומחו רק בנס
 סקטן יוסף ברה מרוב צושה מאיחמיר עד בואו לק"ק החמטורג הסמוכה לנהר
 אלכא יטב שמה כל ימי חייו כי הטיבו שס אהו על שלא הוא ולא אהיו לאל' ולא

סיפור חלומות

מ

למנו חסר הסכמתו במשימתו על שידעו מי הוא אצו האמיתי נאבות אצויו
 אמיתי אשר אי אפשר שישלשנו מלך המשיח מחלניו בקרב היחודים :
 בשנת ה' אלפים חמ"ט ביום אחד בהמוז הוא ר"ה לכל האוחזים בחורח
 קאנטיני מנא זמרי אה חמוחו מחלה עם בחה בינה אשה זמרי עלובח
 אל לבס יושבח צדד בהדרס נ כוח במר נעטס וישאל אורס על דבר זה ולא ענו
 אוחו דבר ולאחר טפסקו מבכיטן פחה חמוחו אה פיה וחאמר אליו אהובי
 חחני הידידי לי כנפשי אני הרנשתי חמול שלשום שאין לבך שלס עם בעלי ולא
 ידעתי היום הזה ופחה אס השבע לי חגלה קך דבר כי מבלעדך אין להושיע
 והקב"ה יעשה הפוב בעיניו וישבע לה . ואח"י נשאה אה קולה וחבך עוד וחגו
 לו הנה אמש בערב לא חלל חמך אחי בחדר כמהנו רק פקד שאעריך לחס
 בתוך חדר למודו ולהביא יין נסך מביה פלוני יין רביעיית הדין אשר לריך
 לדבר ידוע וגם חני ליטרא חלב לבי מביה טבח חוגרמי פ' אשר לריך להשבעה
 ידועה וגם כמלל חני בינה שותן חזיר מביה יהודי החסיד פ' אשר לריך לנרש
 הקליטוח על ידו עם י"ב בללים ורביעיית מדה חומן ואפע כן אשר לוי . ויהי
 בחני משמר ב' השקה נפשי ונפש אשהך לידע מה הוא עושה ושקפמו בסדק דלת
 חדרו והנה ראיט עשרה אנשים חוביין בשולחן ובימיים ישב בעלי ובימין בעלי
 ישב איש א' יפה חואר ויפה מרכה וכחר זהב על ראשו וממעל לראשו היה אור
 מחלקתה ומתהח לרגליו כריכת נחש ולמטה מהשולחן רבץ אריה גדול ופניו כספ
 כלב ולא ידעתי מאין הביא בעלי השנים עשר כסאות כי אין בחדר למודו כ"א
 כסא א' ויאכלו וישחו שחו ושמהו שרו ויהי בשחוחס אמרו זה לזה להיי המלך
 עליון למלכי ארץ לחיי בעל הבית משיח בן יוסף בכו גדול במקדש שלישי לחיי
 ראש שבטי ישראל שלומיאל בן זורי שדי שמטבר ינהר שמבטיין בעולם השמות
 וככה היה חוזר חלילה לכל ראשי שבטיה ובהו בינה היזה זופיה לרגל א' מהס
 והנה היה כרגל חרנגול ורגל השני היה כרגל חיש עד שראסה שרגל א' מהס
 היה כרגל פיל ושמענו שבעלי שאל לאוחו האיש אשר כחר זהב על ראשו ויאמר
 בי אדוני מה ענין אור אשר למעל לראשך ויען האיש ויאמר זה האור שראית
 בדברי עמך באינדיא מערבית וישמה בעלי מאוד ויאכל וישח עמו וייקוב לבן
 ומיד בכלוח משמר ב' טרס החל משמר ג' גועו כולם מאין ראוח
 והנה המחכל אשר ערכתי על השולחן עמד בשלימות כצראשונה וגם לא
 נשאר כ"א כסא א' אשר יושב עליו בעלי בעה למודו עם השולחן אשר לומד
 עליו וחזרתי עם בחי אל חדרנו לישן והיום בבוקר הבאחי המחכל והיין נסך
 מחדר למודו לחזרה והנה לא נחסר מהמחכל מאומה ומחיין נסך חסר רק מדה
 אחה ומן חלב לבי נחסר רק חני רביעיית ליטרא ומשוכן החזיר לא מנאחי מאומה
 ויען חחנה זמרי לא לחס בכיחא כי מאומה לי שהיו שדין רוחין לילין ומזיקין
 אשך עסק בהם טרס בואו מאינדיא ועד דיום הזה והוסף מחלה וחאמר בשנת
 ה"ט"ז שבעה ראשונה לאחר שכתבו אותי אסא להופה הייתי לבדי בחדרי בימי
 ינחתי והנה אשה אחת עמדה לנגדי יסית מאוד מלובשא בבגדים מכובדים ונאיש
 מיד באחה האשה סמוך אהי ובקרבי ונחעלפתי ובאלו לי דקירות ומכאובות ככל
 רמ"ח אברי ושכ"ה ידי עם עורקי ובשרי ונדמה לי כאלו נפלתי בחלשוח בלחי
 טודע לי דבר כמה ובהקניני מחולשה זה עמד בעלי עם איזה מיודעיו לפני
 והנה ביד כל א' קולמוס וייר וקפת דין ושאלתי לבעלי מה זה ועל מה זה
 נעשה לי ככה וישב בעלי ויאמר לי הלא קדושה עליונה עליה ורפא חכמה
 צרוסיס נמטריאוח ראשי וסוסי חיבות דברה ופלט כחובים על ניירות אלה
 אשר כולם יורו על עיני קץ פלאוח וככה סקרה לי לפעמים בצורות אנשים
 שחשעלנו בי כג"ל והייתי באוחו עם ט"ז טנה ועבור המורה הגדול אשר נפל
 עלי חמיד לא גליתי לשום אדם דבר ממנו כי אמרתי שכן לריך להיות לנשה
 בעל השבעות ופסם א' נחעלף בי נורת אדם יפה וכחר של זהב על ראשו
 ואפי ר' שמואל היה באוסו פעם עמדי במדר לבד . אשר בא בטפיס

מאריך

מארץ מוקדן לכסוע למצרים לקנות טול המצרי ויהי ברשותו כל זה חרד מאוד וירחיני מי בשמים וימשה מחמת לחוסמי שמן המור כי השב שעבר אלי חלשות רק כאשר שר בעל הכתר מחוך גרוני איזה שירים נוסדו על המשיח וגם אמר כמה רחמים קרה אלו ע"ז כי בעל תורה הוא והרגיש בדבר שמרשות חילוניים הוא ושדברים בנו רק המחין שעה עד שחזר רוחי בקרבי וגם לא יכולתי לעמוד על רגלי שעה חמימה ולא דבר אחי דבר אלי רק רץ בחמתו אל הבית אשר בעלי בו באסיפת המשיח וחזרתו ברעש ורוגז וכמעט הרעיש את כל האסיפה וחמתו בערה בו כל כך עד שלקה את בעלי בליעת ראשו ולהרגו אמר ויעקב בעלי לעקה גדולה ומרה ויאמר הלהרגני אהה אומר ויען אחי ויאמר עם הארץ הלא לא ידעת מאומה מש"ם ופוכקים אשר הבהורים מט"ז שנה ומעלה שבמוקדן יודעים אותו באר הטיב פי שנים ממך ומה לי ולך בהשבעותיך אשר חטאת בהם אחותי הידודה לי כאשר ראו עיני היום וכמדומה לי שיוצא שידא עלה בצוואתך בקרבה להטעות אותי בו ויספר ברוגזו לכן הגלספים מה שהקרה לחמותו מצעלה המכשף . וישבעו כולם וגם ניסו קרדווי נשבע שבועה חמורה שלא ידעו מאומה ממנו ומה שקרה לאחוחך היא רק קדושה עליונה מפלאת נבואה ויבטחו כולם לאחי שלעת מחר נשאל את פה אחוחך ונשחלל שחסור מעליה הנבואה אשר שנאת ושאינה ראויה לכך וכן נעשה כי מואתו היום והלאה לא קרה לי עוד דבר ממנו ואעפ"י שבעלי החיר לי להיות עמו בעת נדחי אעפ"י עמדתו על משמרהי כאשר למדני אחי בהיותי עמה לשמור חוקי ה' כאשר נזה כדת הנשים . ויהי לעח ערב ירדה בינה לטהרה וחבא בית בעלה וחספר לבעלה בעת אכלה סעודת ערבית וחאמר גם עלי עבר פתאום פעמים רבות ההתעלפות בהיותי נערה בת שנים ושלשה שנים ופעם אחת בהיותי בת ד' שנה עמד נער קטן כגדלי ערום מכל ובל לנגדי יפה עד מאוד והחחלתי לשחק עמו עמרה נערים ונערות קטנות ולפיתוי ככל נופו ומלאהי בו שרגלו יתניה היה כמו של זפיר עזים ומיד החעלף בי ויהזור רוחי בקרבי עמד לנגדי אבי ומקלה בני נביאים ושאלתי להם איך הנער יפה עם רגל זפיר העזים ויראו זה לזה בפניהם ולא ענו אותי דבר ומיד רלתי ברחובות עיר ובחלתי לכל נער ונערה הרחיקם נער עם רגל זפיר העזים אשר שחק עמי בחדר ועלה בקרבי וברח ממני ולא ידעתי לאין הלך ונפשי חשקה לשחק עוד עמו ויחלשפו כל הנערים והנערות שברחו וירננו אחרי נער א' אמר שיושב הנער עמי על כפתי ונערה א' אמרה שיושב על גבי נמלטתי מהם וחזרתי לבית אבי ויהי כאשר נשמע הדבר באסיפת המשיח נזה לאבי שיסלק ההתעלפות ממני באחרו שנשמח הנערה ונשמח אמה אינם מבוגלים לקדושה זאת ומאוותו יוס ולהלאה היה לי מנוחה מהשבעות אבי ושמהתי בהשירה זאת :

ג'חזור לראשונים ויהי כי אחרי בת השמיעה של ההמרה מקוסטאנטינא ולזמיר ואנדריניפל לכל גלילותינו אלה . ועכ"ז היה צענייהם לשחוק . ולא האמינו לקול ההוא ועדיין מחזיקים ומקיים למשיחם ובפרט שלא חדל זום פתי מאמין מלכתוב שהמלך גידלו ועשה לו כבוד גדול והוא סיתן והסתלה למלכותו . וקלחם אומרים שהם כבשי דרחתנא והכל בהיות עדיין חזקתם בנס"ן לביא . חזקה שאיך עמה טענת ספק ולא פסקו שמועות כוזבות . שהיה מתפלל עם היהודים בביתו ואומר להם שאל יחמהו מהמרתו כי אינה המרה כי כן נזה לו מלכו של עולם וכאלה רבים אומרים שאסור לאבד בנייר בהם ובין כה וכה ועדיין כה הפעות ככהו אז מחחלה ואפי' במאשרי העם הזה עדיין בפעוהם והיו מפים עורף ואוסמים אזנס משמע קול המרה וכמחנך צענייהם ולקחת ימים נשמע שיאל נח"ן מארץ הקודש עם קלת פחאים כמוהו ואומר שהולך למחיתו לקרב הגאולה במאמר השי"ת והאמת שיאל משם כנס וכבודו : ופחד אל עצמו כי ראה כי בלהה אליו ידעה מאת מלכו של עולם ושקריו וכזביו לא היו להם דגלים כל מה לפמוך ומה טעלה בדעתו לא עלה ביזו בין כך ובין כך הגיש לאזמיר

לאזמיר והקבל שנסתנקו מהקטנה היו רגזים לחסרו צידים למלכות . ולולי ה' מהמאמינים שהגיד לו צליה ונחבא בבית רופא ה' שמו קארדווי : ובראותו אורח פחד שלא ימיהוהו צביו . ויסתכן מחמת המלכה לומר שבעד שרצה להמיר דה כמו משיחו הרגוהו . לכן פתח לו פתח ופשט קמן צביו ועזר אורח זהם לו מקום לנוס ומלט על נפשו והלך לשי"א . וקודם בואו לאזמיר וגורם זהם הלך לשאלוניקי . ושם מה חמיו שהיה עמו ועודם מהעסקים צקבורתו והוא הלך לו כבורה ובה לברוסה וקהלה ברוסה החרימוהו לכל הגלויים אליו ונס החרימו ששום יהודי לא יכניסהו צביו ולא יתן לו לחם ומים ועוד הסכימו לגלות הדבר להוגרמים לחפסו ולהרגו אבל איש ה' מהמאמינים גילה את אמו . ובה בורה לאזמיר והסתגו עמו כ"ל . והלך לשי"א ושם היה מתבבא להם . ומחזיק ומקים את גביאותו הכוזבה וכשמוע ק"ק אנדרינופולי יע"א שהוא מתקרב אליהם . ובטעם יקרב אליהם ומוסף גם הוא עם המומר אשר הוא עם עדיין מעת שנשמתד וירע להם במלשינות הסכימו לגלות לו שלא יבא אליהם ושיחיק נדוד משכונתם ורצו שהוא בעלמו יבנה בעל כרחו אמן . ויודע על דברי כוזבו ונדוחיו שבדה מלבו כדי שבזה גם הפועים אחריו יסתלקו מעליו לפי שגם באנדרינופולי עדיין מחזיקים בלמונתם הכוזבה . ועל זה שלחו שלוחים לחקרו ולדרשו במוחב הלחה ואם ימלא דובר שקרים . לא יכוין לנגד עיני כל איש ישראל והלבו לאיפסולי מקום קרוב לאנדרינופולי ומשם לקוסטאנטינא וגלילוחיה :

אחר כל אלה הדברים שהיה בהם די והאר . לכל הפחאים המאמינים להשליך למונתם המוטעיה . ולהמזיק בנביא השקר לעשוהו נחמים : לשלחו בכל גבול ישראל המחטיא את הרבים . ועכ"ז העם לא שב מנפוח אחריו . וגם הוא הוסיף ברשעו להכעיס . ולהביא אחרים למונתו וגילה דעתו כי סונוהו מחלה לא יהיה כי אם להביא את ישראל אחרי הבעלים . ולעשות להם תורה חדשה כי במקום שהיה לו להסתבא ולככות פניו בלו"ס . להמלט על נפשו ולא ישכב צנחתו וסכסכו כלימתו ויתחרט על מה שעבר . מיד הרבה אשתה וגזר עליהם לבטל נוס שבעה עשר בתמו ולקבעו יום משחה ארורים הרשעים שאפילו עומדים על פתחה של גיהנם הם חוטאים שאלו חטאו ועדיין לא עבר זמן מרובה בקבלת עדות והתאהב בקנקו ונמלא קנקן שבור שלא ימלא במכתחו חרם לחתום את חרון אף אלהים מיקוד הבערה בו ולחשוף מים מי החורה מבבא מקטן קטנים של איש ישראל ועוד ידו נטויה לחבל עניים ובאמרי פיו ימשכס לבור שזון צביסול גזרה ב"ד הגדול ולבטל יום שאירעו בו ה' דברים את אבותינו ובית המקדש חרב . וקודם בוא הגואל צריך לבטח בית המקדש חלה כדכתיב בונה ירושלים ה' ואת"כ נדחי ישראל יכנס . ובפ"ק דמגילה אמרו עמי סעמא : הקנו במידור י"ח ברכות את זמח דוד בני' אבי' השכון בהון ירושלים ב' לאחר בין ב"ה אז הזמח מלכות בית דוד . וזה קודם כל דבר רצה להאמין קרן למלו ולא עשה מעשה . וביטל הכותש אתה לאתה בלוטן שבטיר אנדרינופולי ברואתם כי הרשע הזה עדיין מחזיק ברשעו וההמון לא סרו מאחריו ואין מוכנים לבטלו ולא שחו לב לדברי החכמים ולא לגזרתה גזרה נח"ש הולך לבס לדבר למשומד עלמו ע"י חלפני כדי שהוא עלמו יבטל הגזרה שגזר ויכתוב להם מיסורו לשקס ולהעניתם כמו שנהגו אבותיהם עד עכשיו וכן עשה המומר וישמעו אליו כל ההמון אוי לאזנים שככה שומעת באיזה מצב היחה תורחיו ודת יאדותת כי לולי גזרת המשומד לא היחה עומדת לפני ההמון גזרת קבלתו ולומדים יאוצרו ק"ק אנדרינופולי להודיע הכל לחכמי קוסטאנטינא יע"א וזה מוסם כתבם :

חבאורות הגדולים והמאירים לארץ ולדרים ה"ה החכמים הסלמים הרבים המובטקים רבני גאוי קוסטאנטינא יע"א ודסמיכון לאון הצבירים סוסדי ארץ מורטי הק"ק ה' עליהם יחיו ויחעגו על רוב שלום אכ"ר :

מאד עלות תהלות ותגלות לנורא עלילות . ירוח ונשא ונבה כס מענת
 הדרה יקרה הפארה גדולהכס אוחותיו חלס להודיע למעכ"ח איך
 גה"ן העוז"י שלח מקומאר ניגל כהכ להכמיה . שבוים י"ז לחמוז יעשו אוחו
 יום משחה ושמה ובראוחס כן נחיראו שידעו נאמיה ההמון שרוננו היה
 לההירס כל מי שלח יתענה ביום י"ז לחמוז והודיעו הדבר לאוחו האיש
 ונחיעלו עמו שיכחוב גזירה שיחענו המחמינים בו . ורונס היה שחשעניה יהיה
 פ"ס גזרחו ולא פ"ס דבריו ושלא להס גזרה שיחענו ביום י"ז לחמוז כל
 המחמינים בו ובה הגזרה ביד קאריאו והיה מראה אוחה לכל מי שהיה דוגם
 ושלחו לה"ר קארי"ז שיביא לנו הגזירה ולא רצה להראוח לנו והפארנו בו עד
 עוש ולא שח לנו לדבריו ובראוחותיו שלא שמע לקולו לדבר הזה מסרנו אוחו
 עלילה הכוא ביד השלחח מלאכי רעים הבוקר אור ושלחנו אוחו ביד איש עחי
 מחכמה והכבנו עליו ד' מאות גרוש"ש והנה הוא בניה הסוכר והתרינו כסיעח
 אוחו האיש האנשים הפישעים שילכו להס ולה"ר השס הכהן שהיה מאכף אוחס
 צניחו השבעוהו בנקיעח חתן שיגרסה מזיחו בהא שעתא ושלא יקבלס עוד
 צניחו לא להס ולא לבאים אהריהס שלא ילמדו עוד בביתו עד ראש השנה
 גחילו פניו האנשים האלה שנמחו להס עד יום י"ז בחמוז וילכו להס ובוים
 המחרה שמע אוחו האיש כל הדברים האלה ובה בהוגר"ה (פירוש מקום הכניסה)
 של הגבירים בהחנהלה והחיהל להחלל ולהחנק להס . וזה דיבר אליהס האיש
 לא יש בי דבר הזה עון אשר חטא שהרשע המזויף נח"ן העוז"י עם סקר קסף
 שיש לו שחמח שמלא אוחו עמון מזמן רב יותר עת"ק שנה שהיה כחוב בו הכס
 פון גולד למרדכי לבי שכת"י שמו . הוא יהיה גואל ישראל ומחק שס מה שהיה
 כחוב וכהב שמי ועל פי הדברים האלה הפחתי ממנו עד יום שיאחתי מאזמר
 לגאליסאל והמעני בדברים האלה היה שקר וכזב ושהעש אוחי מדרכי השס גם
 אחי החחלתי להטעות את העס המחמינים בי עד היום הזה וכהבס היכיני רשעה
 ליגרים ליברים שהוא גרס לי כל הדברים האלה כבזיו ושקריו ואלה רבים
 וכל דבריו היו דברי ריגו וסיוס על כל הדברים הללו עלחה הסכמחמו לההירס
 את נח"ן העוז"י על כל שקריו וכזיו שחשכרכו על ידי האיש הזה ועל שעבר
 על השבועה שהשבעוהו שלוהינו שיחרתק מפה העירה י"ז ימים וזה ימים רבים
 שהוא יושב בקומירנג"א ואכף אללו כיעח אנשים רקים ופוחים שכבר היה
 מושבע שלא לאסוף חסיפת העס ושלא לשלוח כחבים פה ועל הכל עבר על
 השבועה ועל זה החרמנוהו כדה וכהלכה וזהה כהני כ' גזקו ואמזו לעשות
 בקמה באנשים הפושטים האלה ועל כן באז להודיע למעכ"ח קושס אמרי חמס
 מכל מה שעבר פה יאנחנו ערך יס ובהחנה ובהלכה נקדם פניו . על הייכס
 ואורך ימיכס וימי בניכס על האדמה כנשכס וייסע י אומנים פה עיר אהריופלי
 ע"ה"ה יחק די ליאון . אברהם עזיאל . אברהם רזחנים . יהודה עזיאל .
 יחזק שגליאה הענד . רטאל דר יוסף ע"פ אברהם בכמה"ר יבוסע די ליאון .
 גש; הכהן יהודה אריה אברהם די ליאון יעקב די ליאון ס"ע . חיים בלאל
 פלררויו . משה גרשון . אבי המעפיה חתן האורף אלי"ך ס"ע ע"כ :

לוד זה מדבר וזה בא ויאמר . כי עוד כעס מתיא"ס התקשריים קשר של
 רשעים יאל להטעות כס' באז כתי שביחלוכו אשחקד . ובכניבות אומיר
 ופירי"ה וזולתס היו מוכנים לנכלי יח שכתבו להס חכמי ורבני אומיר ובגזרה
 גח"ס גא שמו"ג הליהס והאורכו . הא' ס עליהס כדמה ליומים וגזמיוס וזו קשה
 פון הראשונה האורס על רוב לב ההמון שגחרו להס גל"היס חדשים ולעשות
 הורה הדשה סיה רנוס ולא לדבר אחר כי החלחס באונס הטעות והוסס ברעון
 גחמוז למרוד כה' ובחורשו זה עושס הכהב זשלחו חכמי . ורבני אוקיר לכל
 עניבותיהס מועק מהחורף ומקוייס מהרב כמוהר"ר חיים ביגלושחי שהוא
 ג"כ ע"ה בהחלה באמונה זו והושס לרב ע"י שכתא"י לבי ככה הזקוק והילק
 להכנס הדיין כמוהר"ר אהרן לפסא עהרנטיס לפי שהיה מגדלו מימות הכ"י
 כמוהר"ר כ' .

במהר"ר יוסף איסקאפר כנ"ל עופם הכתב שנשלח מאזמניו לכביצות פירס עם כתב חכמי קוסטאנטינא שנשלח אליהם ג"כ וו"ל :
האנשים הנגסים ל' ה' זרע קודש ברוכי ה' ששים ובמהים לעשות רצון קונם הנה הנם בטירי"א יע"א ועל ראשיהם זקניהם ושועריהם ה' עליהם יחיו חב"ר :

אחרי הרושת שלומכם . יען אשתקד כולנו כלאן תעינו ביום ט' באב עשינו אותו יום משתה ושמחה . בשמכנו על משענת קנה הרצון נת"ן העזת"י אשר עם עלמו לנביא ואנחנו השבנוהו לנביא אמת שרוח ה' דיבר בו וכי עתה ידענו שהכל שקר וכזב . ברואתנו כל היעודים שיעד אין גם אחד שנתקיים וכל הקילין שנתן חלפו עברו . ורוח על פניו יחלוף גם בא כתב מרדכי קוסטאנטינא ה' ישמרם שהאים הלוא נמלא שקרן בדבריו דסתרן אהדדי והאות שנתן לה נתקיים וזה נוסח כתב הבא מרדכי קוסטאנטינא יע"א :

אשלי ברדכי תופסי התורה שלומי אמוני ישראל החכמים השלמים העומדים על הדין בעיר ואם בישראל היומיר יע"א ועילא מנהון המאור הגדול הרב המובהק כמוה' חיים זינבינישתי נר"ו . וה' לבאות יגן עליהם וינעלם וינשאם כל ימי עולם חב"ר : לשלום אין קן על כפא תפארתם הנה שפתינו הם המדברים על אידות קול שאון עלה באזנינו כי יב קנת אנשים בקרב מחנה קדושה אשר הם עדיין הולכים אחרי שיה להאמין בדברי רוח ומסכנים עצמם ואחרים עמם כי לאו כל שעתא ושעתא מתרחיש ניסא אשר על כן אתם הרי ישראל לכם דבר המשפט להרים מכשול מדרך העם ולייסר בשועים ועקרבים את הסרבנים המאנים לשמוע כי דבר האיש אשר היו בטוחים עליו אשר כינה את עלמו בשם נביא נת"ן העזת"י הלכו אליו לעיר חפיאלא אנשים יודעי דעת ומניני מדע לחקרו ולדרשו ונמלא מוכחש בדבריו דסתרן אהדדי והאות אשר נתן להם הוא ודבר כזב וקיבל עליו בשבועה שלא לדבר עוד בדבר הזה ולהרחיק נדוד מאדרייטפול י"ב ימים והנם כי אנהנו פה קודם הכל לא שמנו לב לדבריו ופרסמנו אותו בתוך חללנו הקדוש כי שקר בפיו ומשולם לא דיבר ה' בו חלילה וחס ורחמנו אותו מגבולנו אשר על כן עליינו מלכי איפרכי רמיא דא להזהיר את העם ע"י הרמות וגדוים וכל עלדקי דמלייתו למעבד . להודיע לנו מי ראשי הפעו"ר ואנהנו נשלח אחריהם להביאם פה בכבלי ברזל ולדונם כדן הרודפים כי כנפסם הם עושים ושלום על ישראל . נאם החותמים בקוסטאנטינא בשנת המשבי"ע בטוב עדיין ושלום והרבנים הבאים על החתום . יום טוב בכמה"ר הגניה בן יקר ס"ט . משה זינבינישתי . יוסף הגהן . יוסף בן שאגנו . כלב בכמה"ר שמואל זלה"ה . יוסף קלבי ס"ט . אליעזר אליש . משה ברודו . אברהם ברודו . שמואל קשנו ס"ט . ע"כ נוסח כתב הרבנים ה"י :

ואנהנו על זאת תהינו מן הראשונות ולפני בוראינו חנו שופכים שיחה אשר נוהלנו ואשר חטאנו לדבר הזה יסלח ה' כי שוגגים היינו וכולי האי ואולי . וערה במוע שמענו שעדיין נמלא זינכס מהזיקים באמונה זאת והם מזומנים ליום ט' באב לעשות בו כדת אשתקד ואתם מבקשים להוסיף על הטאתכם פסע ח"ו האיש א' יחטא ועל כל העדה יקנוף כי כל ישראל ערבים זה לזה ועל כן באנו להסיר המכשול ונזורים בגורת נח"ש על כל איש ואשה אשר בשם ישראל יכונה המחויבים מן הדין להתענות ביום ט' באב יתנו בו החמשה עיטיים המנוהיבים בו ויתנהנו בו אבל כבד כאשר גזרו רבותינו ז"ל ונהנו כן אמנו ואבותינו . וכל איש אשר ימרה את פיני מלבד היותו עובר על גזרת חכמים וגזרתנו והודיעונו נא מי הם ואנחנו נחלץ השים לנגקם מהם הן לענוש נכסין ולהאביר על ידיו ועל ידי רבני וגבירי קוסטאנטינא השם ישמרם ושומע לסי שטען בטח ושאלן החותמים בכפר בוגא"ר באש"י של פה העירה חזומיר בסדר ויברך אתכם . וכשנת ובמוע"ה טובה לפ"ק ושלום . הצעיר חיים בכמה"ר ישראל זינבינישתיא דניאל בכמה"ר שמואל זלה"ה חיים ראיון ס"ט . שלמה הלוי . בנימין בכמה"ר

בכמה"ר יסודא רודימי ס"ט טופס זה מרישיה לסיפיה עם החתימות הטעם
 הפתורף אוח בלוח חיבה בטיבה. ממני הצעיר חיים בכמה"ר: ישראל ביניבינישה
 ס"ט פ"כ :

ידע כל איש ישראל כי בכל אפריק"א אורבו החקיו ענמם לבטל יום ס' באב
 וקצתם ביטלוה בטועל ואין עליהם כ"כ אשם כי היו בטוחים על דבר
 משיחם ונביאם ועל מעשה שעשו בשנה שעברה באימיר וגלילומיה באובי"ן וסופיהם
 חולתם וגלילות צור"ן אך לא נודע להן מההמרה דת ולכן בגארבריא' וארניל והאלי
 שקיבלו שמועה ההמרה אגב שיטפא ולא היחה אללם ההמרה ודאית כי אס בספק
 הספנו בס' באב אבל לא נהגו דין כל ה' עיטויים שנעלו סנדליהם וגם לא קראו
 קיטת כמנהג עד שישמעו האמת ויאמינו. אך עיר מראיקו"ם ואספ"י שסיו
 רחוקים ולא נשמעה אללם שמועה ההמרה כמו שנשמעה בסאלי בשבוע שחל להיות
 בו ס' באב עשו יום משחה ושמחה וכן בעשרה באב ליל שריפת ההיכל ונמא
 פאלנו בס' ועשירי והחנמים קצתם הסכימו וקצתם לא הסכימו והמסרימים סמכו
 על החימה חכמים אחרים המקימים שכולם הסכימו לבטלו כמו חכמי ארני"ל
 וחלמם ולולי ה' שהיה לנו שגילה קלונו בהמרתו אס היה גוזר עליהם עניינים
 אחרים אשר לא כחורתינו ואף לחלל שבת היו עושים במעט מעט בשאט בנפש
 היה מנרשם פלסספחה בנחלת קבלת אבותינו (והראיה גאף אחר המרתו היו
 רוב הסמון נפחים אחריו ואחר נביאו השקר יש"י). ועל זה אזרחי כגבר
 הלזי וכחבתי לרבני הגלילות לגדור הפרצה הזאת היואלת ולהתחזק בעד חורת
 אלהינו כאשר מעכ"ה יראו מקצתם ומיעוטא דמיעוטא שאם לא עשו את הכל עשו
 את הרוב ושמעיים אל האמת :

דנה הספיק הזמן להאמת האמת ולהעמידו ולהסיר כח השקר וכה רגלים
 בהראותו פ"י חנועה קשר רשעים מתחלתו הולך ומחמוטע הולך ודל
 עד כי חול להיות פני נחשים בכפיפה אחת ובמקום אחד בראותם כי מס
 נצרים וינופו איש לאהלו לחלויו לעשות מעשהו נכריה עבודתו כמו שעשה
 רפאל יוסף במלרים שלחחר ראותו שלא עלה בידו כלום המיר דמו: וכן אחרים
 שלא הוזכרו וקצתם כחמו רגלם כמתחבאים ובאים במקומות אשר לא ידעום
 ולא הכירו לורת פרעפס :

ואתם כהני ה' תקראו חכמי ורבני הקהלות לכס המנהג הזאת להשמיע אל
 קזה הארץ לעמוד באמונת המשיח הוא האמיתי וכל זמן שלא ראינו
 סימנים המובהקים אין לנו להטות אזן לדברי האומר משיחא אלא. ומכ"ס
 להחזיק לנביא למי שלא נתן אוח ומופת על נבואתו כגזרת הכתוב לאחר שהחזק
 בנדקות ובשרות וכל מי שאינו מתנהג כפי זה יאל מכללם של פרושים המונהגים
 כפי הקבלת האמיתית של רבותינו כרי הוא בכלל הפורצים גדר חורת אלהינו
 ובכלל אזרחתם הוא שלא ידחקו את הקץ ולא יעברו על שבועות אס חשירו ואס
 משוררו את האהבה עד שמתפזר והזכירו לפניהם דברי הימים שעברו בלוחם
 הדורות שפע אחר משיח ונביא וסיכא דהיזקא שכיח אין סומכין על הגה
 ובפרט גלילות המערה אשר גלוחם כפול ומכופל בערך אחרים בעבור אומתם
 השושלת וכי יפו שמתם לסבול על הגלות ואס יתחמתה יחכו למושיעם יקוו
 יחזרו ויקוו כי בוא יבא ולא יאחר ובשכר תקוחם בהגולה ממחרת לבוא וכדרי"ל
 אין ביד ישראל אלא הקווי כדאי הם בשכר הקיווי כו' כ"ד החוחם בע"ש בסדר
 קן כל צמר בא לפני כי מלאה הארץ חמם מפניהם ר"ה חשון בשנת הבל בני
 אדם כז"ב בני איש לפרט הפרט פס עיר האמצעית יע"ל אחיכס הקפן ע"ה
 זעירא דמן חזרי"א יעקב ששפורטס ס"ט :

נהזור לראשונה המומר מחדד איטידי יש"י בקש מהסולטאן שיתן לו איזה
 סמנוח ויאמר הסולטאן לאמו השופה איטידי הלזה מפליג חמיד בי
 פאמן לו הסמנוח מס במלכותי והיום נודע לי למה ועל מה מבקש זאת ממני אין
 אס פ"א על דבר לאסוף אליו יתודים שומים כמוטו לדעו עם בסחר ממלכס
 ס"ט

סיפור הרומות

מז

התפלה ואני הנני אתן לו כאשר ביקש ממני ממשלת סאנינות עם הזכר ה' ואלפתחו מעל עיני:

יְיָ לקפוחת סימנים שלח אוחו הסולטאן עם הזכר ה' ששמו בינה אל המבצר שבאי גאליפולא אשר היה צו במאסר בראשונה להקרא בה קנניאק ולמשול בה בחצרת הסניאק בינה עם איזו עיירות וכפרים זולתם כמוכים למבצר ולא בינה פקד הסולטאן בהיותו בלבדו עמו שלא יניח לבא שם שום יהודי ויהודים אל הסאניק איפינדי לוי המבצר אם לא שיביא רכב הרמנא מהמזרח הגדול שבקוסטאנטינא ותיצו לכל ספני יא השחור שלא יוליכו שום יהודי לשם ויהי נרלות הסאניאק איפינדי שפלים זו היא ירידהו ואשר הסאניאק בינה מהגולל עליו בשם הסולטאן ושרק כוונתו להשפילו לער עצמו הולך ומלמד עד שנפל למשכב בחולי חולת ריחה ויהי בחודש תמוז נחלה גם בחולי הרגש וביוש ב' לחודש אז עזבו תולי הרגש רק שליחות ראשו נייסוקו ממקומה ויביאו בשמי אזינו ועד שנחמיש מהס'. ויהי כאשר ראו הרופאים שחיה לא יחיה עוד לא לקרות לכהני חוגרמים ושלחנה שרה וגעגערות אליהם ויביאו ויקיפו את מפתח שלשה פעמים לפנים ושלשה פעמים לאחור כאשר צוה להם והח"כ שרו שירים כמנהג חוגרמים אשר כל סוגר וסוגר שבשיר מסיים ה' אחד ושמו אחד רק החולה לא שמע מרוב חרשו מה ששרו ועד שכליל ס' נבא ילא נשמתו מקרבו והכהניס ראו בעה לאח נשמתו וככה כל אוחו ליל כמה פרנטיס בוערים אש מחלקתה מסביב למבצר גאליפולא ועד שחינו וגמרו לשום את גופו בתי בשמים שלא יסריח ולהביא נמקוס הקדוש אללם מעקקא ולקברו שמה כי אמרו שזה שנחיס שמה איש קדוש באנדריאפולא ונראו אף שמה כליל מוחו פרנטיס מחלקתים מכיב גיה פוחו ואוחו קדוש זה קודם מוחו לקבור את גופו במעקקא בקבר ה' ששמו אמער :

יְיָ ביום י"ב לחודש אז באו ג' כהני חוגרמים עם ארונו בספינה ויביאו את גופו עד הרץ ארצתי ויקחו עגלה חדשה ושימו בו ארונו ויביאו אוחו עד קברות אמלר ויקברו אוחו בו ובאותה לילה אחרי הקבר אוחו בא הסאניאק איפינדי אליהם בחלוט הלילה ואש מחלקתה מסביבו ויאמר עליהם יישר כחכם וחילכם על שקברתם אוחי במקום קדוש אלמת קודש וסמוך לאנשי קדוש ובכל חגי השנה שמשל הסאניאק איפינדי בינה באי גאליפולא אף זמן מה אחר מוחו על שנאסר לכל יהודי לבא אליו חקרו גבירי קוסטאנטינא אחריו בכל מדינת הסולטאן איה הוא או האם עודו בחייו כי אמרו עליו שהסולטאן צוה להרגו בסחר ואין אומר ואין דברים להם עד שכתבו כהני גאליפולא להכשים ליהודים ואמרו לכל אשר בא להם האיש תחמד איפינדי על ששמר דתי וחוקי תחמד נביאנו עלה בחודש יאמלר (הוא חודש אז מעמינו פ"י מרכבת אש עם גופו וכפשו השמימה וראינו ששפרי שמים נפחתו לפניו ולאחר בואו השמימה נסגרו אחריו ובאיזה לילת ידועים בא אלינו במחזה לילה באורו ואמר אשרי לי ומה טוב חלקי שזכייתם להיות עמכם ומיד גוע מאחתי. והכני נביאים ויבאו לאותן שאלחו עדיין בחורה חדשה של תחמד איפינדי בחואר אשר והוא פגש אוחו הרוח ואשר הוא חי ופען אלל בני משע בלחץ אפריקא מעבר לנהר סמבטיון והמופיעים הפיעו להם בג' אופנים שונות אופן הא' הוא שהסולטאן נשא את ראשו לאחל המרתו להיות באשי להשחרר על מדינה אחת ממדינותיו בלתי גודע איה הוא על שמתברר לים הגדול הוא רק מה שמה בואו שנה מפיטות איר וקודם מוחו אש למתעסקו שיערבו אש גופו כסיד חי ואחר שחייבתם הסיד יחלקו את הסיד במשקל לשבע חלקים שנים ויחברו את החלקים בכלי עופרת במצולת נפרוח בכל נהר חלק ה' ואל ישנו דבר כי סוד גדול כמוס עליו. וזופן הנ' הוא שמלך הסוגר עשה אוחו לער מבצר בחתח משני דארדאנעלים אשר כמה במצוח מחילת יא השחור ויס הגדול ושבע נערות פגנות יהודים אשר סמירי דתן אלא שמתו לו בואו מבצר וקודם מוחו אש שיהעסקו עמו אופן

ז' נעזרה ולא אחר והמה ישימוהו בלרון והמה יקברו אותו בקבריה שבהדארדל:תעלים
 כי זה היה לו סוד כמוס להקבר בנקבות דוקא. אופן הג' הוא שלקה רשום
 מהסולמאן והלך לרגל לבדו בלתי איש אחר כרש ועני מדוכא אל קנה מדינה
 סארפארי הקפנה וישב שם איזה חדשים לבדו אחר :

יירי ביום ערב יוה"כ אמר להם למחר אני מת ולאחר מותי תפשיטו את כל
 בגדי מפלי מכל וכל וגם כחונתי וחניתי אחי ערום על שפת ים השחור
 ולמחרתו מלאוהו מת כמו שאמר ויפשיטו אותו כאשר זכר וישאלו אותו ערום ויניחו
 אותו על שפת ים השחור ועד שלמחרת יוה"כ האבד גופו משפת ים הזה ולא
 נראה עוד רק הכל אשר לכל מלאו גבירי קוסטאנטינא ששקר גמור ניבאו כב:איו
 השקרים ושקר הופיעו מופיעיו כי בקיץ חל"ב חזרו גערפרוס ושרי פולניא
 ממבצר גאליסאל לקוסטאנטינא וסיפרו שמה ממיחה בעלה ההאגניאק אייפירי
 ומקברו כנ"ל וכן סיפר להם הרופא דגאליסאל והוא שמה בגאליסאל ויקבר בקברות
 עיר מעקא :

רבשנת ה' אלפים חל"א קם בחור א' במדינה מוקדון בעיר סאלנעק שא
 יעקב פילוסוף ושם אשתו חיה בת החכם שלומאל קרידי חותן השני
 של שבתאי זבי ועל שהיה לאחר חתונה חמיד בנית חמיו הסבו את שמו יעקב
 קרידי חמור יעקב פילוסוף והיה שם חכם מקובל אחד אשר הלך בחורה חדשה
 ובמשיחה מחמד קנייני ששמו פלוריינסין ואשר סעיד בחיבור אביו יוסף פילוסוף
 שראו בהופעותיהם שזה האיש יעקב קרידי הוא עצם גלגול נשמה המלך המשיח
 שבתאי זבי אשר פרסה בו ביום חתונתו וסרטה אוחות ומופתים בהשבעות על
 משיחתו לכן הסבו שמו שנית בשם יעקב זבי חמור יעקב קרידי בהתייחסו בגלגול
 שבתאי זבי ויאמינו בזה רוב חושבי סאלנעק ורצו מן חושבי ארץ מוקדון זולתם
 ועד ששלח פלוריינסין הזה ספרים אל מדינה מזרים ולבבל ולכל ל"ח מלכי יהודה
 וישראל לפרסם מקרא המובה הזאת לכל סביבותיהם לאמר חזק ונחזק בעד
 משיחתו גואלנו ובעד אמונתו החדשה והקדושה אורה שאין ושמה ויקר הגיענו
 כי חזרה העטרה ליושנו על אור חדש מן השמים והוא יעקב והוא ינחמנו
 מעלנון ידינו ויגאלנו בקרוב כי הקדוש שבתאי גאל אחכם מגלות נשמה וגם
 סעביר את רוח הסומאח מן הארץ ומיאר כל מרכבות פומאח עם מ"ט שעריהם
 עבזרכם ולסובחכם וגם כתב להנאחכם חורה חדשה אשר תהפנגג בה מרוב כל
 בגשם ולאח"כ נשאלו הרוח והביא אותו לארץ אפריקא מעבר לגהר סמבסין והוא
 חי וקיים חמיד שם עם בני משפחה וזה גלגול משיח הקדוש יעקב זבי יגאל אחכם
 בקרב גאולת גופינו ויקח בקרב שנים מועטים את הכתר מעל ראש הסולמאן
 ויחלוך בסוריא תהיו וילחם לכם כל מלחמותיהם ע"י שמונים מאות אלף
 גבורי סיל מעשר השבטים שבארץ אפריקא אשר א' מהם ירדוף אלף ושנים
 יניסו רבבה ויגמור הכל אשר לכל מה שהבטיח לכם המשיח של הכשמות ואל בני
 שבטאים לזה עלונסין הזה לאמר דעו אחר שהחלו בני ערב רב באמרם שהרוח
 אשר יתעלף בגוף שקר ישקר בדבר גדול החרטנו פה סאלנעק ב"ד גדול של ק"ך
 למדי חורה שלנו בחרם גדול שמן סיוס והלאה אל חשבינו שום רוח לבוש בליזה
 גוף האדם יהיה מי שיהיה הן זכר והן נקיבה לומר קדמות או עתידות כי כה
 זוי המשיח הגופני האמיתי שעמנו ואם בזדון חטאו אין לכם מחילה עליו רק את
 זה החיר לכם שכל ח"ה שיבא בסוד קבלתינו הקדוש מחזר לו לומר קדמות
 ועתידות ע"י הופעתו אשר יראש ולא לזולתו ואת זה יסוים לנו לשם ולסאלרת
 ולחיוזק חורתינו החדשה הקדושה בקרבם ועד שנהיה לאחדים אחס וגו' וקיצלו
 מן אותו יום השמע ולהלאה כל בני שבטאים והמופתים בכל ארצות מואל עליהם
 ועל זרעם אחריהם לאשר ולקיים את כל אשר כתב עליהם פלוריינסין הזו בשם
 המלך המשיח יעקב זבי בלתי נסוג אחר ימין או שמאל (*)

בשנת

(*) מערבי. אמת הוא כי לא ראינו מלכו זמן ולבאט אית רואה קרי

בשנת ה' אלפים תל"ג נשמע הדבר לחכמי הדור הנאים בסוד ה' בלחם שקס שנים מדרך עקלסון משיח בקרב היהודים המסוורים אשר הוא בסאלינעק ושמו יעקב פילוסוף ואביו יוסף עם פלוריאניטין אחריו קמו שניה והחרימו ושמו אה שלשה עם כל שומעי לקול פתמים בכל יום שהריח וערבית קודם חפלהם כאשר עשו לפנים לשבחה לני ולאלכי אחריו ועד שנשמע הדבר בקוסטאנטינא למשנה המלך ולמופתי וילכו שיהם לגלות הדבר לסולטאן ויספרו לו אה כל הנעשה והמומר הרועא מאיאט זאדי היה אהם ויהמה הסולטאן במאד מאד ויאמר להרופא מאיאט זאדי כמדומה בעיני שאומה זאת דור אובד עתה המה אשר נלקו זה מעט שנה בליש גם רוח וטוטה אשר המליכו אותו עליהם בלא כה בלא מדינה בלא מחנה ובלי האלואה ועדיין בפזיזותיהו קיימו בלתי ירוח מפני ומכותי עם הרעה אשר ימלא להם עזבו ויהי כראות מאיאט זאדי אה זעמה עני הסולטאן אמר יחי אדוינו סולטאן לעולם אה כבר הדנו לפניך שלהני אל מלך המשיח החדש הזה ואנסנו ואראה אה יש זמם בדבר אשר אומרים ההמון עם או לא ואם אמת הדבר אז אביאנו אותו אליך בנחמיהם לכהן ויושפט עם כל סיעתו למשפט מוח או אפחנו שיקבל עליו דמינו חורה אלקיארן כאשר מתיימי למחמד איפירידי ואביא אותו אליך במינים ועוצב וישחק הסולטאן ויאמר דקן דברך ועשה כאשר דברת וישלחהו הסולטאן עם ג' כהני חוגרמים מכובדים לסאלנעק וקודם נוסעם נזה להשלשה כהנים לאמר עלו אל יהודי המורד הזה ואל סיעתו וחסמטו והבחנו אם אמת הדבר שמרד בני אהם אין ואם אמת הדבר אסור האסרו אותו עם כל עזרי אחריו ולהביאו אהם הנה ואני אעשה בהם שפטים אשר כל השומע השליטה בני אהיו ויהי כבואם סוהך לשער סאלנעק ילאו לקראתם איזו חוגרמים השובים וישאלו אותם אם אמת הדבר מליש יהודי בדברכם ששמו אותו לראש עליהם ואפשר שבסופו למרוד בסולטאן ונוסף הוא כל שגאיו ויאמרו מה שבמענו מפה איזו יהודים אהובים נאמר לך והוא שנמלא בסאלנעק מחסף ח' ששמו פלוריאניטין אשר בשר ליהודי אחד בשמו יעקב שמולו גדול קך עד שיזכה למשול בכיפה . ויהי כאשר בשמו כל זה עלו מיד אל העיר ועד ביה יעקב הזה וישאל אותו הרופא מאיאט זאדי ויאמר הלכינו אהה למרוד במלכינו הגדול סולטאן ויהרד יעקב מאד וילכה מקול השמע ויאמר אליו אמור לי מי אהה אשר חרדת אה החרדה הגדולה הכוח ומלין בלח עם שלשה האנשים ויאמר משולה הסולטאן זאני על שהחוגרמים שבועיד הכוח מגידין ומעידין עליך שמרדה עם היהודים שבועיר הזאח בסולטאן הגדול בענקים כי חפצני בכשפיך עד שהמלך בסוריה ואח"כ על כל העולם טולו ודעה הסולטאן להמית אהכם כולכם במיחות משונות זכרון לבני מרי ויהי כאשר שמע יעקב אה הדברים האלה נחלבן פניו כנחר וכסיד ולא קם עוד רוח בו ויסול לארץ ויבך בכיה רנה מאין הטונות ועד שהדיק אמרי מאיאט זאדי ומיד הקים אותו מאיאט זאדי מהארץ ואמר אליו אל חירא אחי כי רופא סולטאן אני מאיאט זאדי שמי ומרע עמך אני וכל היהודים שבקוסטאנטינא יודעים שמימים ימימה פייחי לכל היהודים שחחח ממשלה הסולטאן לעינים ולמליך נאמן לטובתם ומה לך לשפוך דם היהודים ודקיקים בלחם הסולטאן על לא דבר כי לעולם לא תזכה למשול אפילו על עיר אחת ומכ"ש שלא חמשול בלחם מלכות הסולטאן בסוריה לכן לכה נא ואיערך שהמלחי אשר אפמול עליך ומאשהה אשר אפי אהב לאומה אשר מלדה

לו אשה דזה או בחר או בסולה חוסק חינוק וחינוק מלכלכי נזאה עופה מלזכה בשנה מחעלפים ומנבאים כאשר עשו לפני חוץ המקובלים שבהם אומרים עקידות משפט לחון בלתי החעלפות אשר השכיל אומר לנו שמעקלאון ינבאו ויוסיטו כי לרוב לשקר ירונו אפי' בדבר קטן וזמן קצר וסוף דבר פאלי קמיד על חמילטו :

טלדתי ונתגלתי בקרבם מהר אל תעמוד וקבל במהרה תורת אלקטראן עליך
 כאשר קיבל זה שני שנים שבתאי לזי עליו כי בזה יקרה לך הללה מחמת המלך
 והיהודים תושבי עיר הזאת יהיו נקיים לביתם ותמורת מיתה משוגה יקבלך
 הסולטאן בכבוד גדול וראה כי כלתה עליך הרעה כי אם תמאן ומרית
 אסור האסרך בנחשתיים ואביא אותך לקוסטאנטינא ושם מרה תהיה אחריתך
 וזאת מה שיעשה בעוררי אחריו מיד ענה יעקב ואמר אעשה כדברך ופניו
 לא היו לו עוד וממחרת הלביבוהו הג' כהנים הלה בכובע טולפאן וקיבל עליו
 ועל ורעו אחריו לשמור לעשות ולקיים כל מה שתוב בתורת אלקטראן ויסבו
 הג' כהנים את שמו תמור יעקב לזי יעקב איפינדי וגם אשתו ואביו עם בניהם
 עם עוד איזה תושבי סאלנעק המירו דתם אתו ואחר שגמרו ההמרה הכין
 מאיט ואדי סעודה גדולה והזמין כל כהני תוגרמים שבתוך עיר סאלנעק
 וההיזכים להם והמומר יעקב איפינדי הושיב בראשם ואכלו ושמו עם המומרים
 ה לז ועד שמחו שנה גדולה ביהוד . ויהי במרבית שמחתם בקס המומר יעקב
 איפינדי מן הרופא מאיט ואדי ומן ג' רעיו ויחנן להם שלא יוליכו אותו אתם
 לקוסטאנטינא כי אמר מעולם לא דברתי עם מלך וגם לא אוכל דבר בו ואף לא
 אוכל היות אתו בביתו כי איש בושת חזכי ויענו ויאמרו יהיה כדברך על
 שטפית רצון הסולטאן יעשה גם רצונך והשב בשלום בסאלנעק בלתי פגע רע
 ולמחרתו נסע הרופא ובלשה רעיו לחזרה לקוסטאנטינא והסולטאן שמח בפשרה
 הזאת והמומר יעקב איפינדי האריך בהמרה הזאת עד שנת ה' אלפים תל"ה :

ידי בשנת תל"ה בחדש אב שמו לדרך פעמיהם איזו כהני אלימולי ויעקב
 איפינדי בראשם לנסוע לעיר מעדינא להשתטח על קבר מחמד נביאם
 ואח"כ בקבורת אמאר ויבואו דרך ים שמה ומשם נסעו לבבל להשתטח על קבר
 אימולי איש כפי מנהגו ושם נהלה יעקב איפינדי בחולי תערובות השכל אשר
 בקרא חילז ר"ש וימת מחולי זה ויקברו אותו כהני אלימולי בבאגדוד כן יאבדו
 כל אויביו . והשם יוכנו לראות בביאת גואל האמיתי ולחזות בנועם ה' בקדושה
 ובטהרה אמן סלה :

סליק